

การใช้พื้นที่ว่างภายในพื้นที่อาศัยของผู้อยู่ยากจน
กรณีศึกษาโครงการบ้านเดี่ยวพาหุรัดคลองสาม

USAGE OF INTERIOR SPACE OF GROUND FLOORS IN LOW-INCOME
RESIDENTIAL: THE CASE STUDY OF BAAN EAR-AH-TORN PROJECT,
RANGSIT, KLONG SAM

วิรัช เยี่ยมฉ่ำ
VERAYA IAM-CHAM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีศึกษารวมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตศึกษาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2550

การใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย
กรณีศึกษาโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม

USAGE OF INTERIOR SPACE OF GROUND FLOORS IN LOW -INCOME
RESIDENTIAL : THE CASE STUDY OF BAAN EAR-AH-TORN PROJECT,
RANGSIT, KLONG SAM

วีรยา เอี่ยมฉ่ำ

VERAYA IAM-CHAM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2550

**USAGE OF INTERIOR SPACE OF GROUND FLOORS IN LOW -INCOME
RESIDENTIAL : THE CASE STUDY OF BAAN EAR-AH-TORN PROJECT,
RANGSIT, KLONG SAM**

VERAYA IAM-CHAM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARCHITECTURE IN INTERIOR OF ARCHITECTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2007

COPYRIGHT 2007

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย)	การใช้พื้นที่ว่าง ชั้นล่างภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย กรณีศึกษาโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม
นักศึกษา	นางสาววิริยา เอี่ยมฉ่ำ
รหัสนักศึกษา	48062309
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2549
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. จันทน์ เพชรานนท์

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย กรณีศึกษาโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม เพื่อศึกษารูปแบบบ้านเอื้ออาทร และสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม เพื่อศึกษากิจกรรม และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างที่มีความสำคัญอันควรคำนึงถึงในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัย และเพื่อเสนอแนะเกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามและโครงการบ้านเอื้ออาทรโครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน

การศึกษามี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจากประชากรที่เป็นบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรทุกหลังคาเรือน จำนวน 477 หลังคาเรือน โดยการสำรวจและลงพื้นที่สังเกตลักษณะทางกายภาพ เพื่อสรุปลักษณะของบ้านพักอาศัย ผลที่ได้คือ บ้านพักอาศัยเกินกว่าครึ่งไม่มีการต่อเติม(ร้อยละ 67.7) บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์เพิ่มพื้นที่ (ร้อยละ 32.3) และขั้นตอนที่ 2 ศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยทำการศึกษาตามความสมัครใจของผู้พักอาศัย จำนวน 49 หลังคาเรือน เก็บข้อมูลในเชิงการประเมินหลังการเข้าใช้ มีการใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์และสังเกตการณ์แบบมีโครงสร้าง โดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติพรรณนา และการวิเคราะห์ผลเชิงคุณภาพ

ลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ผู้พักอาศัยมีช่วงอายุระหว่าง 25-59 ปี สถานภาพสมรส จำนวนผู้พักอาศัยภายในบ้านแต่ละหลังคาเรือน 3-5 คน จำนวนเด็กภายในบ้านพักอาศัย 1 คนต่อหนึ่งหลังคาเรือน อาชีพของเจ้าของบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทหรือโรงงานในพื้นที่ใกล้เคียง ระดับรายได้ของครอบครัว 10,000-20,000 บาทต่อเดือน ภูมิฐานะเดิมของผู้พักอาศัยก่อนที่จะมาอยู่อาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิมมีสาเหตุเพราะ ส่วนใหญ่เป็นบ้านเช่า

ผลสรุปจากการศึกษาด้านการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างและกิจกรรม ของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่า พื้นที่ว่างชั้นล่างที่อยู่ในปัจจุบันที่ทางการเคหะจัดให้ไว้ ไม่สามารถจะตอบสนองกิจกรรมตามพฤติกรรมได้เนื่องจากพื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์นั้นมีพื้นที่จำกัด ผู้พักอาศัยไม่สามารถประกอบกิจกรรมเตรียมอาหาร ประกอบอาหารได้ จึงต่อเติมพื้นที่ด้านหลังบ้านเพื่อเป็นส่วนครัวสำหรับประกอบอาหาร และพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ภายนอกผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ที่ได้เฉพาะบางช่วงเวลานี้อาจเป็นพื้นที่เปิดทำให้เกิดผลกระทบหลายด้าน เช่น ฝุ่นละออง แสงแดด และความไม่เป็นส่วนตัว จากการศึกษานี้ผู้พักอาศัยบางส่วนเริ่มมีการต่อเติมพื้นที่ส่วน โถงอเนกประสงค์เพื่อให้สนองต่อกิจกรรมของผู้พักอาศัย ซึ่งพื้นที่ว่างชั้นล่างนั้นควรมีพื้นที่ที่ปิดล้อมมากกว่าปัจจุบันเพื่อลดการทับซ้อนของพื้นที่และใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

พบว่าบ้านพักอาศัยทั้ง 2 ประเภทนั้นมีลักษณะการใช้พื้นที่ที่แตกต่างกัน คือ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ มีกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัยที่หลากหลาย คือ ดื่มน้ำ/ นอนเล่น/ นอนเล่น, ดูโทรทัศน์/ ฟังเพลง, เลี้ยงเด็ก, อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ, ทำงานคอมพิวเตอร์, รับประทานอาหาร, แต่งตัว, ทำงานบ้าน, เตรียมอาหาร, เลี้ยงสัตว์, เก็บรถ/ จอดรถ, นอน, ให้อาหารสัตว์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์และประกอบอาชีพ แต่การใช้พื้นที่นั้นส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ มากกว่า โถงอเนกประสงค์และพื้นที่บ้านโดยรอบ จึงทำให้เกิดพื้นที่ทับซ้อนในพื้นที่ห้องอเนกประสงค์อย่างหนาแน่น เครื่องเรือนที่ใช้ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างมีน้อยชิ้น เครื่องเรือนที่เป็นชิ้นหลักคือ ชั้นวางโทรทัศน์เครื่องเรือนที่ใช้เป็นเครื่องเรือนอเนกประสงค์ พฤติกรรมส่วนใหญ่จะนั่งบนพื้น บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์เติมพื้นที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่เพื่อการพักอาศัยในส่วนของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบ้านพักอาศัยประเภทนี้มีกิจกรรมที่เหมือนกับบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ แต่การใช้พื้นที่ของบ้านพักอาศัยในกลุ่มนี้มีการกระจายการใช้พื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์มากขึ้นเนื่องจากการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ทำให้เกิดความสะดวกสบาย มีพฤติกรรมการใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมมากขึ้น มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น ส่งผลให้การใช้พื้นที่ในบ้านพักอาศัยในส่วนนี้มีการทับซ้อนของพื้นที่น้อยลงกว่าบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ เครื่องเรือนในบ้านพักอาศัยในกลุ่มนี้มีจำนวนมากกว่าบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ 2. บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ การใช้พื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์จะเหมือนกับบ้านที่ไม่มีการต่อเติมแต่ส่วน โถงอเนกประสงค์ที่ต่อเติมจะถูกใช้เพื่อการพาณิชย์

Thesis	Usage of Ground Floor within Low - Income House : Case Study of Baan Ear - Ah-Torn Project, Rangsit, Klong Sam
Student	Miss Veraya Iam-cham
Student ID	48062309
Degree	Master of Architecture
Programme	Interior of Architecture
Year	2006
Thesis Advisor	Asst. Jantanee Bejrananda

ABSTRACT

Usage of Ground Floor within Low-Income House, Case Study of Baan Ear-Ah-Torn Project, Rangsit, Klongsam, is made up as the research so as to survey about the usage of ground floor in the living room area and the universal space on the ground floor, which is excluded the kitchen and the restroom. This project is related to two possible factors, which are, first of all, the residences and the circumstances of the accommodation of the low-income residences.

There are two ways of study;

- 1) Residences study; the way to survey about the informative data of people who live in the Ear-Ah-Torn Project for 477 houses, is done by noticing survey around the accommodation. Consequent result is more than a half of all houses has no space usage extension (67.7%), 32% from houses with the whole space usage extension on the ground floor.
- 2) Study of the 2 results found above, surveying from the 49 houses so as to suggest new ideas of house space usages and to be the sample of the relative projects for the low-income residences. The informative data are considered after finishing the survey, while there are the interview, poll and observation consecutively which finally brings about the statistic described analysis and the analysis of the quality.

The mostly general types of the randomly sample residences are concluded as followings; Age: between 25-59 years, Status: Single, The number of the people in the house: 3-5 ,The number of children: 1,The carrier of the residences: mostly the employee of the company and the plant nearby the accommodation., The income: 10,000-20,000 Baht/month, Hometown: mostly

are from Bangkok and provinces nearby. The reason of moving from the former place: Need to own the houses (usually before getting the rented house to stay).

The conclusion of the ground floor usages and activities of the sample low-income residences is found that the space on the ground floor which provided by the authorized house organization are not suitable enough for the variety of 14 activities in need due to the residences are not allowed to use those spaces all the time, plus those space are the opened spaces so it brings many effects to the residences, such as dust, sunshine and no privacy.

As the matter of the result, we found that some residences tried to extend the space usages so as to apply for many activities they needed, that means the ground floor space should be covered or put more partitions so as to not only make it more private and efficient but also to reduce the multiplied usages on the same space inside the house.

The differences between 2 typed houses;

Houses with no space usages extension, which has many activities inside the house, for example, welcoming guests, laying down, relaxing, watching TV, Listening to music, raising babies, reading books, writing books, surfing computer, eating, dressing, housework, preparing food, feeding pets, parking, sleeping and paying respect to the statues. However almost all the activities are made more in the living room space inside the house than the universal space on the ground floor which brings the multiplied usages on the same small area. The furnitures which are supposed to be used on the ground floor space are less found than the ones in need in the living room area inside the house. Houses with whole space usage extension can be divided into 2 sections;

1) Houses with the whole space usage extension as consider in the way of the activities is as same as the houses with no space usage extension, however, in these houses were found that there are more efficient usages and variety of activities on the universal space on the ground floor than inside the house with no space usage extension due to there is some more privacy with the covered partitions than leave it be just only the empty space, finally reduce the multiplied usages at the living room space inside the house. There are more tools and furnitures in the houses with whole space usages extension.

2) Houses with commercial space usage extension is as same as the houses with whole space usages extension as regarding in the way of activities but, therefore, there is no pet activity as in the whole space extension mentioned above, the relaxation and paying respect to the statue are therefore found in the universal space on the ground floor and used for the carrier like shop,

beauty salon or dressing. For the living space inside the house is used apart from the carrier usage activities. However it is mostly used for the private stuffs of the residences, also there are not many tools and furnitures at the living space inside the house.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา รศ. จันทน์ เพชรานนท์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหา ตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.ประศาสน์ คุณะดิลก และ อาจารย์ ฉัตรชัย อินทรโชติ กรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนข้อชี้แนะ จนในที่สุดทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัย ที่คอยเติมเต็ม ความหวัง รอยยิ้มและให้กำลังใจตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ผศ.นภาพรรณ สุทธะพินทุ ที่สนับสนุนและสร้างโอกาสในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในครั้งนี้ของผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้พักอาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามทุกท่าน ที่สละเวลา และให้ความไว้วางใจในผู้วิจัย ให้เข้าสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลภายในบ้านพักอาศัย อีกทั้งความมีน้ำใจให้ความกรุณาน้ำดื่ม และรอยยิ้มที่จริงใจ

ขอขอบคุณ เพื่อนทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ ตามไถ่เอาใจใส่และคอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาตลอด

ขอขอบคุณ คุณกิตติกานต์ พรประทุม ที่คอยอยู่เคียงข้างในการทำวิจัย แลกเปลี่ยน แนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้ตลอดเวลา

ขอขอบคุณ คุณจุนธิญา โยธาทิพย์และคุณยุทธนา เขียนสาร ผู้อยู่เบื้องหลัง เอื้อเฟื้อรูปภาพประกอบพฤติกรรมในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทั้งหมด

ขอขอบคุณ คุณขวัญชัย หิรัญะศาสตร์ ที่สละเวลาในการทำสื่อการนำเสนอ
สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนในการศึกษาระดับปริญญาโทครั้งนี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ไม่มีคำว่า “หยุด” เมื่อเริ่มสู้

วีรยา เขี่ยมจ๋า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	VI
สารบัญ.....	VII
สารบัญตาราง.....	X
สารบัญภาพ.....	XVI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ประเด็นปัญหาของการวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 ขั้นตอนการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.7 นิยามศัพท์.....	6
บทที่ 2 การทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การศึกษาเกี่ยวกับโครงการบ้านเอื้ออาทร.....	8
2.2 วิธีการดำรงชีวิต มาตรฐานและระดับความเป็นอยู่ พื้นฐานทางวัฒนธรรมและ ขนบธรรมเนียมประเพณี.....	13
2.3 แนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย.....	15
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
2.5 สรุปประเด็นที่ได้จากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	37
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	39
3.1 วิธีการวิจัย.....	39
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.4 วิธีการเก็บข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
3.6 ตัวแปรการวิจัย.....	42
3.7 ขั้นตอนในการทำวิจัย.....	45
บทที่ 4 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป และกิจกรรมภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย	
กรณีศึกษาโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม.....	47
4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้พักอาศัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	56
4.2 ประเภทกิจกรรมและการใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมของผู้พักอาศัย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	61
4.3 สรุปผลและอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษา.....	75
บทที่ 5 การวิเคราะห์และอภิปรายผลด้านกิจกรรม, พฤติกรรมและสภาพแวดล้อมกายภาพ	
ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	77
5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อย.....	78
5.2 กิจกรรม ลักษณะพฤติกรรม และเครื่องเรือนของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่ว่าง ชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	81
5.2.1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	85
5.2.2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ใน ส่วนนอกประสงค์ (ส่วนA) เติมพื้นที่.....	105
5.2.2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	105
5.2.2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	133
5.3 สภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัย ของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	149
5.3.1 ตำแหน่ง, ความสัมพันธ์ของขนาดของพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ พื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	149
5.3.1.1 ตำแหน่งและขนาดของพื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง.....	149
5.3.2 ทางสัญจร(Circulation) ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัย ของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	236

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.3.3 วัสดุพื้น, ผนังและเพดาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัย ของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	243
5.3.4 รูปแบบของประตู และหน้าต่าง, แสงสว่าง และสีภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	253
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
6.1 รูปแบบบ้านเอื้ออาทรและสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ภายในโครงการ บ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม.....	259
6.2 กิจกรรมและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างที่มีความสำคัญ อันควรคำนึงถึงในการออกแบบพื้นที่พื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมกับ ความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรของผู้พักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม.....	260
6.3 เกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการ ของผู้อยู่อาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามและโครงการบ้าน เอื้ออาทร โครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน.....	273
6.4 ข้อเสนอแนะการศึกษาเพิ่มเติม.....	286
บรรณานุกรม.....	287
ภาคผนวก.....	288
ประวัติผู้เขียน.....	371

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงขั้นตอนการวิจัย.....	5
2.1 แสดงการจำแนกแนวคิดและทฤษฎีจากวัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
2.2 ตัวแปรด้านวิถีชีวิตการดำรงชีวิต.....	15
2.3 ขนาดของเตียงในรูปแบบต่างๆ	20
2.4 แสดงมาตรฐานห้องที่เล็กที่สุด และความกว้างต่ำสุดของห้องส่วนมิดชิด.....	22
2.5 แสดงมาตรฐานห้องที่เล็กที่สุด และความกว้างต่ำสุดของห้องเอกประสงค์.....	23
2.6 มาตรฐานความกว้างและความสูงของประตูภายนอก.....	24
2.7 มาตรฐานความกว้างและความสูงของประตูภายใน.....	25
2.8 แสดงการสรุปประเด็นเพื่อการนำไปใช้.....	37
3.1 การแปลงนิยาม Conceptual เป็นนิยาม Operational.....	43
3.2 แสดงตัวแปร มาตรการชี้วัด ตัวชี้วัด วิธีการวัด และสถิติที่ใช้วิเคราะห์.....	43
4.1 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ลักษณะของพื้นที่ว่างชั้นล่าง.....	53
4.2 แสดงสัดส่วนการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้มีรายได้น้อยตามประเภทที่อยู่อาศัย.....	56
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) อายุ, สถานภาพ, จำนวนสมาชิกภายในบ้าน, จำนวนเด็ก.....	58
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ด้านการศึกษา, อาชีพ, รายได้, ภูมิฐานะเดิม, ประเภทของที่พักอาศัย.....	59
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม.....	60
4.6 การแบ่งกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างตามประเภทการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ	61
4.7 สัดส่วน (ร้อยละ) ประเภทที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	61
4.8 สัดส่วนของกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	63
4.9 ประเภทกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	65
4.10 สัดส่วนของกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 .1บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	66
4.11 ประเภทกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 สัดส่วนของกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	70
4.13 ประเภทกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์	72
4.14 สัดส่วน (ร้อยละ) ของช่วงเวลาในการประกอบกิจกรรมในแต่ละวันของ ผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	74
5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกภายในบ้าน จำนวนเด็ก.....	79
5.2 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ด้านการศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิถิ่นอาศัย ประเภทของที่พักอาศัย.....	80
5.3 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) สาเหตุที่ย้ายมาจากที่อยู่เดิม.....	81
5.4 สัดส่วน (จำนวน = หลังคาเรือน) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของการใช้อุปกรณ์ กิจกรรมภายในพื้นว่างชั้นล่าง ภายในบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็น กลุ่มตัวอย่างบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	83
5.5 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่นอกประสงค์ (ส่วน A) ของ ผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	86
5.6 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่ห้องนอกประสงค์ (ส่วน B) ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	86
5.7 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์ของ ผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	90
5.8 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	94
5.9 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	96
5.10 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของ ผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	99
5.11 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมการนอนของ ผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.12	สัดส่วน (จำนวน = หลังคาเรือน)และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของการใช้อุปกรณ์ กิจกรรมภายในพื้นว่างชั้นล่าง ภายในบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็น กลุ่มตัวอย่างบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....103
5.13	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของ ผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....105
5.14	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์ของ ผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....110
5.15	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของ ผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....114
5.16	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้กิจกรรมรับประทานอาหารของ ผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....118
5.17	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมแต่งตัวของ ผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....121
5.18	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของ ผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....124
5.19	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่การนอนของ ผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....128
5.20	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพของ ผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....130
5.21	สัดส่วน (จำนวน = หลังคาเรือน)และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของการใช้อุปกรณ์ กิจกรรมภายในพื้นว่างชั้นล่าง ภายในบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็น กลุ่มตัวอย่างบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....131
5.22	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....133
5.23	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์ ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....136
5.24	สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....138

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.25 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	141
5.26 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมแต่งตัว ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	142
5.27 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมทำงานบ้าน ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	143
5.28 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพ ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	145
5.29 แสดงขนาดพื้นที่ในการใช้งานขนาดเล็กที่สุดและขนาดใหญ่ที่สุดของ กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัยทั้ง 2 ประเภท.....	204
5.30 แสดงขนาดพื้นที่การใช้งานขนาดเล็กที่สุดและใหญ่ที่สุดของกิจกรรมต่างๆ.....	205
5.31 สัดส่วน (ร้อยละ) จำนวนกิจกรรม (หลัง) ที่เกิดขึ้นภายในบ้านที่ไม่มี การต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	215
5.32 การทับซ้อนของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม.....	219
5.33 สัดส่วน (ร้อยละ) จำนวน กิจกรรม(หลัง) ที่เกิดขึ้นภายในบ้านที่มี การต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	222
5.34 การทับซ้อนของพื้นที่โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านพักอาศัย กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	225
5.35 การทับซ้อนของพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) บ้านพักอาศัย กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	228
5.36 สัดส่วน (ร้อยละ) จำนวน กิจกรรม (หลัง) ที่เกิดขึ้นภายในบ้านที่มี การต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	232
5.37 การทับซ้อนของพื้นที่โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านพักอาศัย กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	234
5.38 การทับซ้อนของพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B)บ้านพักอาศัย กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	236
5.39 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม.....	243

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.40 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้นห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม.....	244
5.41 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ที่มีการต่อเติมบางส่วน.....	244
5.42 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้นห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ที่มีการต่อเติมบางส่วน.....	245
5.43 ลักษณะของการปูพื้นของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติม ปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เดิมพื้นที่.....	246
5.44 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น กลุ่มที่ 2 บ้าน ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เดิมพื้นที่.....	247
5.45 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น กลุ่มที่ 2 บ้าน ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เดิมพื้นที่.....	247
5.46 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุผนังภายใน พื้นที่ว่างชั้นล่างของกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	248
5.47 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุผนังส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	249
5.48 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุผนังส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	250
5.49 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของกลุ่มที่ 1 บ้าน ที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม.....	251
5.50 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุฝ้าเพดานภายในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	252
5.51 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุฝ้าเพดานภายในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	252
5.52 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของรูปแบบประตูทางเข้า กลุ่มที่ 2 บ้านที่ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	254
5.53 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของลักษณะประตูทางเข้ากลุ่มที่ 2 บ้านที่ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	255

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.54 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของรูปแบบหน้าต่างในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ที่มีการต่อเติมของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่.....	256
5.55 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของรูปแบบหน้าต่างในส่วนด้านข้าง ทั้ง 2 ด้านที่มีการต่อเติมของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่.....	256
5.56 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของผนังที่กั้นระหว่างพื้นที่ส่วน A และส่วน B ภายใน กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่.....	257
6.1 เปรียบเทียบพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ของผู้พักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม.....	263

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงส่วนประกอบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทร.....	6
2.1 แผนที่ตั้งโครงการ.....	10
2.2 ผังรวมของโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม.....	11
2.3 แสดงลักษณะภายนอกบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม.....	12
2.4 ผังพื้นที่ว่างและชั้นบนบ้านเอื้ออาทร.....	13
2.5 ขนาดเครื่องเรือนที่ใช้ในห้องรับแขก.....	18
2.6 การจัดกลุ่มเครื่องเรือนที่ใช้ในห้องรับแขก.....	18
2.7 ลักษณะการนั่งบนโต๊ะรับประทานอาหาร.....	19
2.8 ลักษณะการนั่งรับประทานอาหาร 2 คนตรงข้ามกัน.....	19
2.9 ขนาดสัดส่วนของโต๊ะเครื่องแป้ง.....	21
2.10 ขนาดสัดส่วนของตู้เสื้อผ้า.....	21
4.1 แผนที่ตั้งโครงการ.....	47
4.2 ผังบริเวณโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม.....	48
4.3 ผังรวมแสดงบ้านที่มีการต่อเติม ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร.....	49
4.4 แสดงรายละเอียดผังบ้านที่มีการต่อเติม ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร.....	50
4.5 รูปด้านหน้าและด้านหลังบ้านเดี่ยว 2 ชั้น โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิต คลองสาม.....	51
4.6 รูปด้าน 1 บ้านเดี่ยว 2 ชั้น โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม.....	51
4.7 รูปด้าน 2 บ้านเดี่ยว 2 ชั้น โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม.....	52
4.8 ผังชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 บ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม.....	52
4.9 ผังรวมแสดงบ้านที่คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โครงการบ้านเอื้ออาทร.....	54
4.10 แสดงรายละเอียดผังรวมบ้านที่คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างโครงการบ้านเอื้ออาทร.....	55
4.11 ลักษณะบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม.....	63
4.12 แสดงสัดส่วนการใช้พื้นที่กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อมตามประเภทของกิจกรรมต่างๆ.....	64
4.13 ลักษณะบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	67
4.14 แสดงสัดส่วนการใช้พื้นที่ของกลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	69
4.15 ลักษณะบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	70

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.16 แสดงสัดส่วนการใช้พื้นที่ของกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ ตามประเภทของกิจกรรมต่างๆ	72
4.17 การเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้พื้นที่ของผู้มีรายได้น้อยทั้ง 3 กลุ่ม.....	73
4.18 แผนภูมิแสดงสัดส่วน (ร้อยละ) ของช่วงเวลาในแต่ละวันของ ผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	75
5.1 พฤติกรรมนั่งเล่นและต้อนรับแขก.....	85
5.2 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก.....	89
5.3 แสดงพฤติกรรมการดูโทรทัศน์.....	90
5.4 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง.....	91
5.5 พฤติกรรมการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย.....	92
5.6 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเลี้ยงเด็ก.....	93
5.7 พฤติกรรมการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ.....	93
5.8 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ.....	95
5.9 กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ลักษณะพฤติกรรมการนั่งในการทำงาน.....	95
5.10 พฤติกรรมการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย.....	96
5.11 แสดงพฤติกรรมการแต่งตัว.....	97
5.12 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมแต่งตัว.....	98
5.13 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า.....	98
5.14 เครื่องเรือนของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า.....	100
5.15 พฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์ของผู้พักอาศัย.....	100
5.16 พฤติกรรมการนอนของผู้พักอาศัย.....	101
5.17 อุปกรณ์ประกอบการนอนของผู้พักอาศัย.....	102
5.18 พฤติกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์.....	102
5.19 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก.....	109
5.20 แสดงพฤติกรรมการดูโทรทัศน์.....	110
5.21 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง.....	112
5.22 พฤติกรรมการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย.....	112
5.23 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเลี้ยงเด็ก.....	113

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.24 พฤติกรรมการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ.....	114
5.25 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ.....	115
5.26 พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ลักษณะพฤติกรรมนั่งในการทำงาน.....	116
5.27 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์.....	117
5.28 พฤติกรรมการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย.....	118
5.29 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมรับประทานอาหาร.....	120
5.30 แสดงพฤติกรรมการแต่งตัว.....	120
5.31 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมแต่งตัว.....	123
5.32 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้าน ชักผ้า รีดผ้า.....	123
5.33 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานบ้าน.....	125
5.34 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเตรียมอาหาร.....	126
5.35 พฤติกรรมกรนอนของผู้พักอาศัย.....	127
5.36 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมกรนอน.....	129
5.37 พฤติกรรมกรไหว้สัการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์.....	129
5.38 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมไหว้สัการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์.....	129
5.39 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกภายในบ้านที่มีการต่อเติม เชิงพาณิชย์.....	135
5.40 แสดงพฤติกรรมการดูโทรทัศน์/ฟังเพลง.....	135
5.41 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง.....	137
5.42 พฤติกรรมกรเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย.....	137
5.43 พฤติกรรมการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ.....	138
5.44 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ.....	139
5.45 พฤติกรรมกรนั่งในการทำงานในการใช้งานทำงานคอมพิวเตอร์.....	140
5.46 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์.....	140
5.47 พฤติกรรมกรรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย.....	141
5.48 พฤติกรรมกรแต่งตัว.....	142
5.49 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้าน ชักผ้า รีดผ้า.....	143
5.50 กิจกรรมกรประกอบอาชีพต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัย.....	144

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.51 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมประกอบอาชีพ.....	147
5.52 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	151
5.53 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, ใหญ่ที่สุด กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	151
5.54 ตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง ของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	152
5.55 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, ใหญ่ที่สุด กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	152
5.56 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็กของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	153
5.57 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็กของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	154
5.58 ผังแสดงตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	155
5.59 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	155
5.60 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคอมพิวเตอร์ของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	156
5.61 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดพื้นที่กิจกรรมคอมพิวเตอร์ของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	156
5.62 ผังแสดงตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทานอาหารของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	158
5.63 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดพื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหารของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	158
5.64 ผังแสดงการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัวของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	159

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.65 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัวของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	159
5.66 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	161
5.67 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	161
5.68 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเตรียมอาหารของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	162
5.69 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหาร ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	162
5.70 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงสัตว์ของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	164
5.71 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	164
5.72 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	165
5.73 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	166
5.74 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการนอนของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	166
5.75 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมการนอนของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	167
5.76 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	167
5.77 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	168
5.78 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	169

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.79 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	170
5.80 ผังแสดงตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมดูโทรทัศน์/ ฟังเพลงของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	171
5.81 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลงของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	171
5.82 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็กของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	172
5.83 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็กของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	173
5.84 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	174
5.85 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	174
5.86 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคอมพิวเตอร์ของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	175
5.87 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมคอมพิวเตอร์ของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	176
5.88 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทานอาหารของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	177
5.89 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหารของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	178
5.90 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัวของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	179
5.91 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัวของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	179
5.92 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้านของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	180

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.93 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	181
5.94 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเตรียมอาหารของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	181
5.95 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหารของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	182
5.96 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	182
5.97 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	183
5.98 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการนอนของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	184
5.99 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมการนอนของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	184
5.100 ผังแสดงพื้นที่รวมในการประกอบกิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	185
5.101 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	186
5.102 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมประกอบอาชีพ ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	187
5.103 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมประกอบชีพ ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	188
5.104 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	189
5.105 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	190
5.106 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	191

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.107 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, และผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	191
5.108 ผังรวมตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็ก ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	192
5.109 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	192
5.110 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	193
5.111 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่ กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	194
5.112 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคอมพิวเตอร์บ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	194
5.113 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมคอมพิวเตอร์ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	195
5.114 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	196
5.115 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	197
5.116 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัว ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	198
5.117 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัว ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	198
5.118 ผังตำแหน่งจะใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	199
5.119 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	199
5.120 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเตรียมอาหาร ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	200

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.121 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหาร ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	200
5.122 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมประกอบอาชีพ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	202
5.123 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	202
5.124 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ บ้านที่มีการ ต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์.....	203
5.125 ผังพื้นที่กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	203
5.126 พฤติกรรมและขนาดพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายใน พื้นที่วางชั้นล่างภายในบ้านเอื้ออาทรของกลุ่มตัวอย่าง.....	214
5.127 ผังบ้านเลขที่ 274 บ้านที่มีกิจกรรม 3 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	216
5.128 ผังบ้านเลขที่ 184 บ้านที่มีกิจกรรม 4 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	216
5.129 ผังบ้านเลขที่ 80 บ้านที่มีกิจกรรม 5 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	217
5.130 ผังบ้านเลขที่ 399 บ้านที่มีกิจกรรม 6 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	217
5.131 ผังบ้านเลขที่ 270 บ้านที่มีกิจกรรม 7 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	218
5.132 ผังบ้านเลขที่ 243 บ้านที่มีกิจกรรม 10 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	218
5.133 บ้านเลขที่ 288 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรมจำนวน 3 กิจกรรม ภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	219
5.134 บ้านเลขที่ 229 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรมจำนวน 4 กิจกรรม ภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	220
5.135 บ้านเลขที่ 204 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรมจำนวน 5 กิจกรรม ภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	220
5.136 บ้านเลขที่ 399 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรมจำนวน 6 กิจกรรม ภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	221
5.137 บ้านเลขที่ 243 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรมจำนวน 7 กิจกรรม ภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	221
5.138 บ้านเลขที่ 394 บ้านที่มีกิจกรรม 3 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย.....	222

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.155 บ้านเลขที่ 50 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม4 กิจกรรม ภายในส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	233
5.156 บ้านเลขที่299 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม5 กิจกรรม ภายในส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	233
5.157 บ้านเลขที่ 50 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม4 กิจกรรม ภายในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	234
5.158 บ้านเลขที่197 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม6 กิจกรรม ภายในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์.....	235
5.159 ทางสัญจรในแนวตรงบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม.....	236
5.160 ทางสัญจรแบบซิกแซกบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม.....	237
5.161 ทางสัญจรแบบประตูทางเข้าหน้าบ้านชิดผนังและตรงกับทางเข้าพื้นที่ในส่วน ห้องอเนกประสงค์ (ส่วนB) ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	238
5.162 ทางสัญจรแบบประตูทางเข้าหน้าบ้านชิดผนังตรงข้ามกับทางเข้าพื้นที่ในส่วน ห้องอเนกประสงค์ (ส่วนB) ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	239
5.163 ทางสัญจรแบบประตูทางเข้าด้านหน้าอยู่ตรงกลางหน้าบ้านที่มีการ ต่อเติมแบบปิดล้อม.....	240
5.164 ทางสัญจรแบบทางเข้าด้านข้างในพื้นที่ส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	241
5.165 ทางสัญจรแบบทางเข้าด้านข้างในพื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	242
5.166 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	243
5.167 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	243
5.168 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) กลุ่มที่ 1 บ้านที่มีการต่อเติมบางส่วน.....	244
5.169 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) กลุ่มที่ 1 บ้านที่มีการต่อเติมบางส่วน.....	245

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.170 ตัวอย่างลักษณะการปูพื้นของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่.....	246
5.171 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่.....	246
5.172 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่.....	247
5.173 ผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำสีขาวของกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม.....	248
5.174 ตัวอย่างวัสดุผนังภายในพื้นที่ส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่.....	249
5.175 ตัวอย่างวัสดุฝ้าเพดานของกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม.....	251
5.176 ตัวอย่างฝ้าเพดานในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) และส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่.....	252
5.177 รูปแบบของประตูทางเข้าภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม.....	253
5.178 ตัวอย่างรูปแบบของประตูทางเข้า ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่.....	254
5.179 ตัวอย่างทางเข้าของประตูทางเข้ากลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่.....	254
5.180 รูปแบบของหน้าต่างบานเกล็ดที่ทางโครงการจัดให้ ภายในพื้นที่ชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย.....	256
5.181 รูปแบบผนังภายในของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่.....	257
5.182 การจัดเครื่องเรือนภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ไม่ปิดขวางช่องแสงสว่าง.....	258
6.1 พฤติกรรมและขนาดพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านเอื้ออาทร ทั้ง 2 กลุ่ม.....	272
6.2 ความสัมพันธ์ในการใช้พื้นที่ ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทร แบบที่ 1.....	274

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
6.3 การใช้พื้นที่ของกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทร.....	275
6.4 ผังพื้นที่ชั้นล่างบ้านแบบที่ 1.....	275
6.5 รูปด้านหน้าบ้านแบบที่ 1.....	276
6.6 รูปด้านข้าง 1 บ้านแบบที่ 1.....	276
6.7 รูปด้านข้าง 2 บ้านแบบที่ 1.....	276
6.8 ทศนียภาพบ้านแบบที่ 1.....	277
6.9 ความสัมพันธ์ในการใช้พื้นที่ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง บ้านเอื้ออาทรแบบที่ 2.1.....	278
6.10 การใช้พื้นที่ของกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทรแบบที่ 2.1.....	279
6.11 ผังพื้นที่บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1.....	279
6.12 รูปด้านหน้าบ้าน บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1.....	280
6.13 รูปด้านข้าง 1 บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1.....	280
6.14 รูปด้านข้าง 2 บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1.....	280
6.15 ทศนียภาพบ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1.....	281
6.16 ความสัมพันธ์ในการใช้พื้นที่ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง บ้านเอื้ออาทรแบบที่ 2.2.....	282
6.17 การใช้พื้นที่ของกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทรแบบที่ 2.2.....	283
6.18 ผังพื้นที่บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2.....	283
6.19 รูปด้านหน้าบ้าน บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2.....	284
6.20 รูปด้านข้าง 1 บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2.....	284
6.21 รูปด้านข้าง 2 บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2.....	284
6.22 ทศนียภาพบ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2.....	285

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรุงเทพมหานคร ได้ชื่อว่าเป็นเมืองมหานครระดับโลก และเจริญรวดเร็วมากในปีพ.ศ. 2532 มีประชากรรวม 6 ล้านคน และมีอัตราเพิ่มประชากรไม่ต่ำกว่า 5% ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาในปี พ.ศ. 2544 คาดว่าจะมีประชากรใน 24 เขต ไม่น้อยกว่า 7.5 ล้านคน เมื่อรวมกรุงเทพฯและปริมณฑล (5 จังหวัดโดยรอบ) จะมีประชากร 11.5 ล้านคน ปัญหาที่ตามมาคือ ปัญหาของเมืองที่มีประชากร ทะลักเข้ามาอยู่อย่างไม่ขาดสาย มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างไม่รู้จบ ปัญหาด้านที่ดินที่มีอยู่ก็แออัดคับแคบมากขึ้น ที่ดินที่ไร้สอยในเมืองก็น้อยลงทุกที เมืองซึ่งไม่สามารถจะขยายออกไปในแนวตั้งได้มากนักก็ขยายตัวออกไปในแนวนอนทำให้เมืองกว้างขวางออกไปทุกที รุกล้ำที่ทำมาหากินด้านเกษตรกรรมที่อยู่รอบตัวเมืองและกลายเป็นการขยายตัวที่แผ่กว้างออกไปไม่มีขอบเขตจำกัดราบไคที่ประชาชนยังไหลมาเทมาในเมืองเช่นในปัจจุบันนี้(ชุมพล สุรินทรานูรณ์: 2537) สิ่งก็ตามมาจากกรณีประชาชนทะลักเข้ามาอยู่อย่างไม่ขาดสาย ก็คือ ปัญหาความต้องการที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และผู้มีรายได้น้อย หรือคนจนเท่านั้น ในกรุงเทพฯและปริมณฑล ซึ่งกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้มีรายได้น้อย หรือคนจนเหล่านี้ในปัจจุบันจะมีการอยู่อาศัยใน 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ กลุ่มที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนทั้งที่เป็นชุมชนแออัด ชุมชนบุกรุก ชุมชนชานเมืองและกลุ่มที่อยู่กระจัดกระจายอยู่นอกชุมชน จากตัวเลขปัจจุบันมีจำนวนชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศ มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้นประมาณ 1.4 ล้านครัวเรือน มีประชากรประมาณ 6.3 ล้านคน หรือ หรือคิดเป็นร้อยละ 36 ของประชากรเมืองทั่วประเทศซึ่งร้อยละ 30 อยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑลและที่เหลืออยู่ในเขตเมืองต่างๆ ในภูมิภาค

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2483 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้เริ่มแก้ปัญหาขาดแคลนที่อยู่อาศัยของประชาชนขึ้นครั้งแรก โดยการจัดตั้งกองเคหะสถานสงเคราะห์ขึ้นในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ ดำเนินงานเรื่อยมาปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยได้ทวีจำนวนสูงเพิ่มขึ้นทุกปี หน่วยงานต่างๆ ก็เปลี่ยนไปตามนโยบายการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล จนกระทั่งปัจจุบันหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงกับปัญหานี้ก็คือ การเคหะแห่งชาติ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ในการนี้รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาความต้องการที่อยู่อาศัยของประชาชนผู้ด้อยโอกาส และผู้มีรายได้น้อย ซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง(สมคิด จาคูศรีพิทักษ์) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์(อนุรักษ์ จูริมาศ)ได้มอบนโยบายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

การเคหะแห่งชาติ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) ร่วมกันวางแผนการดำเนินโครงการจัดสร้างที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ด้อยโอกาสและผู้มีรายได้น้อย เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้ดำเนินการจัดทำโครงการนำร่องเพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลภายในต้นปี พ.ศ.2546 (การเคหะแห่งชาติ : 2546)

การเคหะแห่งชาติได้กำหนดแนวคิดในการออกแบบโครงการนำร่อง “บ้านเอื้ออาทร” โดยการคำนึงถึงการออกแบบทางกายภาพที่เอื้อประโยชน์ในการสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัยทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม รวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมที่เอื้อต่อการช่วยเหลือตนเองทางเศรษฐกิจได้ โดยแนวคิดหลักมีดังนี้

1. ส่งเสริมความสัมพันธ์ ความเอื้ออาทรช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในครอบครัว ชุมชน และสังคม ร่วมกันพัฒนาชุมชนของตนเองให้เข้มแข็งและมีคุณภาพตามแนวทางของเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่ อย่างยั่งยืน

2. สร้างชุมชนที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม พร้อมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่จำเป็นในระดับราคาที่กลุ่มเป้าหมายสามารถรับภาระได้ เพื่อเอื้ออาทรต่อผู้ด้อยโอกาส ผู้มีรายได้น้อย อีกทั้งคนชรา คนพิการ ให้ได้อาศัยอยู่ร่วมกับครอบครัวได้อย่างมีความสุข

3. ส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างโอกาส และรายได้ให้แก่ ครอบครัวของผู้อยู่อาศัยในชุมชนให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้

โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม เป็นโครงการเอื้ออาทรโครงการแรกที่ก่อสร้างเสร็จเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.2547 ในขณะที่โครงการบ้านเอื้ออาทรยังมีอีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้นหากมีการศึกษาว่าการใช้พื้นที่ว่างภายในบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม พื้นที่ว่างชั้นล่างมีความเหมาะสมตามกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยหรือไม่ มีปัญหาอะไรบ้าง ก็สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ เป็นแนวทางในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยหรือโครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน อันเป็นการช่วยให้การออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยนั้นมีความเหมาะสมกับกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยมากขึ้น ประสบความสำเร็จ เป็นที่พอใจของผู้อยู่อาศัย รวมถึงการนำไปดัดแปลงใช้ในการออกแบบพื้นที่ว่างภายในอาคารสำหรับโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยโครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้

1.2 ประเด็นปัญหาของการวิจัย

จากการศึกษาวัตถุประสงค์และแนวคิดในการออกแบบโครงการบ้านเอื้ออาทร คำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้การออกแบบซึ่งคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพ ที่เอื้อประโยชน์ในการสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัยทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และ

สังคมรวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมที่เอื้อต่อการช่วยเหลือตนเองทางเศรษฐกิจได้ รวมถึงการสร้างชุมชนที่มีคุณภาพประกอบด้วยที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมพร้อมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่จำเป็นในระดับราคาที่กลุ่มเป้าหมายสามารถรับภาระได้ และจากวัตถุประสงค์และแนวคิดในการออกแบบโครงการบ้านเอื้ออาทรที่คำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้การออกแบบซึ่งคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพ (การเคหะแห่งชาติ : 2546) ดังนั้นการศึกษาการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทร จึงเน้นการศึกษาเพื่อหาคำตอบว่าจากวัตถุประสงค์และแนวคิดในการออกแบบของโครงการเอื้ออาทรกำหนดไว้นั้นตรงกับที่ตั้งไว้หรือไม่ ทำให้ได้คำถามของการวิจัยที่ว่า

1.2.1 พื้นที่บ้านเอื้ออาทรที่ทางการเคหะได้จัดให้นั้น มีสภาพกายภาพเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หากมีการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้พักอาศัย(ชานินทร์ เมฆินทรางกูร: 2547)

จากกรอบแนวคิดพื้นฐาน การใช้สอยของอาคารประเภทเดียวกัน แต่อยู่ในสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่ต่างกันมีมาตรฐานความเป็นอยู่แตกต่างกันออกไป หรืออยู่ในยุคสมัยที่แตกต่างกันก็ย่อมมีความต้องการเนื้อที่ที่ใช้สอย และลักษณะการใช้สอยที่แตกต่างกัน(มุสดี ทิพทัส. 2538 :28 -29) ทำให้ได้คำถามการวิจัยที่ว่า

1.2.2 กิจกรรมและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างภายในบ้านเอื้ออาทรมีอะไรบ้าง ที่มีความสำคัญ และควรคำนึงถึงในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านเอื้ออาทรที่เหมาะสมต่อผู้พักอาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร

จากกรอบแนวคิดพื้นฐาน ลักษณะและพฤติกรรมของผู้ใช้สอยผู้ออกแบบต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของผู้ใช้สอยเนื้อที่นั้นๆ เพื่อที่จะทราบได้ว่า ผู้ใช้สอยแต่ละส่วนมีมากน้อยเพียงใด แต่ละคนมีหน้าที่อะไร ทำงานในลักษณะใด มีความถนัดและเคยชินอย่างไร โดยเฉพาะอาคารประเภทที่พัก ผู้ออกแบบจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมของผู้ใช้สอย และต้องศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน จึงจะช่วยให้การออกแบบเนื้อที่แต่ละส่วน และเครื่องเรือนที่จำเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มุสดี ทิพทัส. 2538 :30 -31)

จากประเด็นปัญหาของการวิจัยข้อ 1 และ 2 ที่กล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบ ทำให้ได้คำถามของการวิจัยที่ว่า

1.2.3 เกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษารูปแบบบ้านเอื้ออาทร และสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม

1.3.2 เพื่อศึกษากิจกรรม และพฤติกรรม ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างที่มีความสำคัญอันควรคำนึงถึงในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม

1.3.3 เพื่อเสนอแนะเกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามและโครงการบ้านเอื้ออาทรโครงการอื่นๆที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กำหนดให้ขอบเขตของการศึกษา คือ บ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

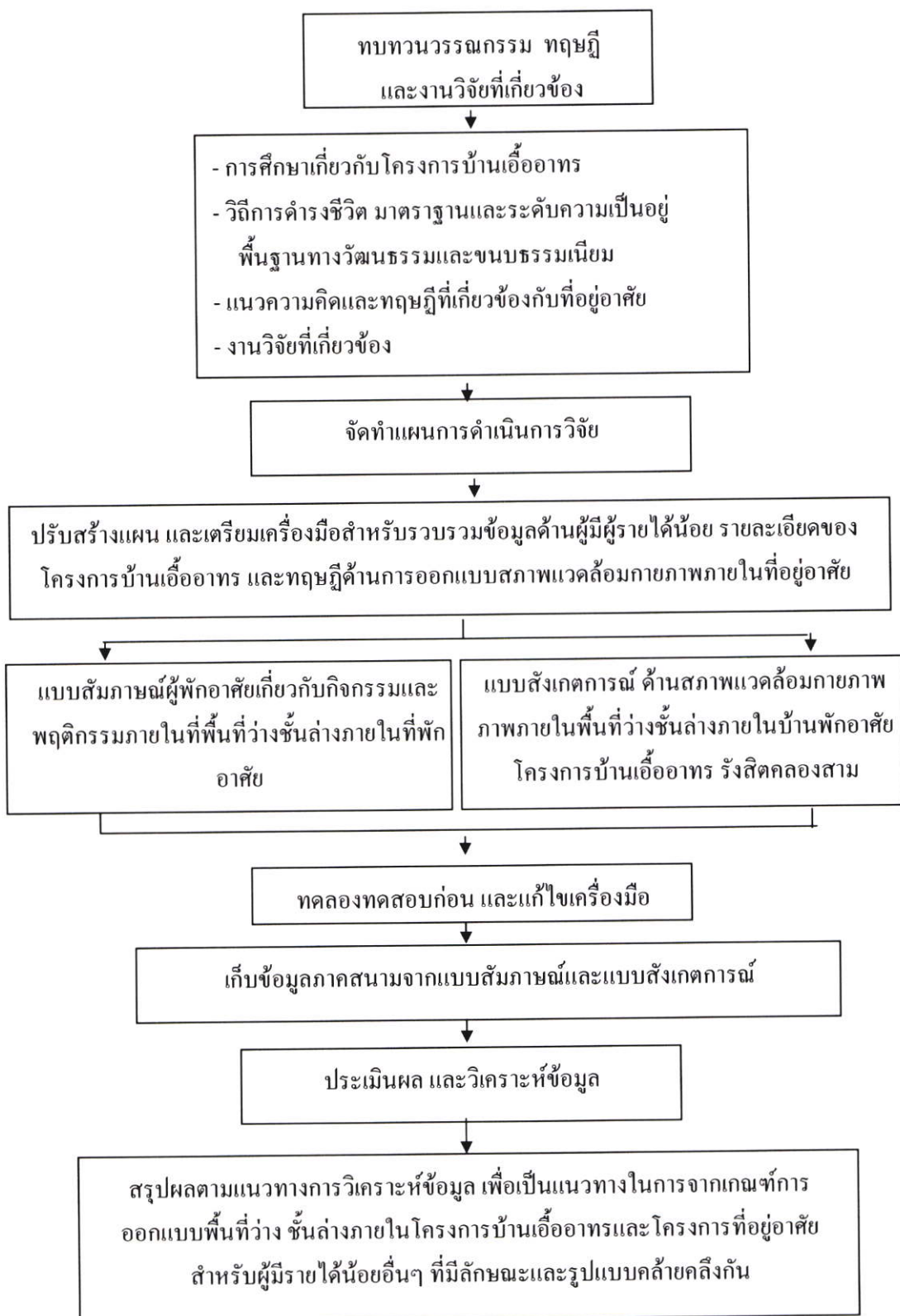
1.4.2 ในการศึกษานี้จะทำการศึกษาศาธารณะชั้นล่างไม่รวมห้องน้ำและห้องครัว

1.4.3 การศึกษาจะมุ่งเน้นการเสนอแนะขนาดเนื้อที่ใช้สอยอเนกประสงค์ชั้นล่างของบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม เป็นประเด็นหลัก ส่วนการเสนอแนะการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในนั้นเป็นประเด็นรอง

1.5 ขั้นตอนในการวิจัย

ขั้นตอนในการวิจัยเริ่มจากการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้านรายละเอียดของผู้มีรายได้น้อย โครงการบ้านเอื้ออาทร วิธีการดำรงชีวิต มาตรฐานและระดับความเป็นอยู่ พื้นฐานทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม, แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง, จัดทำแผนการดำเนินการวิจัย การสร้างและเตรียมเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่ใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม ที่เกี่ยวกับกิจกรรมและพฤติกรรมการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัย และแบบสังเกตการณ์สภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ว่างภายในบ้านพักอาศัย เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม, การประเมินผลและวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางวางเกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรและโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยอื่นๆ ที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน, ด้วยการนำผลสรุปจากข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์มาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาจัดทำแผนการวิจัยและเพื่อใช้ในการประเมินผลและวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เพื่อใช้ในการเสนอเกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรและโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยอื่นๆ ที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน (คูตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 แสดงขั้นตอนการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่ใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรอย่างแท้จริง

1.6.2 ทราบถึงเกณฑ์ในการออกแบบ พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามและ โครงการบ้านเอื้ออาทร โครงการอื่นๆที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน

1.6.3 ทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นในการออกแบบ

1.7 นิยามศัพท์

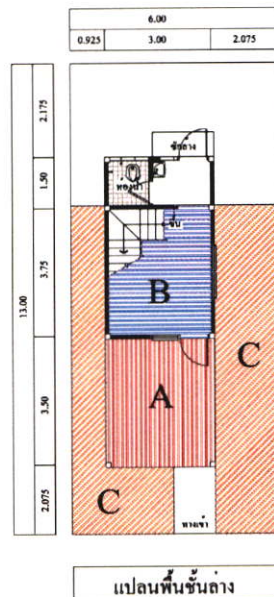
1.7.1 บ้านเอื้ออาทร หมายถึง อาคารชุดพักอาศัยบ้านเดี่ยว 2 ชั้น เป็นบ้านเพื่อครอบครัวที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือนที่ดินขนาด 19.5-21 ตารางวา

1.7.2 พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัย ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หมายถึง พื้นที่ชั้นล่างยกเว้นห้องน้ำและห้องครัวภายในบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม โดยผู้วิจัยจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วน A หมายถึง ส่วนโถงเนกประสงค์ที่ทางเคหะกำหนดให้มีขนาด 3.00 x 3.50 เมตร

ส่วน B หมายถึง ห้องเนกประสงค์ที่ทางเคหะกำหนดให้มีขนาด 3.75 x 3.00 เมตร

ส่วน C หมายถึง พื้นที่ตั้งแต่ทางเข้าบ้าน 2.075 x 6.00 ม.และพื้นที่ด้านข้างบ้านทั้งสองข้าง

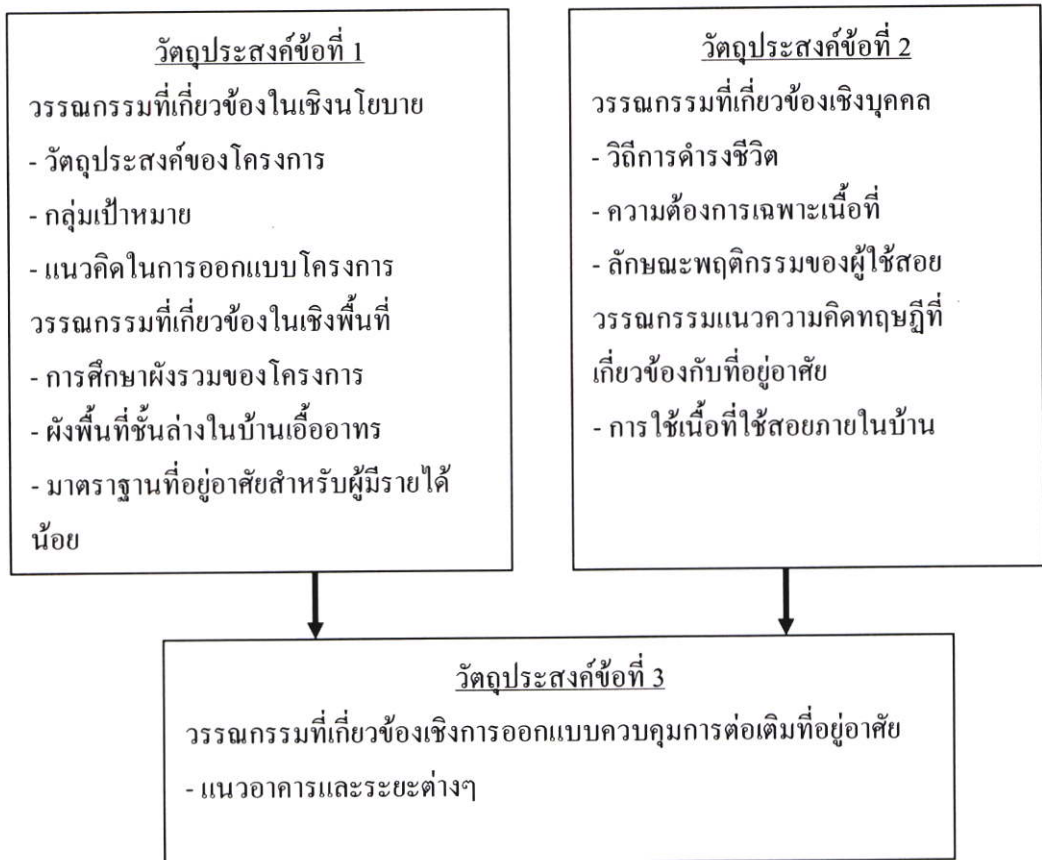
ภาพที่ 1.1 แสดงส่วนประกอบ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง บ้านเอื้ออาทร

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิด ทฤษฎี และงานศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ว่างภายในอาคาร โดยเฉพาะการใช้พื้นที่ใช้สอยภายในที่พักอาศัยอยู่ ที่ปรากฏเป็นงานศึกษาวิจัยและเอกสารทางวิชาการ เพื่อสร้างเป็นกรอบของทฤษฎีของการศึกษาวิจัย, ตัวแปรที่ทำการวิจัย รวมถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวถึงทั้งหมดนั้น ได้พิจารณาให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงการจำแนกแนวคิดและทฤษฎีจากวัตถุประสงค์การวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีการกล่าวถึงประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยสรุปเป็นประเด็นที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังนี้ คือ

2.1 การศึกษาเกี่ยวกับโครงการบ้านเอื้ออาทร

- 2.2 วิธีการดำรงชีวิต มาตรฐานและระดับความเป็นอยู่ พื้นฐานทางวัฒนธรรมและ
ขนบธรรมเนียมประเพณี
- 2.3 แนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 สรุปประเด็นที่ได้จากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 การศึกษาเกี่ยวกับโครงการบ้านเอื้ออาทร

โครงการบ้านเอื้ออาทรมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการอยู่อาศัยให้แก่กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้ด้อยโอกาสกลุ่มผู้มีรายได้น้อยในชุมชนเมือง โดยการจัดสร้างที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐานในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม พร้อมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่จำเป็นในระดับราคาที่สามารถรับภาระในการเช่าซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้

2. เพื่อเสริมสร้างสายสัมพันธ์อันดีระหว่างภายในครอบครัว ชุมชน และสังคมจากลักษณะการออกแบบทางกายภาพที่ก่อให้เกิดความเข้มแข็งและมีคุณภาพ รวมทั้งสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกส่วนฝ่ายในการพัฒนาชุมชนของตน เพื่อนำไปสู่ความเป็นชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

3. เพื่อส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นการสร้างโอกาสให้กับผู้อยู่อาศัยใน ชุมชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น โดยจัดให้มีองค์ประกอบของชุมชนรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

4. เพื่อสร้างกลไกการประสานความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ด้อยโอกาสกลุ่มผู้มีรายได้น้อยในลักษณะองค์กรร่วม ประกอบด้วย สถาบันการเงิน หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาสังคม และหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านกายภาพ

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ด้อยโอกาสกลุ่มผู้มีรายได้น้อยในชุมชนเมืองที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง รวมทั้งกลุ่มข้าราชการชั้นผู้น้อย และพนักงานหน่วยงานของรัฐ โดยมีระดับรายได้ครัวเรือนละไม่เกิน 15,000 บาท/เดือน (ระดับรายได้ปี 2546)

แนวคิดในการออกแบบโครงการ

การออกแบบโครงการบ้านเอื้ออาทร ได้พิจารณากำหนดที่ตั้งโครงการให้สอดคล้องกับหลักการ และทิศทางของการพัฒนาเมือง โดยคำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายภายใต้การออกแบบซึ่งคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพ ที่เอื้อประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัยทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคมรวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมที่เอื้อต่อการช่วยเหลือตนเองทางเศรษฐกิจได้ รวมถึงการสร้างชุมชนที่มีคุณภาพประกอบด้วยที่อยู่อาศัยที่ได้

มาตรฐานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมพร้อมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่จำเป็นในระดับราคาของกลุ่มเป้าหมายสามารถรับภาระได้

รูปแบบชุมชน

การเคหะแห่งชาติกำหนดรูปแบบชุมชนใน 2 ลักษณะตามพื้นที่ ดังนี้.

1. ชุมชนบ้านเอื้ออาทรในเขตเมือง ตั้งอยู่ในชุมชนย่านศูนย์กลางเมืองหรือศูนย์กลางย่อยของเมืองใกล้ย่านธุรกิจ แหล่งงาน แหล่งบริการต่าง ๆ เป็นชุมชนขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ประกอบด้วย ที่อยู่อาศัยรูปแบบอาคารชุดพักอาศัย ซึ่งเหมาะสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนโสดหรือครอบครัวใหม่ ครอบครัวขนาดเล็กประมาณ 2-4 คน

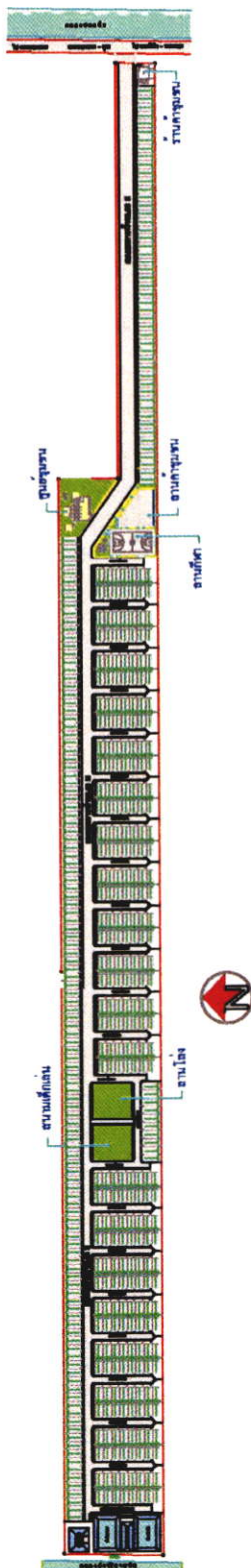
2. ชุมชนบ้านเอื้ออาทรในเขตชานเมือง เป็นชุมชนที่อยู่ห่างจากย่านศูนย์กลางเมืองและกระจายตัวอยู่ในย่านพักอาศัยแถบชานเมือง โดยเชื่อมโยงกับศูนย์กลางเมืองด้วยระบบเครือข่าย การคมนาคม ชุมชนในเขตชานเมืองเป็นชุมชนขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ประกอบด้วยที่อยู่อาศัยหลากหลายรูปแบบ เหมาะสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นครอบครัวขนาดกลางถึงขนาดใหญ่

โครงการ “บ้านเอื้ออาทร” กำหนดพื้นที่เป้าหมายเบื้องต้นในการจัดทำโครงการให้กระจายครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งเมืองหลักและเมืองรองในภูมิภาค โดยมีเป้าหมายการจัดทำที่อยู่อาศัย จำนวน 11,727 หน่วย สำหรับโครงการระยะแรก กำหนดโครงการนำร่อง 5 พื้นที่ ซึ่งได้แก่ โครงการบ้านเอื้ออาทรหัวหมาก โครงการบ้านเอื้ออาทรประชานิเวศน์ โครงการบ้านเอื้ออาทรบางโหลง โครงการบ้านเอื้ออาทรเชียงใหม่ และโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิต คลอง 3 ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เมืองหลักและเมืองรองในภูมิภาค จำนวน 4,175 หน่วย และโครงการระยะที่สองอีกจำนวน 7,552 หน่วย ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เมืองหลักและเมืองรองในเขตภูมิภาคจังหวัด

รูปแบบอาคาร

การเคหะแห่งชาติกำหนดทางเลือกของรูปแบบที่พักอาศัยใน 2 ลักษณะ เพื่อความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้.

1. อาคารชุดพักอาศัยสูง 5 ชั้น ประกอบด้วยห้องพัก 2 รูปแบบ ได้แก่
 - ห้องนอนกระสังค์ ขนาดประมาณ 24 ตารางเมตร
 - ห้องแบบ 1 ห้องนอน ขนาดประมาณ 33 ตารางเมตร
2. อาคารแนวราบ ได้แก่
 - บ้านเดี่ยว 2 ชั้น ในขนาดที่ดินประมาณ 16-24 ตารางวา
 - บ้านแฝด 2 ชั้น ในขนาดที่ดินประมาณ 16-24 ตารางวา
 - บ้านแถว 2 ชั้น ในขนาดที่ดินประมาณ 16-24 ตารางวา

ภาพที่ 2.2 ผังรวมของโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม

ส่วนประกอบของชุมชนที่จำเป็นประกอบด้วย สาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า, ประปา, โทรศัพท์) ลานขายสินค้า ลานจอดรถรวม สวนพักผ่อน บ่อน้ำบ่อน้ำเสียรวม ที่พักขยะ สนามกีฬา ศูนย์เด็กอ่อน ศูนย์ฝึกอาชีพ ฯลฯ

โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิต คลองสามมี ระยะเวลาก่อสร้าง 15 เดือน มูลค่าการลงทุนรวมทั้งสิ้น 183.952 ล้านบาทถ้วนขนาดพื้นที่ภายในที่พักอาศัย

บ้านเดี่ยวสองชั้น ขนาด 20 ตารางวา ประกอบด้วย 2 ห้องนอน, ห้องเอนกประสงค์, 1 ห้องน้ำ, ทานอาหาร, ครัวซักล้าง

ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะภายนอกบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม

ชั้นที่ 1

โถงเอนกประสงค์

โถงเอนกประสงค์เป็นส่วนแรกของบ้านติดกับบันไดทางเข้าบ้าน โถงเอนกประสงค์มีขนาด 3.00x3.50 เมตร

ห้องเอนกประสงค์

ห้องเอนกประสงค์ เป็นห้องที่ประกอบไปด้วย ส่วนของบันไดขึ้นลงชั้นสอง ส่วนของห้องน้ำ ขนาด 1.50x1.20 เมตรและส่วนพื้นที่ซักล้างภายนอก พื้นที่เอนกประสงค์มีขนาด 3.75x3.00 เมตร

ชั้นที่ 2

ห้องนอน 1

มีขนาด 3.00x3.50 เมตร ลักษณะของช่องระบายอากาศเป็นหน้าต่างบานเกล็ดคู่

ห้องนอน 2

มีขนาด 3.75 x 3.175 เมตร ลักษณะของช่องระบายอากาศเป็นหน้าต่างบานเกล็ดเดียว

ภาพที่ 2.4 ผังพื้นชั้นล่างและชั้นบน บ้านเอื้ออาทร

2.2 วิธีการดำรงชีวิต มาตรฐานและระดับความเป็นอยู่ พื้นฐานทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

การใช้สอยของอาคารประเภทเดียวกัน แต่อยู่ในสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่ต่างกันมีมาตรฐานความเป็นอยู่แตกต่างกันออกไป หรืออยู่ในยุคสมัยที่ต่างกันก็ย่อมมีความต้องการเนื้อที่ที่ใช้สอย และลักษณะการใช้สอยที่ต่างกัน เช่น บ้านในชนบทของไทยที่มีความเป็นอยู่ง่ายๆ ก็มีความต้องการให้บ้านเป็นที่คุ้มกันตนเองและทรัพย์สินจากผู้อื่น และช่วยป้องกันการรบกวนจากดินฟ้าอากาศและภัยธรรมชาติ ตลอดจนใช้ประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้ตามสมควร จึงต้องการเพียงแต่พื้นที่โล่งๆ อาจมีแคร่หรือชานเชื่อมต่อถึงกัน ใช้ประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้ครบถ้วน ตั้งแต่ใช้หลับนอนในเวลากลางคืน ใช้พักผ่อน ทำงานบ้าน รับแขกและรับประทานอาหาร เครื่องเรือนไม่มีความจำเป็นต้องใช้มากนัก เพราะส่วนใหญ่นั่งนอนกับพื้นจึงสามารถดัดแปลงเนื้อที่ให้ทำกิจกรรมได้หลายอย่าง นอกจากนั้นก็ยังมีเนื้อที่อีกส่วนหนึ่งเป็นครัวไฟใช้

ประกอบอาหาร และเป็นห้องน้ำอย่างง่าย ๆ เช่น อาจใช้วิธีต้มน้ำจากตุ่มอาบ ถ้าสมาชิกในครอบครัวมีจำนวนมากขึ้น ก็อาจต่อเติมห้องลักษณะเดียวกันเพิ่มขึ้นอีกเพื่อให้สอยคั่งกล่าวมาแล้ว

ส่วนในสังคมที่วัฒนธรรมและสภาพความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงเจริญเติบโตขึ้น เช่น ในสังคมของผู้มีฐานะในเมืองทั่วไป ก็มักจะมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่แตกต่างไปจากเดิม เพราะได้รับอิทธิพลจากสังคมของชาติทางตะวันตกเข้ามาเกี่ยวข้อง ความต้องการในเรื่องที่อยู่อาศัยก็เพื่อให้มีความเป็นส่วนตัว มีความเป็นส่วนตัว (Privacy) ในการใช้สอยเฉพาะบุคคลภายในครอบครัว ต้องการความสะดวกสบายในการใช้สอยมากขึ้น หลีกเลี่ยงการสอดรู้สอดเห็นจากคนภายนอกและป้องกันการรบกวนจากขโมย ตลอดจนเป็นเครื่องเชิดหน้าชูตาของเจ้าของเพิ่มมากขึ้น อีกด้วย จึงทำให้ลักษณะของการใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอยแยกเป็นส่วนสำคัญของตนเองมากขึ้น เช่น ต้องมีเนื้อที่เฉพาะสำหรับเป็นห้องนอน ห้องน้ำ ห้องรับแขก หรือพักผ่อน ห้องรับประทานอาหาร ส่วนเตรียมอาหาร ห้องครัว อาจมีห้องแต่งตัว ห้องทำงาน ห้องพระ ห้องเก็บของ ห้องคนรับใช้ ที่จอดรถเพิ่มเติมขึ้นอีก

เครื่องเรือนก็เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับการใช้สอยในอาคารมากขึ้น เพราะการดำรงชีวิตส่วนใหญ่ไม่ได้นั่งนอนกับพื้นเช่นเดิม ตลอดจนอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสบายต่างๆ เช่น เครื่องปรับอากาศ พรม อ่างอาบน้ำ สระว่ายน้ำ ฯลฯ ก็เป็นสิ่งที่เพิ่มเติมเข้ามาในลักษณะของสิ่งประกอบการใช้สอยของอาคารประเภทบ้านพักอาศัย มากน้อยต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความเป็นอยู่ ฐานะ และความต้องการของผู้ใช้สอยอาคารนั้นๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้ที่เป็สถาปนิกจะต้องมีความเข้าใจ และควรได้ศึกษาถึงสภาพของการดำเนินชีวิตของผู้ใช้สอย รวมทั้งสภาพของสังคมขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของแต่ละที่ที่จะต้องทำการออกแบบ เพื่อให้เป็นแนวทางในการออกแบบใช้สอยได้อย่างเหมาะสมกับผู้อยู่อาศัย ซึ่งมีหลายระดับหลายพื้นฐานด้วย

ความต้องการเฉพาะของเนื้อที่ใช้สอย

ผู้ออกแบบควรต้องศึกษาข้อมูลของการใช้สอยที่มีความต้องการเฉพาะเจาะจงลงไปในแต่ละส่วนของอาคารที่จะต้องทำการออกแบบ ซึ่งหมายถึงต้องการทราบความถี่หรือความบ่อยในการใช้พื้นที่นั้นๆ เช่น แต่ละส่วนมีการใช้สอยประมาณกี่ครั้งต่อวันหรือสัปดาห์ ต้องทราบประเภทของกิจกรรมการใช้สอย ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยเป็นแนวทางประกอบการออกแบบเนื้อที่ใช้สอยแต่ละส่วนต่างๆ ชนิดกันและสามารถจัดหาตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสมได้

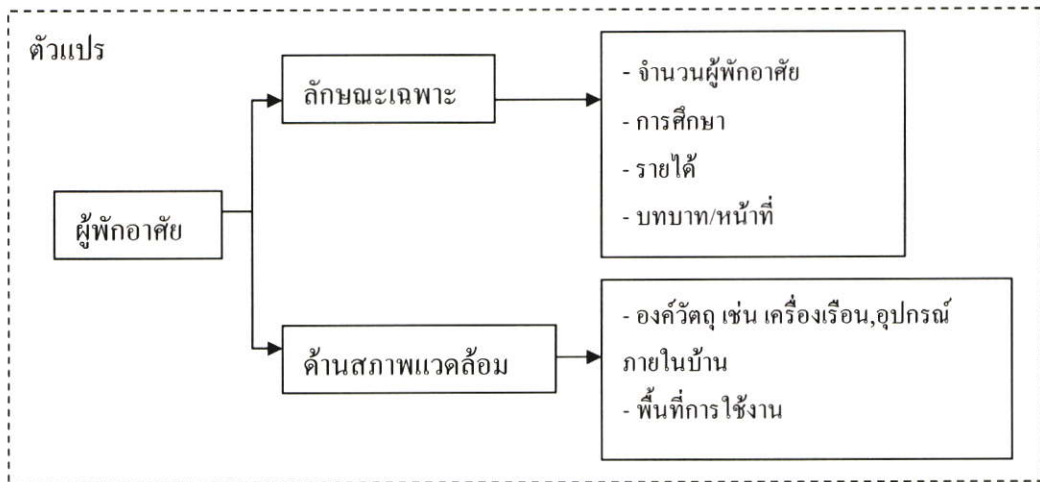
ลักษณะและพฤติกรรมของผู้ใช้สอย

ในเรื่องนี้ ผู้ออกแบบต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของผู้ใช้สอยเนื้อที่นั้นๆ เพื่อที่จะทราบว่า ผู้ใช้สอยแต่ละส่วนมีมากน้อยเพียงใด แต่ละคนมีหน้าที่อะไร ทำงานในลักษณะใด มีความถนัด และเคยชินอย่างไร โดยเฉพาะอาคารประเภทที่พักอาศัย เช่น บ้านผู้ออกแบบควรจะต้องทราบเกี่ยวกับนิสัย ความประพฤติ ความชอบ อาชีพ อายุ เพศ ตลอดจนสภาพร่างกายของผู้ที่อาศัยเป็นประจำ ปกติดีหรือไม่ ถนัดซ้ายหรือขวา ผู้ออกแบบจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรม

ของผู้ใช้สอย และต้องศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน จึงจะช่วยให้การออกแบบเนื้อที่แต่ละส่วน และ เครื่องเรือนที่จำเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ผลคุ้มค่าทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ความสะดวกคล่องตัวในการใช้สอยภายในเนื้อที่แต่ละส่วน

การออกแบบเนื้อที่ที่ใช้สอยแต่ละส่วน ควรคำนึงถึงความสะดวก คล่องตัวในการติดต่อ เคลื่อนไหวภายในเนื้อที่นั้นๆ ด้วย อาจทำได้โดยใช้วิธีจัดผังพื้นภายในและโดยการใช้อุปกรณ์พิเศษ เข้าช่วย ซึ่งอาศัยหลักจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สอยและการใช้สอยอาคาร หรือส่วนของอาคาร เพื่อให้สามารถจัดที่ตั้งเครื่องเรือน เครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง เช่น ต้องศึกษาขนาดและระยะต่างๆ ของร่างกาย ลักษณะการเคลื่อนไหวและกำลังทางกล้ามเนื้อ ของมนุษย์ในอายุที่ต่างกัน เพศต่างกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลทำให้เกิดมีมาตรฐานของระดับความสูง ของห้องต่างๆ ขนาดและรูปร่างของช่องประตู หน้าต่าง ชั้นเก็บของ ตู้แขวน โต๊ะทำงาน โต๊ะ รับประทานอาหาร เก้าอี้ชนิดต่างๆ ชั้นบันได ราวบันได พื้นต่างระดับ และอื่นๆ อีกมากตลอดจนมี ข้อพิจารณาถึงส่วนประกอบของอาคารที่ต้องมีการปิด-เปิด เคลื่อนที่ได้ เช่น บานประตู หน้าต่าง ฝา ตู้ ประตูเหล็กขีด ส่วนประกอบต่างๆ เหล่านี้ ผู้ออกแบบต้องคำนึงถึงขนาดและวัสดุว่ามีน้ำหนัก เท่าใด จึงจะสามารถให้มนุษย์ปิด เปิดได้โดยไม่ลำบากหรือหนักแรงมากนัก (สุสติ ทิพทัส. 2538 :28 -30)

ตารางที่ 2.2 ตัวแปรด้านวิถีชีวิตการดำรงชีวิต

2.3 แนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย

2.3.1 การใช้เนื้อที่ที่ใช้สอยภายในบ้าน

บ้านเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการดำรงชีวิต ซึ่งในปัจจุบันบ้านต่างมีราคาที่สูง ซึ่งเป็นผลมาจาก การเพิ่มของปัจจัยต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นราคาของที่ดิน ราคาวัสดุก่อสร้าง ค่าแรงเป็นต้น

ลักษณะของการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านพักอาศัยจะต้องมีความสอดคล้องกับขนาดของครอบครัวและวัยของผู้ใช้งาน

เมื่อรูปแบบบ้านพักอาศัยที่เล็กลงจะถูกแทนที่ด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกที่สูงขึ้น ซึ่งคนจะเน้นความสะดวกสบายภายในตัวที่พักมากกว่าความสวยงามของรูปแบบของบ้าน โดยจะเน้นประโยชน์การใช้สอยของพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพ การให้แสงและการระบายอากาศจะดีขึ้นโดยมีเครื่องมือช่วยมากขึ้นความต้องการในการใช้พื้นที่ ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ความต้องการทางด้านกายภาพ (Physiological Need) อาการอย่างแรกที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมาก็คือ “ ที่อยู่อาศัย ” เป็นเครื่องป้องกันตนเองจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ แต่สภาพภูมิอากาศบนโลกจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับที่ตั้งของแต่ละท้องถิ่น ดังนั้นลักษณะสภาพของแต่ละท้องถิ่นจึงเป็นตัวบังคับชนิดและลักษณะของที่อยู่อาศัยที่เกิดขึ้น

2. ความต้องการทางด้านจิตวิทยา (Psychological Need) มนุษย์พยายามสร้างสิ่งก่อสร้าง เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของตน เช่น สถูป อนุสาวรีย์ ติกระฟ้า เพื่อสนองความต้องการความยิ่งใหญ่เหนือผู้อื่น นอกเหนือจากความต้องการเนื้อที่ที่อาศัยที่มากขึ้นในที่ดินราคาสูง

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social Need) ความต้องการการตอบสนองจากผู้อื่นสิ่งเหล่านี้เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ชอบอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่า เป็นกลุ่มชน มีสังคม ผลที่ตามมาจากความต้องการเหล่านี้คือ มนุษย์มีการแสวงหาเพื่อนฝูงมิตรสหาย มีการพบปะชุมนุมกัน จึงจำเป็นต้องสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อรองรับกิจกรรมโดยจะต้องมีเรื่องความเป็นส่วนตัว (Privacy) เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ห้องรับแขก ห้องรับรอง ห้องประชุม เป็นต้น (ศูนย์วิชาการที่อยู่อาศัยฯ การเคหะแห่งชาติ.2539)

ส่วนพื้นที่ใช้สอยในชีวิตประจำวันแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็น 2 ส่วนเพื่อใช้สำหรับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน คือ

- ส่วนมิดชิด (Private Area) เพื่อใช้สำหรับนอนพักผ่อนและทำความสะอาดร่างกาย
- ส่วนอเนกประสงค์(Multipurpose Area) เพื่อใช้สำหรับรับแขก พักผ่อน ทานอาหาร

และประกอบอาหาร

การออกแบบภายในสำหรับอาคารพักอาศัย (Interior design for residential)

การออกแบบภายใน เป็นการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร สถานที่ใดๆ ก็ตาม อย่างมีหลักเกณฑ์ในการนำองค์ประกอบของการออกแบบภายในมาจัดรวมกัน ผู้ออกแบบต้องคำนึงถึงการจัดแบ่งเนื้อที่ต่างๆ ให้เหมาะสมกับปริมาณของการใช้งาน และมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันในเรื่องประโยชน์ใช้สอย โดยที่ผสมผสานความงามอันเป็นคุณลักษณะที่พึงมีของการออกแบบ

การออกแบบภายใน สำหรับอาคารพักอาศัยที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็น การจัดแบ่งบริเวณพื้นที่ใช้สอยภายในอาคารพักอาศัย เพื่อความเหมาะสมต่อการใช้งาน ทั้งนี้เป็นเพียงหลักการขั้นพื้นฐานใช้ในการพิจารณาออกแบบภายในขั้นต่อไป โดยจะกล่าวแยกตามหัวข้อต่อไปนี้

การออกแบบภายในห้องต่างๆ สำหรับบ้านพักอาศัย

- ห้องรับแขก/พักผ่อน (Living room)
- ห้องอาหาร (Dinning room)
- ห้องนอน (Bedroom)
- ทางสัญจรภายใน(Circulation)

ห้องรับแขก/พักผ่อน (Living room)

ตามปกติการจัดกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ในห้องรับแขก (Living room) ที่พบเห็นทั่วไปเป็นดังนี้

1. Primary conversation group ประกอบด้วย เก้าอี้ โซฟา ฯลฯ โดยปกติแล้วชุดนี้จะเป็นชุดสำคัญ วางเป็นประธานของห้อง

2. Secondary conversation group ประกอบด้วยเก้าอี้และโซฟาชนิดนั่งสองคน (Loveseat) โดยปกตินิยมวางไว้ตรงมุมห้อง

3. Reading Group หรือบริเวณอ่านหนังสือ ประกอบด้วยโต๊ะและเก้าอี้ อาจมีโคมไฟหรือตะเกียงเพื่อให้แสงสว่างขณะอ่านหนังสือก็ได้

4. Writing หรือ Studying group ประกอบด้วย โต๊ะ เก้าอี้ หิ้งวางหนังสือ โคมไฟ ฯลฯ บริเวณเขียนหนังสือนี้ อาจรวมอยู่ในบริเวณอ่านหนังสือก็ได้

5. Music group ประกอบด้วย เปียโน ม้านั่งสำหรับเล่นและบริเวณเก็บของหรือเครื่องดนตรี

6. Game group ประกอบด้วย โต๊ะเล่นเกมและเก้าอี้ โดยปกติมักใช้เก้าอี้ 4 ตัว

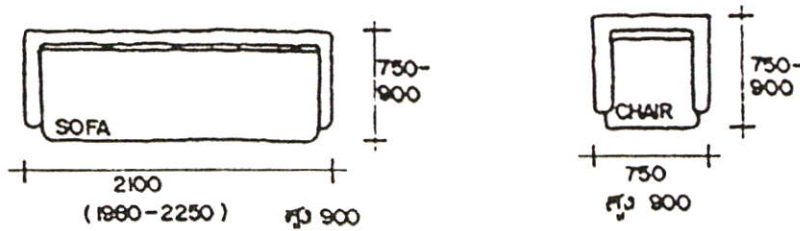
7. Television group มีตู้โทรทัศน์และที่นั่งดู สำหรับคนพอประมาณ

กลุ่มของเฟอร์นิเจอร์เหล่านี้เป็นทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นได้ใน Living room แต่ทั้งนี้การที่จะมีกลุ่มใดบ้าง ขึ้นอยู่กับราคา และกิจกรรมของบ้าน สำหรับบ้านบางหลังอาจจะมีเพียง Primary conversation group อย่างเดียวเท่านั้น สรุปได้ว่า การจัดกลุ่มของเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับชนิดและลักษณะของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นและควรจะต้องคำนึงถึงความจำเป็นมากน้อยเพียงใดด้วย เพื่อที่จะได้ความสะดวกสบายและความประหยัดไปพร้อมๆ กัน

Clearance ภายใน Living room เส้นทางสัญจรเป็นเรื่องสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งที่จะต้องทำการพิจารณาออกแบบให้เหมาะสม เพราะห้องนี้มีจำนวนคนใช้มาก จึงควรทำให้ทางเดินระหว่างกลุ่มของเฟอร์นิเจอร์พอเพียง นั่นคือ ทางติดต่อระหว่างประตูทางเข้ากับกลุ่ม Primary conversation group กว้างประมาณ 1.10 เมตร แต่ถ้าเป็นไปได้ควรจะทำกว้างประมาณ 1.35 เมตรโดยการจัดประตูไม่ว่าจะเป็นทางเข้าหรือเส้นทางสัญจรไปยังส่วนอื่นๆ ของบ้าน ควรจะอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ทำให้การสัญจรเป็นอุปสรรคกับการจัดกลุ่มของเฟอร์นิเจอร์ สำหรับการจัดกลุ่มเฟอร์นิเจอร์สำหรับการสนทนา ระยะ 2.60 เมตร เป็นเพราะการหากระยะทางมากกว่านั้นจะพูดคุยกันได้ลำบากสำหรับการจัดกลุ่มเฟอร์นิเจอร์สำหรับการสนทนา ระยะ 2.60 เมตรเป็นเพราะหากมากกว่านั้นจะพูดคุยกันได้ลำบาก

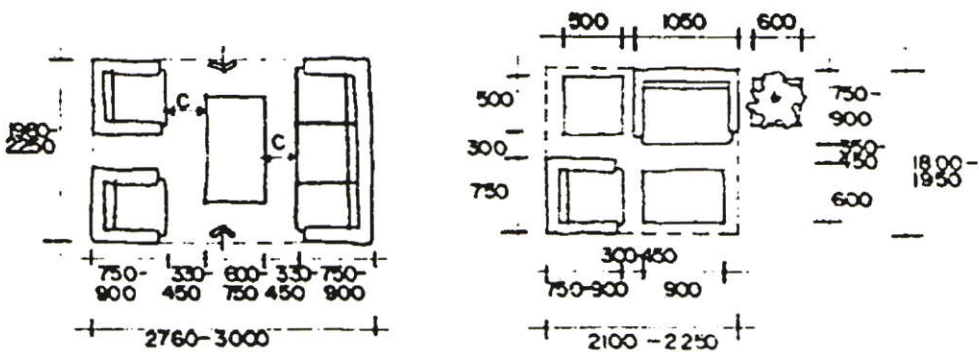
สรุปได้ว่า ในการจัดเฟอร์นิเจอร์ของ Living room นี้จะต้องมีการจัดเตรียมพื้นและผนังให้เพียงพอสำหรับเฟอร์นิเจอร์ รวมทั้งสำหรับการสัญจรและระยะระหว่างเฟอร์นิเจอร์นอกจากนี้สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ การทำให้มีความยืดหยุ่นสูงเพื่อเตรียมรองรับการเปลี่ยนแปลงและการขยายตัวของกิจกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบ้านที่มีขนาดเล็กที่จำเป็นต้องใช้ Living room สำหรับหลายกิจกรรมเฟอร์นิเจอร์อาจเพิ่มขึ้นได้เพื่อให้บริเวณนั่งเล่นเกิดประโยชน์มากขึ้น การเตรียมการเพื่อรองรับสิ่งเหล่านี้จึงเป็นความจำเป็นอันหนึ่ง

ขนาดเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ใน Living room โดยทั่วไป

ภาพที่ 2.5 ขนาดเครื่องเรือนที่ใช้ในห้องรับแขก

ตัวอย่าง การจัดกลุ่มเฟอร์นิเจอร์กลุ่มต่างๆ เพื่อหาขนาดพื้นที่ที่ต้องใช้ในแต่ละกลุ่มมารวมกัน ระยะ Clearance และ Circulation นำไปสู่การรวมแต่ละกลุ่มใน Living room ทั้งหมด

ภาพที่ 2.6 การจัดกลุ่มเครื่องเรือนที่ใช้ในห้องรับแขก

ห้องอาหาร (Dining room)

ห้องอาหารก็ไม่ได้เป็นห้องที่ถูกให้ความสำคัญเท่าใดนักจึงมักพบเสมอให้มีการเตรียมไว้ใช้ร่วมกันกับห้องนั่งเล่นในบางโอกาส

การหาขนาดของโต๊ะอาหาร

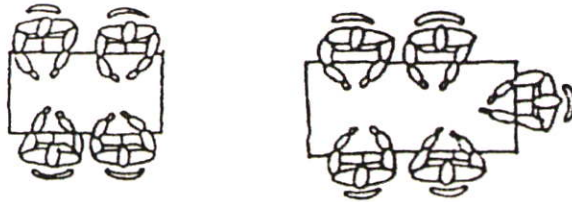
เนื้อที่ของโต๊ะอาหารจะถูกกำหนดโดยคนที่มาใช้ มาตรฐานสำหรับคนนั่ง 1 ที่ จะใช้เนื้อที่บนโต๊ะอาหารตามความกว้างประมาณ 60-62.5 ซม. โดยปกติ แต่ถ้าหากมีความกว้างถึง 70 ซม. ก็จะ

สะดวกสบายยิ่งขึ้น เพราะผู้รับประทานอาหารจะได้มีอิสระในการเคลื่อนไหว แต่ถ้ากว้างมากกว่านั้นอาจจะมากเกินไปและสิ้นเปลืองเนื้อที่โดยเปล่าประโยชน์และความกว้างน้อยที่สุดที่อาจยอมให้ได้ (Minimum) คือ กว้างไม่น้อยกว่า 50 ซม. หรือถ้าเป็นโต๊ะกลมประมาณคนละ 47.1 ซม.

ส่วนความลึกที่น้อยที่สุดสำหรับ 1 คน ประมาณ 35 ซม. ระยะเอื้อมมือประมาณ 60-75 ซม. ความลึกของเก้าอี้ขณะนั่งรับประทานอาหารวัดจากขอบโต๊ะมายังด้านหลังของตบนั่งแคบที่สุด ประมาณ 38 ซม. เนื้อที่บริเวณใต้โต๊ะสำหรับวางขาและเท้า (Knee well) ควรลึกไม่ลึกน้อยกว่า 25 ซม.

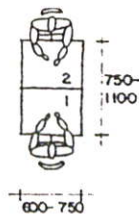
การหาขนาดของโต๊ะสี่เหลี่ยม

ต่อไปนี้เป็น การแสดงตัวเลขของขนาดกว้างยาวในช่วง (สูงสุด-ต่ำสุด) สำหรับหาขนาดโต๊ะรับประทานอาหารสี่เหลี่ยมตามลักษณะการนั่งแบบต่างๆ สัดส่วนที่เหมาะสมที่เลือกใช้ขึ้นอยู่กับความต้องการหรือขีดจำกัดในแต่ละกรณี ถ้ามีความกว้างมาก ความลึกน้อยลงได้และถ้าความกว้างน้อย จะต้องการความลึกของโต๊ะมากขึ้นเป็นสัดส่วนผกผันกันแต่จะไม่เกินช่วงระยะที่กำหนดไว้ คนนั่งด้านตรงข้ามของด้านกว้างของโต๊ะ

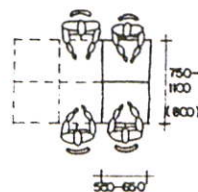

ภาพที่ 2.7 ลักษณะการนั่งบนโต๊ะรับประทานอาหาร

- คนนั่งด้านตรงข้ามกัน ความกว้าง (หรือความลึก) ของโต๊ะ 75 ซม. ถึง 1.10 เมตร (ปกติ 80 ซม.) ส่วนความยาวคิดตามระยะของแต่ละคน คือ 55-62.5 ซม./คน (ความยาว 60-75 สำหรับโต๊ะนั่ง 2 คนตรงข้ามกัน)

ถ้านั่งด้านละ 2 คนขึ้นไป ความยาวคนละ 550 - 625 มม.

ภาพที่ 2.8 ลักษณะการนั่งรับประทานอาหาร 2 คนตรงข้ามกัน

ห้องนอน(Bedroom) ห้องนอน เป็นห้องที่มีความจำเป็นและสำคัญที่สุดห้องหนึ่งสำหรับบ้านพักอาศัย ประกอบด้วยเฟอร์นิเจอร์ที่จำเป็น คือ

- เตียงนอน
 - โตะเตียงนอน
 - โตะเครื่องแป้ง
 - ตู้เสื้อผ้า
- } อาจรวมอยู่ในห้องหรือส่วนแต่งตัว

เตียงนอน เป็นสิ่งสำคัญที่จะมีผลต่อการจัดภายในของห้องนอน ทั้งตำแหน่งที่ตั้งและขนาดของเตียงนอน ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดขนาดของห้อง และตำแหน่งของเฟอร์นิเจอร์และส่วนประกอบอื่นๆ เช่น

- ขนาดของเตียงที่ใช้
- ตำแหน่งที่ตั้งของเตียง
- ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ใช้และความต้องการของผู้ใช้
- ขึ้นกับทิศทางของหัวเตียง ลักษณะนิสัยส่วนตัว จำนวนผู้ใช้ งบประมาณ และระดับความเป็น

ส่วนตัวในการนอน ฯลฯ

เมื่อเราทราบถึง รายละเอียดเหล่านี้ จะช่วยให้สามารถกำหนดส่วนอื่นๆ เช่น ระยะเวลาว่างรอบเตียง และความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ดังกล่าวมาแล้วได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ขนาดมาตรฐานของเตียงนอน (ปกติจะคิดเป็นหน่วยของ Feet และInches)

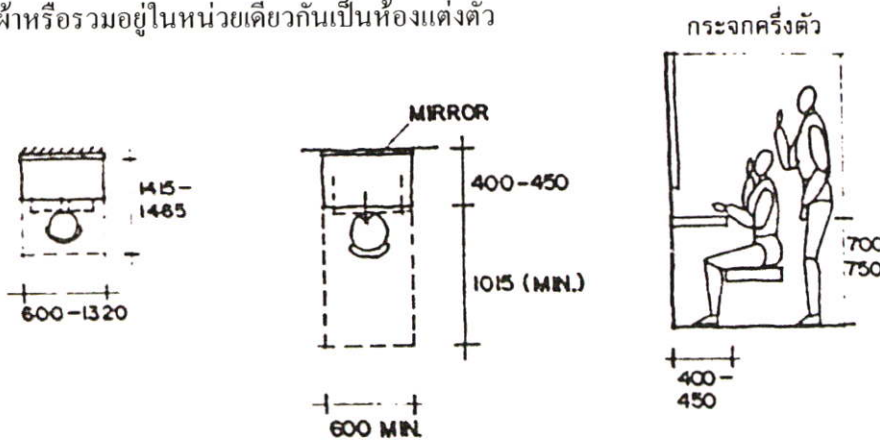
ตารางที่ 2.3 ขนาดของเตียงในรูปแบบต่างๆ

	ความกว้าง	ความยาว	หมายเหตุ
เตียงเดี่ยว	24" (610)	ความยาวของเตียง	ขนาดเตียงเด็ก
Single	30" (762)	ขึ้นอยู่กับบริษัทผู้ผลิต	24"x48" (610x1219)
	36" (914)	ว่าจะยาวเท่าไรแต่โดย	ตัวเลขในวงเล็บเป็น
	39" (990)	ปกติจะยาว 75"	หน่วย มม.
Twin	42" (1068)	(1905) นอกจากนี้ก็มี	
	48" (1219)	72" (1820) 74" (1880)	
		78"(1981) 80" (2032)	
		84"(2133)	
เตียงคู่ 3	54" (1371)		
Quarter	60" (1524)		
Queen	72" (1820)		
King	78" (1981)		

ลักษณะนิสัยของผู้ใช้ ความต้องการความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยขณะนอนหลับหรือความเป็นส่วนตัวในระดับมากน้อยเพียงใดมีผลต่อการจัดวางเตียงอยู่กลางห้องหรือ ชิดผนังด้านหนึ่งหรือสามด้านหรือมีแผงกั้น มีหลังคา มุ้งหรือเปิดโล่ง เป็นต้น

จำนวนผู้ใช้และความเกี่ยวข้องกับระหว่างผู้ใช้ห้อง มีผลในการเลือกชนิดของเตียงนอน (เตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่) การจัดเตียงในกรณีที่มีมากกว่าหนึ่งเตียง (เรียงขนานกันซ้อนเป็นเตียงสองชั้นหรือวางตั้งฉาก หรือหันหัวเตียงชนกัน หรือแยกเป็นชุด (Unit) ร่วมกับเฟอร์นิเจอร์อื่นของแต่ละคนไป ฯลฯ)

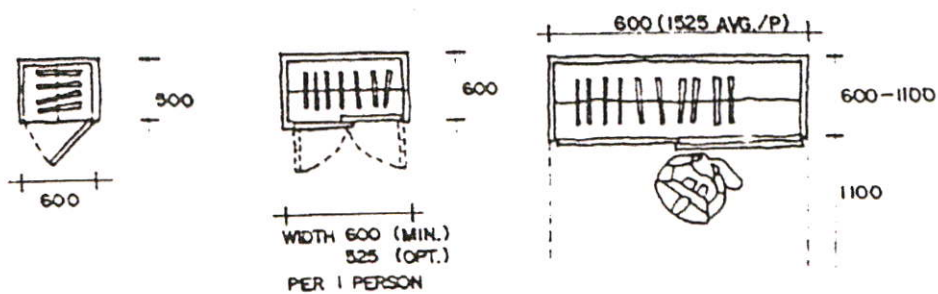
โต๊ะเครื่องแป้ง หรือ โต๊ะแต่งตัว ประกอบด้วยโต๊ะวางของ ลินชักไม้สำหรับแต่งตัว กระจกเงาและเก้าอี้นั่งแต่งตัวจะมีมากน้อยเท่าใดขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ใช้ มักจะอยู่ใกล้บริเวณตู้เสื้อผ้าหรือรวมอยู่ในหน่วยเดียวกันเป็นห้องแต่งตัว

ภาพที่ 2.9 ขนาดสัดส่วนของโต๊ะเครื่องแป้ง

ตู้เสื้อผ้า อาจรวมกับโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นส่วนแต่งตัว ซึ่งควรตั้งอยู่ใกล้กับห้องอาบน้ำเพื่อความสะดวกและประหยัดเนื้อที่ทางเดิน

ขนาดของตู้เสื้อผ้า โดยทั่วไปจะมีความลึกประมาณ 0.60 ม. เพื่อให้แขวนเสื้อผ้าได้พอดี ระดับของราวแขวนเสื้อผ้าประมาณ 1.75-1.90 ม. จากระดับพื้นห้อง ส่วนจะมีช่วงยาวเท่าไรขึ้นอยู่กับลักษณะเสื้อผ้าที่แขวน นอกจากนี้มีราวแขวนผ้าชั้นล่างระดับสูงประมาณ 0.95 ม. และลินชักต่างๆ

ภาพที่ 2.10 ขนาดของตู้เสื้อผ้า

2.3.2 มาตรฐานที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย

จากการศึกษาถึงมาตรฐานที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดของการเคหะแห่งชาติได้กำหนดความต้องการในการออกแบบวางผังอาคารไว้ในด้านต่าง ๆ ได้มีปัจจัยที่ประกอบในด้านต่างๆ ในการกำหนดรูปแบบการวางผังคือ

- ความต้องการในการใช้พื้นที่
- โครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ใช้อาคาร
- สภาพทางกายภาพของอาคาร
- มาตรฐานของพื้นที่ใช้สอยอาคาร และวัสดุในการก่อสร้าง

การกำหนดมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ.2529

มาตรฐานสำหรับหน่วยที่อยู่อาศัย เป็นการกำหนดมาตรฐานในการในเรื่องขนาดเนื้อที่ขององค์ประกอบหน่วยที่อยู่อาศัยที่จำเป็นในความเหมาะสมในการอยู่อาศัย ในที่อยู่อาศัยแต่ละหน่วยประกอบด้วย ห้องนอน , พื้นที่รวมสำหรับพักผ่อน, รับประทานอาหาร, พื้นที่ครัวและห้องน้ำห้องส้วม พื้นที่รวมสำหรับผู้อยู่อาศัยของครอบครัวไม่ต่ำกว่า 5 คน มีพื้นที่ไม่ต่ำกว่า 34.00ตารางเมตร ถ้ามากกว่า 5 คนขึ้นไป จะต้องเพิ่มจำนวนห้องนอนให้เพียงพอและพื้นที่รับแขก, พักผ่อน, ครัวและรับประทานอาหาร ขึ้นอีกร้อยละ 10 ต่อคน

ก. การวางผังที่อยู่อาศัย

1. มาตรฐานเนื้อที่และความกว้างต่ำสุด หน่วยที่อยู่แต่ละหน่วยต้องมีส่วนประกอบที่อยู่อาศัยอย่างน้อย 2 ส่วนเพื่อใช้สำหรับทำกิจกรรมประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย

ก. ส่วนมิดชิด เพื่อใช้สำหรับนอนและทำความสะอาดร่างกาย

ตารางที่ 2.4 แสดงมาตรฐานห้องที่เล็กที่สุด และความกว้างต่ำสุดของห้องส่วนมิดชิด

ลำดับ	พื้นที่ใช้สอย	เนื้อที่ห้องเล็กที่สุด (ตารางเมตร)	ความกว้างต่ำสุด (เมตร)
1.	ห้องนอนแรก	8.64	2.40
2.	ห้องนอนต่อไป (ชนิด 2 เตียง)	7.20	2.40
3.	ห้องนอนต่อไป (ชนิด 1 เตียง)	5.76	2.40
4.	ห้องน้ำส้วม (ที่อาบน้ำ-อ่างล้างหน้า-ส้วม)	2.88	1.80
5.	ห้องน้ำส้วม (ที่อาบน้ำ- ส้วม-ซักผ้า)	2.16	1.20
6.	ห้องส้วมแยกเดี่ยว	1.44	1.20
7.	ห้องอาบน้ำแยกเดี่ยว	1.08	1.20

ที่มา : การเคหะแห่งชาติ, 2529

ข. ส่วนนอกประสงค์ เพื่อใช้สำหรับรับแขก พักผ่อนและรับประทานอาหาร

ตารางที่ 2.5 แสดงมาตรฐานห้องที่เล็กที่สุด และความกว้างต่ำสุดของห้องส่วนนอกประสงค์

ลำดับ	พื้นที่ใช้สอย	เนื้อที่ห้องเล็กที่สุด (ตารางเมตร)	ความกว้างต่ำสุด (เมตร)
1.	พื้นที่รวมสำหรับรับแขก พักผ่อน รับประทานอาหารและเตรียมอาหาร	22.32	2.40
2.	พื้นที่รวมสำหรับรับแขก - พักผ่อน - รับประทานอาหาร	18.00	2.40
3.	พื้นที่รวมสำหรับรับประทานอาหาร - ครีว	12.96	2.40
4.	ห้องรับแขก - พักผ่อน	14.40	2.40
5.	ห้องรับประทานอาหาร	8.32	2.40
6.	ห้องเตรียมอาหาร	4.32	1.80
7.	ห้องครัวแยกเดี่ยว	5.67	2.10

ที่มา : การเคหะแห่งชาติ, 2529

2. ความสูงของเพดาน ความสูงจากพื้นถึงเพดานของพื้นที่ใช้อาศัย ต้องไม่ต่ำกว่า 240 เซนติเมตร ในที่เพดานมีความเอียงลาดให้วัดส่วนที่ต่ำสุดของเพดานต้องไม่น้อยกว่า 240 เซนติเมตร ในกรณีติดตั้งพัดลมดูดอากาศในห้องน้ำและครัว ความสูงคือ 200 เซนติเมตร

3. ที่เก็บของทั่วไป ที่เก็บของทุกประเภทของที่อยู่อาศัยควรมีความจุไม่ต่ำกว่า 7.20 ลูกบาศก์เมตร โดยให้ความลึกไม่เกิน 1.20 เมตร ดังนี้

ก. ตู้เสื้อผ้า (ในห้องนอน)ในห้องนอนแต่ละตู้ควรมีตู้เสื้อผ้าซึ่งมีความลึกอย่างน้อย 60 เซนติเมตร กว้าง 90 เซนติเมตรสูงไม่น้อยกว่า 180 เซนติเมตร ควรมีชั้นและราวเสื้อ

ข. ส่วนที่ใช้ประกอบอาหาร มีส่วนที่ต้องจัดเตรียมการปรุงอาหารดังนี้ คือ

1. ที่สำหรับเตาแก๊ส เตาถ่านหรือที่ใช้เชื้อเพลิงชนิดอื่น ๆ
2. ชั้นวางของต่าง ๆ มีความกว้างอย่างน้อยที่สุด 30 เซนติเมตร
3. ส่วนบริเวณประกอบอาหาร อาจเป็นลักษณะเคาน์เตอร์ ประกอบด้วยอ่างล้างจานอย่างน้อย 1 อ่าง โดยความกว้างอย่างน้อยที่สุด 50 เซนติเมตร

ค. ตู้กับข้าว ควรมีตู้ใส่อาหารแบบกันแมลงและระบายกลิ่นได้ 1 ตู้โดยมีความจุอย่างน้อย 0.30 ลูกบาศก์เมตร ผิวของตู้ควรทำความสะอาดง่าย บานตู้โปร่งกรงด้วยมุ้งลวด

4. ปริมาตร ปริมาตรของที่อยู่ต่อคนจะต้องไม่น้อยกว่า 10 ลูกบาศก์เมตร โดยนับรวมห้องที่อยู่อาศัยทั้งหมดของบ้าน

5. แสงธรรมชาติ ช่องเปิดหรือช่องกระจกที่ให้แสงผ่านได้ ขนาดเล็กที่สุดจะต้องมีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้องนั้น

6. ความรโหฐาน จัดให้มีความรโหฐานในอาคาร จะต้องมีการจัดให้มีเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ และความต้องการทางด้านประโยชน์ใช้สอย ในการกำหนดช่องแสงหรือช่องเปิดต้องพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการจัดเนื้อที่ภายในรูปอาคารกับสิ่งแวดล้อมภายนอก

7. การจัดห้อง ต้องจัดให้มีทางเข้าออกที่สะดวกและเหมาะสมสำหรับผู้อยู่อาศัย จะต้องไม่จัดห้องให้มีทางเข้าออกเพียงทางเดียว จากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่งหรือพื้นที่หนึ่งไปยังพื้นที่หนึ่ง โดยผ่านเข้าไปในห้องนอน ห้องน้ำหรือห้องส้วม

8. การระบายอากาศ

ก. ช่องเปิดมีขนาดเล็กที่สุดของพื้นที่อยู่อาศัย จะต้องมีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้องโดยมีช่องเปิดในทิศทางตรงข้ามและลมผ่านได้ตลอด

ข. การระบายอากาศของพื้นที่ที่ไม่ใช่อยู่อาศัย

1. ใต้ถุน สำหรับอาคารที่มีพื้นที่ที่ชั้นล่างลอยพื้นจากระดับดิน โดยบางส่วนหรือทั้งหมดของโครงสร้างนั้นเป็นไม้ จะต้องมีการระบายอากาศอย่างน้อย 2 ด้าน โดยช่องระบายอากาศต้องมีพื้นที่อย่างน้อยร้อยละ 10 ของเนื้อที่ใต้ถุนทั้งหมด

2. ห้องหลังคาและเนื้อที่เหนือเพดาน ต้องจัดให้มีทางลมผ่านตลอดมีขนาดเท่ากับร้อยละ 5 ของพื้นที่เพดานทั้งหมด

9. ประตู เพื่อจัดให้มีช่องที่มีขนาดเพียงพอสำหรับการใช้สอย เช่น การขนย้ายเครื่องเรือนและอุปกรณ์หรือทางเข้าสำหรับตรวจตราและการบำรุงรักษา

ก. ประตูภายนอก

ตารางที่ 2.6 มาตรฐานความกว้าง และความสูงของประตูภายนอก

ลำดับ	ชนิดของประตู	ความกว้าง		ความสูง
		บานเดี่ยว	บานคู่บานละ	
1.	ประตูทางเข้า	90 ซม.	75 ซม.	200 ซม.
2.	ประตูบริการ	80 ซม.	75 ซม.	200 ซม.

ที่มา : การเคหะแห่งชาติ, 2529

ข. ประตูภายใน

ตารางที่ 2.7 มาตรฐานความกว้าง และความสูงของประตูภายใน

ลำดับ	ชนิดของประตู	ความกว้าง	ความสูง
1.	ประตูเข้าห้องนอน	80 ซม.	200 ซม.
2.	ประตูเข้าห้องครัว	80 ซม.	200 ซม.
3.	ประตูเข้าห้องน้ำ	60 ซม.	200 ซม.
4.	ประตูตู้เสื้อผ้า เก็บของ	70 ซม.	195 ซม.

ที่มา : การเคหะแห่งชาติ, 2529

ง. การวางผังอาคาร

1. การวางผังอาคารที่อยู่อาศัยทั่วไป

ก. การวางตัวอาคาร ให้สามารถรับลมและแสงสว่างอย่างเพียงพอ และช่วยลดการแผ่รังสีความร้อนจากภายนอกเข้าสู่ตัวอาคาร โดยให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่นนั้นๆ

ข. จัดบริเวณเพื่อให้ได้ประโยชน์ คือจัดให้เกิดความร่มรื่นทั้งภายในและภายนอกที่อยู่อาศัยพอสมควร , ใช้ประกอบกิจกรรมภายนอกอาคาร, เพื่อการเผื่อขยายที่อยู่อาศัยในอนาคต, เพื่อการป้องกันภัยและเพื่อการสุขภาพิบาล เช่นระบบน้ำประปา, ระบบกำจัดน้ำโสโครก

2.3.3 กฎหมายควบคุมอาคาร

เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยมาตรฐานของบ้านพักอาศัยดังนี้คือ

1. ที่ว่างรอบอาคาร

ต้องมีที่ว่างปราศจากสิ่งก่อสร้างปกคลุมอย่างน้อย 30 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งทีมากที่สุด ยกเว้นอาคารที่มีหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอกไม่น้อยกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่แต่ละชั้นของอาคารซึ่งจะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้

2. ระดับพื้นชั้นล่าง

ถ้าทำด้วยไม้จะต้องมีระดับสูงกว่าพื้นดินที่ปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย 90 เซนติเมตร ถ้าทำด้วยคอนกรีต อิฐ หรือหิน จะต้องสูงกว่าระดับถนนอย่างน้อย 30 เซนติเมตร ในกรณีที่ไม่ติดถนน พื้นอาคารต้องสูงกว่าพื้นดินที่จะปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย 10 เซนติเมตร

3. ห้องนอน

ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตร

4. ห้องเก็บของ

ไม่มีข้อกำหนดใด ๆ ตามกฎหมายในด้านสถาปัตยกรรม และต้องรับน้ำหนักบรรทุกจรได้ตามที่ใช้งานจริง โดยไม่น้อยกว่า 150 กิโลกรัมต่อตารางเมตร

5. ระเบียง

ต้องกว้างอย่างน้อย 1.00 เมตร ถ้ายื่นเหนือทางเท้าสาธารณะ จะยื่นได้ไม่เกิน 1.20 เมตรจากห้อง และต้องมีระยะค้ำระหว่างพื้นถึงเพดานที่ต่ำสุดไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร

6. กันสาด

ถ้ายื่นเหนือทางเท้าสาธารณะ จะยื่นได้ไม่เกิน 2.00 เมตรจากผนัง ระยะค้ำระหว่างพื้นทางเท้าถึงท้องกันสาดต้องไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

7. ช่องทางเดินภายในอาคาร

ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร โดยไม่ให้มีเสาติดกัน และต้องจัดให้มีแสงสว่างธรรมชาติมองเห็นได้เวลากลางวัน

8. ครัว

อาคารที่พักอาศัยต้องมีครัวไฟ พื้นและผนังห้องครัวต้องสร้างด้วยวัสดุถาวรทนไฟและถ้าห้องครัวอยู่ติดกับห้องนอนหรือห้องส้วม ถ้ามีประตู หน้าต่างหรือช่องลมในด้านที่ติดต่อกับห้องครัว

9. ห้องน้ำ – ห้องส้วม

ต้องมีห้องน้ำอย่างน้อย 1 ที่และห้องส้วมที่มีที่ถ่ายอุจจาระอย่างน้อย 1 ที่ และห้องน้ำ – ห้องส้วมที่อยู่แยกกันต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าที่ละ 0.90 ตารางเมตร ส่วนห้องน้ำ – ห้องส้วมที่อยู่รวมกันต้องมีพื้นที่รวมไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร และระยะค้ำระหว่างพื้นถึงเพดานช่วงที่ต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่า 1.80 เมตร ห้องน้ำ – ห้องส้วม ต้องมีช่องระบายอากาศอย่างน้อย 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ห้อง หรือติดตั้งลมระบายอากาศที่สามารถระบายอากาศได้อย่างน้อยชั่วโมงละ 2 เท่าของปริมาตรห้อง

10. ผนังทั่วไป

ถ้าสร้างเกิน 2 ชั้นต้องสร้างด้วยวัสดุถาวรและทนไฟ

11. ผนังกันไฟ

อาคารที่สร้างติดต่อกันเกิน 5 คูหาต้องมีผนังกันไฟหนาไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร และสูงตั้งแต่พื้นดินขึ้นไปเหนือหลังคาไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร

12. ประตูและหน้าต่าง

ต้องมีพื้นที่ช่องประตู หน้าต่าง และช่องลมรวมกันไม่น้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ของห้องนั้น ต้องมีช่องระบายลมให้เพียงพอเมื่อปิดประตูทั้งหมด ความสูงจากพื้นถึงยอดต้องไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร และถ้าอยู่ริมด้านที่ติดกับทางสาธารณะหรือติดต่อกับเขตที่ดินของผู้อื่นต้องห่างไม่

ร้อยกว่า 2.00 เมตรสำหรับชั้นล่างและชั้นที่สอง และต้องห่างไม่น้อยกว่า 3.00 เมตรสำหรับชั้นที่สามขึ้นไป

13. บันได

ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ลูกตั้งไม่สูงกว่า 20 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 22 เซนติเมตร บันไดช่องหนึ่งสูงไม่เกิน 3.00 เมตร สำหรับบันไดเวียนส่วนที่แคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

14. ความสูงฝ้าเพดาน

ห้องที่ใช้พักอาศัยต้องมีระยะตั้งจากพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร ทั้งในกรณีที่ปรับอากาศและไม่ปรับอากาศ ส่วนโรงเก็บรถยนต์ต้องมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร

15. หลังกา

วัตถุมุงหลังคาต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ยกเว้นอาคารที่ตั้งอยู่ห่างจากอาคารอื่นซึ่งมุงด้วยวัสดุทนไฟ หรือจากเขตที่ดินหรือทางสาธารณะเกิน 40.00 เมตร สามารถใช้วัสดุไม่ทนไฟได้

16. ส่วนยื่นเหนือที่สาธารณะ

สำหรับส่วนที่ยื่นออกมาในหรือเหนือทางเดินสาธารณะที่ประชาชนเข้าไปใช้สัญจรได้ไม่ว่าจะเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม มีข้อกำหนดดังนี้ ชายคายื่นได้ไม่เกิน 1.50 เมตรจากผนัง ส่วนยื่นของส่วนประณีตสถาปัตยกรรม เช่น ครัว ยื่นได้ไม่เกิน 1.20 เมตรจากผนัง และกันสาดยื่นได้ไม่เกิน 2.00 เมตรจากผนัง

17. การสุขาภิบาล

อาคารอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวและบ้านแฝดต้องแสดงแบบระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งประกอบด้วยบ่อเกรอะและบ่อซึมที่มีขนาดได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับการใช้ของผู้ที่อยู่อาศัยในอาคารนั้น โดยบ่อเกรอะต้องมีลักษณะมิดชิด น้ำซึมผ่านไม่ได้ ใช้เป็นที่แยกกากที่ปนอยู่กับน้ำทิ้งให้ตกตะกอน ส่วนบ่อซึมต้องบรรจุอิฐหรือหินหรือวัสดุอื่นที่สามารถปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้ตามที่กำหนด

18. การกำจัดน้ำทิ้ง จากอาคาร

สามารถระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งหรือระบายลงสู่บ่อซึมหรือโดยวิธีอื่นที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือกระทบต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ระบายน้ำสู่แหล่งรองรับ ต้องทำรางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะ โดยให้มีส่วนลาดไม่ต่ำกว่า 1:200 ถ้าใช้ทางระบายน้ำแบบท่อปิด ต้องมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร โดยต้องมีบ่อพักสำหรับตรวจการระบายน้ำทุกมุมเหลี่ยมและทุกระยะไม่เกิน 12.00 เมตรสำหรับท่อที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางน้อยกว่า 60 เซนติเมตร หรือทุกระยะไม่เกิน 24.00 เมตรสำหรับท่อที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง

ตั้งแต่ 60 เซนติเมตรขึ้นไปแต่ถ้าใช้ทางระบายน้ำแบบเปิด ต้องมีความกว้างภายในที่ขอบบนสุดไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

19. การระบายอากาศ

ต้องมีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ ก็ต้องมีประตู หน้าต่าง หรือช่องระบายอากาศดานที่ติดกับภายนอกไม่น้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ของห้องนั้น และในกรณีที่ไม่อาจจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ ให้จัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีกล

20. ระบบป้องกันอัคคีภัย

สำหรับอาคารพักอาศัยที่เป็นห้องแถว บ้านแถว และบ้านแฝดที่มีความสูงไม่เกิน 2 ชั้น ต้องติดเครื่องดับเพลิงชนิดมือถือ แบบโฟมเคมี ไม่น้อยกว่า 10 ลิตร หรือก๊าซเฮลลอน (HALON) 1211 ไม่น้อยกว่า 3 กิโลกรัม หรือเทียบเท่าคูหาละ 1 เครื่อง การติดเครื่องดับเพลิงต้องติดให้ส่วนบนสุดสูงจากพื้นอาคารไม่เกิน 1.50 เมตรในที่มองเห็น และสามารถอ่านคำแนะนำการใช้งานได้ชัดเจน (ทรงศักดิ์ ธีรวิรังสรรค์. 2543)

2.3.4 การออกแบบและควบคุมการต่อเติมที่อยู่อาศัย

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.2479 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 และเทศบัญญัติอื่น ๆ มีข้อกำหนดส่วนใหญ่ซึ่งไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการพัฒนาต่อเติมที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้มีรายได้น้อย ไม่ว่าจะเป็นด้านการกำหนดเนื้อที่ใช้สอย รายละเอียดการกำหนดแนวและระยะอาคาร การใช้วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งรายละเอียดทางด้านวิศวกรรมบางอย่าง (จำเนียร หลีกภัยและคณะ.2524)

จุดประสงค์ของการต่อเติมที่อยู่อาศัย อาจเนื่องจากจุดประสงค์หลายอย่างด้วยกัน แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะคำนึงถึงความสะดวกสบาย รองลงมาได้แก่การต้องการให้มีห้องเพิ่ม และเพื่อความปลอดภัย นอกจากนี้ยังมีจุดประสงค์อื่น ๆ อีก เช่น เพื่อความเป็นสัดส่วนและเพื่อทำธุรกิจการค้า เป็นต้น ซึ่งประโยชน์ในการใช้สอยจากการต่อเติมนั้นก็เพื่อใช้เป็นห้องนอน ซึ่งเป็นห้องที่ต้องการความมิดชิดและเป็นสัดส่วนแยกจากห้องอื่น ๆ และเป็นบริเวณทำครัว รับแขก (สำนักนโยบายและแผน การเคหะแห่งชาติ .2521)

การใช้วัสดุก่อสร้างต่อเติม วัสดุที่ใช้ก่อสร้างต่อเติมที่เป็นผนังร่วมน่าจะเป็นวัสดุถาวรและทนไฟ เพื่อความปลอดภัยแข็งแรงและทนทาน ควรปรับปรุงกำหนดแนวและระยะอาคารปลูกสร้างริมทางสาธารณะและเขตที่ดินด้านหลัง โดยกำหนดเป็นสัดส่วนของพื้นที่เปิดโล่งในแปลงที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์ในด้านความปลอดภัยในกรณีเกิดอัคคีภัย ด้านสุขอนามัย และด้านสภาพแวดล้อม ในปัจจุบัน ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.2522 กำหนดให้อาคารที่พักอาศัยแต่ละหลังให้มีที่ว่างอยู่ 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ ซึ่งในกรณีที่แปลงที่ดินมีขนาดพื้นที่เพียง 70 ตารางเมตร จะเหลือพื้นที่สำหรับก่อสร้างที่พักอาศัยรวมทั้งส่วนยื่นอาคาร ในกรณีที่

เป็นเดี่ยวยังสั้น เพียง 49 ตารางเมตร ซึ่งอาจจะไม่เพียงพอสำหรับการอยู่อาศัยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับครอบครัวผู้มีรายได้น้อย ซึ่งส่วนมากจะมีขนาดครอบครัวใหญ่

2.3.5 กฎหมายก่อสร้างสัญญาและเทศบัญญัติการก่อสร้าง

แนวอาคารและระยะต่างๆ

ข้อ 74 อาคารที่ปลูกในที่ดินเอกชนให้ผนังด้านที่มีหน้าต่าง ประตู หรือช่องระบายอากาศอยู่ห่างเขตที่ดินได้ระดับสองชั้นขึ้นไประยะไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สำหรับชั้นสามขึ้นไประยะไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

สำหรับอาคารที่มีระเบียงด้านชิดที่ดินเอกชน ริมระเบียงต้องห่างจากเขตที่ดินวรรคหนึ่ง

ข้อ 75 อาคารที่ปลูกสร้างชิดเขตที่ดินต่างผู้ครอบครอง อนุญาตให้เฉพาะฝาหรือผนังที่ไม่มีประตูหน้าต่างและช่องระบายอากาศอยู่ชิดเขตให้พอดี แต่มิให้มีส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารรุกล้ำเขตที่ดินข้างเคียง ดิถฎที่มีคานฟ้าสร้างชิดเขตได้พอดี ให้สร้างผนังที่ชิดเขตสูงไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร

ในกรณีขายคาอยู่ชิดเขตที่ดินข้างเคียงต้องมีการป้องกันน้ำจากชายคาไม่ให้ไหลตกลงในที่ดินนั้นด้วย (นรินทร์, แก้วตา : 2531)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยหมายถึง งานวิจัยที่ให้ข้อมูลบางส่วนใกล้เคียง ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมาประยุกต์ ปรับใช้ กับงานวิจัยของโครงการนี้ ผู้วิจัยจึงขอนำมาอ้างอิงเป็นกรณีศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. กาญจนา จักรแต่, 2544. โครงการศึกษาแนวทางการออกแบบเนื้อที่ใช้สอยภายในบ้านพักอาศัย ขนาดเล็ก กรณีศึกษาบ้านแถวชั้นเดียวของการเคหะแห่งชาติในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เนื้อหาโดยสังเขป

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาลักษณะทางกายภาพ ของบ้านพักอาศัยสำหรับครอบครัวเดี่ยวของไทยที่มีรายได้น้อยและปานกลาง โดยใช้กรณีศึกษาของโครงการการเคหะแห่งชาติ เพื่อทราบถึงปัญหาของขนาดพื้นที่กิจกรรมและการแก้ปัญหาอันเกิดขึ้นกับบ้านพักอาศัยเพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้กับการออกแบบขนาดพื้นที่กิจกรรมบ้านพักอาศัยขนาดเล็กในปัจจุบัน โดยใช้กรณีศึกษา คือบ้านแถวชั้นเดี่ยว ของการเคหะแห่งชาติในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวม 5 แห่ง ได้แก่ ลาดกระบัง บางพลี ชนบุรี รังสิต และทุ่งสองห้อง

การศึกษาครั้งนี้พบว่า ทักษะคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่พักอาศัยที่เป็นกรณีศึกษา มีระดับทัศนคติหลากหลาย โดยระดับของความพึงพอใจจะขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ และพบว่ากิจกรรมหลายกิจกรรมสามารถทำในพื้นที่เดียวกันได้ และขนาดพื้นที่ที่จะมี การขยายตามขนาดครัวเรือน การวิจัยได้เสนอแนะเกณฑ์ ในการออกแบบขนาดพื้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่และกิจกรรมสำหรับบ้านพักอาศัย

2. จำเนียร หลีกภัย และคณะ.2524.การออกแบบและควบคุมการต่อเติมที่อยู่อาศัย

Site and services.ศูนย์วิชาการที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ.กรุงเทพมหานคร.

เนื้อหาโดยสังเขป

เพื่อให้การแก้ปัญหาที่อยู่อาศัย สำหรับผู้มีรายได้น้อยโดยการจัดโครงการลักษณะ Site and services ให้บรรลุเป้าหมายตามกำหนดไว้ โดยเฉพาะในส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนสามารถพัฒนาต่อเติมที่อยู่อาศัยด้วยตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เทศบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.2479 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.2522 และเทศบัญญัติอื่น ๆ มีข้อกำหนดส่วนใหญ่ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการพัฒนาต่อเติมที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้มีรายได้น้อย ไม่ว่าจะเป็นด้านกาหนดเนื้อที่ ใช้สอยรายละเอียดการกำหนดแนวและระยะอาคารการใช้วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งรายละเอียดทางด้านวิศวกรรมบางอย่าง

3. นุกุล ชมพูนิช.2530.บ้านไทยเอกลักษณ์ของชาติ. เล่ม.อันดับที่ 1.กรุงเทพมหานคร.โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์

เนื้อหาโดยสังเขป

บ้านที่อยู่อาศัยของคนไทยเป็นตัวอย่างหนึ่ง ที่กำลังถูกวัฒนธรรมต่างชาติรุกราน จนเกิดการทำลายวัฒนธรรมทางด้านสถาปัตยกรรมไทยลงอย่างกว้างขวาง เดิมคนไทยนิยมสร้างบ้านพักอาศัยกันแบบไทย ๆ มีลักษณะสวยงามแตกต่างกันไปแต่ละท้องถิ่น รูปแบบของบ้านมีความเหมาะสมกับดินฟ้าอากาศ วัสดุก่อสร้างและขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างแท้จริง ต่อมาเมื่อวัฒนธรรมจากยุโรปแพร่กระจายมากขึ้น คนไทยบางกลุ่มโดยเฉพาะในเมืองหลวงมีความนิยมชมชื่นกับบ้านแบบยุโรปมาก ต่างก็หันมาปลูกสร้างบ้านแบบยุโรปกันทั่วไป บ้านแบบไทยเดิมถูกรื้อทิ้งบ้าง ถวายวัดบ้าง หรือขายไปในราคาถูกเสมือนของไร้ค่า ความนิยมบ้านยุโรปได้แพร่กระจายไปสู่ท้องที่ในชนบทด้วย โดยมีได้คำนึงถึงว่าบ้านแบบยุโรปเหล่านั้นมีความเหมาะสมกับเมืองไทยหรือไม่เพียงไร เห็นแค่เพียงว่าบ้านแบบใหม่นี้สร้างง่าย สวยงาม และแปลกใหม่ จะป้องกันความร้อน แสงแดดส่องฝนสาดได้ดีหรือไม่สนใจ

เนื้อหาภายในหนังสือเล่มนี้ เขียนขึ้นเพื่อรณรงค์ให้คนไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของบ้านไทย ซึ่งนอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทยทางด้านสถาปัตยกรรมแล้ว บ้านไทย ยังเป็นบ้านที่เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศและวัฒนธรรมไทยอย่างยิ่ง

4.นาฏวิภา ชลิตานนท์และคณะ.2540.โครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมผู้สูงอายุในที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย ในปริมณฑล.กองข้อมูลที่อยู่อาศัย ศูนย์วิชาการที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร.

เนื้อหาโดยสังเขป

การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมผู้สูงอายุในที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อยในปริมณฑล มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมระดับกว้างของผู้มีรายได้น้อยในจังหวัดปริมณฑล สภาพความยากจน ความเปลี่ยนแปลง ปัญหา ตลอดจนข้อมูลพื้นฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการจ่ายเรื่องที่อยู่อาศัยและความต้องการที่อยู่อาศัยในอนาคต เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย ตลอดจนเป็นข้อมูลพื้นฐานของระบบข้อมูลที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสำรวจข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมระดับกว้างของครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยในเขตจังหวัดปริมณฑล เพื่อให้ได้ภาพรวมของสภาพทางเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม ความเป็นอยู่ ความเปลี่ยนแปลง ปัญหาตลอดจนข้อมูลพื้นฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย เพื่อศึกษาระดับความยากจนของผู้มีรายได้น้อยเหล่านี้ ศึกษาความสามารถในการจ่ายเรื่องที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ความต้องการที่อยู่อาศัยในอนาคต และเพื่อวางระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้มีรายได้น้อยในจังหวัดปริมณฑลเพื่อใช้ในการจัดลำดับความสำคัญและวางแผนแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย

5. บรรณโคภิชฐ์ เมฆวิชัย และคณะ.2547.มาตรฐานที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยเสนอต่อการเคหะแห่งชาติ.กรุงเทพมหานคร.

เนื้อหาโดยสังเขป

มาตรฐานเกี่ยวกับขนาดของชุมชนและที่อยู่อาศัย การกำหนดขนาดของชุมชน ตามจำนวนหน่วยที่อยู่อาศัยและจำนวนประชากร จากกำหนดรายการมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2529 และการวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมในกรุงเทพมหานคร สำหรับการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2531 สอดคล้องมาตรฐานกับการกำหนดขนาดของชุมชนของต่างประเทศ ทั้งนี้การกำหนดขนาดของชุมชนจำแนกกลุ่มตามขนาดของจำนวนประชากร และหรือหน่วยที่อยู่อาศัย

6. ศูนย์วิชาการที่อยู่อาศัยฯการเคหะแห่งชาติ.2539.รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์การใช้สอยเนื้อที่ภายในอาคารระดับรายได้ ก ข และ ค เพื่อจัดทำมาตรฐานต้นแบบของการเคหะแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร.

เนื้อหาโดยสังเขป

การศึกษาวิเคราะห์การใช้สอยเนื้อที่ภายในอาคารระดับรายได้ ก ข และ ค เพื่อจัดทำมาตรฐานต้นแบบของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งจากการศึกษาสรุปผลได้ว่า การออกแบบอาคารที่พักอาศัยในระดับต่าง ๆ ของการเคหะแห่งชาติ ได้สัมฤทธิ์ผล ต่อการตอบสนองความต้องการของการใช้สอยของผู้ที่อยู่อาศัยในโครงการในระดับดี โดยผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีความพอใจต่อการบริการส่วนกลาง และลักษณะการออกแบบที่เป็นอยู่และผลจากการดำเนินการศึกษาทำให้ได้ข้อสังเกต ที่นำมาพิจารณาได้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงมาตรฐานในการออกแบบอาคารเดิมได้ดังนี้

การออกแบบอาคารพักอาศัยควรมีการออกแบบอาคารเน้นที่แบบที่มีการเพิ่มประสิทธิภาพ เนื้อที่ห้องพัก ให้มีความรู้สึกโล่ง ควรพิจารณาลดเนื้อที่ห้องนอนและเพิ่มเนื้อที่ห้องเอนกประสงค์ให้มากขึ้นในประเด็นการจัดเครื่องเรือนพบว่าการจัดการเครื่องเรือนส่วนใหญ่เป็นเครื่องเรือนติดผนัง ดังนั้นการจัดผังพื้นที่ควรจัดให้มีความโล่งมากที่สุด โดยไม่ควรให้มีผนังชอกมุมที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ ควรมีการปรับช่วงเสาอาคารให้เหมาะสมกับสัดส่วนของห้องความสะดวกในการจัดวางเครื่องเรือน ควรมีพื้นที่ประกอบอาหาร ชักผ้าหรือล้างจานเป็นสัดส่วน นอกจากนี้ในเรื่องตำแหน่งประตูและขนาดผนัง ควรให้มีการสอดคล้องกัน เพราะการจัดวางตำแหน่งของประตูที่มุมต่างๆ น่าจะมีความสะดวกกว่า หากห้องพักที่มีหลายห้องนอนเป็นอาคารชายหรืออาคารเช่าระยะยาว ผนังภายในควรเป็นผนังเบาเพื่อลดน้ำหนักอาคารและค่าก่อสร้างและบริเวณประตูด้านนอกควรเป็นช่องเปิดที่สามารถปรับได้เพื่อให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพิ่มมากขึ้น ในพื้นที่ส่วนกลางของอาคาร ควรมีการจัดพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ใช้สอยนอกหน่วยที่พักอาศัย เช่น จัดให้มีห้องเก็บของรวมแยกจากหน่วยที่พักอาศัย พื้นที่ส่วนกลางบริเวณใต้ถุนอาคารควรเปิดโล่ง จะทำให้เกิดความปลอดโปร่ง ส่วนของพื้นที่หลังคา หากมีการออกแบบดาดฟ้า คสล. ควรจะใช้พื้นที่หลังคาเป็นพื้นที่ตากผ้า หรือกิจกรรมอื่น ๆ ได้แต่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเนื่องจากเป็นที่ลื่นตกาน

7. โอม หุวะนันท์และคณะ.2534.ทัศนคติของผู้มีรายได้น้อยปานกลางและรายได้สูงที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยในเมืองในรูปแบบการเช่าสิทธิเช่า.กรุงเทพมหานคร.

เนื้อหาโดยสังเขป

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้มีรายได้น้อยรายได้ปานกลางและรายได้สูง ที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยในเมืองในรูปแบบการเช่าสิทธิเช่าการยอมรับการมีที่อยู่อาศัยในรูปแบบการเช่าสิทธิเช่าโดยไม่มีกรรมสิทธิ์ในอาคารและที่ดินรวมถึงที่อยู่อาศัยในระยะเวลาที่กำหนดหากกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการที่อยู่อาศัยในเมืองในรูปแบบการเช่าสิทธิเช่า ระยะเวลา

การแข่งขันกีฬาที่เหมาะสม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแข่งขันกีฬาหรือไม่เลือกแข่งขันกีฬา และ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับความต้องการที่อยู่อาศัยในรูปแบบการแข่งขันกีฬา

8. ธานีรินทร์ เมฆินทรางกูร.2547. การใช้พื้นที่ภายนอกอาคารในชุมชนอยู่อาศัย กรณีศึกษาโครงการ บ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม. วิทยานิพนธ์หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เนื้อหาโดยสังเขป

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ ศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ภายนอกอาคารของผู้อยู่อาศัยในชุมชนบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม และเสนอแนะแนวทางในการออกแบบพื้นที่ภายนอกอาคารสำหรับโครงการบ้านเอื้ออาทรโครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน รวมถึงโครงการชุมชนอยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยการใช้แบบสอบถามและบันทึกกิจกรรมการใช้พื้นที่จากการสำรวจ รวมถึงการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรตัวอย่างในชุมชนร่วมเกล้า ระยะ 2 ตอน 3 และผู้เชี่ยวชาญ

ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะการออกแบบสรุปได้ดังนี้คือ การใช้พื้นที่ถนนและทางเท้าภายในชุมชนมีความหลากหลาย ถนนและทางเท้ามิได้ถูกใช้เพื่อการเดินทางสัญจรเท่านั้น แต่ยังใช้เพื่อประกอบอาชีพและนันทนาการ ซึ่งเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของคนในชุมชนอีกด้วย อย่างไรก็ตามการครอบครองพื้นที่ถนนและทางเท้าเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ การจอดรถยนต์ริมถนน และการขาดร่มเงาสำหรับถนนและทางเท้า นับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่พบในชุมชน การจัดให้บ้านที่ต้องการทำเป็นร้านค้าอยู่ติดกับสนามเด็กเล่น สนามกีฬา และที่ว่างในชุมชน และการเพิ่มขนาดพื้นที่แปลงที่ดินให้มากกว่าขนาดแปลงที่ดินโดยทั่วไปเพื่อรองรับการใช้งานในการประกอบอาชีพ อาจช่วยลดปัญหาการครอบครองพื้นที่ให้ลดลงได้ ถนนปลายตันภายในชุมชนเป็นพื้นที่ภายนอกอาคารที่สำคัญ เป็นพื้นที่พบปะกันของคนในชุมชน เป็นสถานที่เล่นของเด็กๆ ควรมีการจัดการอย่างเหมาะสมเพื่อความปลอดภัยในการใช้งานรวมถึงการจัดวางตำแหน่งบ้านเพื่อให้มีพื้นที่ภายนอกอาคารเพียงพอที่จะเป็นพื้นที่อเนกประสงค์เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ นันทนาการ และเป็นที่จอดรถยนต์

ขนาดพื้นที่สนามเด็กเล่น สนามกีฬา และที่ว่างภายในชุมชนมีขนาดเป็นที่น่าพอใจ แต่กลับมีผู้มาใช้จำนวนน้อย ส่วนใหญ่ผู้อยู่อาศัยจะมาใช้ในช่วงเวลาเย็น และผู้อยู่อาศัยจะเดินไปยังสนามเด็กเล่น สนามกีฬา และที่ว่างภายในชุมชน ร่มเงาของต้นไม้และเก้าอี้ที่นั่งพักผ่อนเป็นสิ่งที่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนส่วนใหญ่ต้องการ

ขนาดพื้นที่ภายนอกอาคารภายในแนวเขตที่ดินไม่เป็นที่น่าพอใจสำหรับผู้อยู่อาศัยในชุมชน ที่จอดรถ ลาน และสนามหญ้าเป็นสิ่งที่ต้องการให้มีพื้นที่ภายนอกอาคารในบริเวณบ้าน ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ภายนอกอาคารเพื่อการพักผ่อน และเพื่อการประกอบอาชีพ

ความสะดวก ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความร่วมมือกันเป็นสิ่งที่คนในชุมชนปรารถนา การเป็นผู้มีรายได้น้อยมิได้ หมายถึงว่า คนในชุมชนพอใจกับสภาพแวดล้อมที่สกปรก ความไม่เป็นระเบียบ และขาดความร่วมมือกัน

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์พบว่า การบริหารและการจัดการที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญ เช่นกัน การออกแบบพื้นที่ภายนอกอาคารทางกายภาพที่ดีเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ การบูรณาการทั้งการออกแบบทางกายภาพ การบริหาร และการจัดการเข้าด้วยกันจะทำให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนพึงพอใจ และเป็นชุมชนที่ยั่งยืน

จากการศึกษาพื้นที่ภายนอกอาคารในบริเวณบ้านพักอาศัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดแปลงต่อเติมพื้นที่ภายนอกอาคารในบริเวณบ้านพักอาศัย โดยมีผู้ตอบว่าคิดแปลงต่อเติมเป็นจำนวน 108 คน(57.8%) ในขณะที่จำนวนผู้ที่ไม่ได้คิดแปลงมีจำนวน 79 คน(42.2%) จากการตอบแบบสอบถามจำนวน 186 คน มีการคิดแปลงต่อเติมพื้นที่ภายนอกอาคารในบริเวณบ้านพักอาศัย ดังนี้

1. การเปลี่ยนใต้ถุนบ้านเดิมเป็นห้องเพื่อการอยู่อาศัย จำนวน 74 คน
2. ปลุกต้นไม้หรือตกแต่งสนามหน้าบ้าน จำนวน 71 คน
3. ต่อเติมคิดแปลงรั้วบ้านเดิม จำนวน 67 คน
4. เปลี่ยนลานด้านหลังบ้านเดิมเป็นห้องจำนวน 58 คน
5. ปลุกต้นไม้หรือตกแต่งสนามข้างบ้านจำนวน 54 คน
6. เปลี่ยนสนามด้านหน้าบ้านเดิมเป็นลานจำนวน 39 คน
7. ปลุกต้นไม้หรือตกแต่งสนามหลังบ้านจำนวน 37 คน
8. เปลี่ยนสนามด้านหลังบ้านเดิมเป็นลานจำนวน 33 คน
9. เปลี่ยนใต้ถุนบ้านเดิมเป็นพื้นที่ค้าขายจำนวน 16 คน

เหตุผลในการคิดแปลงต่อเติมพื้นที่ภายนอกอาคารในบริเวณบ้านมากที่สุด คือ ความต้องการพื้นที่ใช้สอยภายนอกอาคารเพิ่ม รองลงมาได้แก่ ต้องการห้องเพิ่ม, ต้องการที่นั่งเล่น, และต้องการลดภาระการดูแลสวน ตามลำดับ จะเห็นว่าเหตุผลส่วนใหญ่คือ ต้องการพื้นที่ใช้สอยเพิ่มขึ้นทั้งในส่วนของพื้นที่ภายในอาคารและพื้นที่ภายนอกอาคาร อาจหมายถึงขนาดพื้นที่ใช้สอยที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

9. พรทิพย์ เรื่องธรรม.2546. เสนอการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมต่อผู้สูงอายุ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เนื้อหาโดยสังเขป

วิทยานิพนธ์นี้ทำขึ้นเพื่อเป็นการหาเกณฑ์การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในที่อยู่อาศัย อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อโครงสร้างประชากร ครอบครัวและวิถีชีวิตในสังคมไทยทำให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพของผู้สูงอายุ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

การศึกษามี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นสมาชิกสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยฯ มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 550 คน ด้วยการตอบแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติในเชิงปริมาณ เพื่อสรุปผลประเภทของพื้นที่ใช้งาน ที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้สูงอายุภายในที่อยู่อาศัย และขั้นตอนที่ 2 ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกจากขั้นตอนที่ 1 จำนวน 30 คน ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและสังเกตการณ์ โดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติในเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ผลเชิงคุณภาพ เพื่อเสนอแนะเกณฑ์ในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในที่อยู่อาศัย ที่เหมาะสมต่อผู้สูงอายุ ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษางานวิจัยนี้ทำให้ผู้วิจัยได้นำความรู้จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพแบบเจาะลึกมาใช้เป็นเกณฑ์ในการออกแบบเครื่องมือวิจัยมาใช้ในงานวิจัยชุดนี้ โดยทำการศึกษาดังแต่การศึกษาตัวแปร การใช้เครื่องมือการวิจัย ขั้นตอนการเก็บข้อมูล แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตการณ์ และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในที่อยู่อาศัย ที่เหมาะสมต่อผู้สูงอายุ ในเขตกรุงเทพมหานคร

10. ขวลิต นิตยะ. 2522 . บ้านงอกได้. วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ประจำปีการศึกษา 2522. หน้า 66-122 . คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหาโดยสังเขป

บ้านงอกได้ (Core House) คือ ทางเลือกรูปแบบหนึ่งของการจัดเคหะการ สำหรับผู้มีรายได้น้อยต่ำ ในชุมชนเมืองนอกเหนือไปจากการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม (Slum Upgrading) และการสร้างอาคารชุดหรือแฟลต 5 ชั้น การสร้างอาคารชุดหรือแฟลต 5 ชั้น นั้นมีมาตรฐานดีเกินกว่าผู้มีรายได้น้อยจะจุนเจือมาอยู่ได้ ไม่ตรงกับวิถีความเป็นอยู่จากพื้นเพเดิม กับแคบเมื่อสมาชิกเพิ่มขึ้น ตัดกิจกรรมรายได้น้อยเพิ่ม จนเปลี่ยนมือไปอยู่กับผู้มีรายได้น้อยปานกลาง และรัฐเองก็ต้องนำเงินส่วนอื่นมาจ่ายอุดหนุนจนเกินกำลังทรัพยากร

บ้านงอกได้ นั้นอาจจะมีคามหมายก้ำกึ่งอยู่ในการที่ดินสาธารณะูปโภคและสาธารณูปการ (Site & Service) ขึ้นอยู่กับความมากน้อยของส่วนก่อสร้างที่ให้ไว้ในขั้นต้น Site & Service ถ้าจะกล่าวโดยทั่วๆ ไปคือ การจัดที่ดิน แต่มีถนน น้ำประปาและไฟฟ้ามาจ่อตรงที่ดินและผู้ที่จะเข้ามาอยู่อาศัย

ต้องเริ่มสร้างบ้านกันเองตั้งแต่ตอนต้น หรือจะจัดให้มีตัวส้วม ห้องน้ำ เสา กำแพง หรือหลังคา เป็นแกนจนกระทั่งถึงตัวบ้านที่อยู่อาศัยเป็นบางส่วนกลายเป็น บ้านงอกได้เต็มที่ และผู้อยู่อาศัยจะต้องสร้างเพิ่มเติมขึ้นอีกในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปตามกำลังความสามารถ

การจัดให้มีสิ่งก่อสร้างขึ้นตั้งแต่ตอนต้น ก็เพราะว่าผู้มีรายได้น้อย มีความสามารถในการจ่ายค่า อยู่แล้ว ถ้าจัดให้เป็นบ้านสมบูรณ์แบบ ราคาจะสูง ก็ไม่สามารถจะเข้ามาอยู่ได้ รัฐควรจัด บ้านงอกได้ให้มีมากแบบพอ หรือคิพอที่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยรายได้น้อยหลายระดับ จะเลือกได้เองว่าอยากอยู่ บ้านงอกได้แบบใด ขนาดเท่าใด ในเนื้อที่ดินเท่าไร สามารถจะต่อเติมออกไปได้ใหญ่แค่ไหน แต่ถ้ามีความจำเป็นด้านอื่นในการใช้จ่ายเงิน เช่น ค่าเล่าเรียนลูกหรือลงทุนค้าขายก่อน ทำให้มี โอกาสเลือกจะทำอะไรได้แค่ไหน

โดยที่ผู้วิจัยนั้นเข้าสู่การออกแบบ ด้วยทำความเข้าใจในลักษณะความเป็นอยู่ของผู้มีรายได้น้อย ซึ่งมีความสำคัญมากในวิธีการออกแบบ ระดับรายได้ของแต่ละครัวเรือน การประกอบกิจกรรมต่างๆ ประจำวัน ลักษณะทางกายภาพและที่ตั้งของสลัม สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะต้องนำมาเป็นหลักใหญ่ ในการพิจารณาเมื่อออกแบบ เจ้าของบ้านจะรู้สึกดีที่สุดในบ้านของตนเองดีที่สุด และเป็นหน้าที่ ของสถาปนิกผู้ออกแบบจะต้องเรียนรู้และเข้าใจลักษณะชีวิตและความเป็นอยู่ของเจ้าของบ้าน โดยทั่วไปแล้วสถาปนิกมักจะยึดยึดครสนิยมและมาตรฐานของตนเองให้ลูกค้าไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ ก็ตาม อันตรายจากจุดนี้เกิดขึ้นอยู่เสมอในมาตรฐานของตนเองให้ลูกค้าไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม อันตรายจากจุดนี้เกิดขึ้นอยู่เสมอ ในประเทศด้อยพัฒนาโดยเฉพาะในวิธีการออกแบบให้กับผู้มี รายได้น้อย และผู้มาที่หลังก็จะลอกเรียนต่อไปไม่มีสิ้นสุด

การออกแบบบ้านงอกได้นี้ไม่ได้ใช้มาตรฐานตามกำหนดของเทศบัญญัติ เหตุเพราะว่า มาตรฐานตามเทศบัญญัตินั้นนำมาจากมาตรฐานของประเทศพัฒนาแล้ว โดยมีได้ปรับปรุงให้ เหมาะสมกับความเป็นจริง จึงยากแก่การใช้บังคับ แม้แต่สำหรับบ้านสำหรับผู้มีรายได้ระดับปาน กลาง ในบางกรณีก็ยากแก่การปฏิบัติจริง

บ้านงอกได้ ขนาดเล็กในวิธีจัดกิจกรรมต่าง ๆ

ในแบบ Core house หลัก ได้กำหนดให้มีพื้นที่น้อยที่สุดเพื่อให้ชาวสลัมที่มีรายได้น้อยสามารถ จะซื้อหรือเช่าซื้อได้จริง โดยมีส่วนที่จำเป็นจริง ๆ เช่น ส่วนหลับนอน คือ ห้องนอน ส่วนทาน อาหารหรืออาศัย ที่สามารถจะใช้หลับนอนได้ด้วย ซึ่งคล้ายคลึงกับสภาพที่เป็นจริงในสลัมทั่วไปใน ปัจจุบัน พร้อมกับบริเวณห้องน้ำและที่ปรุงอาหารขนาดจำกัด และเมื่อหลังจากที่ได้โยกย้ายชาวสลัม กลุ่มเดียวกันอยู่ใน บ้านงอกได้ ชุดเดียวกันแล้ว การต่อเติม บ้านงอกได้ โดยกลุ่มชาวสลัมกลุ่ม เดียวกันนี้ก็จะได้เริ่มขึ้น ภายใต้ความร่วมมือช่วยเหลือเท่าที่จำเป็นจากการเคหะแห่งชาติและ หน่วยงานอื่นๆ ของรัฐซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้อง

2.5 สรุปการทบทวนวรรณกรรมกับการนำไปใช้

จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถกำหนดเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในแนวคิดและทฤษฎีนั้นๆ เพื่อนำไปสรุปเป็นตัวแปรต่างๆ ที่จะนำไปใช้ในการกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 2.8 แสดงการสรุปประเด็นเพื่อการนำไปใช้

แนวคิดและทฤษฎี	ประเด็นที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม	การนำไปใช้
เชิงนโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - วัตถุประสงค์ของโครงการ - กลุ่มเป้าหมาย - แนวคิดในการออกแบบโครงการ 	ศึกษาเพื่อเป็นฐานความรู้ เบื้องต้นก่อนทำการศึกษา สภาพแวดล้อมของโครงการ บ้านเอื้ออาทร
เชิงพื้นที่	<u>สภาพแวดล้อมภายนอกบ้านเอื้ออาทร</u> <ul style="list-style-type: none"> - ตำแหน่งที่ตั้งโครงการบ้านเอื้ออาทร - ผังรวมของโครงการ - พื้นที่ที่เกี่ยวข้องภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร <u>สภาพแวดล้อมภายในบ้านเอื้ออาทร</u> <ul style="list-style-type: none"> - ขนาดผังพื้นที่, ความสูง, เนื้อที่ใช้งานของบ้านเอื้ออาทร 	นำไปสู่การออกแบบเครื่องมือวิจัย
เชิงบุคคล	พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทร	เพื่อนำไปสู่การออกแบบเครื่องมือในการวิจัยและนำไปเก็บเป็นข้อมูลพื้นฐาน
การใช้พื้นที่ว่างชั้นล่าง บ้านเอื้ออาทร	<u>ประเด็นด้านประโยชน์ใช้สอย</u> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ส่วนต่างๆ ในพื้นที่ว่างชั้นล่าง - ขนาดของแต่ละพื้นที่ <u>ประเด็นด้านพฤติกรรม</u> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างชั้นล่าง - พฤติกรรมที่เกิดขึ้น - เครื่องเรือน อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทร 	เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาประเด็นที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ
กิจกรรมพฤติกรรมของผู้พักอาศัย ได้เป็น 2 มิติ (Dimension) ดังนี้

มิติด้านบุคคล

ประกอบไปด้วยปัจจัยแยกย่อย ดังนี้ คือ

1. ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อายุ, เพศ, การศึกษา
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ, รายได้

มิติด้านสภาพแวดล้อม

ประกอบไปด้วยปัจจัยแยกย่อย ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมภายใน

การสรุปเป็นมิติทั้ง 2 มิตินั้นจะนำไปวิเคราะห์เป็นตัวแปรนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational definition) และ ตัวชี้วัด (Indicator) เพื่อนำไปสู่การออกแบบวิธีการวิจัย และเครื่องมือการวิจัยใน
บทที่ 3

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยปริมาณเชิงคุณภาพเพื่อใช้ในการศึกษาและเก็บข้อมูลเชิงลึก ได้แก่ ประเภทกิจกรรมและลักษณะพฤติกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ทั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและข้อมูลด้านการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัย ของผู้พักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สังเกตการณ์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์และสรุปผลด้านกิจกรรม, พฤติกรรม และพื้นที่ในการประกอบกิจกรรม ด้วยการนำเสนอการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่าง เพื่อใช้ในการนำเสนอแนวทางการวางเกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างที่ทำการวิจัยต่อไป และเสนอแนวทางในการออกแบบและพัฒนาพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรและโครงการที่อยู่อาศัยที่มีลักษณะรูปแบบคล้ายคลึงกันที่เหมาะสมต่อผู้มีรายได้น้อยอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ กลุ่มผู้พักอาศัยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่เป็นตัวแทนของผู้ที่ใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสามเพื่อพักอาศัยเท่านั้น โดยเลือกเอาตามความสมัครใจของเจ้าของบ้าน จำนวน 50 หลังคาเรือน

ณ ช่วงเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลพบว่า จำนวนผู้รับบุญแจะบ้านแล้วมีทั้งสิ้น 468 หลังคาเรือน จากจำนวนผู้อยู่อาศัยทั้งหมด 477 หลังคาเรือน แต่จากการสำรวจพบว่าจำนวนผู้เช่าอยู่อาศัยจริงมีจำนวน 394 หลังคาเรือน

3.3 เครื่องมือวิจัย

แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.3.1 แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยภายในบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม มีทั้งหมด 5 หน้า (ภาคผนวก ก.) โดยผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบโดยได้รับคำชี้แนะและปรับปรุงจากอาจารย์ที่ศึกษาด้านสถาปัตยกรรมภายในจนแล้วเสร็จ ก่อนนำออกไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพ, การศึกษา, อาชีพ, จำนวนสมาชิกในครอบครัว, รายได้ต่อเดือนของครอบครัว, ระยะเวลาในการเข้ามาพักอาศัย, ประเภทของบ้านพักอาศัย

2) ประวัติและภูมิหลังที่อยู่อาศัยเดิม ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิม, ประเภทของที่อยู่อาศัยเดิม, สถานภาพของผู้พักอาศัยในที่อยู่อาศัยเดิม, สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่อาศัยเดิม

3) ลักษณะกิจกรรม, พฤติกรรมและลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ชั้นล่าง ได้แก่ การใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างในการประกอบกิจกรรมใด, การประกอบกิจกรรมบนพื้นที่ว่าง (พฤติกรรม) ประกอบอย่างไร มีวิธีการใช้อย่างไร, พื้นที่แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กับพื้นที่อื่นๆ อย่างไร ด้วยเหตุผลอะไร, เหตุผลในการเลือกใช้วัสดุพื้น สี ลาย(และถ้าไม่พอใจในวัสดุพื้นเดิมท่านจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร), ผนังมีการตกแต่งอย่างไร มีวัสดุอะไรตกแต่ง, ฝ้าเพดานมีการตกแต่งอย่างไร, สีภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างเหตุผลที่เลือกใช้, ท่านมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบรั้วหรือไม่ อย่างไร, รูปแบบของบานประตูมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร รูปแบบของช่องหน้าต่าง ช่องแสงมีการเปลี่ยนแปลง หรือไม่ อย่างไร, รูปแบบของแสงสว่างภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง, รูปแบบเครื่องเรือนที่เลือกใช้สไตล์ใด ประเภท ชนิด ขนาด สี, ช่วงเวลาในการใช้งานในส่วนพื้นที่ว่างชั้นล่าง, ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.3.2 แบบสังเกตการณ์

แบบสังเกตการณ์ผู้พักอาศัยภายในบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม มีทั้งหมด 2 หน้า (ภาคผนวก ข.) โดยผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบ โดยได้รับคำชี้แนะและปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสถาปัตยกรรมภายในจนแล้วเสร็จ ก่อนนำออกไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลลักษณะของแบบสังเกตการณ์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

- 1) แบบสังเกตการณ์ผังพื้นที่โดยรวม
- 2) ผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง เพื่อกำหนดการเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบอื่นๆ

3.3.3 กล้องถ่ายรูป

เพื่อใช้ในการบันทึกภาพสภาพแวดล้อมภายใน โดยรวมของพื้นที่ว่างชั้นล่าง ในแต่ละบ้านพักอาศัย

3.4 วิธีการเก็บข้อมูล

3.4.1 สัมภาษณ์และสอบถาม

การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์และสอบถามผู้พักอาศัยที่ใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างของบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามเพื่อการพักอาศัยเท่านั้น โดยทำการติดต่อเพื่อขอสัมภาษณ์ในครั้งแรกโดยการติดต่อผ่านเจ้าหน้าที่โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม จากนั้นผู้

สัมภาษณ์แนะนำตัว และแจ้งวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ โดยผู้สัมภาษณ์นำหนังสือแนะนำตัว จากทางสถานศึกษา พร้อมทั้งบัตรประจำตัวนักศึกษา(ผู้สัมภาษณ์เข้าพบผู้พักอาศัยในแต่ละครั้งหรือ ในแต่ละบ้านพักอาศัยจะมีเจ้าหน้าที่ของโครงการบ้านเอื้ออาทรคอยให้คำแนะนำและติดต่อท่าน เจ้าของบ้านในแต่ละหลังด้วยเสมอ เพื่อสร้างความไว้วางใจและความปลอดภัยของผู้วิจัยและท่าน เจ้าของบ้าน) ทั้งนี้ในการสัมภาษณ์จะมีรูปแบบการสัมภาษณ์แบบมีเค้าโครงแต่การสัมภาษณ์จริงๆ นั้นจะเป็นการพูดคุยแบบปกติแต่ครอบคลุมเนื้อหาของการสัมภาษณ์ที่ได้ตั้งไว้ เพื่อไม่ทำให้ผู้ สัมภาษณ์รู้สึกเบื่อ และเพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นที่มาจากความรู้สึของผู้ถูกสัมภาษณ์ การ เริ่มต้นพูดคุยจากเรื่องทั่วไปเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์มีความคุ้นเคย และเป็นการสร้างความไว้วางใจต่อกัน เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย ผู้สัมภาษณ์ทำการจดบันทึกเองใช้เวลาในการสัมภาษณ์ ต่อ 1 หลังคาเรือนประมาณ 5-7 นาทีผู้วิจัยต้องศึกษาพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยของบ้านเอื้อ อาทร ซึ่งเป็นพื้นที่เป็นส่วนตัวของผู้พักอาศัยผู้วิจัยจึงต้องทำการเก็บข้อมูลด้วยความรวดเร็วเพื่อ ไม่ให้เกิดความความอึดอัดใจของผู้พักอาศัยได้โดยเก็บข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 50 หลังคาเรือน เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2550 วันอาทิตย์ที่ 14 มกราคม 2550 ถึงวันอังคารที่ 16 มกราคม 2550 รวมเวลา ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 4 วัน

3.4.2 แบบสังเกตการณ์และถ่ายภาพ

การเก็บข้อมูลด้วยการสังเกตการณ์และการถ่ายภาพผู้พักอาศัยที่ใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างของบ้านพัก อาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามเพื่อการพักอาศัยนั้นจะนำต่อจากการสัมภาษณ์และ สอบถามโดยการขออนุญาตท่านเจ้าของบ้าน โดยทำการวาดผังของเครื่องเรือนลงบนผังของอาคาร กิจกรรมของผู้พักอาศัย ลักษณะของพฤติกรรมการใช้งานของพื้นที่ว่างชั้นล่าง โดยการสังเกตของ ผู้วิจัยและทำการสอบถามจากผู้พักอาศัยภายในบ้าน และทำการถ่ายภาพสภาพแวดล้อมภายในของ พื้นที่ว่างชั้นล่างของบ้านเอื้ออาทรในแต่ละหลัง โดยผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้สังเกตการณ์ เขียนผัง และ ถ่ายภาพด้วยตนเอง ใช้เวลาในการสังเกตการณ์และถ่ายภาพต่อ 1 หลังคาเรือนประมาณ 10-15 นาที โดยเก็บข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 50 หลังคาเรือน เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2550 วันอาทิตย์ที่ 14 มกราคม 2550 ถึงวันศุกร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2550

วันจันทร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2550 ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลของโครงการโดยรวมอีกครั้งเพื่อเช็คนับจำนวนบ้านพักอาศัยที่มีตามประเภทของบ้านพักอาศัย คือ บ้านที่ไม่มีการต่อเติม บ้านที่มี การต่อเติมบางส่วน บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A เต็มพื้นที่ ตั้งแต่เวลา 10.00-18.00 น.

3.5 วิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สรุปประเด็นจากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างกรอบแนวคิดตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยบ้านเอื้ออาทร

3.5.2 นำข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ จากการสัมภาษณ์ในเรื่องของประวัติและภูมิหลังที่อยู่อาศัยเดิม มาวิเคราะห์ ด้วยสถิติพรรณนา คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

3.5.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในส่วนของลักษณะกิจกรรมและพฤติกรรมมาจัดกลุ่มโดยแยกตามประเภทของที่อยู่อาศัย ลักษณะของกิจกรรมด้วยสถิติพรรณนา คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

3.5.4 จากแบบสังเกตการณ์การจัดวางผังพื้นที่ จะทราบข้อมูลจำนวนของเครื่องเรือน อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและลักษณะ ขนาด สเปคส์ของเครื่องเรือน อุปกรณ์ประกอบในแต่ละกิจกรรม ที่ผู้พักอาศัยใช้ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง นำมาจัดกลุ่มโดยแยกประเภทของบ้านพักอาศัย และวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

3.5.5 จากภาพถ่าย และแบบสังเกตการณ์ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมในการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยในแต่ละกิจกรรมและทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

3.5.6 นำแบบสังเกตการณ์ แบบสังเกตการณ์จัดวางผังพื้นที่โดยรวม ผังพื้นที่และภาพถ่ายมาวิเคราะห์จัดกลุ่มตามประเภทที่ที่พักอาศัย

- วิเคราะห์การใช้พื้นที่ ของแต่ละกิจกรรมโดยทำการเขียนผังพื้นที่และแยกตามกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในแต่ละบ้านพักอาศัย แล้วนำผังพื้นที่ได้มาวางซ้อนกันตามผังทำให้ได้ทราบถึงการใช้พื้นที่ของแต่ละกิจกรรมว่าใช้พื้นที่น้อยสุด มากที่สุดของกิจกรรมนั้นๆ เท่าใด และทราบถึงตำแหน่งของกิจกรรมที่ผู้พักอาศัยอาศัยใช้มากที่สุด นำมาวิเคราะห์เหตุผลที่ผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ในตำแหน่งนั้นๆ และทราบถึงจำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละบ้านพักอาศัย การทับซ้อนของพื้นที่ของแต่ละกิจกรรม เส้นทางสัญจรภายใน นำมาวิเคราะห์สถิติพรรณนา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อได้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้มีพักอาศัย, พื้นที่และอุปกรณ์ประกอบการใช้สอย

3.5.7 วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพ พื้น ผืนง เพดาน ของพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยบ้านเอื้ออาทร

3.5.8 จัดกลุ่มข้อมูลและสร้างประเด็นต่างๆ ที่พบ นำมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องจากทบทวนวรรณกรรม เพื่อสรุปเป็นผลการศึกษาและเสนอแนะ

3.6 ตัวแปรการวิจัย

ตัวแปรการวิจัยชุดนี้ แสดงให้เห็นถึงการออกแบบสภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย โครงการบ้านเอื้ออาทรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะการ

ดำรงชีวิตของผู้มีรายได้น้อยและความพึงพอใจของผู้มีรายได้น้อยโดยตรง (ดูตารางที่ 3.1 และ ตารางที่ 3.2)

ตารางที่ 3.1 การเปลี่ยนนิยาม Conceptual เป็นนิยาม Operational

Conceptual	Operational
<u>ตัวแปรตาม</u> - สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัย	สภาพแวดล้อมที่เป็นวัตถุทางกายภาพ
<u>ตัวแปรอิสระ</u> ความเหมาะสมต่อผู้มีรายได้น้อย	1. ลักษณะการดำรงชีวิตของผู้มีรายได้น้อย - ด้านกายภาพของผู้อยู่อาศัย - ด้านสภาพแวดล้อมและด้านกิจกรรม

ตารางที่ 3.2 แสดง ตัวแปร, มาตรการวัด, ตัวชี้วัด, วิธีการวัด, และสถิติที่ใช้วิเคราะห์

Operational	มาตรการวัด	ตัวชี้วัด/หน่วยสำหรับวัด	วิธีการวัด	สถิติที่ใช้
<u>สภาพแวดล้อมที่เป็นวัตถุทางกายภาพ</u> 1.ด้านสภาพแวดล้อม - องค์กรวัด - พื้นที่	Ratio	- เครื่องเรือนและอุปกรณ์ตกแต่ง, อุปกรณ์ประกอบกิจกรรม	แบบสำรวจ	Descriptive: Percent, Mean, SD
	Ratio	- พื้นที่การใช้งานตามลักษณะกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อย (หน่วยวัด : ตารางเมตร)	แบบสำรวจ	Descriptive: Percent, Mean, SD
Operational	มาตรการวัด	ตัวชี้วัด/หน่วยสำหรับวัด	วิธีการวัด	สถิติที่ใช้
	Ratio	- การจัดวาง ตำแหน่ง ที่ตั้ง (การเชื่อมต่อและความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่) - รูปแบบ (แบบผังพื้นที่) - ลักษณะของกิจกรรม	แบบสำรวจ แบบสำรวจ แบบสำรวจ	

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

- องค์ประกอบเชิงพื้นที่	Ratio	(แบบผั่งพื้นที่) - ขนาดพื้นที่ (หน่วยวัด : ตารางเมตร)	แบบสำรวจ	Descriptive: Percent, Mean, SD
	Nominal	- ความต้องการของผู้มีรายได้น้อย, ตำแหน่งการจัดวาง	แบบสัมภาษณ์	
	Nominal	- ลักษณะและรูปแบบ(ชนิด, ประเภท, รูปทรง, วัสดุ, พื้นผิว, สี)	แบบสำรวจ	Descriptive: Percent, Mean, SD
		- ความสะดวกในการใช้งาน, ความปลอดภัยในการใช้งาน	แบบสำรวจ	Descriptive: Percent, Mean, SD
	Ratio	- ขนาด, ระยะห่างในการจัดวาง (หน่วยวัด : เซนติเมตร)	แบบสำรวจ	Descriptive: Percent, Mean, SD
ลักษณะการดำรงชีวิตของผู้มีรายได้น้อย 1. ด้านกายภาพของผู้มีรายได้น้อย - ลักษณะเฉพาะของบุคคล	Nominal	- เพศ (หน่วยวัด : ชาย- หญิง)	แบบสัมภาษณ์	Descriptive: Percent, SD
	Interval	- อายุ (หน่วยวัด : ช่วงระดับอายุ)	แบบสัมภาษณ์	Descriptive: Percent, Mean, SD
2. ด้านสภาพแวดล้อม 2.1 วิถีชีวิตในอดีตและปัจจุบัน - แบบแผนพฤติกรรม	Nominal	- ภูมิลำเนาเดิม	แบบสัมภาษณ์	Descriptive: Percent
- สถานภาพ	Nominal	ประเภทสถานภาพ (หน่วยวัด : โสด, แต่งงาน, ม่าย, หย่าร้าง, แยกกันอยู่)	แบบสัมภาษณ์	Descriptive: Percent
- การศึกษา	Ordinal	- ระดับการศึกษา	แบบสัมภาษณ์	Descriptive: Percent, Mean, SD

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

- อาชีพ	Nominal	- สาขาอาชีพ	แบบ สัมภาษณ์	Descriptive: Percent
- แบบแผนครอบครัว	Ratio	- จำนวนบุคคลผู้พักอาศัยอยู่ ด้วย	แบบ สัมภาษณ์	Descriptive: Percent, Mean, SD
	Ratio	- ระยะเวลาในการเข้ามาอยู่ อาศัย	แบบ สัมภาษณ์	Descriptive: Percent, Mean, SD
3. ด้านกิจกรรม				
- กิจกรรม	Nominal	- ประเภทกิจกรรม กิจกรรม ประจำวัน	แบบ สัมภาษณ์	Descriptive: Percent
- พฤติกรรมการทำกิจกรรม	Ordinal		แบบ สัมภาษณ์ และสังเกต	
- วิธีการทำกิจกรรม			แบบ สัมภาษณ์ และสังเกต	

3.7 ขั้นตอนในการทำวิจัย

สามารถแบ่งขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลออกเป็น ขั้นตอน โดยมีรายละเอียด(ดูตารางที่ 3.) ดังนี้

3.7.1 ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการสำรวจลักษณะประชากรผู้พักอาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม จากเอกสารกองประชาสัมพันธ์ การเคหะแห่งชาติ รวมถึงข้อมูลเชิงปริมาณ(Quantitative Data) และเชิงคุณภาพ(Qualitative Data) ด้านผู้พักอาศัยในบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบ และขอบเขตในการวิจัย

3.7.2 ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากงานวิจัย, หนังสือ, เอกสาร และแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสำรวจความเป็นไปได้ในการวิจัย จากแบบสัมภาษณ์และศึกษาข้อมูลสภาพแวดล้อม (Environmental Data) จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสังเกตการณ์สภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยโดยรวม (โครงการศึกษานำร่อง = Pilot Study) เพื่อเป็นข้อมูลเปรียบเทียบและใช้เป็นแนวทางในการวิจัย

3.7.3 ศึกษาข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนที่ 3.7.1 และ 3.7.2 เพื่อเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ ความ เป็นเหตุเป็นผลในการทำวิจัย

3.7.4 ออกแบบและวางแผนโครงการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย

3.7.5 เก็บข้อมูล โครงการศึกษานำร่อง (Pilot Test) จากการศึกษาในขั้นต้นด้วยแบบสัมภาษณ์ เพื่อทดสอบความสมบูรณ์และความเหมาะสมของเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) โดยนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือต่อไป

3.7.6 เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และศึกษาข้อมูลพฤติกรรม (Behavior Data) และสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- ศึกษาข้อมูลลักษณะทางกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม เพื่อใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่างๆ โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์ เพื่อเป็นข้อมูลด้านการจัดการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม

- ศึกษาข้อมูลพฤติกรรม (Behavioral Data) ถึงประเภทกิจกรรม และลักษณะพฤติกรรมของผู้ใช้งานภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม เพื่อใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรม และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์ตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นข้อมูลของผู้ใช้งาน

3.7.7 สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์ เพื่อสรุปและวางแผนจัดการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยที่เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรและ โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยอื่นๆที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน

3.7.8 จัดทำรายงานพร้อมทั้งนำเสนอผลการวิจัยต่อกรรมการต่อไป

บทที่ 4

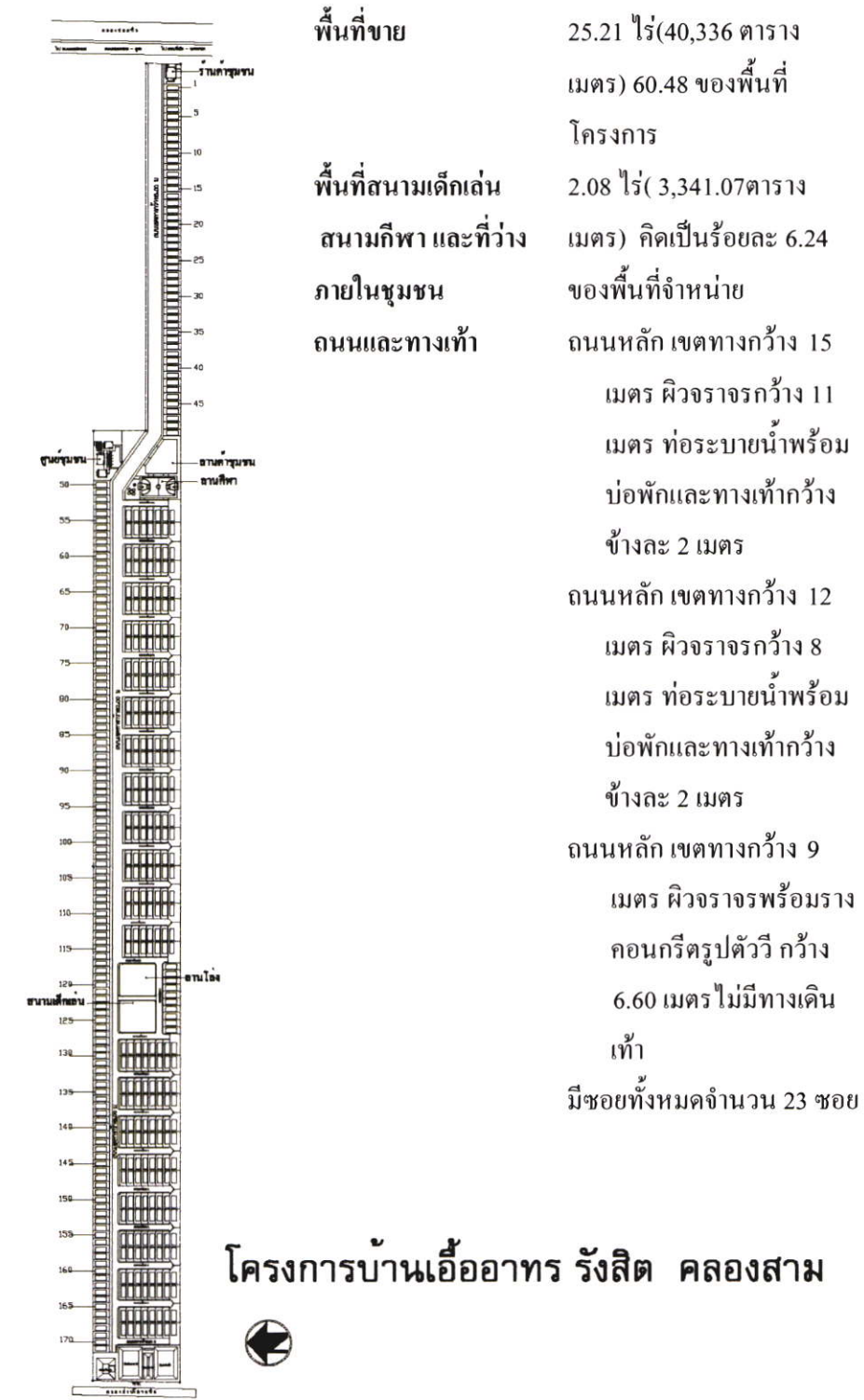
ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป และกิจกรรมภายในที่พักอาศัย ของผู้มีรายได้น้อย กรณีศึกษาโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เก็บข้อมูลด้วยการสำรวจบ้านพักอาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิต จำนวนทั้งหมด 477 หลังคาเรือน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สำรวจด้วยตนเองตามแบบสำรวจ(ภาคผนวก ค) ในวันจันทร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2550 ตั้งแต่เวลา 10.00 – 18.00 น. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถสรุปข้อมูลทั่วไปของผู้มีรายได้น้อย และกิจกรรมต่างๆ ภายในสภาพแวดล้อมกายภาพภายในที่อยู่อาศัย ดังนี้

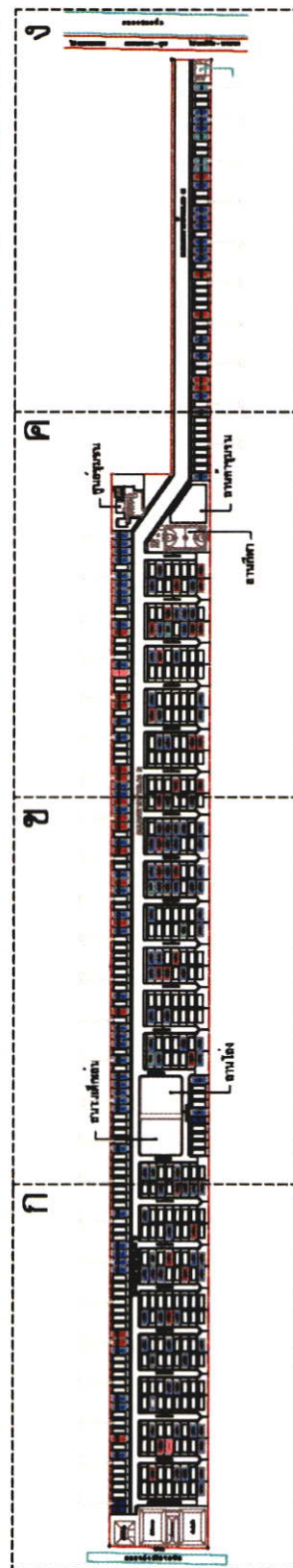
ภาพที่ 4.1แผนที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้ง	ริมถนนเลียบคลองสาม ตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
ขนาดพื้นที่	41.68 ไร่(66,668 ตารางเมตร)
จำนวนหน่วยพักอาศัย	477 หน่วย
เจ้าของโครงการ	การเคหะแห่งชาติ
รูปแบบที่อยู่อาศัย	บ้านเดี่ยว 2 ชั้น ขนาดพื้นที่ใช้สอย 51.5 ตารางเมตร พร้อมที่ดินขนาด 19.5 ตารางวา(78 ตารางเมตร) และขนาด 21 ตารางวา (84 ตารางเมตร)

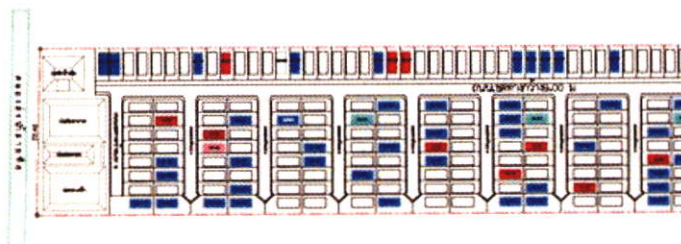
ภาพที่ 4.2 ผังบริเวณ โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิต คลองสาม

โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิต คลองสาม

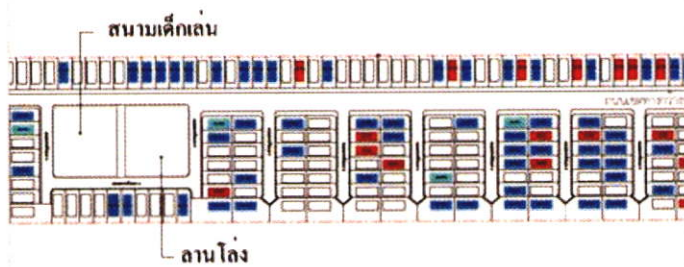

ภาพที่ 4.3 ผังรวมแสดงบ้านที่มีการต่อเติมภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร

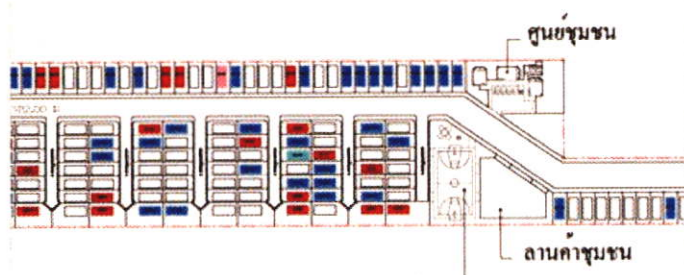
ก

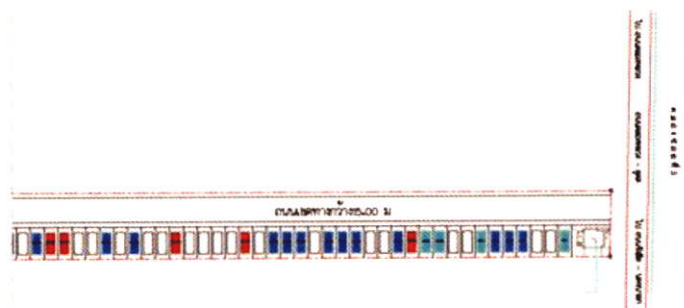
ข

ค

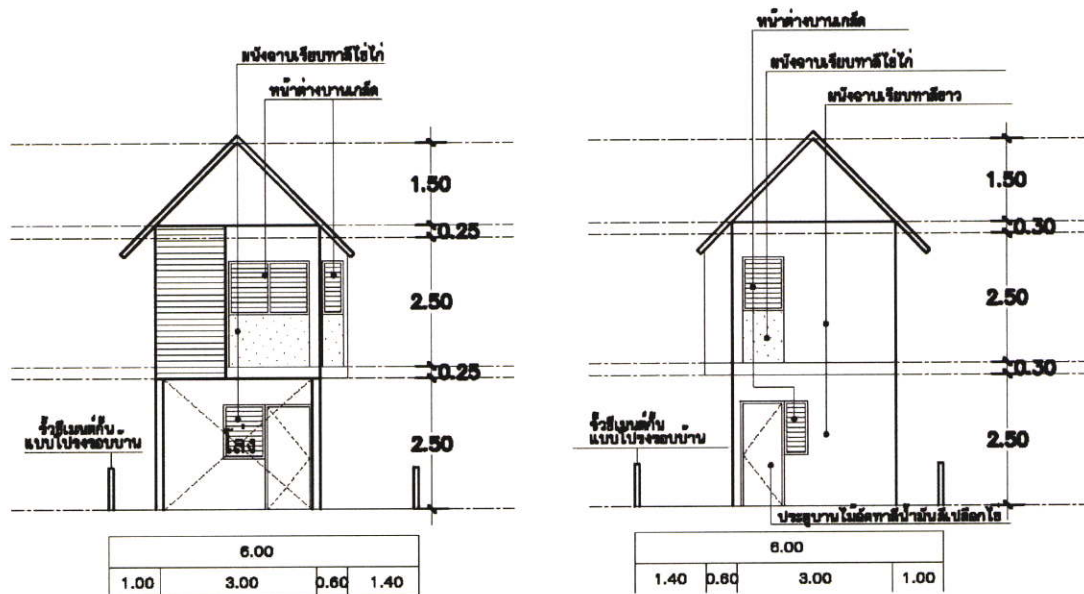

ง

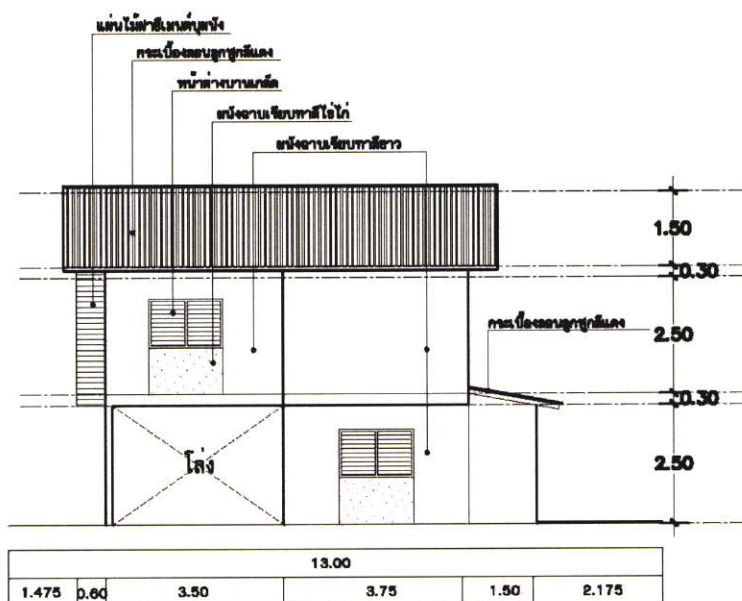

- บ้านที่มีการต่อเติมส่วน A บางส่วน
- บ้านที่มีการต่อเติมส่วน A บางส่วนและใช้เพื่อการพาณิชย์
- บ้านที่มีการต่อเติมส่วน A ทั้งหมด
- บ้านที่มีการต่อเติมส่วน A ทั้งหมดและใช้เพื่อการพาณิชย์
- บ้านที่ไม่มีการต่อเติม

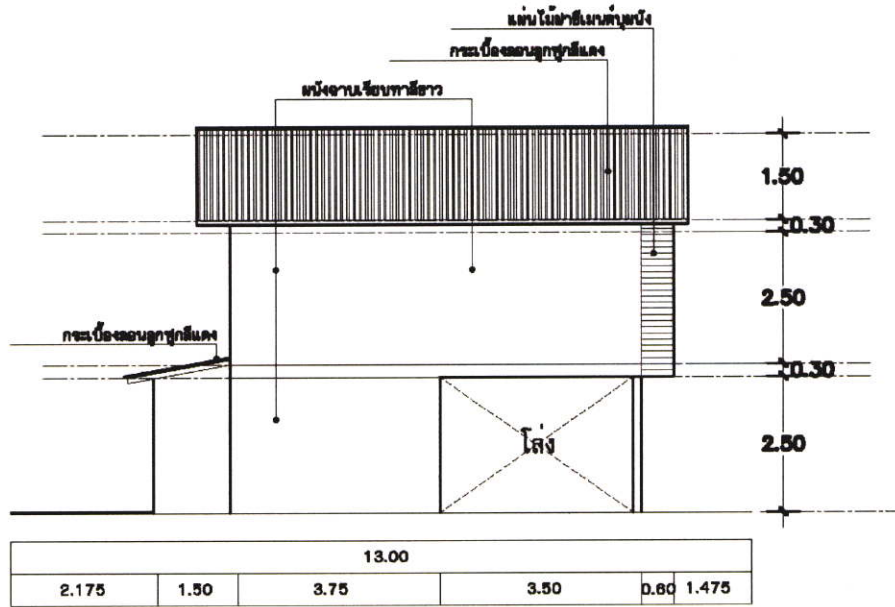
ภาพที่ 4.4 แสดงรายละเอียดผังบ้านที่มีการต่อเติมภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร

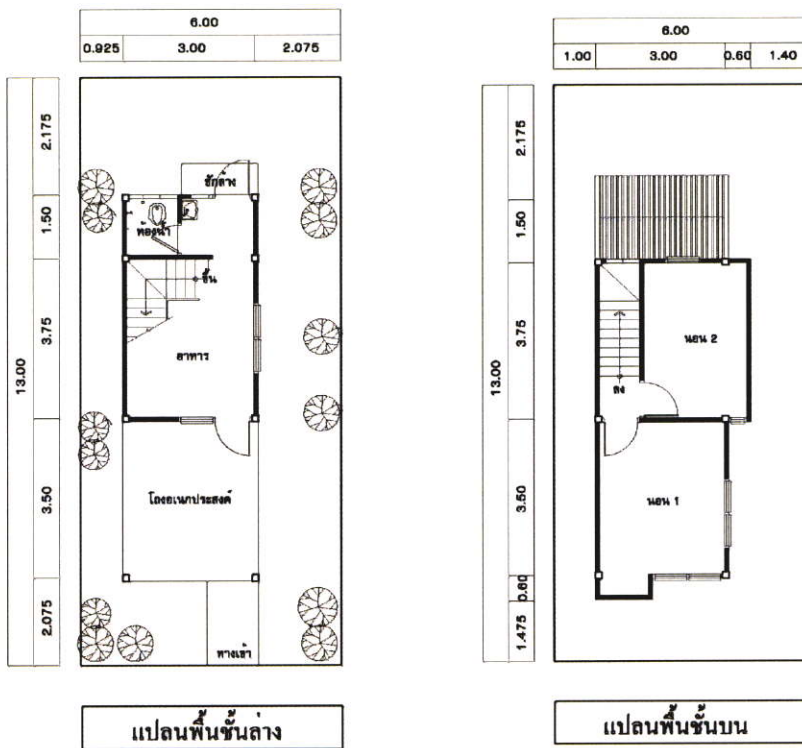
ภาพที่ 4.5 รูปด้านหน้าและด้านหลังบ้านเดี่ยว 2 ชั้น โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

ภาพที่ 4.6 รูปด้าน 1 บ้านเดี่ยว 2 ชั้น โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

ภาพที่ 4.7 รูปด้าน 2 บ้านเดี่ยว 2 ชั้น โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

ภาพที่ 4.8 ผังชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 บ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

จากการสำรวจพบว่า บ้านจำนวน 477 หลังคาเรือนนั้น มีการตั้งอยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างกันคือ

- บ้านที่หันหน้าบ้านไปทิศเหนือ จำนวน 59 หลังคาเรือน
- บ้านที่หันหน้าบ้านไปทางทิศใต้ จำนวน 122 หลังคาเรือน
- บ้านที่หันหน้าบ้านไปทางทิศตะวันออก จำนวน 148 หลังคาเรือน
- บ้านที่หันหน้าบ้านไปทางทิศตะวันตก จำนวน 148 หลังคาเรือน

โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม มีบ้านพักอาศัยทั้งหมดจำนวน 477 หลังคาเรือน จากการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอก การต่อเติมพื้นที่ว่างชั้นล่างพบว่า บ้านเอื้ออาทรเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 67.7) ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ ซึ่งเป็นบ้านตามลักษณะที่ทางการเคหะได้จัดไว้ให้ตั้งแต่แรก ไม่มีการดัดแปลงใดๆ มากกว่าบ้านที่มีการปิดล้อมต่อเติมในส่วนโรงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่ (ร้อยละ 32.3) (ดูตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ย(ร้อยละ) ลักษณะของพื้นที่ว่างชั้นล่าง

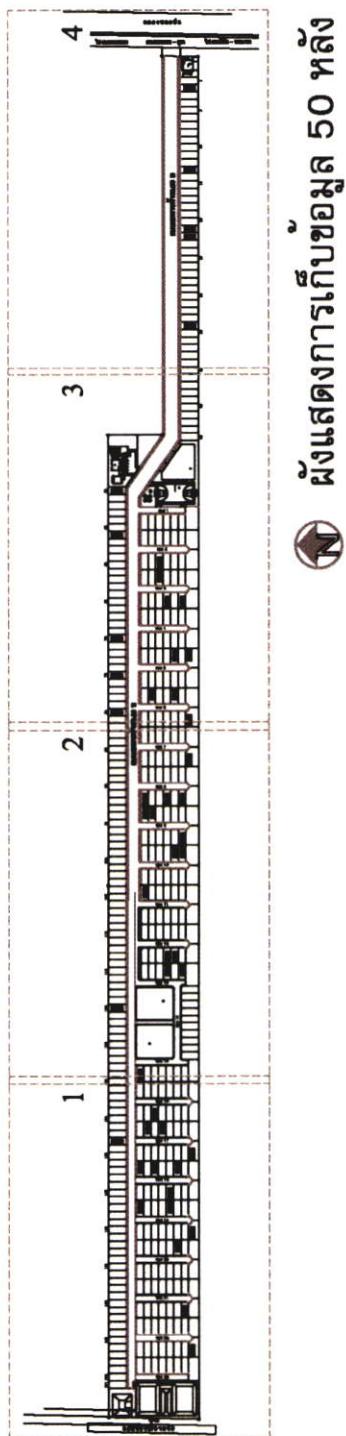
ลักษณะของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ (%)
บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่	323	67.7
บ้านที่มีการปิดล้อมต่อเติมในส่วนอเนกประสงค์เต็มพื้นที่	154	32.3
รวม	477	100

ข้อสังเกตจากผลของการศึกษาในส่วนนี้ คือ จากจำนวนบ้านทั้งหมด 477 หลังคาเรือน มีบ้านที่ต่อเติมไม่ถึงครึ่งปิดล้อมต่อเติมในส่วนโรงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่ (ร้อยละ 50) ซึ่งอาจมีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้องดังนี้ คือ เนื่องจากมีข้อกำหนดควบคุมไว้ 5 ปี ซึ่งหากพ้นจากระยะเวลาที่กำหนดอาจมีการต่อเติมบ้านมากกว่าปัจจุบันที่ได้ทำการศึกษา ซึ่งยังขัดต่อข้อกำหนด ในเรื่องของงบประมาณในการต่อเติมซึ่งขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้พักอาศัยและในส่วนของพื้นที่การใช้งานกับจำนวนผู้พักอาศัย เป็นต้น

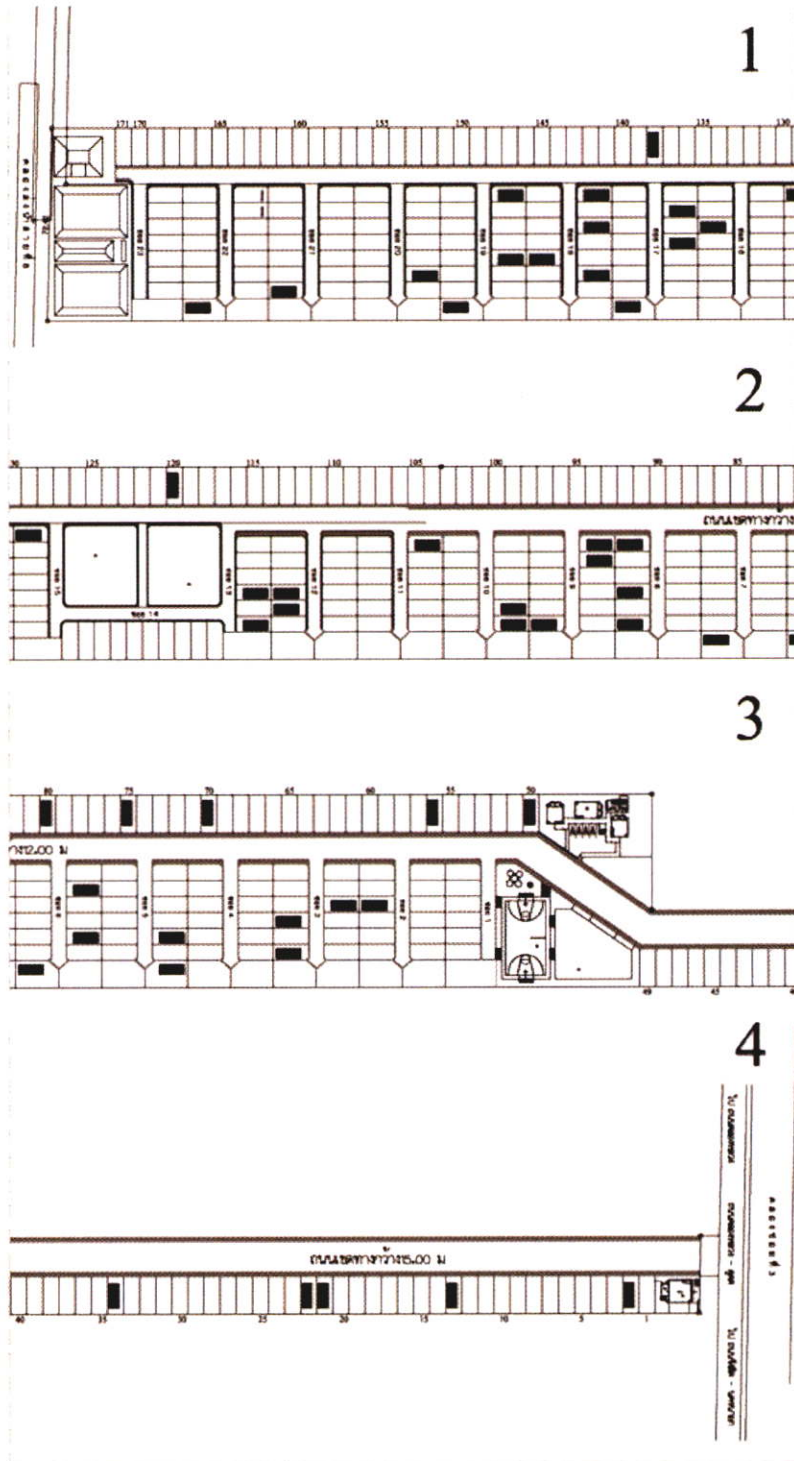
จากการสำรวจลักษณะทางกายภาพบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม จำนวน 477 หลังคาเรือน ได้แยกประเภทของบ้านพักอาศัยออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

กลุ่มที่1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ จำนวน 323 หลังคาเรือน

กลุ่มที่2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมในส่วน โรงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่จำนวน 154 หลังคาเรือน

ภาพที่ 4.9 ผังรวมแสดงบ้านคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โครงการบ้านเอื้ออาทร

ภาพที่ 4.10 แสดงรายละเอียดผังรวมบ้านคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โครงการบ้านเอื้ออาทร

ซึ่งในการเก็บข้อมูลในเบื้องต้นนั้น ผู้วิจัยจึงทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของที่อยู่อาศัยที่ได้แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ 17 หลังคาเรือนและบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์ทั้งหมดจำนวน 32 หลังคาเรือน(ซึ่งภายในจำนวน 32 หลังคาเรือนนี้จะประกอบด้วยบ้านที่ต่อเติมเพื่อการพักอาศัยจำนวน 27 หลังคาเรือนและบ้านที่ต่อเติมเชิงพาณิชย์จำนวน 5 หลังคาเรือน)

ตารางที่ 4.2 แสดงสัดส่วนการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้มีรายได้ต่ำตามประเภทของที่อยู่อาศัย

กลุ่มที่	ประเภทของที่อยู่อาศัย	จำนวนทั้งหมด	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ (%)
1	บ้านที่ไม่มีการต่อเติม	323	17	5.3
2	บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วนอเนกประสงค์ เติมพื้นที่(ส่วน A)	154	32	20.8
รวมทั้งหมด		477	49	10.3

ข้อสังเกตจากตารางข้างต้นจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้ต่ำนั้น ผู้วิจัยทำการศึกษาและเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อเป็นการเปรียบเทียบการใช้พื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างโดยที่ในการเก็บข้อมูลส่วนใหญ่จะเน้นประเภทของที่อยู่อาศัยลักษณะของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วนอเนกประสงค์(ส่วน A) จากการศึกษาของผู้มีรายได้ต่ำที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 49 หลังคาเรือน สามารถอธิบายและสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ส่วนต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้ต่ำที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ประเภทกิจกรรม และการใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรม ของผู้มีรายได้ต่ำที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.3 สรุปและอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษา

4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้พักอาศัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผู้พักอาศัยภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้ต่ำโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 49 หลังคาเรือน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25- 59 ปี(ร้อยละ 79.6) มากกว่าช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปีและ 60 ปี ขึ้นไป(ร้อยละ 20.4) สถานภาพส่วนใหญ่สมรส (ร้อยละ 75.5) มากกว่าโสดและหม้ายหย่าร้าง (ร้อยละ 24.5) จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ภายในบ้านส่วน

ใหญ่จำนวนตั้งแต่ 3-5 คน (ร้อยละ 75.5) จำนวน 1-2 คน (ร้อยละ 12.2) และ จำนวน 6-8 คน (ร้อยละ 12.2) จำนวนเด็กภายในบ้านพักอาศัยต่อหนึ่งหลัง ส่วนใหญ่มีเด็ก 1 คน (ร้อยละ 62.5) 2 คน (ร้อยละ 25) 3 คน (ร้อยละ 6.3) และ 4 คน (ร้อยละ 6.3) การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 48.6) การศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 22.9) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 12.2) การศึกษาระดับอนุปริญญา (ร้อยละ 8.6) และระดับปริญญาโท (ร้อยละ 2.9)

สำหรับข้อมูลด้านอาชีพส่วนใหญ่เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้านและรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 28.6) อาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 20.4) ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 16.3) อาชีพอื่นๆ คือ อาชีพ นักเรียน นักศึกษา (ร้อยละ 14.3) กู้ขาย (ร้อยละ 8.2) อาชีพหน่วยงานเอกชน (ร้อยละ 6.1) รัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 4.1) และรับราชการ (ร้อยละ 2) รายได้ต่อเดือนของผู้พักอาศัยมากกว่าครึ่งอยู่ในระดับ 10,000 – 20,000 บาท (ร้อยละ 54.3)) ต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 21.7) 20,001-30,000 บาท (ร้อยละ 17.4) มากกว่า 40,001 บาท (ร้อยละ 4.3)) 30,001-40,000 บาท (ร้อยละ 2.2)

ภูมิฐานะเดิมของผู้พักอาศัยก่อนที่จะมาอยู่อาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล (ร้อยละ 39.6) และต่างจังหวัด (ร้อยละ 37.5) ประเภทของที่อยู่อาศัยเดิมมากกว่าครึ่งเป็นบ้านเดี่ยว (ร้อยละ 55.1) ห้องเช่าและอพาร์ทเมนท์ (ร้อยละ 28.6) ที่พักอาศัยอื่นๆ เช่น สลัม บ้านพักของข้าราชการ (ร้อยละ 6.1) ตึกแถว- อาคารพาณิชย์ (ร้อยละ 4.1) ทาวน์เฮาส์ (ร้อยละ 4.1) และอาคารชุดพักอาศัย (ร้อยละ 2) สถานภาพของที่อยู่เดิม มากกว่าครึ่งเช่า (ร้อยละ 55.1) เป็นเจ้าของ (ร้อยละ 30.6) และอื่นๆ เช่น อาศัยอยู่กับญาติ เป็นบ้านพักสวัสดิการการทำงาน (ร้อยละ 14.3)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) อายุ, สถานภาพ, จำนวนสมาชิกภายในบ้าน, จำนวนเด็ก

อายุ	ร้อยละ (%)		สถานภาพสมรส	ร้อยละ (%)	
	25-35 ปี	32.7		สมรส	75.5
46- 59 ปี	30.6	โสด	14.3		
36-45 ปี	16.3	หม้าย – หย่าร้าง	10.2		
60 ปีขึ้นไป	12.2				
ต่ำกว่า 25 ปี	8.2				
รวม	100 (%)	รวม	100 (%)		
จำนวนสมาชิกภายในบ้าน	3 คน	26.5	จำนวนเด็ก	1	62.5
	4 คน	24.5		2	25
	5 คน	24.5		3	6.3
	2 คน	10.5		4	6.3
	6 คน	6.1			
	7 คน	4.1			
	1 คน	2			
	8 คน	2			
	รวม	100 (%)	รวม	100 (%)	

ข้อสังเกตจากผลการศึกษาในส่วนนี้ คือ อายุของผู้ที่พักอาศัยเป็นช่วงอายุ วัยกลางคนเป็นกลุ่มคน ที่เป็นครอบครัวชาย อยู่กันเป็นครอบครัวสถานภาพของผู้พักอาศัยส่วนใหญ่อยู่ในสถานสมรส สมาชิกในครอบครัวจะมีตั้งแต่ 3-5 คนขึ้นไป ซึ่งสมาชิกในครอบครัวนี้จะมีบุตรเป็นสมาชิกอาศัยอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นทำให้ทราบได้ว่าผู้พักอาศัยนั้นอยู่อาศัยกันเป็นครอบครัวซึ่งต้องมีการใช้พื้นที่มากกว่าการอาศัยอยู่แบบส่วนตัว

จำนวนสมาชิกที่อาศัยภายในบ้านเอื้ออาทรนั้น จากการตอบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างนั้น จำนวนสมาชิกของผู้พักอาศัยนั้นจะรวมเด็กที่พักอาศัยภายในบ้านด้วย ซึ่งจากการศึกษาพบว่าเฉลี่ยแล้วมีจำนวนเด็กที่อาศัยอยู่ภายในบ้านพักอาศัย/หลังนั้น จำนวน 1 คน ซึ่งเด็กที่พักอาศัยนั้นจะมีตั้งแต่แรกเกิดถึงเด็กที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งจากกิจกรรมเลี้ยงเด็กนี้ผู้พักอาศัยจะศึกษาเฉพาะเด็กแรกเกิดถึงชั้นอนุบาลเท่านั้น

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ด้านการศึกษา, อาชีพ, รายได้, ภูมิลำเนาเดิม, ประเภทของที่พักอาศัย

ด้านการศึกษา	ร้อยละ (%)	อาชีพ	ร้อยละ (%)
มัธยมศึกษา	48.6	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	28.6
ประถมศึกษา	22.9	รับจ้างทั่วไป	20.4
ปริญญาตรี	17.1	ธุรกิจส่วนตัว	16.3
อนุปริญญา	8.6	อื่นๆ	14.3
ปริญญาโท	2.9	ค้าขาย	8.2
		เอกชน	6.1
		รัฐวิสาหกิจ	4.1
		รับราชการ	2
รายได้	ร้อยละ (%)	ภูมิลำเนาเดิม	ร้อยละ (%)
10,000-20,000 บาท	54.3	กรุงเทพฯ	39.6
ต่ำกว่า 10,000 บาท	21.7	ต่างจังหวัด	37.5
20,001-30,000 บาท	17.4	เขตปริมณฑล	22.9
มากกว่า 40,001 บาท	4.3		
30,001-40,000 บาท	2.2		

ข้อสังเกตจากผลการศึกษาในส่วนนี้ คือ อาชีพส่วนใหญ่ของผู้พักอาศัยภายในบ้านเอื้ออาทร เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน ซึ่งในการเก็บข้อมูลจากการสอบถามและสัมภาษณ์นั้นผู้ที่ให้สัมภาษณ์เป็น พ่อบ้าน/แม่บ้านเป็นเพียงผู้พักอาศัยซึ่งเป็นบิดา มารดาของเจ้าของบ้าน ซึ่งในช่วงเวลาที่สัมภาษณ์ เป็นวันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2550 และวันจันทร์ที่ 15 มกราคม 2550 ช่วงวันเวลาที่เจ้าของบ้านหรือนุตรของผู้ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์นั้นทำงานทำให้คำตอบของอาชีพผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ คือพ่อบ้านและแม่บ้าน

ฉะนั้นในความเป็นจริงแล้วอาชีพของเจ้าของบ้านส่วนใหญ่่นั้นเป็นพนักงานบริษัททั้งเอกชน และรัฐวิสาหกิจซึ่งทำงานในโรงงานพื้นที่ใกล้เคียง

ในส่วนอาชีพรับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา) ค้าขาย เอกชน รัฐวิสาหกิจ รับราชการ นั้นเป็นอาชีพของผู้พักอาศัยจริงๆ

ระดับรายได้ของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 10,000-20,000 บาท ซึ่งในความเป็นจริงแล้วระดับรายได้นั้นต้องสอดคล้องกับอาชีพ ซึ่งอาชีพของผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ คือพ่อบ้าน/แม่บ้านถึงแม้ผู้ตอบเป็นพ่อบ้านแม่บ้านซึ่งอยู่บ้านไม่มีรายได้ไม่ใช่เจ้าของบ้าน แต่สามารถทราบถึงรายได้ของครอบครัวได้

ผู้พักอาศัยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล เพราะเนื่องในอดีตอยู่ในวัยทำงานอยู่อาศัยตัวคนเดียว แต่เนื่องจากในปัจจุบันมีการอยู่อาศัยมีคู่ มีการแต่งงานเป็นครอบครัวจึงจำเป็นต้องขยายพื้นที่เพื่อรองรับจำนวนผู้อาศัยภายในครอบครัวและสมาชิกใหม่ภายในครอบครัวที่จะขยายต่อไป เมื่อได้รับสิทธิจากโครงการบ้านเอื้ออาทรครอบครัวมีสมาชิกใหม่เนื่องจากเจ้าของบ้านนั้นต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ จึงจำเป็นต้องให้บิดามารดาของตนมาเลี้ยงบุตร ซึ่งคำตอบจากการสอบถามและสัมภาษณ์ของผู้อยู่อาศัยอีกจำนวนหนึ่งมีภูมิลำเนาเดิมมาจากต่างจังหวัดซึ่งกลุ่มนี้อาจเป็นพ่อแม่ของผู้พักอาศัยที่ย้ายมาเพื่อมาเฝ้าบ้าน เลี้ยงลูกหลานนั่นเอง

สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิมมีสาเหตุต่างๆ ดังนี้ เป็นบ้านเช่า ร้อยละ 38.8 และอื่น ๆ (ร้อยละ 28.6) แยกเป็นประเด็นอื่น ๆ ได้ดังนี้คือ เกิดจากความแห้งแล้ง , ที่อยู่เดิมถูกไฟไหม้, อาศัยอยู่เรือนแพริมแม่น้ำเจ้าพระยา, ขายกิจการ, อาศัยบ้านซึ่งเป็นสวัสดิการของรัฐ, ที่อยู่เดิมเป็นสลัม และขอสิทธิในบ้านเอื้ออาทรได้ แยกครัวเรือนใหม่ (ร้อยละ 20.4) ที่อยู่เดิมอยู่ต่างจังหวัด (ร้อยละ 12.2) สภาพแวดล้อมไม่ดี (ร้อยละ 6.1) สิ้นสุดระยะเวลาเช่า (ร้อยละ 4) และไกลที่ทำงาน (ร้อยละ 2) (ดูตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม

สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม	ร้อยละ (%)
เป็นบ้านเช่า	38.8
อื่น ๆ	28.6
แยกครัวเรือนใหม่	20.4
ที่อยู่เดิมอยู่ต่างจังหวัด	12.2
สภาพแวดล้อมไม่ดี	6.1
สิ้นสุดระยะเวลาเช่า	4
ไกลที่ทำงาน	2

4.2 ประเภทกิจกรรม และการใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรม ของผู้พักอาศัยที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง

จากการเก็บข้อมูลบ้าน 49 หลัง แยกประเภทของบ้านที่พักอาศัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- 1) บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ จำนวน 17 หลัง
- 2) บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ส่วนนอกประสงค์เต็มพื้นที่ 32 หลัง ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2

ประเภท คือ

- 2.1) บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยจำนวน 27 หลัง
- 2.2) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์จำนวน 5 หลัง (ดูตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 การแบ่งกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ

กลุ่มที่	ลักษณะของกลุ่ม	จำนวนหลังคาเรือน
1	บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่	17
2	บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ส่วนนอกประสงค์ เต็มพื้นที่	32
	- บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย	27
	- บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์	5
รวมทั้งสิ้น		49

กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่มีลักษณะที่สามารถแบ่งกลุ่มได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.7 สัดส่วน(ร้อยละ) ประเภทบ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ประเภท	ลักษณะ	จำนวน	สัดส่วน/ร้อยละ
1.	บ้านที่ไม่มีการต่อเติม	5	29.4
2.	บ้านที่มีการปูพื้นกระเบื้องในส่วนพื้นที่ส่วน A (โถงนอกประสงค์)	5	29.4
3.	บ้านที่มีการเทพูนซีเมนต์บริเวณพื้นที่ข้างบ้าน	5	29.4
4.	บ้านที่กำลังทำการต่อเติมผนัง	2	11.8
รวม		17	100

กิจกรรมที่ผู้อาศัยทำกิจกรรมภายในบ้านพักอาศัยที่ทางการเคหะจัดหาให้ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่จำนวน 17 หลังคาเรือน ซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ว่างลานโถงนอกประสงค์ ส่วน A ทำกิจกรรมที่หลากหลายกิจกรรม เช่น เป็นพื้นที่จอดรถ เลี้ยงเด็ก พื้นที่นั่งเล่นในช่วงเวลาตอนเช้า-

เย็น ทำงานบ้านต่างๆ เป็นต้น และใช้พื้นที่ในส่วน B ส่วนใหญ่ทำกิจกรรม นั่งเล่นนอนเล่น ดูทีวี, เลี้ยงเด็ก แต่งตัว และเตรียมอาหาร

กลุ่มที่ 2 กิจกรรมที่ผู้อยู่อาศัยทำกิจกรรมภายในบ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่โถงอเนกประสงค์(ส่วน A) เติบโตพื้นที่จำนวน 32 หลังคาเรือน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) บ้านที่ต่อเติมเพื่อการพักอาศัย จำนวน 27 หลังคาเรือน ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในส่วนที่ต่อเติมเป็นพื้นที่นั่งเล่น/นอนเล่นและดูทีวี เป็นหลัก

2) บ้านที่ต่อเติมเชิงพาณิชย์ จำนวน 5 หลังคาเรือน ซึ่งผู้อยู่อาศัยจะใช้พื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในการประกอบการเพื่อการพาณิชย์เช่น เสริมสวย และค้าขาย และใช้พื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ใช้เป็นพื้นที่พักอาศัยทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มที่ 1

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่การประกอบกิจกรรมและพฤติกรรมการใช้ พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม ทั้ง 2 กลุ่มเพื่อเปรียบเทียบการใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมของประเภทของบ้านพักอาศัยตามที่ได้แบ่งไว้ข้างต้น

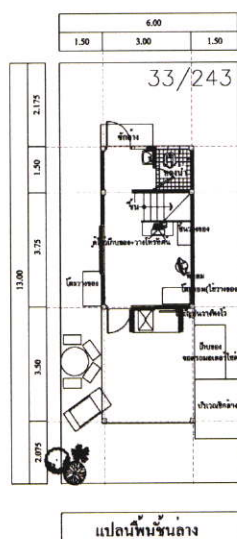
จากการศึกษาในเบื้องต้นประเภทกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

ต้อนรับแขก, นั่งเล่น/ นอนเล่น, ดูโทรทัศน์/ ฟังเพลง, เลี้ยงเด็ก, อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ, ทำงานคอมพิวเตอร์, รับประทานอาหาร, แต่งตัว, ทำงานบ้าน, เตรียมอาหาร, เลี้ยงสัตว์, เก็บรถ/ จอดรถ, นอน, ไขว้สักราะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์, ประกอบอาชีพ

จากการ สัมภาษณ์ สํารวจ สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยพบว่า สัดส่วนกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ มีการจัดวางเครื่องเรือนเพื่อรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้นดังนี้ คือ ต้อนรับแขก นั่งเล่น/นอนเล่น ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง และรับประทานอาหาร (ร้อยละ 100) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีในกลุ่มนี้แน่นอน กิจกรรมรองลงมาคือ แต่งตัว (ร้อยละ70.6) เลี้ยงเด็ก (ร้อยละ35.3) ทำงานบ้าน (ร้อยละ29.4) เตรียมอาหาร(ร้อยละ29.4) ไขว้สักราะสิ่งศักดิ์สิทธิ์(ร้อยละ29.4) นอน(ร้อยละ23.5) เก็บรถ/ จอดรถ(ร้อยละ11.8) อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ (ร้อยละ11.8) เลี้ยงสัตว์ (ร้อยละ11.8) และทำงานคอมพิวเตอร์(ร้อยละ5.9) (ดูตารางที่4.7 และภาพที่ 4.10)

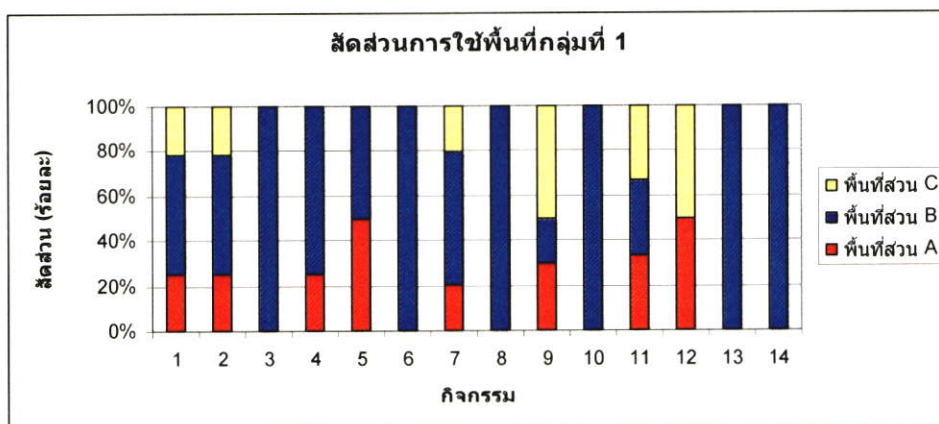
ตารางที่ 4.8 สัดส่วนของกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ประเภทกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ (%)
1. นั่งเล่น/ นอนเล่น	17	100
2. ต้อนรับแขก	17	100
3. ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง	17	100
4. เลี้ยงเด็ก	6	35.3
5. อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ	2	11.8
6. ทำงาน Computer	1	5.9
7. รับประทานอาหาร	17	100
8. แต่งตัว	12	70.6
9. ทำงานบ้าน	5	29.4
10. เตรียมอาหาร	5	29.4
11. เลี้ยงสัตว์	2	11.8
12. เก็บรถ/ จอดรถ	2	11.8
13. นอน	4	23.5
14. ไหว้สักการะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์	5	29.4

ภาพที่ 4.11 ลักษณะบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม

การประกอบกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 มีรายละเอียด ดังนี้ กิจกรรมประเภทนั่งเล่น/นอนเล่น มีการใช้พื้นที่ในห้องอเนกประสงค์(ส่วน B) มากที่สุด(ร้อยละ53.1) รองลงมาคือพื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์(ส่วน A) (ร้อยละ 25) และพื้นที่ในส่วนพื้นที่รอบบ้าน(ส่วน C) (ร้อยละ21.9)กิจกรรม ประเภทต้อนรับแขกใช้พื้นที่ในห้องอเนกประสงค์(ส่วน B) มากที่สุด(ร้อยละ53.1) รองลงมาคือพื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์(ส่วน A) (ร้อยละ 25) และพื้นที่ในส่วนพื้นที่รอบบ้าน(ส่วน C) (ร้อยละ21.9) ประเภทกิจกรรม ดูโทรทัศน์,ฟังเพลง ใช้พื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์(ส่วน B) เท่านั้น (ร้อยละ 100) ประเภทกิจกรรมการเลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในห้องอเนกประสงค์(ส่วนB) (ร้อยละ 75) และ พื้นที่ในโถงอเนกประสงค์(ส่วน A) (ร้อยละ25) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) เท่ากัน(ร้อยละ 50) กิจกรรมประเภท ทำงานคอมพิวเตอร์ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) กิจกรรมประเภทการรับประทานอาหารใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 58.6) รองลงมาคือ ส่วน C(พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) และส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 20.7) ประเภทกิจกรรมแต่งตัวใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) กิจกรรมทำงานบ้านใช้พื้นที่ส่วน C (ร้อยละ 50) ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 30) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 20) กิจกรรมเตรียมอาหารใช้พื้นที่ในส่วนB (ร้อยละ 100) กิจกรรมประเภทเลี้ยงสัตว์ใช้พื้นที่ในส่วน C พื้นที่ส่วน A และส่วนB เท่ากัน (ร้อยละ 33.3) และกิจกรรมประเภทเก็บรถ/จอดรถ ใช้พื้นที่ในส่วนA (ร้อยละ 50) ส่วน C(ร้อยละ 50) กิจกรรมการนอนใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) และกิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.9และภาพที่ 4.12)

ภาพที่ 4.12 แสดงสัดส่วนการใช้พื้นที่ของกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม ตาม ประเภทกิจกรรมต่างๆ

ตารางที่ 4.9 ประกอบกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ประเภทกิจกรรม	พื้นที่	การใช้พื้นที่ส่วน A	การใช้พื้นที่ส่วน B	การใช้พื้นที่ส่วน C
		โรงอเนกประสงค์ ร้อยละ (%)	ห้องอเนกประสงค์ ร้อยละ (%)	พื้นที่รอบบ้าน ร้อยละ (%)
1. นั่งเล่น/ นอนเล่น		25	53.1	21.9
2. ดื่มน้ำรับแขก		25	53.1	21.9
3. ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง		0	100	0
4. เลี้ยงเด็ก		25	75	0
5. อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ		50	50	0
6. ทำงาน Computer		0	100	0
7. รับประทานอาหาร		20.7	58.6	20.7
8. แต่งตัว		0	100	0
9. ทำงานบ้าน		30	20	50
10. เตรียมอาหาร		0	100	0
11. เลี้ยงสัตว์		33.3	33.3	33.3
12. เก็บรถ/ จอดรถ		50	0	50
13. นอน		0	100	0
14. ให้อาหารสัตว์เลี้ยง		0	100	0

ข้อสังเกตจากผลการศึกษาในส่วนนี้ คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) มากที่สุด เหตุผลอาจเป็นเพราะพื้นที่ในห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) นั้นค่อนข้างเป็นพื้นที่ปิดล้อมทำให้ผู้ที่พักอาศัยมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น และพื้นที่ในส่วนโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) และ พื้นที่รอบบ้าน(ส่วน C) จะใช้ได้บางช่วงเวลาเท่านั้น เช่น เช้าหรือเย็น เพราะในช่วงเวลากลางวันผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในการพักผ่อนซึ่งค่อนข้างเป็นส่วนตัวจึงใช้พื้นที่ในส่วน ห้องอเนกประสงค์(ส่วน B) มากที่สุด

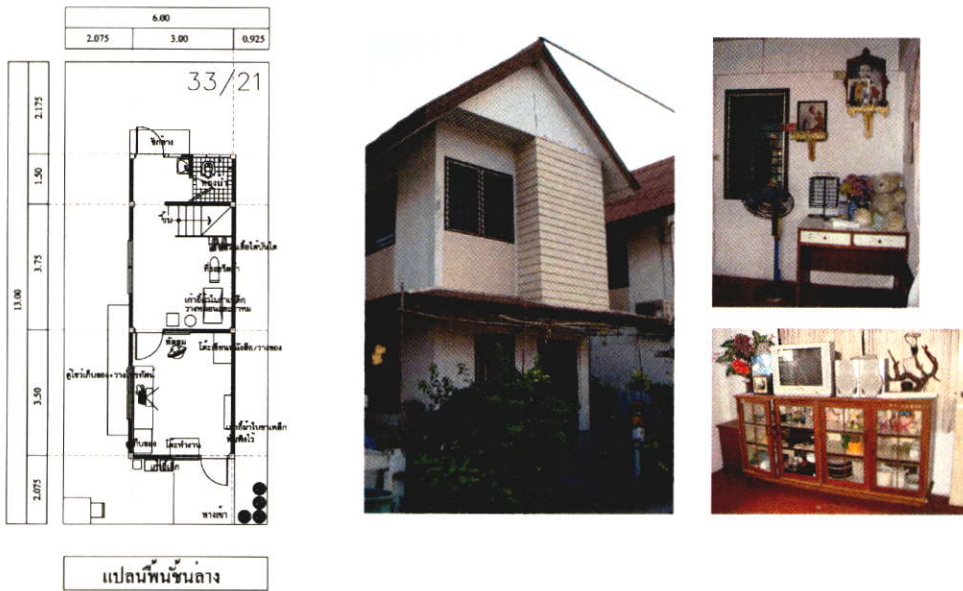
จากการ สัมภาษณ์ สํารวจ สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยพบว่า สัดส่วนกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วนโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เดิมพื้นที่นั้นผู้วิจัยทำการศึกษาตามลักษณะของบ้านพักอาศัย คือ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย และ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พบว่ากิจกรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย มีประเภทกิจกรรมดังนี้ คือ ดื่มน้ำรับแขก นั่งเล่น/ นอนเล่น ดูทีวี รับประทานอาหาร (ร้อยละ 100) กิจกรรมรองลงมา

คือ แต่งตัว (ร้อยละ 51.9) ไขว่สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (ร้อยละ 44.4) กิจกรรมทำงานบ้านและเตรียมอาหาร (ร้อยละ 33.3) กิจกรรมคอมพิวเตอร์(ร้อยละ25.9) อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือและนอน (ร้อยละ 22.2) เลี้ยงเด็ก (ร้อยละ 18.5) กิจกรรมประกอบอาชีพ (ร้อยละ14.8) และ เก็บรถจอดรถ (ร้อยละ 3.7) ดูตารางที่4.10ภาพที่ 4.13)

ตารางที่ 4.10 สัดส่วนของกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง บ้านพักอาศัย กลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย

ประเภทกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ (%)
1.นั่งเล่น/ นอนเล่น	27	100
2. ต้อนรับแขก	27	100
3. ดูโทรทัศน์และฟังเพลง	27	100
4. เลี้ยงเด็ก	5	18.5
5. อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ	6	22.2
6. ทำงานคอมพิวเตอร์	7	25.9
7. รับประทานอาหาร	27	100
8. แต่งตัว	14	51.9
9. ทำงานบ้าน	9	33.3
10. เตรียมอาหาร	9	33.3
11. เลี้ยงสัตว์	0	0
12. เก็บรถ/ จอดรถ	1	3.7
13. นอน	8	29.6
14. สักการะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์	12	44.4
15. ประกอบอาชีพ	4	14.8

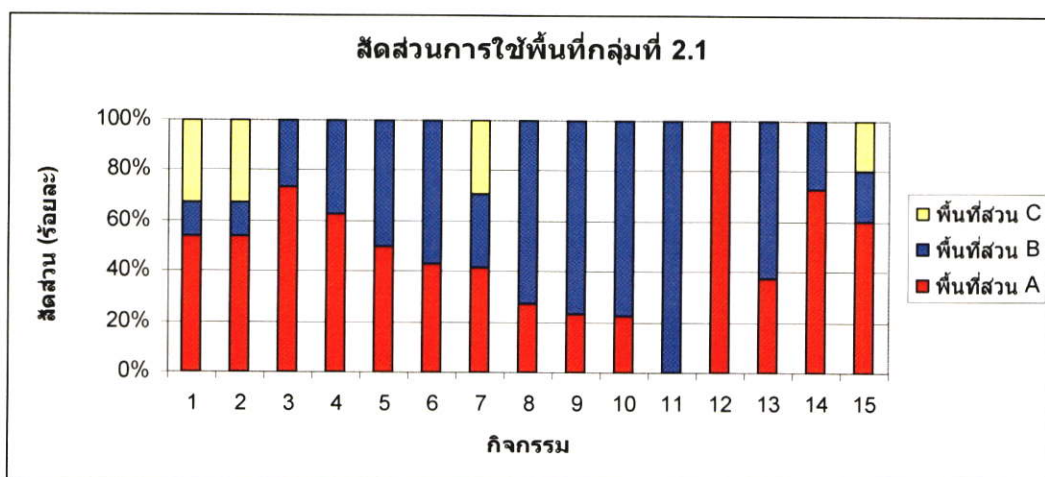
ภาพที่ 4.13 ลักษณะบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย

การประกอบกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ มีรายละเอียด ดังนี้ ประเภทกิจกรรมประเภทนั่งเล่น/นอน เล่นใช้พื้นที่ในส่วน A(โถงอเนกประสงค์) มากที่สุด (ร้อยละ 53.5) รองลงมาคือพื้นที่ในส่วน C(พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) (ร้อยละ 32.6) และพื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 14) รับแขกส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน A(โถงอเนกประสงค์) มากที่สุด (ร้อยละ 53.5) รองลงมาคือพื้นที่ในส่วน C (พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) (ร้อยละ 32.6) และพื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 14) การใช้พื้นที่ในการดูโทรทัศน์และฟังเพลงส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน A(โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 73.3) และใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 26.7) กิจกรรมประเภทเลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 62.5) และพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 37.5) ประเภทกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือใช้พื้นที่ในส่วน A(โถงอเนกประสงค์) และส่วนB (ห้องอเนกประสงค์) เท่ากันคือ (ร้อยละ 50) ประเภททำงานคอมพิวเตอร์ใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 57.1) และพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 42.9) กิจกรรมรับประทานอาหารส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 41.8) ส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) และ พื้นที่ในส่วนC(พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) เท่ากัน (ร้อยละ 29.1) แต่งตัวใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 72.7) พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 27.3) กิจกรรมประเภททำงานบ้านส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) (77.8) และ พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 22.2) เตรียมอาหารใช้พื้นที่ในส่วนB (ร้อยละ 100) และประเภทกิจกรรมเก็บรถจักรยานใช้พื้นที่ในส่วน A(โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 100) กิจกรรมการนอนใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ

62.5)ใน ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 37.5) ประเภทกิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ใช้พื้นที่ส่วน A(โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 72.7) และส่วน B(ร้อยละ 27.3) และกิจกรรมประกอบอาชีพ เกินกว่าครึ่งใช้พื้นที่ส่วน A(โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 60) และพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ส่วน C(พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน)เท่ากัน (ร้อยละ 20) (ดูตารางที่4.11 และภาพที่ 4.14)

ตารางที่ 4.11 ประเภทกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย บ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย

พื้นที่ ประเภทกิจกรรม	การใช้พื้นที่ส่วน A ร้อยละ (%)	การใช้พื้นที่ส่วน B ร้อยละ (%)	การใช้พื้นที่ส่วน C ร้อยละ (%)
1.นั่งเล่น/ นอนเล่น	53.5	14	32.6
2. ต้อนรับแขก	53.5	14	32.6
3. ดูโทรทัศน์และฟังเพลง	73.3	26.7	0
4. เลี้ยงเด็ก	62.5	37.5	0
5. อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ	50	50	0
6. ทำงาน คอมพิวเตอร์	42.9	57.1	0
7. รับประทานอาหาร	41.8	29.1	29.1
8. แต่งตัว	27.3	72.7	0
9. ทำงานบ้าน	22.2	77.8	0
10. เตรียมอาหาร	0	100	0
11. เลี้ยงสัตว์	33.3	33.3	33.3
12. เก็บรถ/ จอดรถ	100	0	0
13. นอน	37.5	62.5	0
14.สักการะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์	72.7	27.3	0
15. ประกอบอาชีพ	60	20	20

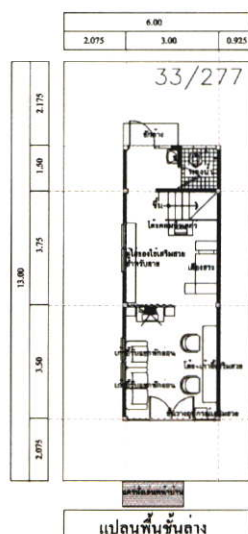
ภาพที่ 4.14 แสดงสัดส่วนการใช้พื้นที่ของกลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย

ข้อสังเกตประเภทของกิจกรรมในพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือ การใช้พื้นที่ในส่วน A และ ส่วน B มีความถี่การใช้พื้นที่เท่ากัน อาจเป็นเพราะในกลุ่มตัวอย่างนี้มีการปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น และมีการใช้พื้นที่ของกิจกรรมมากขึ้นตามขนาดของผู้ใช้และความสะดวกสบายมากขึ้นตามประเภทของกิจกรรมนั้นทำให้ทราบว่าในกลุ่มนี้มีกิจกรรมการเลี้ยงสัตว์ คือ เลี้ยงสุนัข เป็นต้น

สัดส่วนของประเภทกิจกรรมของกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ มีดังนี้ คือ ประเภทกิจกรรม ด้านอาหาร นั่งเล่น/นอนเล่น คู่มือ ทีวี รับประทานอาหารและประกอบอาชีพ (ร้อยละ 100) มีการใช้อยู่ในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้แน่นอน รองลงมา คือ กิจกรรมการแต่งตัว (ร้อยละ 60) กิจกรรม ทำงานบ้านและกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ (ร้อยละ 40) และกิจกรรมประเภทเลี้ยงเด็ก ทำงานคอมพิวเตอร์,เตรียมอาหาร,เลี้ยงสัตว์ ,เก็บรถ/จอดรถ, (ร้อยละ 20) และไม่มีกิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และกิจกรรมการนอน (ดูตารางที่ 4.12 ภาพที่ 4.15)

ตารางที่ 4.12 สัดส่วนของกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่ต่อเติมเชิงพาณิชย์

ประเภทกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ (%)
1. นั่งเล่น/ นอนเล่น	5	100
2. ดื่มน้ำรับแขก	5	100
3. ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง	5	100
4. เลี้ยงเด็ก	1	20
5. อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ	2	40
6. ทำงานคอมพิวเตอร์	1	20
7. รับประทานอาหาร	5	100
8. แต่งตัว	3	60
9. ทำงานบ้าน	2	40
10. เตรียมอาหาร	1	20
11. เลี้ยงสัตว์	1	20
12. เก็บรถ/ จอดรถ	1	20
13. นอน	0	0
14. ไขว่สักการะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์	0	0
15. ประกอบอาชีพ	5	100

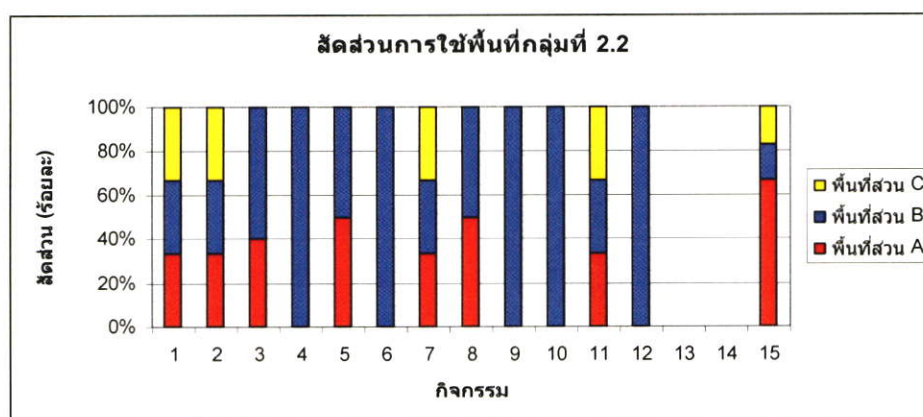

ภาพที่ 4.15 ลักษณะบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่ต่อเติมเชิงพาณิชย์

การประกอบกิจกรรมของกลุ่มที่ 2.2 ในพื้นที่ต่างๆ มีรายละเอียด ดังนี้ คือ กิจกรรมประเภทนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขกใช้พื้นที่ส่วน C (พื้นที่ส่วนหน้าบ้านและข้างบ้าน) ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 33.3) คูโทรทัศน์ฟังเพลงใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์)(ร้อยละ 60) และส่วน A(โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 40) เลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 100) ประเภทกิจกรรมอ่านหนังสือ เขียนหนังสือใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์)และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 50) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ ใช้พื้นที่ในส่วน B(ร้อยละ 100) กิจกรรมรับประทานอาหารใช้พื้นที่ในส่วน C (พื้นที่ส่วนหน้าบ้านและข้างบ้าน)ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 33.3) ประเภทกิจกรรมการแต่งตัวใช้พื้นที่ในห้องอเนกประสงค์(ส่วน B)(ร้อยละ 50) ส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) (ร้อยละ 50) กิจกรรมประเภทงานบ้านและ กิจกรรมเตรียมอาหารใช้พื้นที่ในส่วน B(ร้อยละ 100) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ ใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 100) และประเภทกิจกรรมการประกอบอาชีพใช้พื้นที่ในส่วน A(ร้อยละ 66.7) ใช้ พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)(ร้อยละ 16.7) และพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ส่วนหน้าบ้านและข้างบ้าน) (ร้อยละ 16.7) (คูตารางที่ 4.13 และภาพที่ 4.16)

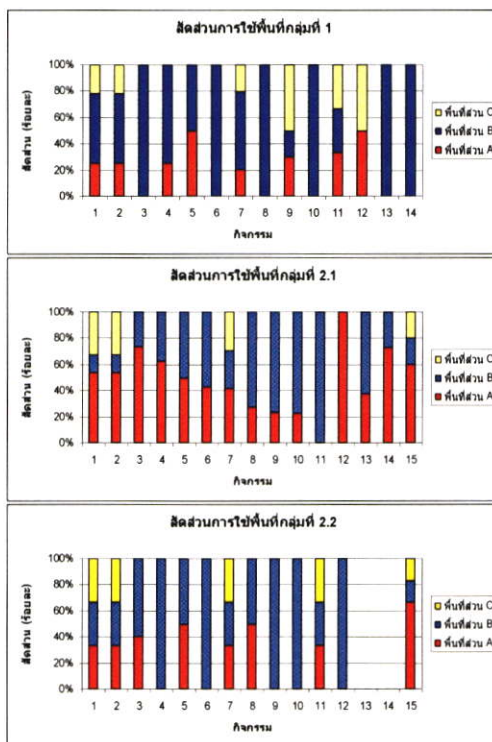
ตารางที่ 4.13 ประเภทกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยบ้านพักอาศัย กลุ่มที่ 2.2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

ประเภทกิจกรรม	พื้นที่	การใช้พื้นที่ส่วน A ร้อยละ (%)	การใช้พื้นที่ส่วน B ร้อยละ (%)	การใช้พื้นที่ส่วน C ร้อยละ (%)
1. นั่งเล่น/ นอนเล่น		33.3	33.3	33.3
2. ต้อนรับแขก		33.3	33.3	33.3
3. ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง		40	60	0
4. เลี้ยงเด็ก		0	100	0
5. อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ		50	50	0
6. ทำงาน คอมพิวเตอร์		0	100	0
7. รับประทานอาหาร		33.3	33.3	33.3
8. แต่งตัว		50	50	0
9. ทำงานบ้าน		0	100	0
10. เตรียมอาหาร		0	100	0
11. เลี้ยงสัตว์		33.3	33.3	33.3
12. เก็บรถ/ จอดรถ		0	100	0
13. นอน		0	0	0
14. ไขว่สักการะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์		0	0	0
15. ประกอบอาชีพ		66.7	16.7	16.7

ภาพที่ 4.16 แสดงสัดส่วนการใช้พื้นที่ของกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ ตามประเภทกิจกรรมต่างๆ

ข้อสังเกต การใช้พื้นที่ตามประเภทของกิจกรรมต่างๆ ของผู้มีรายได้น้อยบ้านพักอาศัย กลุ่มที่ 2.2 บ้านต่อเติมเชิงพาณิชย์นั้น จะใช้พื้นที่ในส่วน A ประกอบอาชีพ และการประกอบกิจกรรมต่างๆ ส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ในส่วน B เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างของผู้มีรายได้น้อย กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม

ภาพที่ 4.17 การเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้พื้นที่ของผู้มีรายได้น้อยทั้ง 3 กลุ่ม

ข้อสังเกตจากผลในการศึกษาในครั้งนี้ คือ สัดส่วนของกิจกรรมในการใช้พื้นที่ต่างๆ ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งมีข้อแตกต่างกัน คือกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม ประเภทของกิจกรรมส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ในห้องนอนกระจก (ส่วน B) มากกว่าพื้นที่ในโรงนอนกระจก (ส่วน A) และพื้นที่รอบบ้าน (ส่วน C) แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในโรงนอนกระจก (ส่วน A) เพิ่มพื้นที่ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ประเภทของกิจกรรมต่างๆ จะใช้พื้นที่ในส่วนโรงนอนกระจก (ส่วน A) และส่วนห้องนอนกระจก (ส่วน B) ทั้ง 2 ส่วนมีความถี่เท่ากันและมีกิจกรรมประกอบอาชีพเพิ่มขึ้นมาคือ การเย็บผ้าของแม่บ้าน บ้านต่อเติมเชิงพาณิชย์ ส่วนกิจกรรมการเลี้ยงสัตว์ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ทั้งในบ้านที่ต่อเติมเพื่อพักอาศัยและบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์นั้น ผู้พักอาศัยเลี้ยงสุนัขซึ่งผู้พักอาศัยจะผูกและปล่อยให้วิ่งรอบบ้านซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ผู้พักอาศัยจึงไม่ขอกกล่าวถึงการใช้พื้นที่ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมเพื่อพักอาศัยและบ้านที่มีการต่อเติมเชิง

พาณิชย์ นั้นประเภทของกิจกรรมจะใช้พื้นที่ในส่วน A(โถงอเนกประสงค์) ในการประกอบอาชีพ เสริมสวยและค้าขาย เป็นหลัก และกิจกรรมอื่นๆ จะใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) มากที่สุดซึ่งมีลักษณะการใช้พื้นที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมและบ้านที่มีการต่อเติมบางส่วน(รูปภาพที่ 4.17)

ด้านเวลาในการประกอบกิจกรรมในแต่ละวันของผู้มีรายได้น้อย พบว่า (ดูตารางที่ 4.14 และภาพที่ 4.18)

1. ช่วงเช้า(เวลาตื่นนอน- 10.59 น.) ผู้มีรายได้น้อยจะทำงานบ้าน (ร้อยละ 19.4) และแต่งตัว (ร้อยละ 19.4) มากที่สุด
2. ช่วงกลางวัน (เวลา 11.00-15.59 น.) ผู้มีรายได้น้อยจะนั่งเล่น/นอนเล่น (ร้อยละ 26) มากที่สุด
3. ช่วงเย็น (เวลา 16.00-19.59 น.) ผู้มีรายได้น้อยจะ รับประทานอาหาร (ร้อยละ 20.2) มากที่สุด
4. ช่วงกลางคืน (เวลา 20.00-เข้านอน) ผู้มีรายได้น้อยจะดูโทรทัศน์/ฟังเพลง(ร้อยละ 31) มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 แสดงสัดส่วน(ร้อยละ) ของช่วงเวลาในการประกอบกิจกรรมในแต่ละวันของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

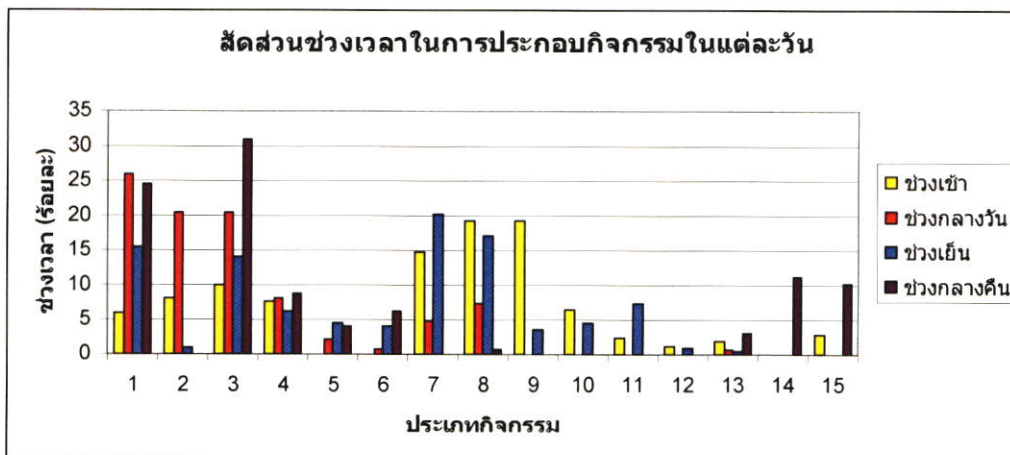
ช่วงเวลา (ร้อยละ)	เช้า	กลางวัน	เย็น	กลางคืน
ประเภทกิจกรรม				
1.นั่งเล่น/ นอนเล่น	5.9	26	15.5	24.6
2. ต้อนรับแขก	8.2	20.5	1	0
3. ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง	10	20.5	14	31
4. เลี้ยงเด็ก	7.6	8.2	6.2	8.7
5. อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ	0	2.1	4.6	4
6. ทำงาน คอมพิวเตอร์	0	0.7	4.1	6.3
7. รับประทานอาหาร	14.7	4.8	20.2	0
8. แต่งตัว	19.4	7.5	17.1	0.8
9. ทำงานบ้าน	19.4	0	3.6	0
10. เตรียมอาหาร	2.4	0	7.3	0
11. เลี้ยงสัตว์	1.2	0	1	0
12. เก็บรถ/ จอดรถ	1.8	0.7	0.5	3.2
13. นอน	0	0	0	11.1
14. ไหว้สักการะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์	2.9	0	0	10.3
15. ประกอบอาชีพ	6.5	0	4.6	0

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รวม (%)	100	100	100	100
---------	-----	-----	-----	-----

หมายเหตุ : ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ แสดงข้อมูลของกิจกรรมที่มากสุดในแต่ละช่วงเวลา

ผลรวมในแนวดิ่ง แสดงผลรวมของสัดส่วน(ร้อยละ) ของช่วงเวลาในการประกอบกิจกรรมในแต่ละวัน

ภาพที่ 4.18 แผนภูมิแสดงสัดส่วน(ร้อยละ) ของช่วงเวลาในแต่ละวันของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อสังเกตจากการศึกษาในส่วนนี้ คือ ในช่วงเช้านั้น กิจกรรมที่ผู้มีรายได้น้อยปฏิบัตินั้นจะเป็นกิจกรรม แต่งตัวและทำงานบ้านซึ่งหมายความว่า ผู้มีรายได้น้อยนั้นมี 2 ประเภทคือ กลุ่มที่ 1 ผู้มีรายได้น้อยที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านในช่วงเช้า กลุ่มที่ 2 คือ ผู้มีรายได้น้อยที่ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านหรือทำงานอยู่ที่บ้าน

ในช่วงเวลากลางวันกิจกรรมผู้มีรายได้น้อยปฏิบัติ คือ กิจกรรมนั่งเล่น/ นอนเล่น ซึ่งจากกิจกรรมที่เกิดขึ้นนี้เป็นผู้มีรายได้น้อยที่อยู่บ้านทั้งวัน ซึ่งผู้ตอบคำถามจากการสัมภาษณ์นั้นไม่ใช่เจ้าของบ้าน ซึ่งอาจจะเป็นแม่บ้าน พ่อแม่ของเจ้าของบ้านซึ่งใช้เวลาในช่วงเวลากลางวันในการพักผ่อน

4.3 สรุปผลและอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษา

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาในขั้นตอนนี้ เพื่อหาข้อสรุปด้านกิจกรรมที่ผู้มีรายได้น้อยปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ภายในสภาพแวดล้อมกายภาพภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย และเพื่อหาข้อสรุปด้านพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยต่อไป ดังนั้นสามารถสรุปการอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

4.3.1 กิจกรรมที่ผู้มีรายได้น้อยปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

กิจกรรมที่ผู้มีรายได้น้อยปฏิบัติในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ในช่วงเวลาเช้าจะเป็นกิจกรรมทำงานบ้าน และแต่งตัว ช่วงกลางวัน ผู้มีรายได้น้อยจะนั่งเล่น/นอนเล่น ช่วงเย็น ผู้มีรายได้น้อยจะ รับประทานอาหาร ช่วงกลางคืน ผู้มีรายได้น้อยจะดูโทรทัศน์/ฟังเพลงและจากการศึกษาพบว่ากิจกรรมหลักที่พบภายในบ้านพักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม คือ นั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง , รับประทานอาหาร, และกิจกรรมแต่งตัว

4.3.2 ด้านพื้นที่ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมของผู้มีรายได้น้อย

ผลสรุปจากการประกอบกิจกรรม สามารถนำมาอธิบายผลการใช้พื้นที่ภายในที่อยู่อาศัย ในการประกอบกิจกรรมของผู้มีรายได้น้อยสรุปว่า แบ่งตามประเภทของบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มตัวอย่างบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ จะมีการใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) ทำกิจกรรมต่างๆมากที่สุดและใช้พื้นที่ส่วน A (โถงนอนประสงค์) ในบางช่วงเวลา กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างของบ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ส่วน A (โถงนอนประสงค์)เต็มพื้นที่ ประเภทบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยจะมีการใช้พื้นที่ส่วน A (โถงนอนประสงค์) และส่วน B (ห้องนอนประสงค์) และบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ คือ บ้านที่ใช้ในการพักอาศัยและการพาณิชย์ จะใช้พื้นที่ส่วน A (โถงนอนประสงค์) ประกอบอาชีพ และส่วน B (ห้องนอนประสงค์) ในการประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ซึ่งพื้นที่ส่วน A (โถงนอนประสงค์) และส่วน B (ห้องนอนประสงค์) นั้นผู้มีรายได้น้อยได้ประกอบกิจกรรมที่แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มของประเภทที่พักอาศัย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการศึกษาวิจัย

บทที่ 5

การวิเคราะห์และอภิปรายผลด้านกิจกรรม, พฤติกรรมและ สภาพแวดล้อมกายภาพภายในที่อยู่อาศัยของ ผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรม, พฤติกรรม และสภาพแวดล้อมกายภาพภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นการศึกษาขั้นตอนที่ 2 ของการวิจัย ด้วยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากความสมัครใจในการให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัยทั้งในการสอบถาม สัมภาษณ์ และสำรวจ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาขั้นตอนที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 50 คน ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 4 วัน โดยเก็บข้อมูลวันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2550 และวันจันทร์ที่ 14 มกราคม 2550 ถึงวันอังคารที่ 16 มกราคม 2550 โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลอย่างรวดเร็วมากที่สุดเนื่องจากพื้นที่ในการเก็บข้อมูลเป็นพื้นที่ที่เป็นส่วนตัวของผู้อยู่อาศัย หากใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะทำให้เจ้าของบ้านเกิดความระแวงได้ วิธีการเก็บข้อมูลในขั้นตอนนี้มี 2 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวของผู้อยู่อาศัย (ภาคผนวก ก.) ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- อายุของผู้อยู่อาศัย, สถานภาพ, จำนวนสมาชิกภายในบ้าน, จำนวนเด็กที่อาศัยอยู่ภายในบ้าน, การศึกษา, อาชีพ, รายได้, ภูมิฐานะเดิม, สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม

การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามของผู้มีรายได้น้อย ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเจ้าของบ้าน 1 หลัง ต่อ 10 นาที โดยก่อนการที่จะเข้าไปสอบถามภายในบ้านพักของผู้มีรายได้น้อยนั้น ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรในการเข้าไปทำการสอบถาม สำรวจ และสังเกตการณ์พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัย โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ในการเข้าไปศึกษากับผู้อยู่อาศัยภายในบ้าน พร้อมทั้งบัตรประจำตัวนักศึกษา ผู้สัมภาษณ์เข้าพบผู้พักอาศัยกับผู้ร่วมวิจัยสองคนเท่านั้นเพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับผู้พักอาศัย โดยการสอบถามนั้นผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยจะมีการสอบถามที่เป็นลักษณะพูดคุยตามปกติ เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์นั้นไม่รู้เกร็งและรู้สึกเบื่อ โดยเริ่มต้นพูดคุยจากเรื่องทั่วๆ ไปเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์รู้สึกคุ้นเคย

2. การเข้าสำรวจและสังเกตการณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้มีรายได้น้อยที่มีความยาว 5 หน้า (ภาคผนวก ข) โดยผู้วิจัยเป็นออกแบบแบบสำรวจโดยได้รับคำชี้แนะและปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสถาปัตยกรรมภายในจนแล้วเสร็จ ก่อนออกใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบสำรวจและสังเกตการณ์ เป็นคำถามปลายเปิดประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ลักษณะ

กิจกรรม, พฤติกรรมและลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพของพื้นที่ว่างชั้นล่าง ส่วนที่ 3 แบบ สเก็ตภาพโดยรวม ส่วนที่ 3 แบบแผนบันทึกผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง การเก็บข้อมูลสภาพแวดล้อม กายภาพภายในที่พักอาศัยนอกจากการเข้าสำรวจและสังเกตการณ์แล้ว ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการ สเก็ตภาพ และบันทึกภาพ

ผลการศึกษาข้อมูลด้านกิจกรรม, พฤติกรรม และสภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้น ล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยโครงการบ้านเอื้ออาทรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปและ อธิบายรายละเอียดได้ 3 ส่วน ดังนี้

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อย

5.2 กิจกรรม และลักษณะพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่ อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

5.3 สภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อย

ผู้พักอาศัยภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสามที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 49 หลังคาเรือน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25- 59 ปี(ร้อยละ 79.6) (ดูตารางที่ 5.1)

สถานภาพส่วนใหญ่สมรส (ร้อยละ 75.5) จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ภายในบ้านส่วนใหญ่ จำนวนตั้งแต่ 3-5 คน (ร้อยละ 75.5) จำนวนเด็กภายในบ้านพักอาศัยต่อหนึ่งหลัง ส่วนใหญ่มีเด็ก 1 คน (ร้อยละ 62.5) (ดูตารางที่ 5.1)การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 48.6) (ดู ตารางที่ 5.2)

ถ้ารับข้อมูลด้านอาชีพส่วนใหญ่เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้านและรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 28.6) รายได้ ต่อเดือนของผู้พักอาศัยมากกว่าครึ่งอยู่ในระดับ 10,000 – 20,000 บาท (ร้อยละ 54.3) (ดูตารางที่ 5.2)

ภูมิลำเนาเดิมของผู้พักอาศัยก่อนที่จะมาอยู่อาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร ส่วนใหญ่อยู่ใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ 39.6) ประเภทของที่อยู่อาศัยเดิมมากกว่าครึ่งเป็นบ้านเดี่ยว (ร้อย ละ 55.1) สถานภาพของที่อยู่เดิม มากกว่าครึ่งเช่า (ร้อยละ 55.1) (ดูตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) อายุ, สถานภาพ, จำนวนสมาชิกภายในบ้าน, จำนวนเด็ก

อายุ	ร้อยละ (%)		สถานภาพสมรส	ร้อยละ (%)	
	25-35 ปี	32.7		สมรส	75.5
46- 59 ปี	30.6	โสด	14.3		
36-45 ปี	16.3	หม้าย – หย่าร้าง	10.2		
60 ปีขึ้นไป	12.2				
ต่ำกว่า 25 ปี	8.2				
รวม	100 (%)	รวม	100 (%)		
จำนวนสมาชิกภายในบ้าน	3 คน	26.5	จำนวนเด็ก	1	62.5
	4 คน	24.5		2	25
	5 คน	24.5		3	6.3
	2 คน	10.5		4	6.3
	6 คน	6.1			
	7 คน	4.1			
	1 คน	2			
	8 คน	2			
	รวม	100 (%)		รวม	100 (%)

ข้อสังเกตจากผลการศึกษาในส่วนนี้ คือ อายุของผู้ที่พักอาศัยเป็นช่วงอายุ วัยกลางคนเป็นกลุ่มคน ที่เป็นครอบครัวขยาย อยู่กันเป็นครอบครัวสถานภาพของผู้พักอาศัยส่วนใหญ่อยู่ในสถานสมรส สมาชิกในครอบครัวจะมีตั้งแต่ 3-5 คนขึ้นไป ซึ่งสมาชิกในครอบครัวนี้จะมีบุตรเป็นสมาชิกอาศัยอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นทำให้ทราบได้ว่าผู้พักอาศัยนั้นอยู่อาศัยกันเป็นครอบครัวซึ่งต้องมีการใช้พื้นที่มากกว่าการอาศัยอยู่แบบส่วนตัว

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ด้านการศึกษา, อาชีพ, รายได้, ภูมิลำเนาเดิม, ประเภทของที่พักอาศัย

ด้านการศึกษา	ร้อยละ (%)	อาชีพ	ร้อยละ (%)
มัธยมศึกษา	48.6	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	28.6
ประถมศึกษา	22.9	รับจ้างทั่วไป	20.4
ปริญญาตรี	17.1	ธุรกิจส่วนตัว	16.3
อนุปริญญาโท	8.6	อื่นๆ	14.3
ปริญญาโท	2.9	ค้าขาย	8.2
		เอกชน	6.1
		รัฐวิสาหกิจ	4.1
		รับราชการ	2
รายได้	ร้อยละ (%)	ภูมิลำเนาเดิม	ร้อยละ (%)
10,000-20,000 บาท	54.3	กรุงเทพฯ	39.6
ต่ำกว่า 10,000 บาท	21.7	ต่างจังหวัด	37.5
20,001-30,000 บาท	17.4	เขตปริมณฑล	22.9
มากกว่า 40,001 บาท	4.3		
30,001-40,000 บาท	2.2		

ข้อสังเกตจากผลการศึกษาในส่วนนี้ คือ อาชีพส่วนใหญ่ของผู้พักอาศัยภายในบ้านเอื้ออาทร เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน ซึ่งในการเก็บข้อมูลจากการสอบถามและสัมภาษณ์นั้นผู้ที่ให้สัมภาษณ์เป็น พ่อบ้าน/แม่บ้านเป็นเพียงผู้พักอาศัยซึ่งเป็นบิดา มารดาของเจ้าของบ้าน ซึ่งในช่วงเวลาที่สัมภาษณ์ เป็นวันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2550 และวันจันทร์ที่ 15 มกราคม 2550 ช่วงวันเวลาที่เจ้าของบ้านหรือ บุตรของผู้ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์นั้นทำงานทำให้คำตอบของอาชีพผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ คือพ่อบ้านและแม่บ้าน

ฉะนั้นในความเป็นจริงแล้วอาชีพของเจ้าของบ้านส่วนใหญ่่นั้นเป็นพนักงานบริษัททั้งเอกชน และรัฐวิสาหกิจซึ่งทำงานในโรงงานพื้นที่ใกล้เคียง

ในส่วนอาชีพรับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา) ค้าขาย เอกชน รัฐวิสาหกิจ รับราชการ นั้นเป็นอาชีพของผู้พักอาศัยจริงๆ

ระดับรายได้ของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 10,000-20,000 บาท ซึ่งในความเป็นจริงแล้วระดับรายได้นั้นต้องสอดคล้องกับอาชีพ ซึ่งอาชีพของผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ คือพ่อบ้าน/แม่บ้านถึงแม้ผู้ตอบเป็นพ่อบ้านแม่บ้านซึ่งอยู่บ้านไม่มีรายได้ไม่ใช่เจ้าของบ้าน แต่สามารถทราบถึงรายได้ของครอบครัวได้

ผู้พักอาศัยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล เพราะเนื่องในอดี้อยู่ในวัยทำงานอยู่อาศัยตัวคนเดียว แต่เนื่องจากในปัจจุบันมีการอยู่อาศัยมีคู่ มีการแต่งงานเป็นครอบครัวจึงจำเป็นต้องขยายขยายพื้นที่เพื่อรองรับจำนวนผู้อาศัยภายในครอบครัวและสมาชิกใหม่ภายในครอบครัวที่จะขยายต่อไป เมื่อได้รับสิทธิ์จากโครงการบ้านเอื้ออาทรครอบครัวมีสมาชิกใหม่ เนื่องจากเจ้าของบ้านนั้นต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ จึงจำเป็นต้องให้บิดามารดาของตนมาเลี้ยงบุตร ซึ่งคำตอบจากการสอบถามและสัมภาษณ์ของผู้อยู่อาศัยอีกจำนวนหนึ่งมีภูมิลำเนาเดิมมาจากต่างจังหวัดซึ่งกลุ่มนี้อาจเป็นพ่อแม่ของผู้พักอาศัยที่ย้ายมาเพื่อมาเฝ้าบ้าน เลี้ยงลูกหลานนั่นเอง

สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิมมีสาเหตุต่างๆ ดังนี้ ส่วนใหญ่เป็นบ้านเช่า (ร้อยละ 38.8) (ดูตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม

สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม	ร้อยละ (%)
เป็นบ้านเช่า	38.8
อื่น ๆ	28.6
แยกครัวเรือนใหม่	20.4
ที่อยู่เดิมอยู่ต่างจังหวัด	12.2
สภาพแวดล้อมไม่ดี	6.1
สิ้นสุดระยะเวลาเช่า	4
ไกลที่ทำงาน	2

ดังนั้น การวางแผนดำเนินการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย จึงต้องคำนึงถึงลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อยเป็นสำคัญ โดยเฉพาะจำนวนของผู้พักอาศัย ซึ่งจะส่งผลต่อกิจกรรม พฤติกรรมและการใช้พื้นที่

5.2 กิจกรรม ลักษณะพฤติกรรม และเครื่องเรือนของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

ผลการศึกษาด้านกิจกรรม ลักษณะพฤติกรรมและเครื่องเรือนของผู้มีรายได้น้อย ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร จากการสอบถาม สัมภาษณ์และสังเกตการณ์ จำนวนทั้งหมด 49 หลังคาเรือน สามารถจัดกลุ่มกิจกรรมของผู้พักอาศัยตามลักษณะของกิจกรรมของผู้มีรายได้น้อย ได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

- 5.2.1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่
- 5.2.2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วนนอกประสงค์ (ส่วนA) เติมพื้นที่
 - 5.2.2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย
 - 5.2.2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์
- 5.2.3 เครื่องเรือนและอุปกรณ์ประกอบ ประกอบการใช้งาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

กิจกรรม อุปกรณ์ ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม														รวม	ร้อยละ (%)
	นั่งเล่น/รับแขก	ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	เลี้ยงเด็ก	อ่าน/เขียนหนังสือ	ทำงานคอมพิวเตอร์	รับประทานอาหาร	แต่งตัว	ทำงานบ้าน	เตรียมอาหาร	เลี้ยงสัตว์	เก็บรถ/จอดรถ	นอน	อาบน้ำ/สระ			
ประเภทอุปกรณ์ประกอบ																
กระดาษ	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	3	7.1	
ที่รองรีด	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	2	4.8	
หมอนหนุน	24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24	57.1	
ที่นอน	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	14.3	
เสื่อ	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	7.1	
พรมชั้นปูพื้น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0	
หิ้งสักการะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3	7.1	
จักรเย็บผ้า	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	2.4	
ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า																
โทรทัศน์	-	17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	17	26.2	
เครื่องเสียง	-	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	12.3	
คอมพิวเตอร์	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.5	
พริ้นเตอร์	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.5	
พัดลม	18	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18	27.7	
กระดิกน้ำร้อน	-	-	1	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	5	7.7	
หม้อหุงข้าว	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	3	4.6	
ไมโครเวฟ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0	
ตู้เย็น	10	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	11	16.9	
เครื่องซักผ้า	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	1.5	

หมายเหตุ : ตัวอักษรสีเข้ม และขีดเส้นใต้ หมายถึง อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรมที่มีอยู่ในกิจกรรมนั้นๆ ของผู้มีรายได้น้อยที่มีการใช้งานมากที่สุด

จากการศึกษาประเภทกิจกรรมและการใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมของผู้พักอาศัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น จะแบ่งประเภทของกิจกรรมได้เป็น 14 กิจกรรม ซึ่งในหัวข้อที่ 5.1 กิจกรรมและลักษณะพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย จะมีการแบ่งกิจกรรมเพียง 13 กิจกรรมเท่านั้นเนื่องจากกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขก

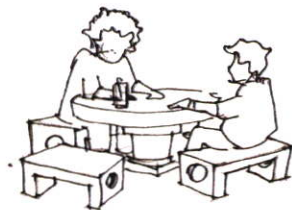
นั้น จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมดังกล่าวใช้พื้นที่เดียวกัน ผู้วิจัยจึงรวมเป็นหัวข้อกิจกรรมเดียวกัน มีรายละเอียด ดังนี้

5.2.1 กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขกนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งพบว่าการใช้พื้นที่นั้นทับซ้อนกัน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยกิจกรรมนี้พร้อมกัน โดยแบ่งตามประเภทของบ้านพักอาศัย ได้ดังนี้ คือ

1) กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ กิจกรรมของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตประจำวันอยู่บ้านและใช้พื้นที่ในส่วนนั่งเล่น/นอนเล่นจะใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) มากที่สุด โดยที่ในเวลาช่วงเช้าและเย็นจะใช้พื้นที่ในโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้ ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุน และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม

พฤติกรรม ลักษณะพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขก การใช้พื้นที่ในโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ครั้งหนึ่งมีการใช้เครื่องเรือนประเภทม้านั่ง ชุดโต๊ะหิน แคร่(ร้อยละ 50) ใช้เก้าอี้พลาสติก(ร้อยละ 21.4) และโซฟา(ร้อยละ 7.1) เก้าอี้ยาว(ร้อยละ 7.1) เก้าอี้ครึ่งนั่งครึ่งนอน(ร้อยละ 7.1) ถังสี่ (ร้อยละ 7.1) นั่งกับพื้น(ร้อยละ 7.1)(ดูตารางที่ 5.5)

← พฤติกรรมนั่งเล่น/รับแขกใช้พื้นที่ภายนอก

← พฤติกรรมนั่งเล่น/รับแขกใช้พื้นที่ภายใน

← พฤติกรรมนั่งเล่น/รับแขกใช้พื้นที่ที่ภายนอกและภายใน

ภาพที่ 5.1 พฤติกรรมนั่งเล่นและต้อนรับแขก

ตารางที่ 5.5 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
แคร่, ม้านั่ง, โต๊ะหิน	7	50
เก้าอี้พลาสติก	3	21.4
โซฟา, เก้าอี้ไม้	1	7.1
เก้าอี้ครุ่่งนั่งครุ่่งนอน	1	7.1
ถังสี	1	7.1
นั่งกับพื้น	1	7.1
รวม	14	100

หมายเหตุ: การใช้งานในพื้นที่ในโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) นี้จากกลุ่มตัวอย่าง 17 หลังคาเรือน พบว่ามีผู้ใช้งานในพื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) จำนวน 14 หลังคาเรือนเท่านั้น

ข้อสังเกตจากการศึกษากิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขกในพื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) พบว่าผู้พักอาศัยจะไม่นิยมนั่งกับพื้นเนื่องจากเป็นพื้นที่โล่ง มีฝุ่นละอองและมีการใช้งานเดินสัญจรในพื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ตลอดทำให้การนั่งกับพื้นนั้นไม่เหมาะสมผู้พักอาศัยจึงมีการนั่งบนเครื่องเรือนต่างๆ เช่น แคร่ ม้านั่ง เก้าอี้ เป็นต้น

พฤติกรรมการใช้พื้นที่ของกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขก การใช้พื้นที่ในโรงอเนกประสงค์ (ส่วน B) พบว่าเกินกว่าครึ่งผู้พักอาศัยจะมีพฤติกรรมนั่งกับพื้นโดยไม่มีเครื่องเรือน(ร้อยละ52.9) พฤติกรรมโซฟา, เก้าอี้ไม้ยาว, เก้าอี้และนั่งกับพื้น(ร้อยละ35.3) และพฤติกรรมการนั่งบนโซฟา, เก้าอี้ไม้ยาว, เก้าอี้(ร้อยละ11.8) (ดูตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.6 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน B) ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งกับพื้นไม่มีเครื่องเรือน	9	52.9
โซฟา, เก้าอี้ไม้ยาว, เก้าอี้และนั่งกับพื้น	6	35.3
โซฟา, เก้าอี้ไม้ยาว, เก้าอี้	2	11.8
รวม	17	100

ข้อสังเกตจากการศึกษากิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขกในพื้นที่ ในห้อง
อนกประสงค์ (ส่วน B)พบว่าส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยนั้นไม่มีการใช้เครื่องเรือนพื้นที่ในการประกอบ
กิจกรรมในส่วนนี้จะเป็นพื้นที่โล่ง เพราะผู้พักอาศัยจะสามารถใช้พื้นที่ในส่วนนี้ได้หลากหลาย
กิจกรรม

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มี
รายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ ประกอบด้วย เก้าอี้,
โซฟา 3 ที่นั่ง , เก้าอี้ไม้,ชุดม้านั่ง, ชั้นวางของ, โต๊ะอนกประสงค์, ตู้วางของและตู้โชว์, โต๊ะญี่ปุ่น,
โดยมีขนาดมาตรฐานเครื่องเรือนทั่วไป (ขนาด 1/ที่นั่ง = 0.45x0.45 ม.) แตกต่างกันไป รูปแบบ,
วัสดุและสีโดยมีรายละเอียดของการศึกษาดังต่อไปนี้

เก้าอี้พลาสติก มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน ซึ่งเก้าอี้ในลักษณะนี้จะมีวางขายทั่วไป
ตามท้องตลาด มีสีสันทันแตกต่างกันออกไป เช่น สีแดง สีขาว สีเขียว เป็นต้น

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกัน
ออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่งและแบบที่เป็น 1 ที่
นั่ง โดยวางเรียงจัดตามความพอใจของผู้พักอาศัย โดยเมื่อผู้พักอาศัยได้เลือกซื้อชุดรับแขกแบบ
โซฟาแบบนี้มา จะมีโต๊ะกลางอยู่ในชุดด้วย ซึ่งลักษณะของโต๊ะกลางนั้นจะใช้วัสดุพื้นผิวด้านบน
เป็นกระจกสีชาและตัวโครงสร้างของโต๊ะกลางจะเป็นเหล็กพ่นสีดำ

เก้าอี้ไม้ จะ ใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสีเคลือบเงาธรรมชาติมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและที่นั่ง
จะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.และแบบที่เป็นเก้าอี้เท้า
แขน ขนาดประมาณ 0.55x0.55x0.45 ม. ซึ่งจะมีจำหน่ายตามร้านเฟอร์นิเจอร์และรถเช่า

เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน ใช้วัสดุ โครงสร้างเป็นท่อเหล็กส่วนที่นั่งเป็นผ้า สามารถปรับนั่งปรับนอน
ได้ เมื่อเลิกใช้งานสามารถพับเก็บได้ มีขนาดประมาณ 0.55x1.00x0.45 ม.

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว บ้านของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่
ใช้ ชุดม้านั่ง ซึ่งมีขายตามท้องตลาดทั่วไปโดยผู้พักอาศัยนั้นจะนำมาวางไว้ในพื้นที่ส่วน A (โถง
อนกประสงค์) และส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ชุดม้านั่งนี้มีรูปแบบทำมาจากซีเมนต์ทำสี หรือเป็น
หินขัดหล่อ ออกมา โดยจะมีมีานั่ง 4 ตัว และมีโต๊ะกลางซึ่งลักษณะของโต๊ะกลางนั้นก็แตกต่างกัน
ออกไปทั้งในรูปแบบของ สีเหลี่ยม วงรี เป็นต้น

ชั้นวางของ

ชั้นวางของ เป็นเครื่องเรือนผู้พักอาศัยใช้ในการวางของอุปกรณ์ต่างๆ ชั้นวางของนั้นมีหลาย
วัสดุแตกต่างกันไป เช่น วัสดุเป็นไม้ เส้นลวดชุบเคลือบพลาสติก เหล็ก และ พลาสติก เป็นต้น
ขนาด 0.30x 0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

โต๊ะอเนกประสงค์ คือ โต๊ะผู้มีรายได้น้อยใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น วางของ อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้เป็นโต๊ะรับประทานอาหาร โดยโต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม. วัสดุที่ใช้ พื้นผิวด้านบน เป็นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด, กระดาษอัด, อลูมิเนียม, เหล็กขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่

ตู้วางของและตู้โชว์

ตู้วางของและตู้โชว์ส่วนใหญ่จะใช้ในการวางของสวยงาม ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของและตู้โชว์จะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่น ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้ สีบิช สีโอ๊ค เป็นต้นโดยจะมีบานเปิดด้านบนเป็นบานเปิดกระจกใส ด้านล่างตู้เป็นบานไม้ทึบ ภายในตู้จะมีชั้น ขนาดของตู้ 0.40x0.60x1.80 ม.

โต๊ะญี่ปุ่น

โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนที่สามารถใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น ทำงานอดิเรก รับประทานอาหาร, เขียนหนังสือ เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35, 0.80x0.80x0.75 ม. พื้นผิวด้านบนเป็นแผ่น ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้นวลลวดลาย ธรรมชาติ ลายไม้ ลายการ์ตูน ต่างๆ เป็นต้น ขาของโต๊ะญี่ปุ่นเป็นขาเหล็ก ในบางบ้านพักอาศัยมีการใช้ท่อพีวีซีในการต่อขาเพื่อความสูงของโต๊ะ

ลิ้นชักใส่ของ

ลิ้นชักใส่ของใช้ใส่วางของจะเป็นลิ้นชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น เป็นลิ้นชักพลาสติกซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป มีมากมายหลากสี

อุปกรณ์ประกอบการใช้สอยของชุดนั่งเล่น/นอนเล่นและรับแขกนี้จะเป็นหมอนหนุนหรือหมอนอิง ซึ่งผู้พักอาศัยใช้สำหรับหนุนพักผ่อนในบางช่วงเวลา

ตัวอย่าง เก้าอี้พลาสติก มีทั้งเก้าอี้ท้าวแขนและเก้าอี้ไม่มีท้าวแขน เก้าอี้ในลักษณะนี้จะมีวางขายทั่วไปตามท้องตลาด หาซื้อได้ง่าย สีสีแตกต่างกันออกไป เป็นเครื่องเรือนที่ใช้ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก กลุ่มที่นิยมใช้ คือ ผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1

ตัวอย่าง เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน ใช้วัสดุ
โครงสร้างเป็นท่อเหล็กส่วนที่นั่งเป็นผ้า
สามารถปรับนั่งปรับนอนได้ เมื่อเลิกใช้งาน
สามารถพับเก็บได้ มีขนาดประมาณ
0.55x1.00x0.45 ม.

ตัวอย่าง เครื่องเรือนรับแขกและใช้นั่งเล่น ชุดม้าหิน
โดยผู้พักอาศัยนั้นจะนำมาวางไว้ในพื้นที่ส่วน A
(ลานอเนกประสงค์ที่จอดรถเดิม) และส่วน C (พื้นที่
ข้างบ้าน) ทำมาจากซีเมนต์ทาสี หรือเป็นหินขัดหล่อ
ออกมา โดยจะมีม้านั่ง 4 ตัว และมีโต๊ะกลาง

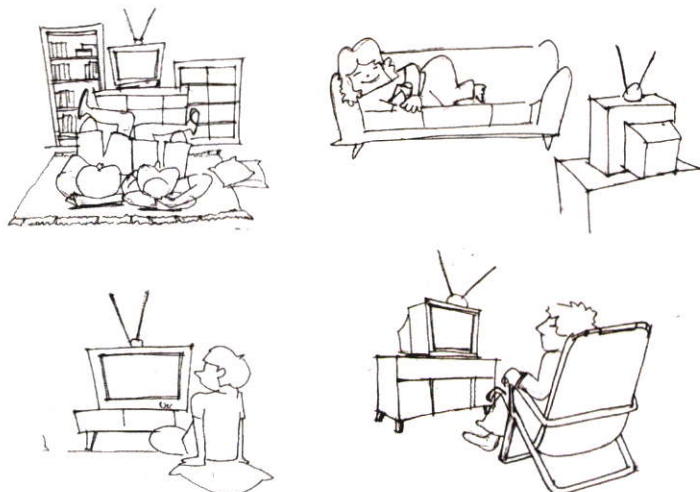

ตัวอย่าง ชั้นวางของ ทำจากเหล็กพ่นสีดำใช้
วางของได้หลากหลายขนาด 0.30x
0.45x0.80 ม.

ภาพที่ 5.2 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก

2) กิจกรรมคูโทรทัศน์ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมคูโทรทัศน์ภายในบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่จะเป็นตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ทับซ้อนกับพื้นที่นั่งเล่น/
นอนเล่นและต้อนรับแขกซึ่งเป็นพื้นที่เดียวกัน และพบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่
5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้วางโทรทัศน์และเครื่องเสียง ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่
ใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์ ในกิจกรรมนี้ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น
ฉะนั้นในกิจกรรมคูโทรทัศน์นี้จึงไม่มีอุปกรณ์ที่ใช้เนื่องจากใช้อุปกรณ์ร่วมกับกิจกรรมนั่งเล่น/นอน
เล่น และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์

ภาพที่ 5.3 แสดงพฤติกรรมกรรมการดูโทรทัศน์

พฤติกรรมในการดูทีวีที่บ้านพักอาศัยประเภทนี้คือ การนั่ง การนอน โดยที่การนั่งนั้นก็แบ่งออกเป็น นั่งบนพื้น นั่งนอนบนเครื่องเรือนต่างๆ เช่น เก้าอี้ โซฟา เก้าอี้ครั้งนั่งครั้งนอน เป็นต้น การนอนนั้นก็อาจนอนบนโซฟา หรือนอนบนพื้น(ดูภาพที่ 5.3) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูทีวีส่วนใหญ่ก็นั่งนอนบนพื้น (ร้อยละ 64.7) นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้และนั่งกับพื้น(ร้อยละ 29.4) และนั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้ (ร้อยละ 5.9) (ดูตารางที่ 5.7)

ตารางที่ 5.7 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มี การต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้ และนั่งนอนบนพื้น	5	29.4
นั่งนอนบนพื้น	11	64.7
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้	1	5.9
รวม	17	100

ข้อสังเกตจากการศึกษาพฤติกรรมดังกล่าว ทำให้ทราบว่าพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่จะมีพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ส่วนใหญ่ก็นั่งนอนบนพื้น (ร้อยละ 64.7) ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยจากสภาพเศรษฐกิจ รายได้ของครอบครัว

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมดูโทรทัศน์ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย
คูวางโทรทัศน์ โซฟา ชั้นวางของ

ตู้วางโทรทัศน์

ตู้วางโทรทัศน์และเครื่องเล่นวีซีดี ดีวีดี และเครื่องเสียง ที่พบจากการศึกษา คือ

- ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียง แบบ Knockdown ใช้ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีบีช สีไม้ แอช สีโอ๊ค สีเทาลายหินแกรนิตและแบบพ่นสีพลาสติก ตู้มีขนาด 0.60x0.80x0.90, 0.60x1.20x1.10, 0.60x1.20x1.80 ม. ด้านบนใช้วางโทรทัศน์ด้านล่าง เป็นชั้นวางเครื่องเล่นซีดี ดีวีดี มีชั้นสำหรับวางซีดี มีชั้นวางจานเปิดกระจกใช้วางเครื่องเสียง และอาจมีลิ้นชักซึ่งตู้วางโทรทัศน์ในรูปแบบนี้ผู้พักอาศัยจะนิยมใช้กันมาก

โซฟา

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่ง

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 เป็นต้น

ตัวอย่าง ตู้วางทีวีใช้ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีบีช สีไม้ แอช สีโอ๊ค สีเทาลายหินแกรนิตและแบบพ่นสีพลาสติก ตู้มีขนาด 0.60x0.80x0.90, 0.60x1.20x1.10, 0.60x1.20x1.80 ม. ด้านบนใช้วางโทรทัศน์ด้านล่าง เป็นชั้นวางเครื่องเล่นซีดี ดีวีดี มีชั้นสำหรับวางซีดี มีชั้นวางจานเปิดกระจกใช้วางเครื่องเสียง

ตัวอย่าง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่ง และ 1 ที่นั่ง

ภาพที่ 5.4 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็กบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบกิจกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์ประกอบที่ใช้มากที่สุด คือ แพลตเด็ก เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ กระทิกน้ำร้อน

ภาพที่ 5.5 พฤติกรรมการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมในการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย มีดังนี้ การเลี้ยงเด็กแบบให้แปลสำเร็จรูป นอนเปลผ้า ที่ผู้พักอาศัยทำขึ้นเอง หรือให้เด็กนอนบนเบาะ ซึ่งทั้งสามลักษณะดังกล่าวมีพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ใกล้เคียงกันและในการเลี้ยงเด็กนั้นผู้พักอาศัยจะต้องมีพื้นที่สำหรับวางของสัมภาระของเด็กทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นตะกร้าผ้า กระทิกน้ำร้อน ที่วางอุปกรณ์ในการชงนม เป็นต้นและในกรณีของเด็กที่กำลังโตนั้นพื้นที่สำหรับคลาน เล่นของเล่นต่างๆ ผู้พักอาศัยต้องมีพื้นที่ที่ค่อนข้างโล่งเพื่อให้เด็กเล่นของเล่นและคลาน เป็นต้น

เครื่องเรือนในกิจกรรมเลี้ยงเด็กภายในบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม มีดังนี้

เปลเด็ก

ในการศึกษาในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงเปลเด็กที่เป็นเหล็กเท่านั้น เนื่องจากเปลเด็กที่เป็นผ้านั้นเมื่อเลิกใช้งานก็ไม่ส่งผลในเรื่องพื้นที่เพราะผู้ใช้สามารถเก็บเปลได้ด้วยการถอดหรือปลดเชือกออกจากที่แขวนหรือผูกไว้

เปลเด็ก ใช้วัสดุโครงสร้างเป็นเหล็ก แล้วมีผ้าลูกไม้หรือผ้าตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันยุงและแมลง มาได้ต่อทำให้รับกวนการหลับนอนของเด็ก ขนาดของเปลเด็ก 0.80x1.20x1.00 ม.

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 เป็นต้น

ตัวอย่าง เปลเด็ก ใช้วัสดุโครงสร้างเป็นเหล็ก แล้วมี
ผ้าลูกไม้หรือผ้าตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันยุงและแมลง
มาได้ต่อมาทำให้รบกวนการหลับนอนของเด็ก ขนาด
ของเปลเด็ก 0.80x1.20x1.00 ม.

ตัวอย่าง ชั้นวางของทำจากไม้ ขนาด
0.40x0.60x0.80 ม.

ภาพที่ 5.6 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเลี้ยงเด็ก

4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.7) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ เก้าอี้ เก้าอี้สำนักงาน โต๊ะ
ทำงาน โต๊ะทำงาน โต๊ะอ่านหนังสือ

ภาพที่ 5.7 พฤติกรรมการอ่านหนังสือ

พฤติกรรม การอ่านหนังสือบนของผู้พักอาศัยในกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิด
ล้อมพื้นที่ พบว่า นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน หรือ โต๊ะอ่านหนังสือ (ร้อยละ 100)
(จากตารางที่ 5.8) ซึ่งจากการศึกษาในกลุ่มนี้ผู้ศึกษาจะศึกษาจากลักษณะทางกายภาพที่พบเห็นซึ่งมี
ทั้งโต๊ะทำงานสำหรับผู้ใหญ่และโต๊ะอ่านหนังสือสำหรับเด็ก

ตารางที่ 5.8 สักส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน	2	100
รวม	2	100

เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ภายในกลุ่มตัวอย่างบ้านพักอาศัยบ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม

เก้าอี้

เก้าอี้มี 2 ประเภทด้วยกันคือ

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

- เก้าอี้โครงสร้างเหล็ก มีเบาะนั่งหุ้มฟองน้ำ ขนาด 0.48x0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

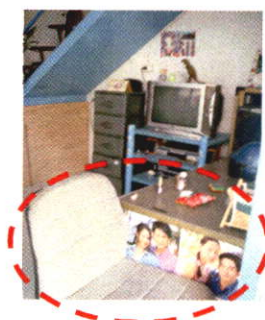
เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

โต๊ะทำงาน

โครงสร้างและตัวโต๊ะเป็นเหล็กพ่นสี พื้นผิวด้านบนเป็นเหล็กและวางด้วยกระจกใส ด้านล่าง Top มีลิ้นชัก สำหรับใส่ของ ขนาด 0.80x1.60x0.80 ม.

โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก

โครงสร้างของโต๊ะเป็นเหล็ก สามารถพับเก็บได้ พื้นผิวด้านบนโต๊ะมีลวดลาย กข ขนาด 0.40x0.60x0.60 ม.

ตัวอย่าง เก้าอี้สำนักงาน โครงสร้างเหล็ก มีเบาะนั่งหุ้มฟองน้ำ ขนาด 0.48x0.45x0.45 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะอ่านเขียนหนังสือเด็ก
โครงสร้างของโต๊ะเป็นเหล็ก สามารถพับ
เก็บได้ พื้นผิวด้านบนโต๊ะมีลวดลาย กข
ขนาด 0.40x0.60x0.60 ม.

ภาพที่ 5.8 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือเขียนหนังสือ

5) ทำงานคอมพิวเตอร์บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบ
พฤติกรรม (คูตารางที่ 5.9) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ โต๊ะคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ คือ
คอมพิวเตอร์ และพริ้นเตอร์

ภาพที่ 5.9 กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ลักษณะพฤติกรรมการนั่งในการใช้งาน

พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์นั้นผู้พักอาศัยจะตั้งคอมพิวเตอร์บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ โต๊ะ
ทำงาน ฉะนั้นพฤติกรรมการใช้งานคือ ผู้ใช้งานจะนั่งบนเก้าอี้ เก้าอี้สำนักงาน และมองหน้าจอที่วาง
อยู่บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ (ดูภาพที่ 5.9) ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์
ของผู้พักอาศัยนี้มีความเหมาะสมมากเนื่องจากการวาง ความสูงของโต๊ะ และการนั่งซึ่งนั่งบนเก้าอี้
ดีกว่าการนั่งทำงานคอมพิวเตอร์บนพื้นซึ่งทำให้ผู้ใช้อาจเกิดความเมื่อยล้าได้

6) กิจกรรมรับประทานอาหารบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์
ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่ 5.4) มีเครื่องเรือนน้อยชิ้นที่ประกอบกิจกรรมรับประทานอาหาร
ประเภทเครื่องเรือนที่ คือ โต๊ะญี่ปุ่น โต๊ะวางของอนกประสงค์ ลิ่นชัก เครื่องใช้ไฟฟ้า คือ ตู้เย็น

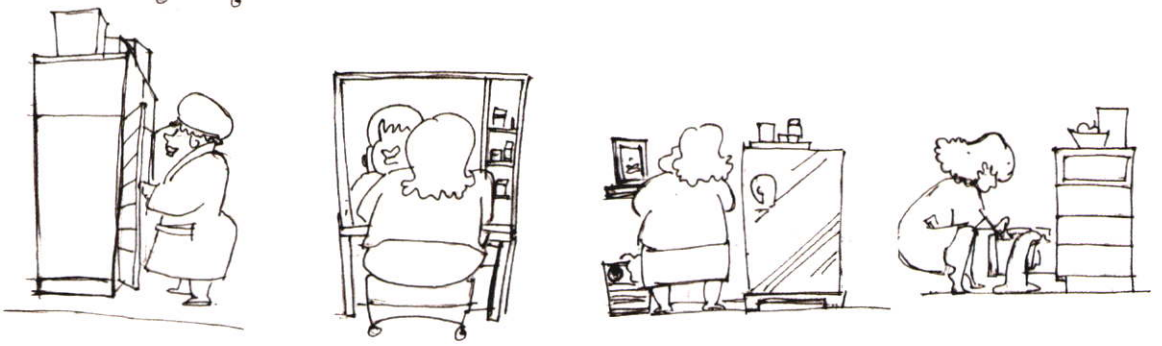
ภาพที่ 5.10 พฤติกรรมการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการรับประทานอาหาร คือ ผู้พักอาศัยนั่งรับประทานอาหารบนพื้น (ร้อยละ47.1) นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา(ร้อยละ41.2) และนั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ รับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน(ร้อยละ11.8)(ดูตารางที่ 5.9) ซึ่งการรับประทานอาหารบนโต๊ะม้านั่ง โซฟา ต่างๆ นั้นเป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่นนอนเล่น ซึ่งในบางครั้งผู้พักอาศัยนั้นมีการรับประทานอาหารที่ไม่พร้อมกัน จึงมีการรับประทานอาหารแบบตักกับข้าวราดข้าวใส่จาน ผู้พักอาศัยจึงไม่ต้องใช้โต๊ะในการวางอาหารจึงสามารถนั่งรับประทานอาหารบนเก้า โซฟาได้

ตารางที่5.9 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งรับประทานอาหารบนพื้น	8	47.1
นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา	7	41.2
นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ รับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน	2	11.8
รวม	17	100

7) กิจกรรมแต่งตัวบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้เสื้อผ้าและราวแขวนผ้า ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ กระจก

ภาพที่ 5.11 แสดงพฤติกรรมกรรมการแต่งตัว

พฤติกรรมกรรมการแต่งตัวของผู้พักอาศัยในกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่พบว่า ผู้พักอาศัย จะมีพฤติกรรมแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ แต่งตัว แต่งหน้าต่างๆ โดยการยื่นต่อกระจก และการแต่งตัวแต่งหน้าบน โต๊ะเครื่องแป้ง

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมแต่งตัวภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ลิ้นชัก ราวแขวนผ้า

ตู้เสื้อผ้า

ตู้เสื้อผ้าภายในกิจกรรมแต่งตัวที่พบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้พักอาศัย จากการศึกษาทั้งหมดพบว่าตู้เสื้อผ้าส่วนใหญ่เป็นตู้เสื้อผ้าสำเร็จรูปแบบ Knockdown ที่ทำจากไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด มีขนาดมาตรฐานตามที่มิชขายตามท้องตลาด ขนาด 0.60x1.20x2.00 ม., ขนาด 0.60x1.50x2.00 ม. ตู้ไม้อัด และเป็นตู้ไม้จริงค้ำหน้าบานเป็นกระจก

รูปแบบของตู้เสื้อผ้า Knockdown 2 บานเปิดและมีลิ้นชัก สีของตู้เสื้อผ้าเป็น สีบิช สีแอส สีไอศ โต๊ะเครื่องแป้ง

โต๊ะเครื่องแป้งของผู้พักอาศัยทั้ง 3 กลุ่มพบว่า เป็น โต๊ะเครื่องแป้งแบบสำเร็จรูป Knockdown มีกระจกเงา จะมีชั้นวางของด้านข้างและด้านล่างพื้นผิวด้านบนจะเป็นลิ้นชักใหญ่ 1 ชั้น มีขนาด 0.60x0.80x1.80 ม. ทำจากไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด สีของโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นลายไม้ต่างๆ สีแอส สีบิช และเป็นลายหินแกรนิต ซึ่งโต๊ะเครื่องแป้งนี้จะใช้คู่กับสตูลซึ่งมีขนาดประมาณ 0.35x0.35x 0.38 ม.

ลิ้นชัก

ลิ้นชัก สำหรับใส่เสื้อผ้าที่พับแล้ว หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งตัว ซึ่งลักษณะของลิ้นชักจะเป็น ลิ้นชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไปขนาด 0.30x0.55x1.10 ม.

ราวแขวนผ้า

ราวแขวนผ้าแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ราวแขวนผ้าแบบเป็นเหล็กเคลือบด้วยสีพลาสติก และราวแขวนผ้าแบบเป็นไม้ใช้แขวนผ้าขนหนูที่ใช้แล้ว ขนาดของราวแขวนผ้า $0.60 \times 1.00 \times 1.80$, $0.30 \times 0.80 \times 0.75$ ม.

ซึ่งนอกจากเครื่องเรือนทั้ง 4 ชั้นที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้พักอาศัยจะมีการใช้ราวแขวนผ้า ซึ่งมีทั้งแบบเป็นไม้ เป็นท่อเหล็กชุบเคลือบ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วผู้พักอาศัยจะใช้ท่อเหล็กมาวางในส่วนใต้บันไดและใช้เป็นราวแขวนผ้าได้ อุปกรณ์ในการแต่งตัวที่สำคัญ ชั้นหนึ่ง คือ กระจกเงา โดยที่ผู้พักอาศัยนั้นจะติดตั้ง

ภาพที่ 5.12 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมแต่งตัว

8) กิจกรรมทำงานบ้านบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ราวแขวนผ้า ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า คือ เครื่องซักผ้า กิจกรรมทำงานบ้าน ในการศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาถึงกิจกรรม การซักผ้า รีดผ้า ของผู้พักอาศัยเท่านั้น(ดูภาพที่ 5.13)

ภาพที่ 5.13 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า

พฤติกรรมในการทำงานบ้าน(ดูตารางที่ 5.10) การรีดผ้า พฤติกรรมการรีดผ้า คือ ผู้พักอาศัยจะนำรีดผ้าทั้งในแบบที่เป็นที่รองรีดสำเร็จรูปหรือใช้ผ้าปูและรีด โดยที่พื้นที่ที่รีดจะต้องมีพื้นที่ และจะต้องมีที่แขวนเสื้อผ้าที่รีดแล้วด้วย เนื่องจากการรีดผ้าของผู้พักอาศัยนั้นจะใช้พื้นที่ในส่วนบริเวณพื้นที่ว่างด้านหน้าทีวี ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่จะทำการรีดผ้าไปและดูทีวีไปด้วย และพฤติกรรมการซักผ้าก็จะเป็นการซักผ้าด้วยมือหรือด้วยเครื่องซักผ้าและมีราวแขวนผ้าในพื้นที่ส่วนA(ลานอเนกประสงค์ที่จอดรถเดิม) และ C (พื้นที่ข้างบ้าน)

ตารางที่ 5.10 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มี การต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
รีดผ้า	2	66.7
ซักผ้าด้วยเครื่องซักผ้า	1	33.3
รวม	3	100

เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานบ้าน ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบ คือ ราวแขวนผ้าและ ที่รองรีดเสื้อผ้า

ราวแขวนผ้า

เป็นอุปกรณ์ในการตากผ้า แขวนผ้า ใช้วัสดุเป็นเหล็กชุบเคลือบ ขนาด 0.60x0.90x1.30 ม.

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 ม. เป็นต้น

ที่รองรีด

ที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมทำงานบ้านซึ่งที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ที่มีขายสำเร็จรูปตามท้องตลาด ขนาด 0.30x0.60x0.30 ม. และ 0.30x0.90 ความสูงสามารถปรับระดับได้ซึ่งอุปกรณ์ชิ้นนี้นอกจากจะใช้งานรีดผ้าแล้วยังสามารถทำเป็น โต๊ะเขียนหนังสือได้ด้วย การรีดผ้านั้นในบ้านพักอาศัยบางหลังไม่มีที่รองรีด ผู้พักอาศัยใช้ผ้าห่มปูบนพื้นแล้ววางผ้าที่จะรีดลงบนผ้าห่มแทนการใช้ที่รองรีด

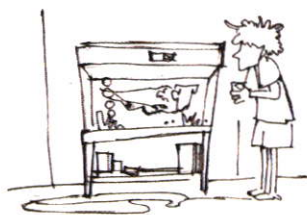

ภาพที่ 5.14 เครื่องเรือนของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า

9) กิจกรรมเตรียมอาหารบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ชั้นวางของ ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ คือ กระจกน้ำร้อนและหม้อหุงข้าว

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเตรียมอาหารของผู้พักอาศัย คือ การวางหม้อหุงข้าว กระจกน้ำร้อนไฟฟ้า และสำหรับอาหาร ตู้กับข้าว ไว้ในพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ซึ่งจากการศึกษาอาจเกิดจากการรับประทานอาหารในพื้นที่โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) และ ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน เช่น หากผู้พักอาศัยต้องการที่จะดื่มกาแฟ หากผู้พักอาศัยตั้งกระจกน้ำร้อนไฟฟ้าไว้ในห้องครัวซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ใต้นสุดของบ้านทำให้เกิดเส้นทางสัญจรที่ยาว ผู้วิจัยจึงคิดว่ากรณีที่ผู้พักอาศัยวางกระจกน้ำร้อนไว้ในพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) นั้นเพื่อความสะดวกต่อการใช้งาน

10) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่าการเลี้ยงสัตว์ของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้ คือ สุนัขและปลา แต่การเลี้ยงสุนัขนั้นผู้พักอาศัยปล่อยสุนัขตามสบายจึงไม่มีผลในการใช้พื้นที่ ที่จะกล่าวในที่นี้คือ การเลี้ยงปลา อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ สตูลหรือ เก้าอี้เตี้ย ซึ่งกิจกรรมนี้คือกิจกรรมทำให้เกิดความเพลิดเพลินเป็นความพึงพอใจของผู้พักอาศัย

ภาพที่ 5.15 พฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์ของผู้พักอาศัย

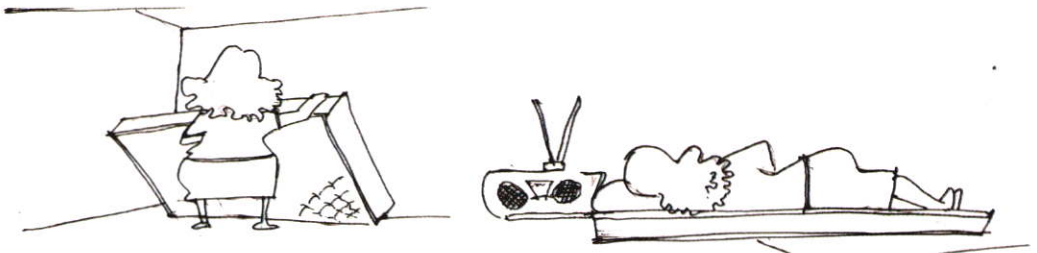
พฤติกรรมในการเลี้ยงสัตว์ประเภทปลาสวยงามนี้จะมีการโชว์ตู้ปลาซึ่งเป็นกระจกใสการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งานในส่วนนี้ คือ พื้นที่ในการยืนหรือนั่งให้อาหาร

11) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรมการเก็บรถ/จอดรถ ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้เก็บรถ/จอดรถจักรยานยนต์ จักรยาน และรถยนต์ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ใน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทางการเคหะได้ออกแบบไว้สำหรับจอดรถ

12) กิจกรรมนอนบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมการนอนจากการออกแบบบ้านเอื้ออาทรนั้นผู้ออกแบบได้ออกแบบห้องนอนไว้ชั้นบนจำนวน 2 ห้องนอนซึ่งสามารถรองรับผู้พักอาศัยได้ประมาณ 4 คน ซึ่งจากที่ผู้พักอาศัยได้เข้าไปศึกษาทำให้ทราบว่าเหตุผลบางประการที่ผู้พักอาศัยจำนวนหนึ่งต้องใช้พื้นที่ชั้นล่างในการนอนเนื่องจากเหตุผล คือ ผู้พักอาศัยเป็นผู้สูงอายุไม่สะดวกในการขึ้นบันได ผู้พักอาศัยพักอาศัยภายในบ้านจำนวนหลายคนทำให้ไม่มีความเป็นส่วนตัวจึงต้องแยกออกมานอนในพื้นที่ว่างชั้นล่าง เป็นต้น

ภาพที่ 5.16 พฤติกรรมการนอนของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการนอนผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้นอนบนที่นอนพับ ที่นอนปิกนิก (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 5.4) ซึ่งจากการศึกษาทำให้ทราบผู้พักอาศัยในส่วนนี้มีพื้นที่ที่จำกัดฉะนั้นในการนอนจะใช้ที่นอนที่สามารถพับเก็บได้ง่ายเพื่อเวลาที่ผู้พักอาศัยไม่ได้นอนนั้นสามารถใช้พื้นที่ในส่วนที่นอนนี้ทำกิจกรรมอื่นๆ ได้ หากผู้พักอาศัยใช้เตียงนอนจะทำให้มีพื้นที่ในการใช้งานที่น้อยลงซึ่งผู้พักอาศัยเมื่อตื่นนอนแล้วจะพับที่นอน หมอน เก็บไว้ชิดผนังในบริเวณที่นอน

ตารางที่ 5.11 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมการนอน ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นอนบนที่นอนพับ ที่นอนปิกนิก	4	100
รวม	4	100

อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมการนอน เช่น ที่นอน หมอนหนุน

ภาพที่ 5.17 อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมการนอนของผู้พักอาศัย

13) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หิ้งสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ภาพที่ 5.18 พฤติกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของผู้พักอาศัย จะมีการติดตั้งหิ้งไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ติดไว้กับผนัง เพราะฉะนั้นพฤติกรรม คือ การยื่นไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์และยื่นบนเก้าอี้ นำดอกไม้ ชูปปักไว้บนหิ้ง (ภาพที่ 5.18)

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

กิจกรรม ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม														ร้อยละ (%)	
	นั่งเล่น/รับแขก	ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	เลี้ยงเด็ก	อ่าน/เขียนหนังสือ	ทำงานคอมพิวเตอร์	รับประทานอาหาร	แต่งตัว	ทำงานบ้าน	ประกอบอาชีพ	เตรียมอาหาร	เลี้ยงสัตว์	เก็บรด/รดรด	นอน	ไหว้สักการะ		รวม
ประเภทอุปกรณ์ประกอบ																
กระจก	-	-	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	5	4.3
ที่รองรีด	1	-	-	-	-	-	-	5	1	-	-	-	-	-	7	6.1
หมอนหนุน	32	-	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	15	-	51	44.3
ที่นอน	6	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	12	-	20	17.4
เสื่อ	2	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	1	-	5	4.3
พรมชั้นปูพื้น	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.7
หิ้งสักการะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14	15	13
จักรเย็บผ้า	-	-	-	-	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	10	8.7
ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า																
โทรทัศน์	-	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	27	20.5
เครื่องเสียง	-	18	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18	13.6
คอมพิวเตอร์	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	4.5
พริ้นเตอร์	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.5
พัดลม	36	1	1	-	2	1	-	1	-	-	-	-	3	-	45	34.1
กระดิกน้ำร้อน	-	-	-	-	-	1	-	1	-	4	-	-	-	-	6	4.5
หม้อหุงข้าว	-	-	-	-	-	1	-	-	-	6	-	-	-	-	7	5.3
ไมโครเวฟ	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.8
ตู้เย็น	4	1	-	-	-	1	2	4	-	6	-	-	-	-	18	13.6
เครื่องซักผ้า	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	2	1.5

หมายเหตุ : ตัวอักษรสีเข้ม และขีดเส้นใต้ หมายถึง อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรมที่มีอยู่ภายในกิจกรรมนั้นๆ ของผู้มีรายได้น้อยที่มีการใช้งานมากที่สุด

5.2.2 กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในโถงอเนกประสงค์(ส่วน A) เติมพื้นที่

ผลจากการศึกษา พบว่า ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พักอาศัยเฉลี่ย 3- 5 คน(จกตารางที่ 5.1) การสรุปผลด้านกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อย บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในโถงอเนกประสงค์(ส่วน A) เติมพื้นที่บ้านพักอาศัยในกลุ่มนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

5.2.2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

5.2.2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

5.2.2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านพักอาศัยซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้มีจำนวน 27 หลังคาเรือน สามารถสรุปผลด้านกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มดังอย่าง ได้ ดังนี้ คือ

1) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ชั้นวางของ ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุน และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม

พฤติกรรม การใช้พื้นที่ของกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขก พบว่า ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะมีพฤติกรรมที่นั่งบนเครื่องเรือน โซฟา เก้าอี้ และนั่งกับพื้น (ร้อยละ 63) พฤติกรรมนั่งกับพื้นเพียงอย่างเดียวไม่มีเครื่องเรือน (ร้อยละ 22.2) และพฤติกรรมนั่งบนเครื่องเรือน โซฟา เก้าอี้ (ร้อยละ 14.8) (ดูตารางที่ 5.13)

ตารางที่ 5.13 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/ต้อนรับแขก ของผู้พักอาศัย บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้และนั่งกับพื้น	17	63
นั่ง/นอนกับพื้นอย่างเดียว	6	22.2
นั่ง/นอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้	4	14.8
รวม	27	100

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย โซฟา 3 ที่นั่ง โซฟา 2 ที่นั่ง, เก้าอี้มีเท้าแขน, โต๊ะกลาง, เก้าอี้, เก้าอี้ไม้, ชุดม้าหิน, ชั้นวางของ, โต๊ะอเนกประสงค์, ตู้วางของและตู้โชว์, โต๊ะญี่ปุ่น, ลิ้นชักใส่ของ โดยมีขนาด

มาตรฐานเครื่องเรือนทั่วไป (ขนาด 1/ที่นั่ง = 0.45×0.45 ม.) แตกต่างกันไป รูปแบบ, วัสดุและสีโดยมีรายละเอียดของการศึกษาดังต่อไปนี้

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง โซฟา 2 ที่นั่ง, เก้าอี้มีเท้าแขน, ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยางหุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่งและแบบที่เป็น 1 ที่นั่ง โดยวางเรียงจัดตามความพอใจของผู้พักอาศัย โดยเมื่อผู้พักอาศัยได้เลือกซื้อชุดรับแขกแบบโซฟาแบบนี้มา จะมีโต๊ะกลางอยู่ในชุดด้วย ซึ่งลักษณะของโต๊ะกลางนั้นจะใช้วัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นกระจกสีชาและตัวโครงสร้างของโต๊ะกลางจะเป็นเหล็กพ่นสีดำ

รองลงมาคือ เก้าอี้พลาสติก มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน ซึ่งเก้าอี้ในลักษณะนี้จะมีวางขายทั่วไปตามท้องตลาด มีสีสันทันแตกต่างกันออกไป เช่น สีแดง สีขาว สีเขียว เป็นต้น

เก้าอี้ไม้ จะใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสี่เหลี่ยมวงกลมหรือวงรีมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมีขนาดประมาณ $0.60 \times 1.80 \times 0.45$ ม. และแบบที่เป็นเก้าอี้เท้าแขน ขนาดประมาณ $0.55 \times 0.55 \times 0.45$ ม. ซึ่งจะมีจำหน่ายตามร้านเฟอร์นิเจอร์และรถเข็นขาย

เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน ใช้วัสดุ ไม้จริง, โครงสร้างเป็นท่อเหล็กส่วนที่นั่งเป็นผ้า สามารถปรับนั่งปรับนอนได้ เมื่อเลิกใช้งานสามารถพับเก็บได้ มีขนาดประมาณ $0.55 \times 1.00 \times 0.45$ ม.

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว บ้านของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมและบ้านที่มีการต่อเติมบางส่วนส่วนใหญ่จะใช้เครื่องเรือนที่เป็นเครื่องเรือนสำหรับใช้นอกอาคารนำมาใช้เป็นเครื่องเรือนรับแขกและใช้นั่งเล่นของสมาชิกและแขกผู้มาเยือน เช่น ชุดม้าหิน ซึ่งมีขายตามท้องตลาดทั่วไปโดยผู้พักอาศัยนั้นจะนำมาวางไว้ในพื้นที่ส่วน A (ลานอเนกประสงค์ที่ต่อเติม) และส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ชุดม้าหินนี้จะมีรูปแบบทำมาจากซีเมนต์ทาสี หรือเป็นหินขัดหล่อออกมา โดยจะมีม้านั่ง 4 ตัว และมีโต๊ะกลางซึ่งลักษณะของโต๊ะกลางนั้นก็แตกต่างกันออกไปทั้งในรูปแบบของ สีเหลี่ยม วงรี เป็นต้น

ชั้นวางของ

ชั้นวางของ เป็นเครื่องเรือนผู้พักอาศัยใช้ในการวางของอุปกรณ์ต่างๆ ชั้นวางของนั้นมีหลายวัสดุแตกต่างกันไป เช่น วัสดุเป็นไม้ เส้นลวดชุบเคลือบพลาสติก เหล็ก และ พลาสติก เป็นต้น ขนาด $0.30 \times 0.45 \times 0.45$ ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

โต๊ะอเนกประสงค์ คือ โต๊ะผู้มีรายได้น้อยใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น วางของ อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้เป็นโต๊ะรับประทานอาหาร โดยโต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด $0.80 \times 0.80 \times 0.75$ ม. วัสดุที่ใช้ พื้นผิวด้านบน เป็นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด, กระจกยัด, อลูมิเนียม, เหล็กขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่

ตู้วางของและตู้โชว์

ตู้วางของและตู้โชว์ส่วนใหญ่จะใช้ในการวางของสวยงาม ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของและตู้โชว์จะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้ สี สีโอ๊ค เป็นต้น โดยจะมีบานเปิดด้านบนเป็นบานเปิดกระจกใส ด้านล่างตู้เป็นบานไม้ทึบ ภายในตู้จะมีชั้น ขนาดของตู้ 0.40x0.60x1.80 ม.

โต๊ะญี่ปุ่น

โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนที่สามารถใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น ทำงานอดิเรก รับประทานอาหาร, เขียนหนังสือ เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35, 0.80x0.80x0.75 ม. พื้นผิวด้านบนเป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายมินเนตลวดลาย ธรรมชาติ ลายไม้ ลายการ์ตูน ต่างๆ เป็นต้น ขาของโต๊ะญี่ปุ่นเป็นขาเหล็ก ในบางบ้านพักอาศัยมีการใช้ท่อพีวีซีในการต่อขาเพื่อความสูงของโต๊ะ

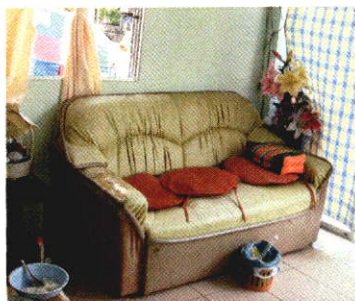
ลิ้นชักใส่ของ

ลิ้นชักใส่ของใช้ใส่วางของจะเป็นลิ้นชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น เป็นลิ้นชักพลาสติกซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป มีมากมายหลากสี

อุปกรณ์ประกอบการใช้สอยของชุดนั่งเล่น/นอนเล่นและรับแขกนี้จะเป็นหมอนหนุนหรือหมอนอิง ซึ่งผู้พักอาศัยใช้สำหรับหนุนพักผ่อนในบางช่วงเวลา

ตัวอย่าง โซฟา 3 ที่นั่ง ทำจากโครงสร้างไม้บุ
ฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกัน
ออกไป และเป็นเครื่องเรือนในกิจกรรม
นั่งเล่น/นอนเล่น/และรับแขกเป็นส่วนใหญ่

ตัวอย่าง โซฟา 2 ที่นั่ง ทำจากโครงสร้างไม้บุ
ฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกัน
ออกไป และเป็นเครื่องเรือนในกิจกรรม
นั่งเล่น/นอนเล่น/และรับแขกเป็นส่วนใหญ่

โต๊ะกลางนั้นจะใช้วัสดุพื้นผิวด้านบนเป็น
กระจกสีชาและตัวโครงสร้างของโต๊ะกลาง
จะเป็นเหล็กพ่นสีดำ ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะ
นิยมวางไว้ชิดผนัง

ตัวอย่าง เก้าอี้พลาสติก มีทั้งเก้าอี้เท้าแขนและ
เก้าอี้ไม่มีเท้าแขน เก้าอี้ในลักษณะนี้จะมี
วางขายทั่วไปตามท้องตลาด หาซื้อได้ง่าย
สีสันทันแตกต่างกันออกไป เป็นเครื่องเรือนที่ใช้
ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก กลุ่มที่นิยมใช้ คือ
ผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1

เก้าอี้ไม้ จะ ใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสี
เคลือบเงาธรรมชาติมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนัง
พิงและที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3
ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.

ตัวอย่าง เครื่องเรือนรับแขกและใช้นั่งเล่น ชุดม้าหิน
โดยผู้พักอาศัยนั้นจะนำมาวางไว้ในพื้นที่ส่วน A
(ลานอเนกประสงค์ที่จอดรถเดิม) และส่วน C (พื้นที่
ข้างบ้าน) ทำมาจากซีเมนต์ทาสี หรือเป็นหินขัดหล่อ
ออกมา โดยจะมีที่นั่ง 4 ตัว และมีโต๊ะกลาง

ตัวอย่าง ชั้นวางของ ทำจากไม้เป็นเครื่องเรือน
Knockdown สามารถถอดประกอบได้ เป็นเครื่อง
เรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก

ตัวอย่าง โต๊ะอเนกประสงค์ โครงสร้างทำจากไม้จริง พื้นผิวด้านบนทำจากปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวด้วยลามิเนตเป็นเครื่องเรือนที่ประกอบได้หลากหลายกิจกรรม

ตัวอย่าง ตู้วางของ,ตู้โซฟาเป็นเครื่องเรือน Knockdown บานเปิดด้านบนเป็นกระจกใส ด้านล่างเป็นบานเปิดปิดที่ภายในมีชั้นสำหรับวางของ

ตัวอย่าง โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนอเนกประสงค์ เมื่อไม่มีการใช้งานผู้พักอาศัยสามารถพับเก็บได้ ทำให้มีพื้นที่ว่างในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

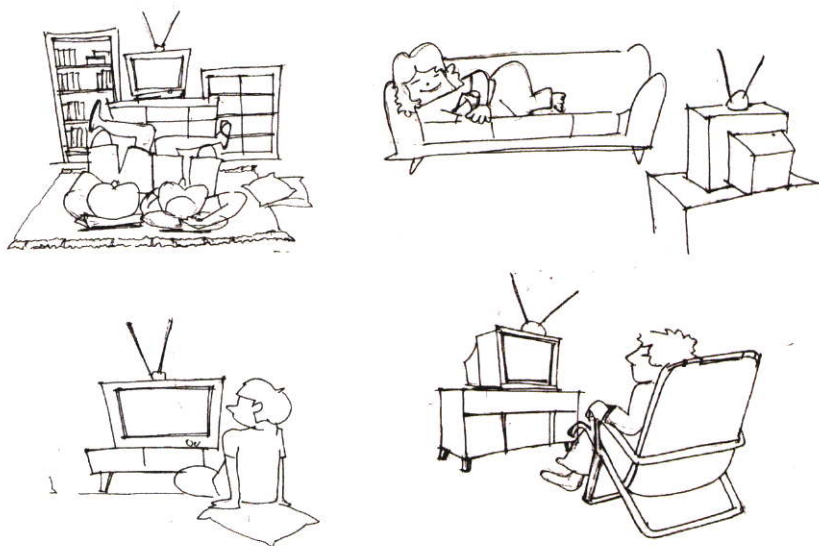

ตัวอย่าง ลินชักสำเร็จรูปหาซื้อได้ง่าย ใช้สำหรับใส่ของ อุปกรณ์ต่างๆ ภายในบ้านเป็นเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก

ภาพที่ 5.19 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก

2) กิจกรรมดูโทรทัศน์บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้หรือชั้นวางโทรทัศน์และเครื่องเสียง ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์

กิจกรรมดูโทรทัศน์ภายในบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่จะเป็นตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ ทับซ้อนกับพื้นที่นั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกซึ่งเป็นพื้นที่เดียวกัน ฉะนั้นอุปกรณ์ต่างๆ จึงใช้ร่วมกับกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น

ภาพที่ 5.20 แสดงพฤติกรรมการดูโทรทัศน์

พฤติกรรม การดูโทรทัศน์ เกินกว่าครึ่งจะใช้นั่งนอนบนเครื่องเรือนเช่น โซฟา เก้าอี้และนั่งบนพื้น(ร้อยละ66.7) นั่งนอนบนพื้น(ร้อยละ 22.2) และนั่งนอนบนเครื่องเรือนเช่น โซฟา เก้าอี้ (ร้อยละ 11.1) (ดูตารางที่5.14)

ตารางที่5.14 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์ ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้ และนั่งนอนบนพื้น	18	66.7
นั่งนอนบนพื้น	6	22.2
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้	3	11.1
รวม	27	100

ข้อสังเกตจากการศึกษาพฤติกรรมดังกล่าว ทำให้ทราบว่าพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยนั้นจะมีพฤติกรรมส่วนใหญ่จะใช้นั่งนอนบนเครื่องเรือนเช่น โซฟา เก้าอี้และนั่งบนพื้น(ร้อยละ69.6) แต่บ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่จะมีพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ส่วนใหญ่ใช้นั่งนอนบนพื้น (ร้อยละ 64.7) ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยจากสภาพ

เศรษฐกิจ รายได้ของครอบครัวและเนื่องจากมีพื้นที่ที่จำกัด ซึ่งต้องใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ หากมีเครื่องเรือนมากขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อเรื่องของพื้นที่

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมคูโทรทัศน์ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ประกอบด้วย ตู้วางโทรทัศน์ โซฟา ชั้นวางของ ตู้วางโทรทัศน์

ตู้วางโทรทัศน์และเครื่องเล่นวีซีดี ดีวีดี และเครื่องเสียง ที่พบจากการศึกษาทำจากวัสดุที่แตกต่างกัน 3 ชนิด คือ

- ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียง แบบ Knockdown ใช้ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีบีช สีไม้ แอช สีโอ๊ค สีเทาลายหินแกรนิตและแบบพ่นสีพลาสติก ตู้มีขนาด 0.60x0.80x0.90, 0.60x1.20x1.10, 0.60x1.20x1.80 ม.ด้านบนใช้วางโทรทัศน์ด้านล่าง เป็นชั้นวางเครื่องเล่นซีดี ดีวีดี มีชั้นสำหรับวางซีดี มีชั้นวางบานเปิดกระจกใช้วางเครื่องเสียง และอาจมีลิ้นชักซึ่งตู้วางโทรทัศน์ในรูปแบบนี้ผู้พักอาศัยจะนิยมใช้กันมาก

- ตู้วางโทรทัศน์แบบใช้ไม้จริง โครงไม้จริง ทำสีธรรมชาติขนาด 0.55x 1.10x1.10, 0.55x1.80x 2.00 ม.ด้านบนวางโทรทัศน์ ด้านล่างเป็นลิ้นชักและบานเปิด มีชั้นวางของเปิดโล่ง

- ตู้วางโทรทัศน์แบบไม้จริง ทำสีธรรมชาติ ขนาด 0.55x1.60x1.00 ม. ด้านล่างเป็นตู้เป็นบานเปิดกระจกกรอบบานเป็นไม้จริง

โซฟา

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่ง

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 เป็นต้น

ตัวอย่าง ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียงแบบ Knockdown เป็นเครื่องเรือนที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เลือกใช้เนื่องจากหาซื้อได้ง่าย

ตัวอย่าง รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำ
จากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสี
แตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสี
ครีม

ตัวอย่าง ชั้นวางของที่แบบ Knockdown ประกอบ
กิจกรรมคู่มือทัศนฟังเพลง เป็นเครื่องเรือนที่ใช้
ประกอบกับตู้วางทีวี

ภาพที่ 5.21 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมคู่มือทัศนฟังเพลง

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็กบ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบ
พฤติกรรม (คูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ แปลเด็ก

ภาพที่ 5.22 พฤติกรรมการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย

พฤติกรรม ในการเลี้ยงเด็ก การเลี้ยงเด็กแบบให้แปลสำเร็จรูป นอนแปลผ้าที่ผู้พักอาศัยทำขึ้นเอง หรือให้เด็กนอนบนเบาะ ซึ่งทั้งสามลักษณะดังกล่าวมีพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ใกล้เคียงกัน และในการเลี้ยงเด็กนั้นผู้พักอาศัยจะต้องมีพื้นที่สำหรับวางของสัมภาระของเด็กทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นตะกร้าผ้า กระจดน้ำร้อน ที่วางอุปกรณ์ในการชงนม เป็นต้นและในกรณีของเด็กที่กำลังโตนั้นพื้นที่สำหรับคลาน เล่นของเล่นต่างๆ ผู้พักอาศัยต้องมีพื้นที่ที่ค่อนข้างโล่งเพื่อให้เด็กเล่นของเล่นและคลาน เป็นต้น

เครื่องเรือนที่สำคัญในกิจกรรมเลี้ยงเด็ก คือ แปลเด็กและชั้นวางของ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ คือ แปลเด็ก

ในการศึกษาในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงแปลเด็กที่เป็นเหล็ก สแตนเลส เท่านั้น เนื่องจากแปลเด็กที่เป็นผ้านั้นเมื่อเลิกใช้งานก็ไม่ส่งผลในเรื่องพื้นที่เพราะผู้ใช้สามารถเก็บแปลได้ด้วยการถอดหรือปลดเชือกออกจากที่แขวนหรือผูกไว้

แปลเด็ก ใช้วัสดุโครงสร้างเป็นเหล็ก แล้วมีผ้าลูกไม้หรือผ้าตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันยุงและแมลงมาไต่ตอมทำให้รบกวนการหลับนอนของเด็ก ขนาดของแปลเด็ก 0.80x1.20x1.00 ม.

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 เป็นต้น

ตัวอย่าง แปลเด็กใช้วัสดุโครงสร้างเป็นเหล็ก แล้วมีผ้าลูกไม้หรือผ้าตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันยุงและแมลงมาไต่ตอมทำให้รบกวนการหลับนอนของเด็ก ขนาดของแปลเด็ก 0.80x1.20x1.00 ม.

ตัวอย่าง ชั้นวางของที่ทำจากไม้ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.80x1.10 เป็นเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเลี้ยงเด็ก

ภาพที่ 5.23 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเลี้ยงเด็ก

4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยพบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรมส่วนใหญ่ (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ เก้าอี้ โต๊ะหนังสือ โต๊ะทำงาน และโต๊ะอเนกประสงค์

ภาพที่ 5.24 พฤติกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ

กิจกรรมการอ่าน/เขียนหนังสือนั้น ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้เวลาในช่วงหลังจากรับประทานอาหารเย็น

พฤติกรรม การอ่านหนังสือ พบว่า พบว่า ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะนั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน(ร้อยละ85.7) และนั่งอ่านหนังสือบนชุดโซฟา โต๊ะกลาง (ร้อยละ 14.3) (จากตารางที่ 5.15)

ตารางที่5.15 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบน โต๊ะทำงาน	6	85.7
นั่งอ่านหนังสือบนชุดโซฟา โต๊ะกลาง	1	14.3
รวม	7	100

เครื่องเรือน ของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ คือ เก้าอี้ โต๊ะอเนกประสงค์ โต๊ะทำงาน และ โต๊ะอ่านหนังสือของเด็ก

เก้าอี้

เก้าอี้มี 2 ประเภทด้วยกันคือ

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45,0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีนํ้าเงิน สีเขียวเป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก
- เก้าอี้โครงสร้างเหล็ก มีเบาะนั่งหุ้มพองน้ำ ขนาด 0.48x0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75 ม.

โต๊ะทำงาน

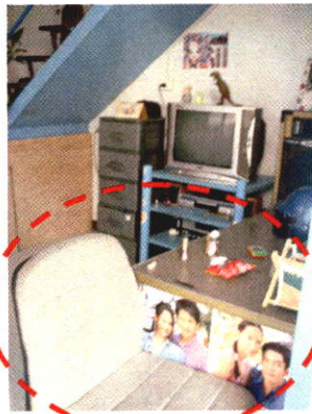
โครงสร้างและตัวโต๊ะเป็นเหล็กพ่นสี พื้นผิวด้านบนเป็นเหล็กและวางด้วยกระจกใส ด้านล่าง Top มีลิ้นชัก สำหรับใส่ของ ขนาด 0.80x1.60x0.80 ม.

โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก

โครงสร้างของโต๊ะเป็นเหล็ก สามารถพับเก็บได้ พื้นผิวด้านบนโต๊ะมีลวดลาย กข ขนาด 0.40x0.60x0.60 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะอเนกประสงค์ โครงสร้างทำจากไม้จริง พื้นผิวด้านบนทำจากปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวด้วยลามิเนต เก้าอี้พลาสติก เป็นเครื่องเรือนที่ประกอบได้หลากหลายกิจกรรม

ตัวอย่าง เก้าอี้สำนักงาน โครงสร้างเหล็ก มีเบาะนั่งหุ้มฟองน้ำ ขนาด 0.48x0.45x0.45 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะอ่านเขียนหนังสือเด็ก โครงสร้างของโต๊ะเป็นเหล็ก สามารถพับเก็บได้ พื้นผิวด้านบนโต๊ะมีลวดลาย กข ขนาด 0.40x0.60x0.60 ม.

ภาพที่ 5.25 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือเขียนหนังสือ

5) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้สำนักงานและ โต๊ะคอมพิวเตอร์ และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ คอมพิวเตอร์

ภาพที่ 5.26 พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ลักษณะพฤติกรรมการนั่งในการทำงาน

พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ในบ้านบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย ทำงานคอมพิวเตอร์นั้นผู้พักอาศัยจะตั้งคอมพิวเตอร์บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ โต๊ะทำงาน ฉะนั้นพฤติกรรมการใช้งานคือ ผู้ใช้งานจะนั่งบนเก้าอี้ เก้าอี้สำนักงาน และมองหน้าจอที่วางอยู่บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ (ดูภาพที่ 5.26) ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ของผู้พักอาศัยนี้มีความเหมาะสมมากเนื่องจากการวาง ความสูงของโต๊ะ และการนั่งซึ่งนั่งบนเก้าอี้ คิดว่าารนั่งทำงานคอมพิวเตอร์บนพื้นซึ่งทำให้ผู้ใช้ อาจเกิดความเมื่อยล้าได้

เครื่องเรือน ประกอบกิจกรรมคอมพิวเตอร์ คือ เก้าอี้สำนักงาน เก้าอี้ โต๊ะคอมพิวเตอร์และ โต๊ะทำงาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ คือ

เก้าอี้สำนักงาน

เก้าอี้สำนักงาน พนักพิงหลังและเบาะนั่งบุด้วยฟองน้ำ หุ้มด้วยวัสดุ กำมะหยี่ ผ้า หนัง มีล้อเลื่อนได้ ขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.42 ม. มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน

เก้าอี้

เก้าอี้ที่พบจากการสำรวจ มีดังนี้ คือ

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก
- เก้าอี้โครงสร้างเหล็ก ขาพับได้ มีเบาะนั่งบุฟองน้ำ หุ้มด้วยพลาสติก ขนาด 0.45x0.45x0.45 ม.

โต๊ะวางคอมพิวเตอร์

เป็นเครื่องเรือน แบบ Knockdown มีทั้งแบบไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด และแบบโครงอลูมิเนียมหรือเหล็กและชั้นวางเป็นไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด มีที่วางคอมพิวเตอร์ ช่องวางซีพียู ชั้นวางซีดี ชั้นวางคีย์บอร์ด ขนาด 0.55x0.80x 0.85, 0.55x0.80x1.50 ม.

โต๊ะทำงาน

โครงสร้างและตัวโต๊ะเป็นเหล็กพ่นสี พื้นผิวด้านบนเป็นเหล็กและวางด้วยกระจกใส ด้านล่าง Top มีลิ้นชัก สำหรับใส่ของ ขนาด 0.80x1.60x0.80 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะวางคอมพิวเตอร์แบบ Knockdown และเก้าอี้สำนักงาน เป็นเครื่องเรือนที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้ในกิจกรรมคอมพิวเตอร์

ตัวอย่าง โต๊ะคอมพิวเตอร์ แบบ Knockdown และเก้าอี้เหล็กพับขา ส่วนของที่นั่งบุฟองน้ำ หุ้มด้วยพลาสติกขนาด 0.45x0.45x0.45 ม.

ภาพที่ 5.27 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์

6) กิจกรรมรับประทานอาหารบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้ ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้คือ พัดลม กระจกน้ำร้อน หม้อหุงข้าว ไมโครเวฟ ตู้เย็น

กิจกรรมการรับประทานอาหารใช้พื้นที่จะเป็นพื้นที่เดียวกับพื้นที่นั่งเล่น/นอนเล่น แบ่งพฤติกรรมได้เป็น 3 แบบ คือ การนั่งรับประทานอาหารบนพื้น นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา และนั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน

ภาพที่ 5.28 พฤติกรรมการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการรับประทานอาหารภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย การรับประทานอาหารของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 2 .1บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A เติมพื้นที่ พบว่านั่งรับประทานอาหารบนพื้น (ร้อยละ 51.9) นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา (ร้อยละ40.7) และนั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน(ร้อยละ7.4) (ดูตารางที่ 5.16)

ตารางที่5.16 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งรับประทานอาหารบนพื้น	14	51.9
นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา	11	40.7
นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ รับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน	2	7.4
รวม	27	100

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมรับประทานอาหารภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อยทั้ง 3 กลุ่มประกอบด้วย เก้าอี้ โต๊ะอเนกประสงค์ โต๊ะญี่ปุ่น ตู้วางของตู้โชว์

เก้าอี้

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

- เก้าอี้ไม้ แบบมีพนักพิงหลังและแบบไม่มีพนักพิงหลัง ขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45 ม. เก้าอี้ประเภทนี้สามารถพับเก็บได้

โต๊ะอเนกประสงค์

เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

โต๊ะญี่ปุ่น

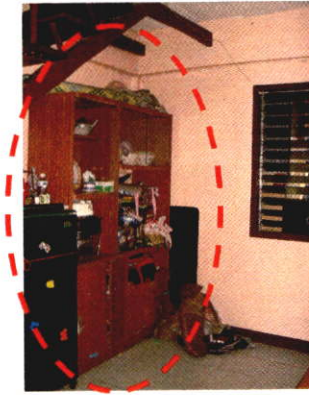
โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนที่สามารถใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น ทำงานอดิเรก รับประทานอาหาร, เขียนหนังสือ เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35, 0.80x0.80x0.75 ม. พื้นผิวด้านบนเป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลามิเนตลวดลาย ธรรมชาติ ลายไม้ ลายการ์ตูน ต่างๆ เป็นต้น ขาของโต๊ะญี่ปุ่นเป็นขาเหล็ก ผู้พักอาศัยใช้โต๊ะญี่ปุ่นวางอาหารและผู้พักอาศัยนั่งบนพื้นนั่งรับประทานอาหาร

ตู้วางของตู้โซฟา

ตู้วางของและตู้โซฟาส่วนใหญ่จะใช้ในการวาง ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของและตู้โซฟาจะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้ สีบิช สีโอ๊ค เป็นต้น โดยจะมีบานเปิดด้านบนเป็นบานเปิดกระจกใส ด้านล่างตู้เป็นบานไม้ทึบ ภายในตู้จะมีชั้นขนาดของตู้ 0.40x0.60x1.80 ม.

← ตัวอย่าง โต๊ะรับประทานอาหาร ทำจากไม้ยางพารา โต๊ะและเก้าอี้สามารถพับเก็บได้

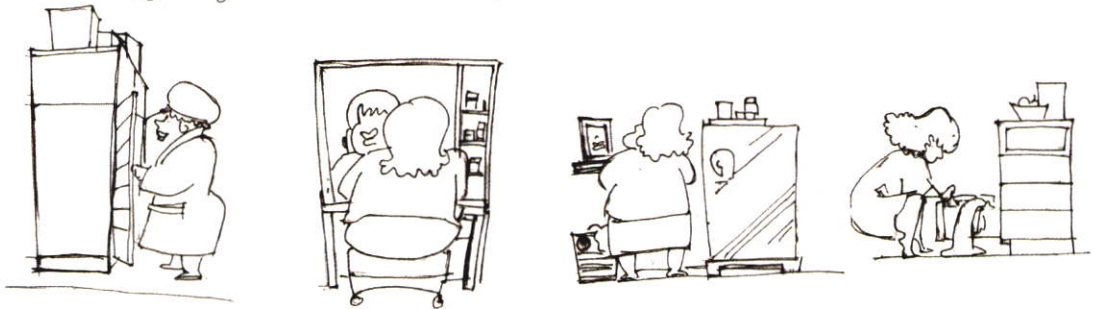

ตัวอย่าง ตู้วางของและตู้โชว์ส่วนใหญ่จะใช้ในการวาง ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของ และตู้โชว์จะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้

ภาพที่ 5.29 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมรับประทานอาหาร

7) กิจกรรมแต่งตัวบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมแต่งตัวในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย การแต่งกายเสื้อผ้า การแต่งหน้าทำผม ส่งผลกระทบต่างๆ เป็นต้น ซึ่งพื้นที่ในส่วนนี้จะตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างมีความเป็นส่วนตัวมีการปิดล้อม

ภาพที่ 5.30 แสดงพฤติกรรมแต่งตัว

พฤติกรรม การแต่งตัวของผู้พักอาศัยใน บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ในกลุ่มนี้จะมีจำนวนของเครื่องเรือนที่หลากหลาย และมีจำนวนมากขึ้นกว่าบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มี การต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ นั้นพบว่าพฤติกรรมแต่งตัวโดยมีเครื่องเรือน ลิ่นชัก, ราวแขวนผ้า(ร้อยละ 13.3) ซึ่งหมายถึง ผู้พักอาศัยนั้นมีพฤติกรรมการแขวนผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้าและพับผ้าไว้ในลิ่นชัก พฤติกรรมแต่งตัวโดยมีเครื่องเรือน ตู้เสื้อผ้า, ราวแขวนผ้า, ลิ่นชัก, โต๊ะเครื่องแป้ง(ร้อยละ 13.3) ซึ่งพฤติกรรมคือ ผู้พักอาศัยมีการหยิบผ้าจากราวแขวนผ้า เช่น ผ้าเช็ดตัวไปเข้าห้องน้ำจากนั้นอาบน้ำเสร็จก็ออกมาแต่งตัวโดยหยิบเสื้อผ้าจากตู้เสื้อผ้า ลิ่นชักต่างๆ เมื่อแต่งตัวเสร็จก็เอาผ้าไปแขวนที่ราวแขวนผ้า จากนั้น แต่งหน้าทำผมที่โต๊ะเครื่องแป้ง(ร้อยละ 13.3) พฤติกรรมแต่งตัวที่มีแต่เครื่องเรือน ราวแขวนผ้า(ร้อยละ 13.3) พฤติกรรมแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้า, ลิ่นชัก, กระจกเงา (ร้อยละ 13.3) ซึ่งพฤติกรรมของผู้พักอาศัยคือ มีการแขวนผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้า พับผ้าไว้ในลิ่นชักซึ่งผู้พักอาศัยจะอาบน้ำจากห้องน้ำและมาหยิบเสื้อผ้าจากลิ่นชักหรือตู้เสื้อผ้า จากนั้นก็แต่งหน้าทำผม บริเวณกระจกเงา พฤติกรรมแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้า, ลิ่นชัก, (ร้อยละ 13.3) พฤติกรรมคือ

แขวนเสื้อผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้าและพับผ้าไว้ในลิ้นชัก เมื่อต้องการเปลี่ยนหรือแต่งตัวก็สามารถหยิบเสื้อผ้าจากตู้เสื้อผ้าและลิ้นชักได้ พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก, ราวแขวนผ้า (ร้อยละ6.7) พฤติกรรม คือ แขวนเสื้อผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้าหรือ ราวแขวนผ้า และพับผ้าไว้ในลิ้นชัก เมื่อต้องการเปลี่ยนหรือแต่งตัวก็สามารถหยิบเสื้อผ้าจากตู้เสื้อผ้า ราวแขวนผ้า และลิ้นชักได้ พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือน ราวแขวนผ้า, โตะเครื่องแป้ง (ร้อยละ6.7) พฤติกรรมคือ ผู้พักอาศัยจะแขวนเสื้อผ้าต่างๆ ไว้ที่ราวแขวนและเมื่อต้องการแต่งตัวเปลี่ยนเครื่องแต่งกายต่างๆ ก็หยิบเสื้อผ้ามาจากราวแขวนและมานั่งแต่งหน้า หวีผม ต่างๆ ที่โตะเครื่องแป้ง ซึ่งเครื่องเรือนทั้งสองชั้นนี้ก็มี ความสำคัญกัน พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือน ลิ้นชัก (ร้อยละ6.7) พฤติกรรม คือ ผู้พักอาศัย จะพับผ้าใส่ไว้ในลิ้นชักเมื่อต้องการแต่งตัวหรือแต่งกายก็หยิบเสื้อผ้าที่พับไว้นั้นสวมใส่ พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้าบานเปิดด้านหน้าเป็นกระจกเงา (ร้อยละ6.7) พฤติกรรมคือ ผู้พักอาศัยจะแขวนเสื้อผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้า และต้องการแต่งตัวก็หยิบเสื้อผ้านั้นมาใช้ เมื่อแต่งตัวเสร็จก็สามารถส่องกระจกตรวจสอบ ความเรียบร้อยของการแต่งตัวได้ พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้า, โตะเครื่องแป้ง (ร้อยละ6.7) พฤติกรรมคือ ผู้พักอาศัยจะแขวน พับ เสื้อผ้าต่างๆ ไว้ที่ตู้เสื้อผ้าแขวนและเมื่อต้องการแต่งตัวเปลี่ยนเครื่องแต่งกายต่างๆ ก็หยิบเสื้อผ้ามาจากตู้เสื้อผ้าและมานั่งแต่งหน้า หวีผม ต่างๆ ที่โตะเครื่องแป้ง ซึ่งเครื่องเรือนทั้งสองชั้นนี้ก็มี ความสำคัญกัน(ดูตารางที่ 5.17)

ตารางที่5.17 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมแต่งตัว ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
ลิ้นชัก, ราวแขวนผ้า	2	13.3
ตู้เสื้อผ้า, ราวแขวนผ้า, ลิ้นชัก, โตะเครื่องแป้ง	2	13.3
ราวแขวนผ้า	2	13.3
ตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก, กระจกเงา	2	13.3
ตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก	2	13.3
ตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก, ราวแขวนผ้า	1	6.7
ราวแขวนผ้า, โตะเครื่องแป้ง	1	6.7
ลิ้นชัก	1	6.7
ตู้เสื้อผ้าบานเปิดด้านหน้าเป็นกระจกเงา	1	6.7
ตู้เสื้อผ้า, โตะเครื่องแป้ง	1	6.7
รวม	15	100

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมแต่งตัวภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ประกอบด้วย ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ลิ้นชัก ราวแขวนผ้า ตู้เสื้อผ้า

ตู้เสื้อผ้าภายในกิจกรรมแต่งตัวที่พบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้พักอาศัย จากการศึกษา ทั้งหมดพบว่าตู้เสื้อผ้าส่วนใหญ่เป็นตู้เสื้อผ้าสำเร็จรูปแบบ เป็นเครื่องเรือนแบบลอยตัว ที่ทำจากไม้ ปรกติเกิ้ลบอร์ด มีขนาดมาตรฐานตามที่มิชชาตามต้องตลาด ขนาด 0.60x1.20x2.00 ม., ขนาด 0.60x1.50x2.00 ม. ตู้ไม้อัด และเป็นตู้ไม้จริงด้านหน้าบานเป็นกระจก

รูปแบบของตู้เสื้อผ้ามี 2 บานเปิดและมีลิ้นชัก สีของตู้เสื้อผ้าเป็น สีบิช สีแอส สีไอค โต๊ะเครื่องแป้ง

โต๊ะเครื่องแป้งของผู้พักอาศัยทั้ง 3 กลุ่มพบว่า เป็น โต๊ะเครื่องแป้งแบบสำเร็จรูปแบบลอยตัว มี กระจกเงา จะมีชั้นวางของด้านข้างและด้านล่างพื้นผิวด้านบนจะเป็นลิ้นชักใหญ่ 1 ชั้น มีขนาด 0.60x0.80x1.80 ม. ทำจากไม้ปรกติเกิ้ลบอร์ด สีของโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นลายไม้ต่างๆ สีแอส สีบิช และเป็นลายหินแกรนิต ซึ่งโต๊ะเครื่องแป้งนี้จะใช้คู่กับสตูลซึ่งมีขนาดประมาณ 0.35x0.35x 0.38 ม. ลิ้นชัก

ลิ้นชัก สำหรับใส่เสื้อผ้าที่พับแล้ว หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งตัว ซึ่งลักษณะของลิ้นชักจะเป็น ลิ้นชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไปขนาด 0.30x0.55x1.10 ม.

ราวแขวนผ้า

ราวแขวนผ้าแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ราวแขวนผ้าแบบเป็นเหล็กเคลือบด้วยสีพลาสติก และราวแขวนผ้าแบบเป็นไม้ใช้แขวนผ้าขนหนูที่ใช้แล้ว ขนาดของราวแขวนผ้า 0.60x1.00x1.80 , 0.30x0.80x0.75 ม.

ซึ่งนอกจากเครื่องเรือนทั้ง 4 ชั้นที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้พักอาศัยจะมีการใช้ราวแขวนผ้า ซึ่งมี ทั้งแบบเป็นไม้ เป็นท่อเหล็กชุบเคลือบ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วผู้พักอาศัยจะใช้ท่อเหล็กมาวางในส่วน ได้บันไดและใช้เป็นราวแขวนผ้าได้ อุปกรณ์ในการแต่งตัวที่สำคัญ ชั้นหนึ่ง คือ กระจกเงา โดยที่ผู้ พักอาศัยนั้นจะติดตั้ง

ตัวอย่าง ตู้เสื้อผ้า Knockdown ที่ทำจากไม้ปรกติเกิ้ลบอร์ด มีขนาด มาตรฐานตามที่มิชชาตามต้องตลาด ขนาด 0.60x1.20x2.00 ม. มี 2 บานเปิดและลิ้นชัก ด้านในมีราวแขวนผ้าและชั้นวางผ้าที่พับแล้ว

ตัวอย่างโต๊ะเครื่องแป้งสำเร็จรูป Knockdown มีกระจกเงา จะมีชั้นวางของด้านข้างและด้านล่างพื้นผิวด้านบนจะเป็นลิ้นชักใหญ่ 1 ชั้น มีขนาด 0.60x0.80x1.80 ม. ทำจากไม้ปรกติเคลือบออร์ด สีของโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นลายไม้ต่างๆ สีแอส สีบีช เป็นต้น

ตัวอย่าง ลิ้นชัก Knockdown พลาสติก ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไปซึ่งใช้ใส่ผ้าที่พับแล้ว ซึ่งมีหลากหลายสีส้น เช่น สีขาว สีฟ้า สีเขียว เป็นต้น

ตัวอย่าง ราวแขวนผ้าแบบไม้ใช้แขวนผ้าขนหนูที่ใช้แล้ว ขนาดของราวแขวนผ้า 0.30x0.80x0.75 ม.

ภาพที่ 5.31 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมแต่งตัว

8) กิจกรรมทำงานบ้านบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่5.) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ชั้นวางของ ประเภทอุปกรณ์ประกอบที่ใช้มากที่สุด คือ ที่รองรีดผ้า และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้เย็น

ภาพที่ 5.32 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า

กิจกรรมการทำงานบ้านส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการรีดผ้า(ร้อยละ 77.8) และซักผ้า (ร้อยละ 22.2) (ดูตารางที่ 5.18) ซึ่งพฤติกรรมการรีดผ้านั้นส่วนใหญ่จะใช้ที่รองรีดแบบสำเร็จรูปทั้งในรูปแบบนั่งรีดและยืนรีด และพฤติกรรมของการซักผ้าในที่นี้ คือ การใช้เครื่องซักผ้า(ที่มีการใช้พื้นที่วางในชั้นล่างในส่วนA และ B)

ตารางที่5.18 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติม เพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
รีดผ้า	7	77.8
ซักผ้าด้วยเครื่องซักผ้า	2	22.2
รวม	9	100

เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานบ้าน ได้แก่ เก้าอี้ ชั้นวางของ ลิ่นซักใต้อ่างของ ราวแขวนผ้า และอุปกรณ์ประกอบ คือ ที่รองรีดเสื้อผ้า

เก้าอี้

เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45,0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียวเป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 ม. เป็นต้น

ลิ่นซัก

ลิ่นซัก สำหรับใต้อุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งลักษณะของลิ่นซักจะเป็น Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป ขนาด 0.30x0.55x1.10 ม.

ที่รองรีด

ที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมทำงานบ้านซึ่งที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ที่มีขายสำเร็จรูปตามท้องตลาด ขนาด 0.30x0.60x0.30 ม. และ 0.30x0.90 ความสูงสามารถปรับระดับได้ซึ่งอุปกรณ์ชิ้นนี้นอกจากจะใช้งานรีดผ้าแล้วยังสามารถทำเป็น โต๊ะเขียนหนังสือได้ด้วย การรีดผ้านั้นในบ้านพักอาศัยบางหลังไม่มีที่รองรีด ผู้พักอาศัยใช้ผ้าห่มปูบนพื้นแล้ววางผ้าที่จะรีดลงบนผ้าห่มแทนการใช้ที่รองรีด

ตัวอย่าง ชั้นวางของทำจากเส้นเหล็กเส้นลวด
ชุบพลาสติก ขนาด $0.50 \times 0.50 \times 1.10$ ม. ใช้วาง
ของอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการทำงานบ้าน เป็น
เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานบ้าน

ตัวอย่าง ที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ประกอบ
กิจกรรมทำงานบ้านซึ่งที่รองรีดเป็นอุปกรณ์
ที่มีขายสำเร็จรูปตามท้องตลาด ขนาด
 0.30×0.90 ความสูงสามารถปรับระดับได้

ภาพที่ 5.33 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานบ้าน

9) กิจกรรมเตรียมอาหารบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยพบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ชั้นวางของ ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ หม้อหุงข้าวและตู้เย็น

พฤติกรรม ที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเตรียมอาหารของผู้พักอาศัย คือ การวางหม้อหุงข้าว กระจกนํ้าร้อนไฟฟ้า และสารับอาหาร ตู้กับข้าว ไว้ในพื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ซึ่งจากการศึกษาอาจเกิดจากการรับประทานอาหารในพื้นที่โถงอเนกประสงค์(ส่วน A)และ ห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน เช่น หากผู้พักอาศัยต้องการที่จะดื่มนํ้ากาแฟ ชักแก้ว หากผู้พักอาศัยตั้งกระจกนํ้าร้อนไฟฟ้าไว้ในห้องครัวซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ในสุดของบ้านมีพื้นที่ที่ค่อนข้างน้อยทำให้เกิดเส้นทางสัญจรที่ยาว ผู้วิจัยจึงคิดว่าการที่ผู้พักอาศัยวางกระจกนํ้าร้อนไว้ในพื้นที่ส่วน B นั้นเพื่อความสะดวกต่อการใช้งาน

เครื่องเรือน ประกอบกิจกรรมเตรียมอาหาร มีดังนี้ คือ ชั้นวางของ โต๊ะอเนกประสงค์ โต๊ะญี่ปุ่น และลิ้นชักใส่ของ

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้นลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ

0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 ม. เป็นต้น ผู้พักอาศัยใช้ในการวางเครื่องใช้ไฟฟ้าในการเตรียมอาหาร คือ หม้อหุงข้าวไฟฟ้า กระจกน้ำร้อนไฟฟ้า เป็นต้น โต๊ะอเนกประสงค์

ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม. ใช้ในการวางเครื่องปรุงก่อนที่จะรับประทานอาหาร หรือใช้ในการวางเครื่องใช้ไฟฟ้าในอุปกรณ์เตรียมอาหาร

โต๊ะญี่ปุ่น

เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35 ม.

ลิ้นชักใส่ของ

ซึ่งลักษณะของลิ้นชักจะเป็นลิ้นชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไปขนาด 0.30x0.55x1.10 ม.

← ตัวอย่าง โต๊ะอเนกประสงค์ ใช้ในการวางเครื่องปรุงก่อนที่จะรับประทานอาหาร หรือใช้ในการวางเครื่องใช้ไฟฟ้าในอุปกรณ์เตรียมอาหาร

← ตัวอย่าง ชั้นวางของ Knockdown ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดและลิ้นชัก ใช้ในการวางอุปกรณ์ในการเตรียมอาหาร

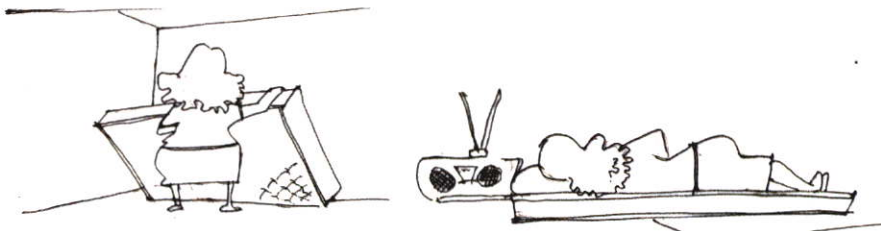
ภาพที่ 5.34 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเตรียมอาหาร

10) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ ผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้มีการเลี้ยงสุนัขซึ่งไม่ส่งผลต่อการใช้พื้นที่ภายใน เนื่องจากผู้พักอาศัยปล่อยให้ผู้อยู่ภายในพื้นที่ภายนอกบ้าน จึงไม่มีเครื่องเรือนในการเลี้ยงสัตว์ในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

11) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พฤติกรรมการเก็บรถ/จอดรถ ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้เก็บรถ/จอดรถจักรยานยนต์ จักรยาน ซึ่งส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในโถงเนกประสงค์(ส่วน A) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทางการเคหะได้ออกแบบไว้สำหรับจอดรถ ซึ่งผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้มีการต่อเติมทำเป็นที่พักอาศัย ซึ่งกิจกรรมในกลุ่มนี้ไม่มีเครื่องเรือนประกอบ

12) กิจกรรมการนอนบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พฤติกรรม พบว่า อุปกรณ์ประกอบ พฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) เครื่องเรือนที่ใช้ คือ เตียงนอน ตู้เสื้อผ้า ตู้หรือชั้นวางโทรทัศน์ ตู้วางของ ประเภทอุปกรณ์ประกอบที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุน และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม

กิจกรรมการนอนจากการออกแบบบ้านเอื้ออาทรนั้นผู้ออกแบบได้ออกแบบห้องนอนไว้ชั้นบนจำนวน 2 ห้องนอนซึ่งสามารถรองรับผู้พักอาศัยได้ประมาณ 4 คน ซึ่งจากที่ผู้พักอาศัยได้เข้าไปศึกษาทำให้ทราบว่าเมื่อเหตุผลบางประการที่ผู้พักอาศัยจำนวนหนึ่งต้องใช้พื้นที่ชั้นล่างในการนอนเนื่องจากเหตุผล คือ ผู้พักอาศัยเป็นผู้สูงอายุไม่สะดวกในการขึ้นบันได ผู้พักอาศัยพักอาศัยภายในบ้านจำนวนหลายคนทำให้ไม่มีความเป็นส่วนตัวจึงต้องแยกออกมานอนในพื้นที่ว่างชั้นล่าง เป็นต้น

ภาพที่ 5.35 พฤติกรรมการนอนของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการนอนของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยส่วนใหญ่จะนอนบนที่นอนพับ ที่นอนปิกนิก(ร้อยละ 77.8) และนอนบนเตียงนอน (ร้อยละ 22.2) (ดูตารางที่ 5.19)

ตารางที่ 5.19 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมการนอน ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นอนบนที่นอนพับ ที่นอน ปิกนิก	7	77.8
เตียงนอน	2	22.2
รวม	9	100

เครื่องเรือนในกิจกรรมการนอนของผู้พักอาศัยที่มีรายได้น้อยที่มีการนอนในพื้นที่ว่างชั้นล่างนั้นมีเครื่องเรือนและอุปกรณ์ประกอบ ดังนี้ ที่นอนปิกนิก หมอนหนุน และเตียงนอน

ที่นอน

ที่นอนที่พบจากการสำรวจพบว่า มีทั้งเป็นแบบที่นอนสำเร็จรูป ที่นอนปิกนิก ซึ่งมีขนาดที่แตกต่างกัน

ที่นอนสำเร็จรูปส่วนใหญ่จะมีขนาด 1.80 x 2.00 ม.ขนาดของที่นอนปิกนิกนั้นเป็นขนาดมาตรฐานที่มีขายทั่วไปตามท้องตลาด ขนาด 1.20x2.00 ม.ขึ้นไป

หมอนหนุน

จากการสำรวจส่วนใหญ่ที่พบจะเป็นหมอนที่ผู้พักอาศัยทำขึ้นเอง ซึ่งมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก

เตียงนอน

เตียงนอนจากการสำรวจพบว่าเตียงที่ผู้พักอาศัยใช้นั้นจะเป็นเตียงเดี่ยวขนาด 1.10 x 2.00 x 0.40 ม.มี 2 ลักษณะ คือ เป็นเตียง Knockdownสำเร็จรูป มีทั้งไม้ปาร์ติเคิลบอร์ดและเป็นเตียงเหล็ก

ตัวอย่าง ที่นอน
หมอนหนุนของผู้
พักอาศัยใน
กิจกรรมการนอน
ในพื้นที่ว่าง

ตัวอย่างเตียงKnockdownสำเร็จรูป ไม้ปาร์ติเคิล
บอร์ด1.10 x 2.00 x 0.40 ม.

ภาพที่ 5.36 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมการนอน

13) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พฤติกรรม พบว่า
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หิ้งสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของผู้พักอาศัย จะมีการติดตั้งหิ้งไหว้
สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ติดไว้กับผนัง เพราะฉะนั้นพฤติกรรม คือ การยื่นไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์และ
ยื่นบนเก้าอี้หน้าดอกไม้ ชูปปักไว้บนหิ้ง (ภาพที่ 5.)

ภาพที่ 5.37 พฤติกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์นี้ไม่มีเครื่องเรือน แต่จะมีอุปกรณ์ประกอบคือ หิ้งสักการะ
จะติดตั้ง ตั้งฉากกับผนัง

ตัวอย่างหิ้งสักการะสิ่งศักดิ์ของผู้พักอาศัย
ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นพลาสติกพื้นด้วยสี
แดงและสีทอง ขนาด 0.35x0.45x0.35

ภาพที่ 5.38 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

14) กิจกรรมประกอบอาชีพบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้ ประเภทอุปกรณ์ประกอบที่ใช้มากที่สุด คือ จักรเย็บผ้า ซึ่งกิจกรรมประกอบอาชีพที่เกิดขึ้นในบ้านพักอาศัยกลุ่มนี้ คือ การเย็บผ้า

พฤติกรรม ของการเย็บผ้า คือ ผู้พักอาศัยจะมีจักรเย็บผ้าหลากหลายชนิด ทั้งจักร โฟ่ง จักรเย็บผ้า ซึ่งผู้พักอาศัยจะนั่งบนเก้าอี้ อยู่ด้านหน้าจักรเย็บผ้าในขณะที่เย็บจะมีการเคลื่อนไหวของเท้าและมือ ซึ่งการเย็บผ้านั้นต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากเนื่องจาก ต้องมีการวางแบบ ตัดผ้าต่างๆ และการรีดผ้า

ตารางที่ 5.20 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพ ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
เย็บผ้า, รีดผ้า	5	100
รวม	5	100

ตารางที่ 5.21 (ต่อ)

กิจกรรม ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม														รวม	ร้อยละ (%)
	นั่งเล่น/รับแขก	ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	เลี้ยงเด็ก	อ่าน/เขียนหนังสือ	ทำงานคอมพิวเตอร์	รับประทานอาหาร	แต่งตัว	ทำงานบ้าน	ประกอบอาชีพ	เตรียมอาหาร	เลี้ยงสัตว์	เก็บรถ/มอเตอร์	นอน	ทำหัตถ์การะ		
ประเภทอุปกรณ์ประกอบ																
กระจก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
ที่รองรีด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
หมอนหนุน	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	80
ที่นอน	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10
เสื่อ	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	10
พรมชั้นปูพื้น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
หิ้งสักการะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
จักรเย็บผ้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า																
โทรทัศน์	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	17.2
เครื่องเสียง	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	6.9
คอมพิวเตอร์	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3.4
พริ้นเตอร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
พัดลม	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	20.7
กระติกน้ำร้อน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	3.4
หม้อหุงข้าว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	3.4
ไมโครเวฟ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	3.4
ตู้เย็น	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	2	6.9
เครื่องซักผ้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0

หมายเหตุ : ตัวอักษรสีเข้ม และขีดเส้นใต้ หมายถึง อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรมที่มีอยู่ภายในกิจกรรมนั้นๆ ของผู้มีรายได้น้อยที่มีการใช้งานมากที่สุด

5.2.2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 หลังคาเรือนจำนวนสมาชิกผู้พักอาศัยภายในบ้านพักอาศัยกึ่งพาณิชย์ โดยเฉลี่ย 3 คน ซึ่ง บ้านพักอาศัยมีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในโถงอเนกประสงค์(ส่วน A เต็มพื้นที่) เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ ค้าขาย เสริมสวย เป็นต้น

1) กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ ได้แก่ เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง ตู้วางของชั้นวางของ ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุน และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม

พฤติกรรมการใช้งาน ของกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกบ้านพักอาศัยเชิงพาณิชย์ พบว่าเกินกว่าครึ่งผู้พักอาศัยภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้และนั่งกับพื้น(ร้อยละ 60) นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้(ร้อยละ 20) และนั่งกับพื้น(ร้อยละ 20) และพฤติกรรมการนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกบ้านที่มีการต่อเติมพาณิชย์ในพื้นที่ส่วน C จะนั่งบนม้านั่ง โต๊ะหินอ่อน(ดูตารางที่ 5.22)

ตารางที่ 5.22 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขก ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้ และนั่งกับพื้น	3	60
นั่งกับพื้นอย่างเดียว	1	20
นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้	1	20
รวม	5	100

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย โซฟา 3 ที่นั่ง, เก้าอี้ไม้, ชุดม้านั่ง, ชั้นวางของ, โต๊ะอเนกประสงค์, ตู้วางของและตู้โชว์, โดยมีขนาดมาตรฐานเครื่องเรือนทั่วไป (ขนาด 1/ที่นั่ง = 0.45x0.45 ม.) แตกต่างกันที่ รูปแบบ, วัสดุและสีโดยมีรายละเอียดของการศึกษาดังต่อไปนี้

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง, เก้าอี้มีท้าวแขน, ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียวและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่งและแบบที่เป็น 1 ที่นั่ง โดยวางเรียงจัดตามความพอใจของผู้พักอาศัย

รองลงมาคือ เก้าอี้พลาสติก มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน ซึ่งเก้าอี้ในลักษณะนี้จะมีวางขายทั่วไปตามท้องตลาด มีสีอันแตกต่างกันออกไป เช่น สีแดง สีขาว สีเขียว เป็นต้น

เก้าอี้ไม้ จะใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสี่เหลี่ยมวงกลมหรือวงรีมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.และแบบที่เป็นเก้าอี้เท้าแขน ขนาดประมาณ 0.55x0.55x0.45 ม. ซึ่งจะมีจำหน่ายตามร้านเฟอร์นิเจอร์และรถเข็นชั้นวางของ

ชั้นวางของ เป็นเครื่องเรือนผู้พักอาศัยใช้ในการวางของอุปกรณ์ต่างๆ ชั้นวางของนั้นมีหลายวัสดุแตกต่างกันไป เช่น วัสดุเป็นไม้ เส้นลวดชุบเคลือบพลาสติก เหล็ก และ พลาสติก เป็นต้น ขนาด 0.30x 0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

โต๊ะอเนกประสงค์ คือ โต๊ะที่ผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น วางของ อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้เป็นโต๊ะรับประทานอาหาร โดยโต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม. วัสดุที่ใช้ พื้นผิวด้านบน เป็นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด, กระจกอัด, อลูมิเนียม, เหล็ก ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่

ตู้วางของและตู้โชว์

ตู้วางของและตู้โชว์ส่วนใหญ่จะใช้ในการวางของสวยงาม ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของและตู้โชว์จะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้ สีบิช สีโอ๊ค เป็นต้น โดยจะมีบานเปิดด้านบนเป็นบานเปิดกระจกใส ด้านล่างตู้เป็นบานไม้ทึบ ภายในตู้จะมีชั้น ขนาดของตู้ 0.40x0.60x1.80 ม.

อุปกรณ์ประกอบการใช้สอยของชุดนั่งเล่น/นอนเล่นและรับแขกนี้จะเป็นหมอนหนุนหรือหมอนอิง ซึ่งผู้พักอาศัยใช้สำหรับหนุนพักคอในบางช่วงเวลา

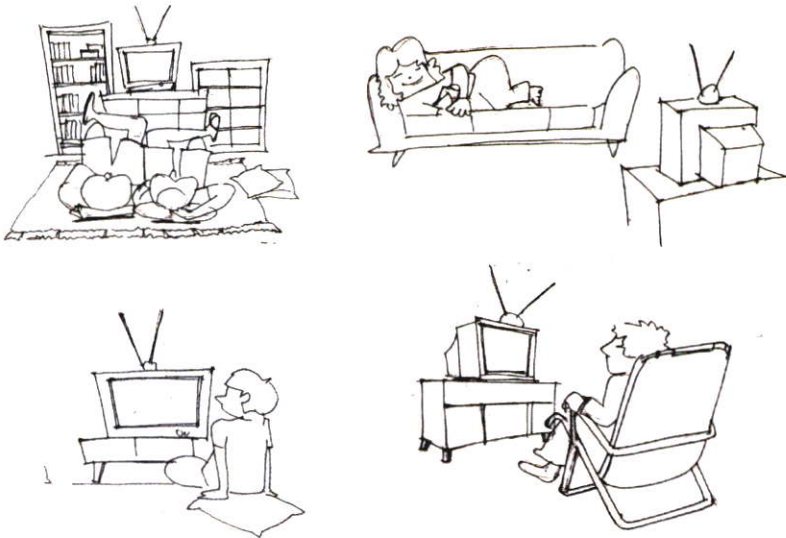
ตัวอย่าง โซฟา 2 ที่นั่งและเก้าอี้มีเท้าแขน ทำจากโครงสร้างไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป และเป็นเครื่องเรือนในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและรับแขก

ตั้งไม้ จะ ใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสี่เหลี่ยม
เงาธรรมชาติมีท้าวแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและ
ที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมี
ขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.

ภาพที่ 5.39 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

2) กิจกรรมดูโทรทัศน์ที่บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้หรือชั้นวางโทรทัศน์และเครื่องเสียง ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์

ภาพที่ 5.40 แสดงพฤติกรรมการดูโทรทัศน์

พฤติกรรม การดูโทรทัศน์ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ จะนั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้และนั่งนอนบนพื้น(ร้อยละ 40) นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้(ร้อยละ 40) และนั่งนอนบนพื้น(ร้อยละ 20) ซึ่งจากการศึกษาบ้านพักอาศัยที่มีพฤติกรรมนั่งนอนบนพื้นนั้นจะแยกพื้นที่ในส่วนการประกอบอาชีพและส่วนดูโทรทัศน์นั้นแยกเป็นส่วนทำให้ส่วนดูโทรทัศน์ของบ้านพักอาศัยหลังนี้ไม่มีการใช้เครื่องเรือนที่ใช้กับการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 5.23 สักส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมคูโทรทัศน์ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้ และนั่งนอนบนพื้น	2	40
นั่งนอนบนพื้น	1	20
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้	2	40
รวม	5	100

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมคูโทรทัศน์ภายในพื้นที่วางชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ตู้วางโทรทัศน์ โซฟา ชั้นวางของ

ตู้วางโทรทัศน์

ตู้วางโทรทัศน์และเครื่องเล่นวีซีดี ดีวีดี และเครื่องเสียง ที่พบจากการศึกษาทำจากวัสดุที่แตกต่างกัน 3 ชนิด คือ

- ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียง แบบ Knockdown ใช้ไม้ปรกติเคลือบออร์ด ปิดผิวลายไม้สีบีช สีไม้ แอช สีโอ๊ค สีเทาลายหินแกรนิตและแบบพ่นสีพลาสติก ตู้มีขนาด 0.60x0.80x0.90, 0.60x1.20x1.10, 0.60x1.20x1.80 ม. ด้านบนใช้วางโทรทัศน์ด้านล่าง เป็นชั้นวางเครื่องเล่นซีดี ดีวีดี มีชั้นสำหรับวางซีดี มีชั้นวางบานเปิดกระจกใช้วางเครื่องเสียง และอาจมีลิ้นชักซึ่งตู้วางโทรทัศน์ในรูปแบบนี้ผู้พักอาศัยจะนิยมใช้กันมาก

- ตู้วางโทรทัศน์แบบใช้ไม้อัด โครงไม้จริง ทำสีธรรมชาติขนาด 0.55x 1.10x1.10, 0.55x1.80x 2.00 ม. ด้านบนวางโทรทัศน์ ด้านล่างเป็นลิ้นชักและบานเปิด มีชั้นวางของเปิดโล่ง

- ตู้วางโทรทัศน์แบบไม้จริง ทำสีธรรมชาติ ขนาด 0.55x1.60x1.00 ม. ด้านล่างเป็นตู้เป็นบานเปิดกระจกกรอบบานเป็นไม้จริง

โซฟา

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่ง ซึ่งโซฟาเป็นเครื่องเรือนที่ใช้ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกและประกอบอาชีพด้วย

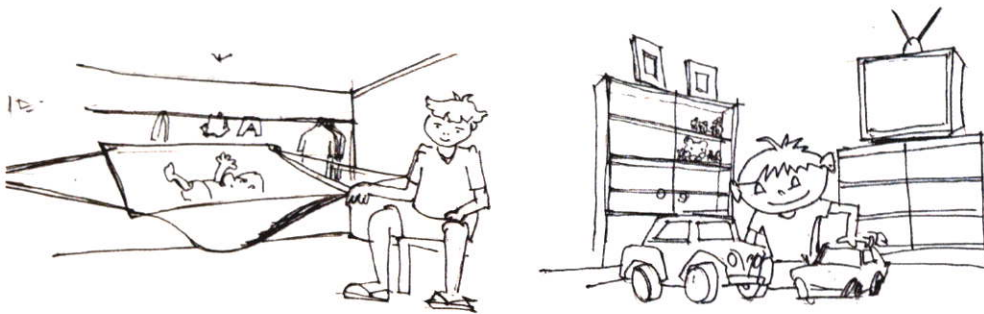
ตัวอย่าง ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียงแบบ Knockdown เป็นเครื่องเรือนที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เลือกใช้เนื่องจากหาซื้อได้ง่าย

ตั้งไม้ จะ ใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสีเคลือบเงาธรรมชาติมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.

ภาพที่ 5.41 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์ฟังเพลง

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็กบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนและอุปกรณ์ประกอบที่ใช้ คือ แพลตเด็กและที่นอน

ภาพที่ 5.42 พฤติกรรมการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมในการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้คือ ใช้แปลผ้าที่ผู้พักอาศัยทำขึ้นเอง หรือให้เด็กนอนบนเบาะ ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ใกล้เคียงกันและในการเลี้ยงเด็กนั้นผู้พักอาศัยจะต้องมีพื้นที่สำหรับวางของสัมภาระของเด็กทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นตะกร้าผ้า กระติก

น้ำร้อน ที่วางอุปกรณ์ในการชงนม เป็นต้นและในกรณีของเด็กที่กำลังโตนั้นพื้นที่สำหรับคลาน เล่น ของเล่นต่างๆ ผู้พักอาศัยต้องมีพื้นที่ที่ค่อนข้างโล่งเพื่อให้เด็กเล่นของเล่นและคลาน เป็นต้น

เครื่องเรือน ในกิจกรรมเลี้ยงเด็กของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์นั้นพบว่า บ้านที่มีเด็กอ่อน นั้นมีจำนวน 1 หลังซึ่งไม่มีเครื่องเรือน มีแต่อุปกรณ์โดยการใช้แปลผ้าผืนระหว่างผนังกับบันได เบาะนอนแบบฟองน้ำโดยใช้พื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ในการเลี้ยงเด็กเป็นส่วน ใหญ่ เนื่องจากพื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์นั้นใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวยเติมพื้นที่

4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบ พฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ โต๊ะทำงาน เก้าอี้ และ โต๊ะญี่ปุ่น

ภาพที่ 5.43 พฤติกรรมการอ่านหนังสือ

พฤติกรรม การอ่านหนังสือบนของผู้พักอาศัยใน บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า นั่งอ่าน หนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะญี่ปุ่น (ร้อยละ66.7) และนั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน (ร้อยละ33.3) ข้อสังเกตจากพฤติกรรมการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือในกลุ่มนี้ ทำให้ทราบว่า ด้วย พื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัด เนื่องจากพื้นที่ใน ห้องอเนกประสงค์(ส่วน A)ใช้ในการประกอบอาชีพ ทำให้ พื้นที่ในการอ่านหนังสือเกินกว่าครึ่งใช้เครื่องเรือนแบบสามารถพับเก็บได้

ตารางที่5.24 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านที่ มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน	1	33.3
นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะญี่ปุ่น	2	66.7
รวม	3	100

เครื่องเรือน ของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ คือ เก้าอี้ โต๊ะอเนกประสงค์ โต๊ะทำงาน และ โต๊ะอ่านหนังสือของเด็ก

เก้าอี้

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

โต๊ะทำงาน

เป็นเครื่องเรือนสำเร็จรูปลอยตัว ขนาด 0.80x1.60x0.80 ม. ทำจากไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวลายไม้ มีลิ้นชักด้านข้าง

โต๊ะญี่ปุ่น

โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนที่สามารถใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น ทำงานอดิเรก รับประทานอาหาร, เขียนหนังสือ เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35, 0.80x0.80x0.75 ม. พื้นผิวด้านบนเป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลามิเนตลวดลาย ธรรมชาติ ลายไม้ ลายการ์ตูน ต่างๆ เป็นต้น

ตัวอย่าง โต๊ะอ่าน/เขียนหนังสือทำจากปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีไม้แอส เก้าอี้พลาสติก

ตัวอย่าง โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนอเนกประสงค์เมื่อไม่มีการใช้งานผู้พักอาศัยสามารถพับเก็บได้ทำให้มีพื้นที่ว่างในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

ภาพที่ 5.44 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือเขียนหนังสือ

5) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ โต๊ะทำงานและเก้าอี้

ภาพที่ 5.45 พฤติกรรมการนั่งในการใช้งานทำงานคอมพิวเตอร์

พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์นั้นผู้ที่อาศัยจะตั้งคอมพิวเตอร์บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ โต๊ะทำงาน ฉะนั้นพฤติกรรมการใช้งานคือ ผู้ใช้งานจะนั่งบนเก้าอี้ เก้าอี้สำนักงาน และมองหน้าจอที่วางอยู่บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ (ดูภาพที่ 5.44) ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ของผู้พักอาศัยนี้มีความเหมาะสมมากเนื่องจากการวาง ความสูงของโต๊ะ และการนั่งซึ่งนั่งบนเก้าอี้ ดีกว่าการนั่งทำงานคอมพิวเตอร์บนพื้นซึ่งทำให้ผู้ใช้อาจเกิดความเมื่อยล้าได้

เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมคอมพิวเตอร์ คือ เก้าอี้สำนักงาน เก้าอี้ โต๊ะคอมพิวเตอร์และ โต๊ะทำงาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ คือ

เก้าอี้สำนักงาน

เก้าอี้สำนักงาน พนักพิงหลังและเบาะนั่งบุด้วยฟองน้ำ หุ้มด้วยวัสดุ กำมะหยี่ ผ้า หนัง มีล้อเลื่อนได้ ขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.42 ม. มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน

โต๊ะวางคอมพิวเตอร์

เป็นเครื่องเรือน แบบ Knockdown มีทั้งแบบไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด และแบบโครงอลูมิเนียมหรือเหล็กและชั้นวางเป็นไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด มีที่วางคอมพิวเตอร์ ช่องวางซีพียู ชั้นวางซีดี ชั้นวางคีย์บอร์ด ขนาด 0.55x0.80x 0.85, 0.55x0.80x1.50 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะวางคอมพิวเตอร์แบบ Knockdown และเก้าอี้สำนักงาน เป็นเครื่องเรือนที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้ในกิจกรรมคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 5.46 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์

6) กิจกรรมรับประทานอาหารบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.47 พฤติกรรมการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการรับประทานอาหารของ บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์มีพฤติกรรม นั่งรับประทานอาหารบนพื้น(ร้อยละ 40) นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา(ร้อยละ 40) นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน(ร้อยละ 20) (ดูตารางที่ 5.25)

ตารางที่ 5.25 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

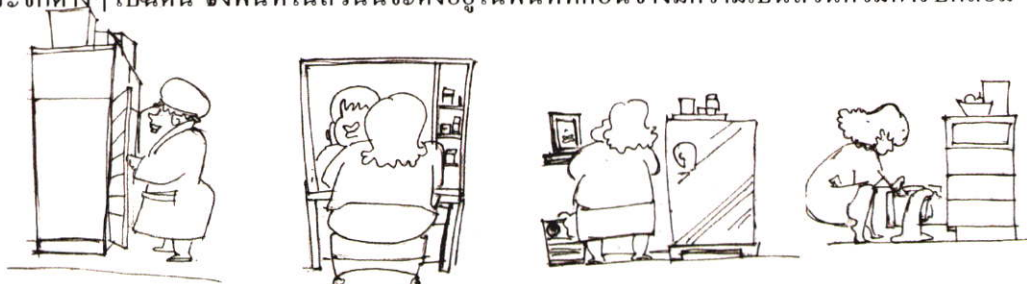
พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งรับประทานอาหารบนพื้น	2	40
นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา	2	40
นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ รับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน	1	20
รวม	5	100

เครื่องเรือน ที่ใช้ประกอบในกิจกรรมรับประทานอาหารในบ้านพักอาศัยในกลุ่มนี้ คือ โต๊ะอเนกประสงค์

เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

7) กิจกรรมแต่งตัวบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ ตู้เสื้อผ้า

กิจกรรมแต่งตัวในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย การแต่งกายเสื้อผ้า การแต่งหน้าทำผม ส่งกระจกต่างๆ เป็นต้น ซึ่งพื้นที่ในส่วนนี้จะตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างมีความเป็นส่วนตัวมีการปิดล้อม

ภาพที่ 5.48 พฤติกรรมการแต่งตัว

พฤติกรรมของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้พบว่า โต๊ะเครื่องแป้ง, กระจกเงาใช้ร่วมกับการประกอบอาชีพ (ร้อยละ 66.7) ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ร่วมกับพื้นที่ประกอบอาชีพ ซึ่งพฤติกรรม คือ การส่งกระจกเงา หวีผม ทาแป้ง เป็นต้น และพฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือน ตู้เสื้อผ้าประกอบกิจกรรม(ร้อยละ 33.3) (คูตารางที่ 5.26)

ตารางที่ 5.26 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมแต่งตัว ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
โต๊ะเครื่องแป้ง, กระจกเงาใช้ร่วมกับการประกอบอาชีพ	2	66.7
ตู้เสื้อผ้า	1	33.3
รวม	3	100

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมแต่งตัวภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ลิ้นชัก ราวแขวนผ้า ตู้เสื้อผ้า

ตู้เสื้อผ้าภายในกิจกรรมแต่งตัวที่พบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้พักอาศัย จากการศึกษา ทั้งหมดพบว่าตู้เสื้อผ้าส่วนใหญ่เป็นตู้เสื้อผ้าสำเร็จรูปแบบ Knockdown ที่ทำจากไม้ปาติเกิ้ลบอร์ด มีขนาดมาตรฐานตามที่มีขายตามท้องตลาด ขนาด 0.60x1.20x2.00 ม.,ขนาด 0.60x1.50x2.00 ม. ตู้ไม้อัด และเป็นตู้ไม้จริงค้ำหน้าบานเป็นกระຈ

รูปแบบของตู้เสื้อผ้า Knockdown 2 บานเปิดและมีลิ้นชัก สีของตู้เสื้อผ้าเป็น สีบิช สีแอส สีไอค

8) กิจกรรมทำงานบ้านบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.49 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า

กิจกรรมทำงานบ้านที่เกิดขึ้น คือ การรีดผ้า(ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 5.27) ซึ่งผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้ รีดผ้าด้วยการใช้ที่รองรีดแบบสำเร็จรูปและนั่งกับพื้นแล้วปูผ้าซึ่งต้องใช้พื้นที่พอสมควร

ตารางที่ 5.27 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
รีดผ้า	1	100
รวม	1	100

อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมทำงานบ้านของผู้พักอาศัยภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ ผู้พักอาศัยใช้ผ้าปูบนพื้นแล้ววางผ้าที่จะรีดลงบนผ้าแทนการใช้ที่รองรีด

9) กิจกรรมเตรียมอาหารบ้านพักอาศัยถึงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ ได้แก่ กระจกน้ำร้อน หม้อหุงข้าว ไมโครเวฟ และตู้เย็น

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเตรียมอาหารของผู้พักอาศัย คือ การวางหม้อหุงข้าว กระจกน้ำร้อนไฟฟ้า และสำหรับอาหาร ตู้กับข้าว ไว้ในพื้นที่ส่วน B ซึ่งจากการศึกษาอาจเกิดจากการรับประทานอาหารในพื้นที่ส่วน A และ ส่วน B ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน เช่น หากผู้พักอาศัยต้องการที่จะดื่มกาแฟ ซักแก้ว หากผู้พักอาศัยตั้งกระจกน้ำร้อนไฟฟ้าไว้ในห้องครัวซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ที่สุดของบ้านทำให้เกิดเส้นทางสัญจรที่ยาว ผู้วิจัยจึงคิดว่าการที่ผู้พักอาศัยวางกระจกน้ำร้อนไว้ในพื้นที่ส่วน B นั้นเพื่อความสะดวกต่อการใช้งาน

จากการศึกษาพบว่าในกิจกรรมเตรียมอาหารภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์นี้ไม่มีเครื่องเรือนใช้ในการประกอบกิจกรรมส่วนใหญ่จะวางอุปกรณ์ในการเตรียมอาหารไว้บนพื้น

10) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ จากการสำรวจส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่นอกอาคารในการจอดรถ แต่มีจำนวน 1 หลังที่ใช้พื้นที่ภายในบ้านในการจอดรถจักรยานยนต์

11) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ จากการสำรวจพบว่าผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้ มีการเลี้ยงสุนัขซึ่งปล่อยอิสระไว้นอกบ้าน และจำนวน 1 หลังมีการเลี้ยงสุนัขให้อยู่ในบ้าน

11) กิจกรรมประกอบอาชีพบ้านที่มีการต่อเติมพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้ กิจกรรมการประกอบอาชีพ จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่ามีการประกอบ ดังนี้ กิจกรรมเสริมสวย กิจกรรมค้าขายของชำ ซึ่งในแต่ละกิจกรรมนั้นมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 5.50 กิจกรรมการประกอบอาชีพต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัย

กิจกรรมประกอบอาชีพที่เกิดขึ้นบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ คือ เย็บผ้า ค้าขายและเสริมสวย กิจกรรมเย็บผ้า (ร้อยละ 50) พฤติกรรมของการเย็บผ้า คือ ผู้พักอาศัยจะมีจักรหลากหลายชนิด ทั้ง

จักร โฟ่ง จักรเย็บผ้า ซึ่งผู้พักอาศัยจะนั่งบนเก้าอี้ อยู่ด้านหน้าจักรเย็บผ้าในขณะที่เย็บจะมีการเคลื่อนไหวของเท้าและมือ ซึ่งการเย็บผ้านั้นต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากเนื่องจาก ต้องมีการวาดแบบตัดผ้าต่างๆ

กิจกรรมเสริมสวย (ร้อยละ 30) และกิจกรรมค้าขายของชำ (ร้อยละ 20) (ดูตารางที่ 5.28) พฤติกรรมของกิจกรรมเสริมสวยนั้น จะต้องมีเครื่องเรือนหลักๆ คือ เก้าอี้ตัดผม กระจก ชั้นวางอุปกรณ์ตัดผม และเตียงสระ เครื่องอบไอน้ำ ซึ่งผู้ให้บริการนั้นก็จะมีพฤติกรรม คือ เมื่อลูกค้าต้องการสระ ซอย ผู้ให้บริการนั้นจะพาลูกค้าไปที่เตียงสระแล้วผู้ให้บริการจะทำการสระผม เมื่อสระผมเสร็จก็จะพาลูกค้ามานั่งเก้าอี้ตัดผม ผู้ให้บริการก็จะทำการเช็ดผมให้แห้ง จากนั้นทำการตัดผม ในระหว่างที่ผู้ให้บริการทำการตัดผมนั้นลูกค้าอาจมีพฤติกรรมอ่านหนังสือ ดูหนังสือต่างๆ ก็ได้ เมื่อผู้ให้บริการตัดผมเสร็จ จะทำการไคร้ผม ให้เข้าทรง ก็เสร็จขั้นตอนของการสระ ซอย หากลูกค้าต้องการอบไอน้ำก็จะมีเครื่องอบไอน้ำ ซึ่งต้องใช้พื้นที่

พฤติกรรมการขายของชำ ผู้ให้บริการจะทำการจัดของต่างๆ ไว้บนชั้น เครื่องดื่มต่างๆ ก็จะจัดไว้ในตู้เย็น ซึ่งพฤติกรรมหลักๆ ของผู้ให้บริการ คือ คอยดูว่าลูกค้าต้องการสินค้าใดและทำการจัดให้ เช่น ลูกค้าต้องการช้อนน้ำอัดลมใส่น้ำแข็ง ผู้ให้บริการก็จะหยิบน้ำแข็งจากตู้เย็นทำการเปิดฝา เทน้ำอัดลมใส่สูง ใส่ น้ำแข็ง และหลอดลงไปในถุง มอบน้ำอัดลมให้กับลูกค้า และรับเงินถ้าเงินพอดีก็เก็บเงินนั้นใส่กระเป๋า หรือกระป๋องสตางค์ หากมีการทอนเงินก็หยิบเงินการในกระเป๋าและกระป๋องทอนให้ลูกค้า เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมการขายของชำนั้นมีหลากหลาย

ตารางที่ 5.28 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
เสริมสวย	3	60
ค้าขายของชำ	2	40
รวม	5	100

เครื่องเรือนที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมประกอบอาชีพ มีดังนี้ เสริมสวย และค้าขายซึ่งมีเครื่องเรือนที่แตกต่างกัน ดังนี้

โต๊ะอเนกประสงค์

เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

เก้าอี้

เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

เสริมสวยมีเครื่องเรือนประกอบคือ เก้าอี้นั่งตัดผม ชั้นวางอุปกรณ์ เติงสระผม กระจกและชั้นวางของ

เก้าอี้นั่งตัดผม

เก้าอี้นั่งตัดผมจะสามารถปรับระดับความสูงได้ วัสดุโครงสร้างจะเป็นสแตนเลส เบาะนั่งและพนักพิงจะเป็นหนังเพื่อง่ายต่อความทำความสะอาด ขนาด 0.48x0.48 ม.

ชั้นวางของ

ชั้นวางของ อุปกรณ์ในการทำผมนี้จะมีล้อเลื่อนเพื่อสะดวกในการเคลื่อนย้าย ตามช่างตัดผม วัสดุที่ใช้จะเป็นสแตนเลส และตัวชั้นทำจากพลาสติก ขนาด 0.40x0.40x1.10

เติงสระผม

เติงสระผม โครงสร้างจะเป็นเหล็กหรือสแตนเลสเบาะนอนทำนุด้วยฟองน้ำ หุ้มด้วยหนังสังเคราะห์เพื่อง่ายต่อการทำความสะอาด ขนาด 0.70x2.10x0.80 ม.

กระจกและชั้นวางของ

มีการติดตั้งกระจกเงาติดกับผนังและมีชั้นวางอุปกรณ์ทำผมเป็นกระจกใส ขนาด 0.60x0.20x1.10 ม.

ค้าขาย มีเครื่องเรือนและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการ คือ ชั้นวางของ ตู้เย็น ตู้วางสินค้า ตู้กดน้ำ เครื่องซักหยอดเหรียญ ซึ่งผู้วิจัยจะไม่กล่าวถึงรายละเอียดของเครื่องเรือนในการประกอบอาชีพ

ตัวอย่าง เครื่องเรือนในการประกอบอาชีพเสริมสวย ซึ่งประกอบด้วย เก้าอี้นั่งตัดผม กระจกเงา เติงสระผม

ตัวอย่าง เครื่องเรือน
และอุปกรณ์ในการ
ประกอบอาชีพค้าขาย
ประกอบด้วยชั้นวาง
ของ ผู้เย็บ เครื่องซักผ้า
ตู้กดน้ำหยอดเหรียญ
 เป็นต้น

ภาพที่ 5.51 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมประกอบอาชีพ

5.2.3 เครื่องเรือนและอุปกรณ์ประกอบประกอบการใช้งาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาด้านเครื่องเรือน และอุปกรณ์ประกอบการใช้งานภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มตามประเภทที่พักอาศัยได้ เป็น 3 กลุ่ม โดยแบ่งประเภทของเครื่องเรือนและอุปกรณ์ต่างๆ ภายในพื้นที่ว่าง ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- (1) ประเภทเครื่องเรือนภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง
- (2) ประเภทอุปกรณ์ประกอบการใช้งานภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง
- (3) ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

จากการศึกษาสามารถสรุปผลตามประเด็นการศึกษา ได้ 3 ส่วน ดังนี้ ประกอบด้วย

5.2.3.1 จำนวนของเครื่องเรือน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

5.2.3.1 จำนวนของเครื่องเรือน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

ผลการศึกษานับจำนวนของเครื่องเรือน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างพบว่า จำนวนของเครื่องเรือนและอุปกรณ์ต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง มีความแตกต่างกันตามขนาดของพื้นที่, จำนวนสมาชิกของครอบครัวที่อาศัยอยู่ร่วมกัน, ฐานะทางเศรษฐกิจรายได้ของครอบครัว (ดูภาคผนวก ง)

ผลการศึกษาด้านจำนวนของเครื่องเรือนภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยพบว่า เครื่องเรือนที่พบมากที่สุด คือ ชั้นวางของ(ร้อยละ 14.4) เช่น ชั้นวางของที่เป็นไม้สามารถวางของได้หลากหลายมีตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไป ชั้นวางของพลาสติก และชั้นวางของที่เป็นเส้นลวดชุบเคลือบ โดยมีค่าเฉลี่ย =1 (S.D. = 1)

ผลการศึกษาด้านจำนวนของอุปกรณ์ประกอบการใช้สอยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุนหรือหมอนอิง (ร้อยละ 50.9) โดยมีค่าเฉลี่ย = 2 (S.D. = 1.6)

ผลการศึกษาด้านจำนวนของเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่า เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม (ร้อยละ 32.1) โดยมีค่าเฉลี่ย = 1 (S.D. = 1) ซึ่งพบว่า พื้นที่ว่างชั้นล่างนั้นก็มีการเจาะช่องหน้าต่างเพื่อรับลมจากภายนอก แต่เนื่องจากบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรนั้นมีพื้นที่ที่จำกัดและเนื้อที่ของบ้านแต่ละหลังก็อยู่ติดกันทำให้ไม่สามารถรับลมได้เต็มที่ และเหตุผลอีกหนึ่งประการคือ พื้นที่ข้างบ้านส่วนใหญ่ของผู้อยู่อาศัยนั้นมีการเทพื้นคอนกรีตปูกระเบื้อง ทำให้เป็นส่วนของการกักเก็บความร้อนทำให้เวลากลางวัน กลางคืน นั้นมีอากาศร้อนอบอ้าว จึงต้องมีการใช้พัดลมช่วยในการระบายอากาศและปรับสภาพอากาศให้มีอุณหภูมิต่ำลง

5.3 สภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

ผลการศึกษาด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย จากการสอบถาม สํารวจและสังเกตการณ์ จำนวนทั้งหมด 49 คน สามารถจัดกลุ่มของสภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ตามลักษณะองค์ประกอบต่างๆ ภายในพื้นที่ ได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

5.3.1 ตำแหน่ง, ความสัมพันธ์ของขนาดของพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3.2 ทางสัญจร(Circulation) ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3.3 วัสดุพื้น, ผนังและเพดาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3.4 รูปแบบของประตู และหน้าต่าง, แสงสว่าง และสีภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การสรุปผลการศึกษา ได้นำข้อมูลในส่วนของการสังเกตการณ์สภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นพื้นฐานการศึกษารวมถึงข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบการวิจัย เพื่อได้มาซึ่งความเข้าใจและเหตุผลที่เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้มากที่สุด

5.3.1 ตำแหน่ง, ความสัมพันธ์ของขนาดของพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาตำแหน่งและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

5.3.1.1 ตำแหน่งและขนาดของพื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

5.3.1.2 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านแต่ละหลังและการทับซ้อนของพื้นที่ของกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

5.3.1.1 ตำแหน่งและขนาดของพื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

จากการศึกษา จะแบ่งการวิเคราะห์ตามลักษณะกลุ่มประเภทของบ้านพักอาศัย คือ

กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วนนอกประตูก (ส่วน A)เดิมพื้นที่

2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

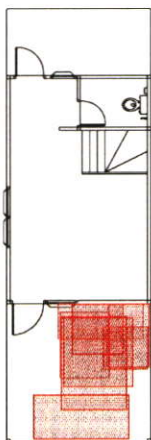
2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

1) กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก กิจกรรมประเภทนั่งเล่น/นอนเล่นมีการใช้พื้นที่ในห้องนอนประสงค์ (ส่วน B) มากที่สุด(ร้อยละ53.1) รองลงมาคือพื้นที่ในส่วนโถงนอนประสงค์(ส่วน A) (ร้อยละ 25) และพื้นที่ในส่วนพื้นที่รอบบ้าน(ส่วน C) (ร้อยละ21.9) (จากตารางที่4.9)

รับแขกไม่ต่อเติม

All line+Hatch

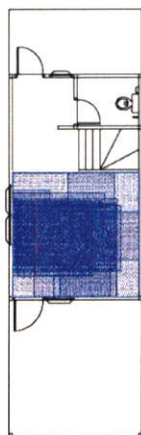

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A(โถงนอนประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก จะเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เครื่องเรือนที่ใช้จะเป็นเครื่องเรือนประเภทเก้าอี้พลาสติก แคร่ไม้ ชูดม้านิน เป็นต้น เวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนนี้จะเป็นช่วงเวลา เช้า- เย็น จะใช้ต้อนรับแขกที่มาติดต่อ เป็นแขกที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน ส่วนพื้นที่ B (ห้องนอนประสงค์) ใช้พื้นที่นั่งเล่น/รับแขกเช่นกันแต่จะเป็นแขกที่มีความรู้สึกสนิทสนม และใช้พื้นที่ในกิจกรรมดูโทรทัศน์, รับประทานอาหาร, แต่งตัว,เตรียมอาหาร เป็นต้น

รับแขกไม่ต่อเติม

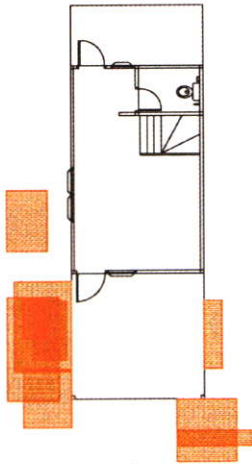
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ส่วนนี้ส่วนใหญ่จะไม่มีเครื่องเรือนเป็นการนั่งเล่น/รับแขกกับพื้น ในบ้านบางหลังการใช้เฟอร์นิเจอร์ประเภท โซฟายาว 3 ที่นั่ง, เก้าอี้มีเท้าแขน การใช้พื้นที่นั่งเล่น/รับแขกในพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์)เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A ไม่มีเครื่องเรือนรองรับหรือใช้วางของ และการที่ใช้พื้นที่นั่งเล่น/รับแขกในพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์)จะทำให้เกิดการทับซ้อนของพื้นที่มากกว่า 3 กิจกรรม คือ นั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์, กินข้าว เป็นต้น

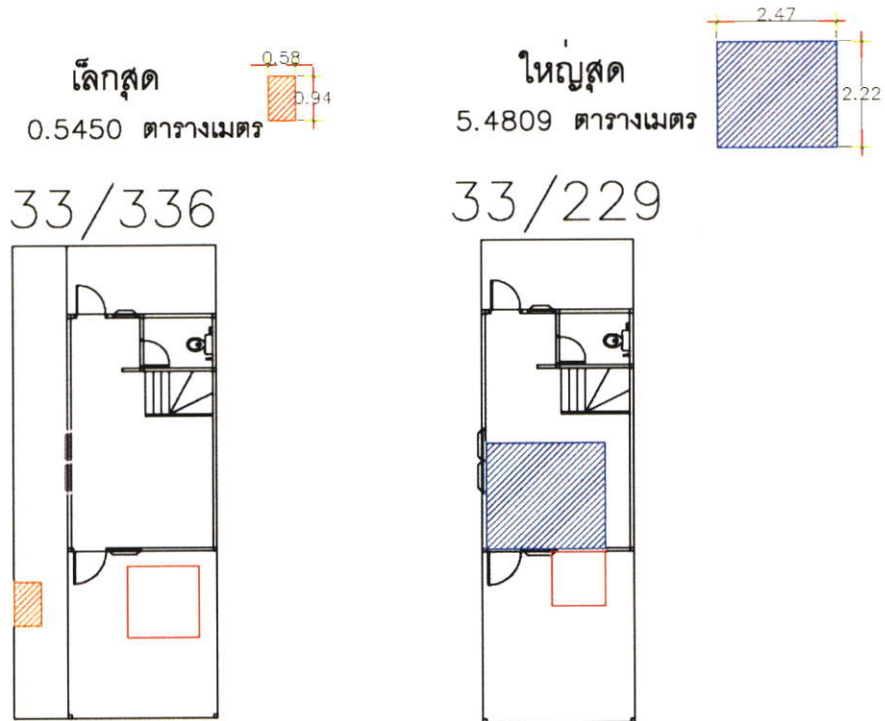
รับแขกไม่ต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น ที่เกิดขึ้นจะใช้พื้นที่ในส่วนนี้ในช่วงเวลาเช้า-เย็น เป็นส่วนใหญ่ แต่สำหรับบ้านบางหลังที่มีการปลูกต้นไม้ที่สามารถให้ร่มเงาได้ก็สามารถใช้พื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ในเวลากลางวันได้ เครื่องเรือนที่ใช้ จะเป็นชุดม้านั่ง, เก้าอี้พลาสติก, เก้าอี้ไม้ครั้งนั่งครั้งนอน เป็นต้น ซึ่งเป็นเครื่องเรือนที่ทนต่อแดด ฝน การใช้พื้นที่นั่งเล่น/นอนเล่น ในส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) นั้นจะช่วยให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบ้านข้างเคียง

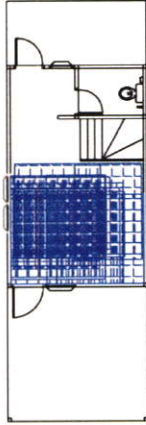
ภาพที่ 5.52 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.53 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, ใหญ่ที่สุด กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมคูโทรศัพท์, ฟังเพลง ประเภทกิจกรรม คูโทรศัพท์, ฟังเพลง ใช้พื้นที่ในส่วนห้อง
 อเนกประสงค์(ส่วน B) เท่านั้น (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

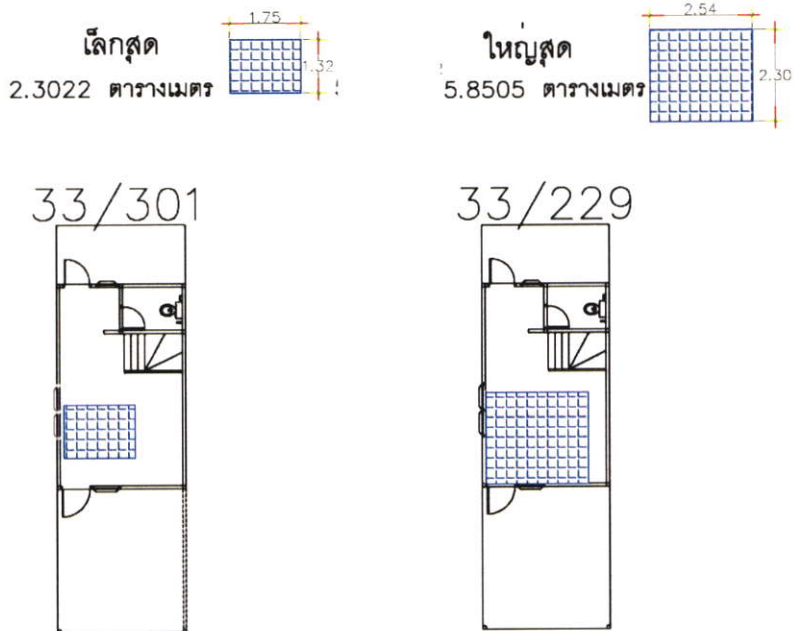
คูโทรศัพท์ไม่ต่อเติม
 All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมคูโทรศัพท์/ฟังเพลง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่นี้เนื่องจากเป็นพื้นที่ปิดล้อม ซึ่งผู้พักอาศัยมีความเป็นส่วนตัวและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ เช่น โทรศัพท์และวิทยุ นั้น เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้า การจัดไว้ในที่เปิดโล่งไม่เหมาะสมและอาจเกิดอันตรายจากการลัดขโมยได้

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.54 ตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคูโทรศัพท์/ฟังเพลง บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม พื้นที่

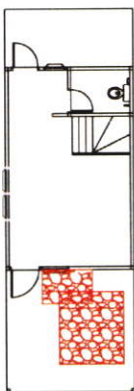

ภาพที่ 5.55 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมคูโทรศัพท์, ฟังเพลง ของบ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ประเภทกิจกรรมการเลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในห้องเอนกประสงค์(ส่วนB) (ร้อยละ 75) และ พื้นที่ในโถงเอนกประสงค์(ส่วน A) (ร้อยละ25) (จากตารางที่4.9)

เลี้ยงเด็กไม่ต่อเติม

All line+Hatch

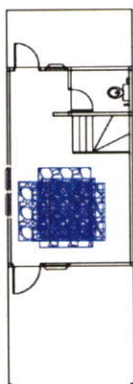

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A(โถงเอนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็กที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนนี้ จะมีลักษณะที่ใช้แปลและให้เด็กนอนบนที่เบาะพองน้ำซึ่งวางไว้บนเสื่อ เนื่องจากพื้นที่ในส่วนนี้จะใช้ช่วงเวลากลางวัน การใช้พื้นที่ในส่วนนี้ เนื่องจากอากาศที่โปร่งสบายมากกว่าพื้นที่ส่วน B เนื่องจากเป็นพื้นที่โล่ง ไม่มีเครื่องเรือน

เลี้ยงเด็กไม่ต่อเติม

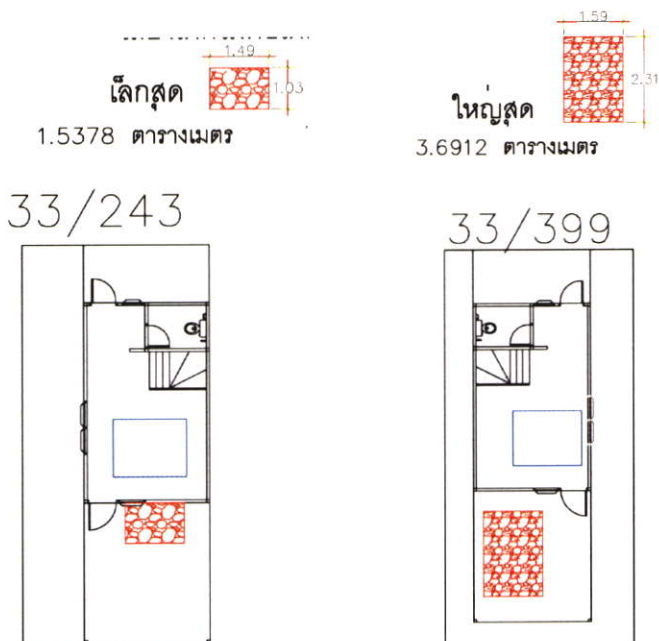
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็ก การใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) เนื่องจากพื้นที่ส่วน A นั้นมีชุดม้าหินและอุปกรณ์ต่างๆ วางเกะกะ ไม่มีพื้นที่ในการเลี้ยงเด็ก และเนื่องจากบางบ้านพักอาศัย บางหลังนั้นไม่มีการปลูกต้นไม้ส่งผลให้พื้นที่ในส่วน A ไม่มีร่มเงาในช่วงเวลากลางวันร้อนไม่สามารถใช้งานในพื้นที่ส่วนนี้ได้

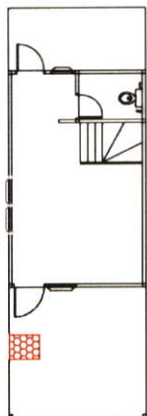
ภาพที่ 5.56 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็ก บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.57 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็กของบ้านพักอาศัยที่ไม่มี
การต่อเติม ปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้พื้นที่ในส่วน B และส่วน A เท่ากัน(ร้อยละ 50) (จากตารางที่
4.9)

เขียนหนังสือไม่ต่อเติม
All line+Hatch

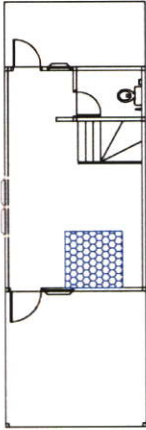

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ในพื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) มีเครื่องเรือนประกอบ คือ โต๊ะอ่านหนังสือและเก้าอี้นั่ง การจัดโต๊ะอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือซึ่งเป็นของเด็กไว้ในส่วน A (โถงเอนกประสงค์) เนื่องจากพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) เป็นกิจกรรม ดูโทรทัศน์, แต่งกาย,นอน เป็นต้น ซึ่งการจัดกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือไว้ในพื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) จะมีความเป็นส่วนตัวของน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่โล่งมองเห็นสภาพแวดล้อมได้ ทำให้เกิดสมาธิได้น้อยกว่าพื้นที่ปิดล้อม

เขียนหนังสือไม่ต่อเติม

All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือในพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) เครื่องเรือนประกอบ ได้แก่ โต๊ะทำงานและเก้าอี้สำนักงาน การจัดกิจกรรมเขียนหนังสือ/อ่านหนังสือไว้ในพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) จะมีความเป็นส่วนตัวมากกว่าพื้นที่ในส่วน A (โถงเอนกประสงค์) แต่จะเกิดการทับซ้อนของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์และรับประทานอาหาร

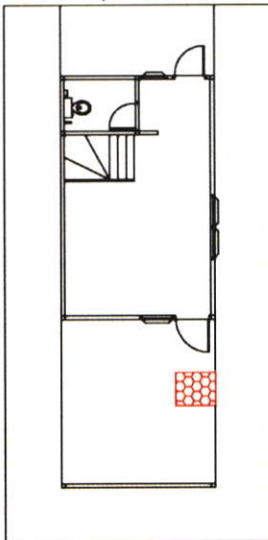
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.58 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

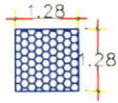
เล็กสุด
0.5710 ตารางเมตร

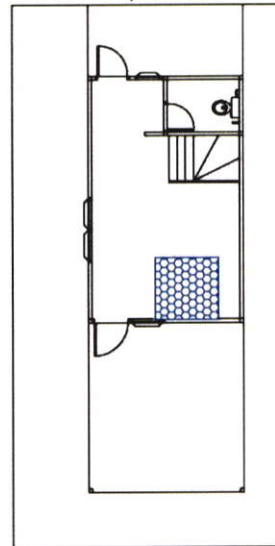
33/270

ใหญ่สุด
1.6386 ตารางเมตร

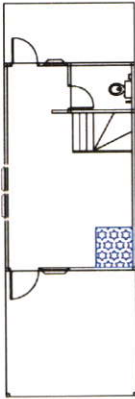
33/386

ภาพที่ 5.59 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

งานคอมพิวเตอร์ไม่ต่อเติม
All line+Hatch

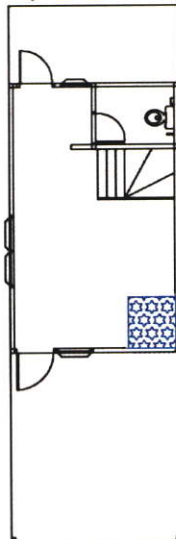
- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ การจัดวางไว้ในพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) เนื่องจากเป็นพื้นที่ปิด ป้องกันการลักขโมย มีความเป็นส่วนตัวในการทำงาน เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบ คือ โต๊ะวางคอมพิวเตอร์และเก้าอี้

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.60 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคอมพิวเตอร์ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

0.8654 ตารางเมตร

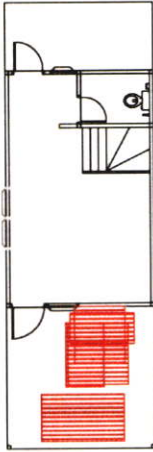
33/243

ภาพที่ 5.61 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดพื้นที่กิจกรรมคอมพิวเตอร์ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมรับประทานอาหาร ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 58.6) รองลงมาคือ ส่วน C (พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) และส่วน A (โถงเอนกประสงค์) (ร้อยละ 20.7) (จากตารางที่ 4.9)

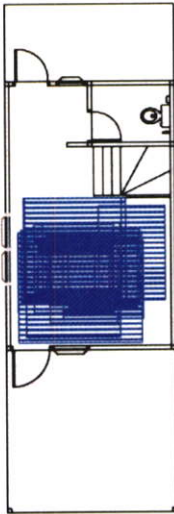
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหารในพื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) จะใช้พื้นที่และเครื่องเรือนซ้อนทับกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก เช่น ชุดม้านั่ง, เก้าอี้พลาสติก, แคร่ไม้ เป็นต้น ซึ่งใช้รับประทานอาหารในบางช่วงเวลาเท่านั้น

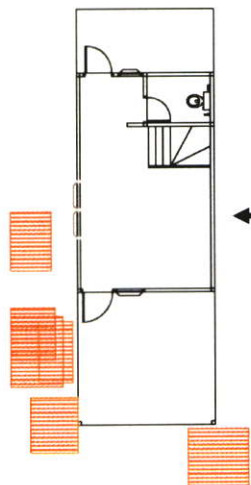
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหารที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) ซึ่งผู้พักอาศัยประเภทบ้านที่ไม่มีรถต่อเติมจะใช้พื้นที่ในส่วน B เป็นส่วนใหญ่เนื่องจากผู้พักอาศัยจะรับประทานอาหารบริเวณสวนกุหลาบซึ่งจะรับประทานอาหารและดูโทรทัศน์ไปพร้อมกันซึ่งจึงเกิดการทับซ้อนของกิจกรรมดูโทรทัศน์, รับประทานอาหาร, นั่งเล่น/รับแขก เป็นต้น และส่วนใหญ่ไม่มีเครื่องเรือนที่ใช้ประกอบในกิจกรรมรับประทานอาหารเนื่องจากเป็นพื้นที่เอนกประสงค์ผู้พักอาศัยจึงนั่งบนพื้นและวางอาหารกับข้าวต่างๆ บนพื้น

All line+Hatch

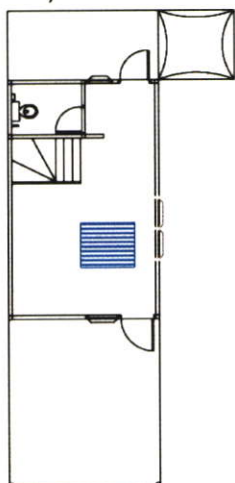
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) กิจกรรมรับประทานอาหารเช้าในพื้นที่ส่วน C ข้างบ้าน เป็นกิจกรรมที่ใช้พื้นที่และเครื่องเรือนซ้อนทับกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ซึ่งเครื่องเรือนที่ใช้ก็เป็นเครื่องเรือนที่ใช้ภายนอกอาคารเช่น ชุดม้านั่ง, เก้าอี้พลาสติก เป็นต้น

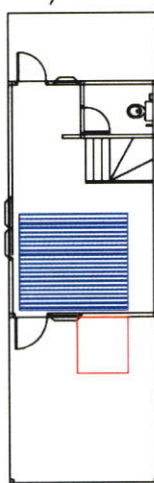
ภาพที่ 5.62 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทาน บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

33/204

33/229

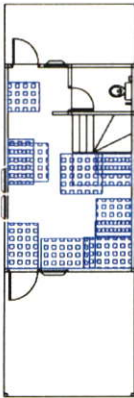

ภาพที่ 5.63 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดพื้นที่กิจกรรมรับประทาน อาหาร ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมแต่งตัว ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

แต่งตัวไม่ต่อเติม

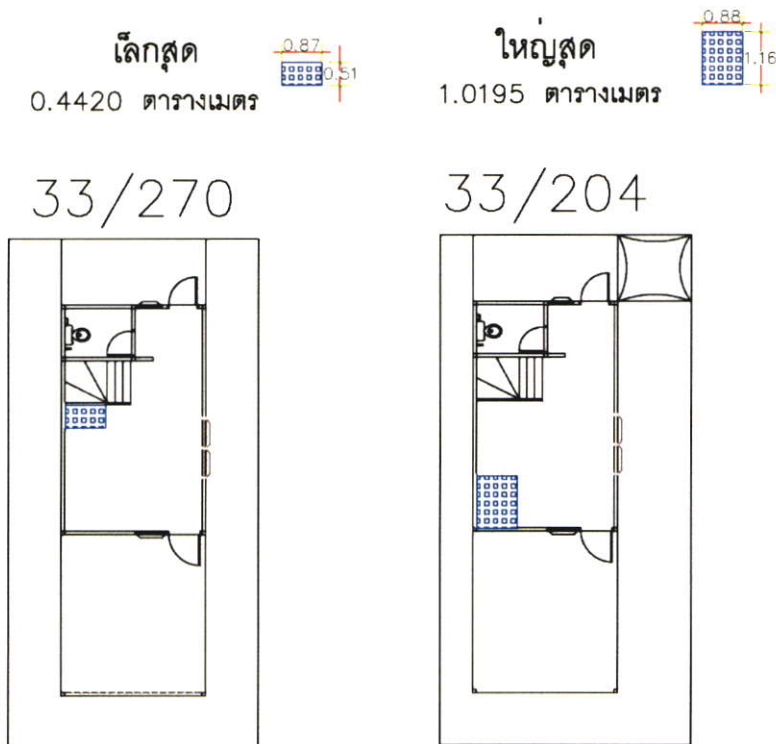
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมแต่งตัวจะใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องนอนประสงค์) เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีคิซิด เป็นส่วนตัวมากกว่าพื้นที่ในส่วน A (โถงนอนประสงค์) และส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) และเนื่องจากพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) อยู่ใกล้กับพื้นที่ห้องน้ำทำให้ผู้พักอาศัยมีความสะดวกต่อการใช้งาน เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบกิจกรรมแต่งตัว คือ ตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก, ชั้นวางของ, กระจกเงาและโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นต้น

ภาพที่ 5.64 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัว บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

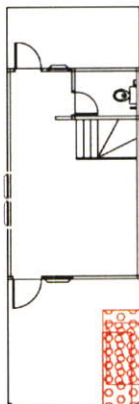

ภาพที่ 5.65 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัว ของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมทำงานบ้าน กิจกรรมทำงานบ้านใช้พื้นที่ส่วน C (ร้อยละ 50) ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 30) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 20) (จากตารางที่ 4.9)

ทำงานบ้านไม่ต่อเติม

All line+Hatch

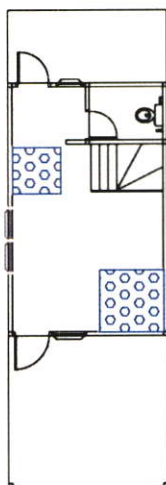

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมทำงานบ้าน ได้แก่ ตากผ้าและซักผ้าโดยใช้เครื่องซักผ้า ใช้พื้นที่ในส่วน A เนื่องจากเป็นพื้นที่โล่งเมื่อตากผ้าเสร็จสามารถเก็บอุปกรณ์ทำงานบ้านได้สะดวก อุปกรณ์ประกอบได้แก่ ราวแขวนผ้าและเครื่องซักผ้า เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

ทำงานบ้านไม่ต่อเติม

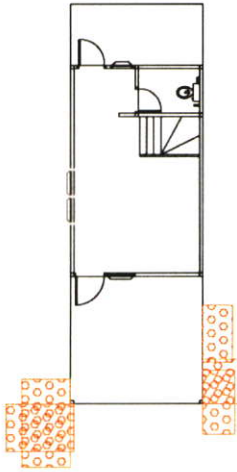
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมทำงานบ้านที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ได้แก่ การรีดผ้า ซึ่ง มีอุปกรณ์คือ ที่รองรีดสำเร็จรูปหรือใช้ผ้าปูแทนที่รองรีดสำเร็จรูปและเตารีดซึ่งเมื่อใช้งานเสร็จเรียบร้อยแล้วอุปกรณ์ในกิจกรรมนี้สามารถพับเก็บได้ ทำให้สามารถประหยัดพื้นที่เพราะเป็นกิจกรรมที่ไม่ได้ใช้งานตลอดเวลา

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

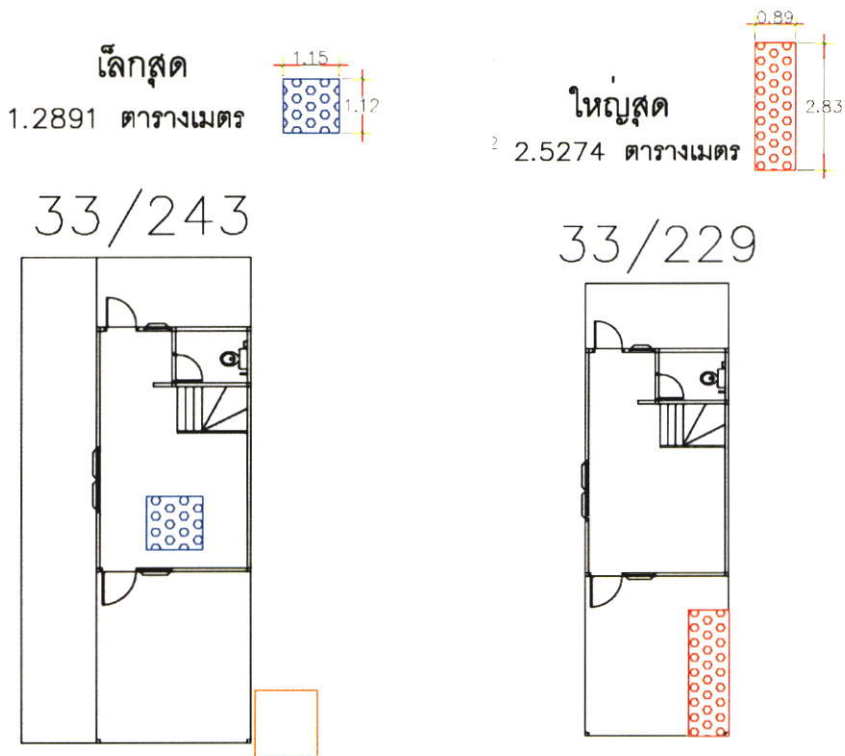
ทำงานบ้านไม่ต่อเติม
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) กิจกรรมทำงานบ้านที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ได้แก่ ซักผ้าและตากผ้า ซึ่งการซักผ้าส่วนใหญ่จะใช้มือโดยมีอุปกรณ์ประกอบ คือ กะละมัง และราวแขวนผ้า ซึ่งเหตุผลในการใช้พื้นที่ส่วนนี้ในการซักผ้าเนื่องจากมีก๊อกน้ำอยู่บริเวณหน้าบ้าน

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

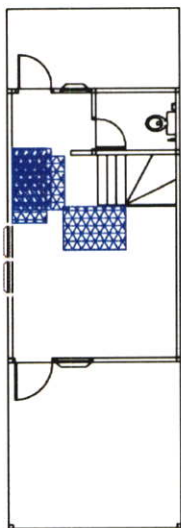
ภาพที่ 5.66 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้าน บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.67 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมเตรียมอาหาร ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

เตรียมอาหารไม่ต่อเติม All line+Hatch

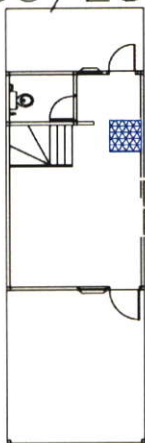
- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมเตรียมอาหารจะตั้งในส่วนของพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เนื่องจากเป็นพื้นที่ ที่ติดต่อกับห้องครัว และส่วนรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย ซึ่งอุปกรณ์ประกอบ ได้แก่ โต๊ะ ตู้สำหรับวางอุปกรณ์เตรียมอาหาร เช่น หม้อหุงข้าว, กระทิกน้ำร้อน เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.68 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวม ของกิจกรรมเตรียมอาหาร บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

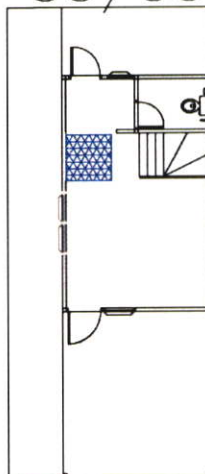
เล็กสุด 0.72×0.73
0.5236 ตารางเมตร

33/288

ใหญ่สุด 0.97×0.98
0.9496 ตารางเมตร

33/336

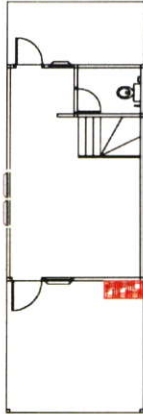

ภาพที่ 5.69 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหารของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ กิจกรรมประเภทเลี้ยงสัตว์ใช้พื้นที่ในส่วน C พื้นที่ส่วน A และส่วน B เท่ากัน (ร้อยละ 33.3) (จากตารางที่ 4.9) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ ในบ้านเอื้ออาทรนั้นมีการเลี้ยงสุนัข และการเลี้ยงปลาสวยงาม แต่ในการเลี้ยงสุนัขนั้นผู้พักอาศัยจะปล่อยสุนัขอิสระหรือไม่ก็ผูกเชือกไว้หน้าบ้านซึ่งไม่ส่งผลต่อการใช้พื้นที่ ในการศึกษารั้งนี้จึงทำการศึกษาเฉพาะกิจกรรมเลี้ยงสัตว์ประเภทปลาสวยงามซึ่งจะใช้พื้นที่ในการวางตู้ปลาและการยื่นให้อาหารของผู้เลี้ยง

เลี้ยงสัตว์ไม่ต่อเติม

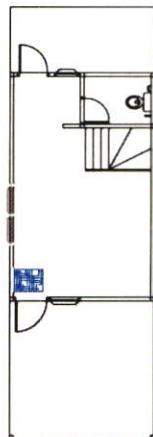
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

เลี้ยงสัตว์ไม่ต่อเติม

All line+Hatch

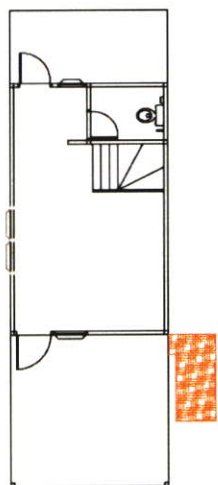
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ ปลาสวยงาม ใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เนื่องจากการใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) มีพื้นที่ที่จำกัด และมีการทับซ้อนของพื้นที่หลายกิจกรรม เช่น ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง, นั่งเล่น/รับแขก, รับประทานอาหาร และหากวางตู้ปลาไว้ด้านใน อาจเกิดปัญหาไม่สะดวกในการทำความสะอาดตู้ปลา ตู้ปลาที่ใช้ในพื้นที่นี้ด้านล่างตู้ปลาเป็นตู้ไม้อัดใช้สำหรับเก็บของไม่เหมาะสมที่จะวางในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ทำให้ผู้นี้ผิดหวังเนื่องจากการตกแดด ตกฝน

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ตู้ปลาที่วางไว้ในส่วนนี้จะวางไว้ติดกับประตูทางเข้า ตู้ปลาที่มีขนาดเล็ก จึงสามารถวางไว้ในตำแหน่งนี้ได้เนื่องจากสามารถยกตู้มาทำความสะอาดด้านนอกได้ง่าย

เลี้ยงสัตว์ไม่ต่อเติม

All line+Hatch

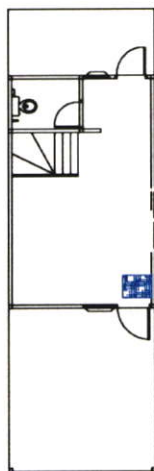
- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ตู้ปลาที่จัดวางในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) เนื่องจากเป็นตู้ปลาที่มีขนาดใหญ่ เป็นตู้กระจกวางไว้บนขาตั้งเหล็ก ซึ่งบ้านพักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) วางชุดนั่งเล่น/รับแขก ทำให้ไม่มีพื้นที่ในการวางตู้ปลา

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

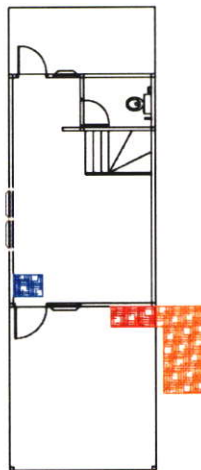
ภาพที่ 5.70 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงสัตว์ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

33/288

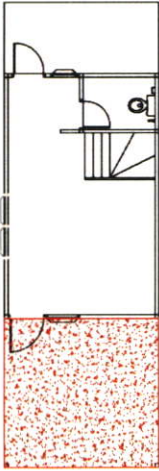
33/237

ภาพที่ 5.71 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมเก็บรถจอดรถใช้พื้นที่ในใช้พื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 50) ส่วน C (ร้อยละ 50) (จากตารางที่ 4.9)

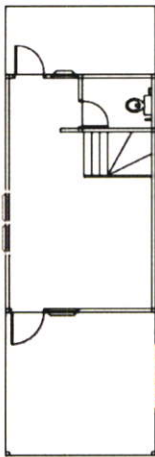
จอดรถไม่ต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ใช้เป็นพื้นที่เก็บรถ/จอดรถยนต์ ซึ่งใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เต็มพื้นที่ เนื่องจากบ้านพักอาศัยหลังนี้เป็นบ้านที่อยู่ตรงโค้งถนน ทำให้ไม่สามารถจอดรถบริเวณหน้าบ้านได้เพราะถ้าจอดหน้าบ้าน บ้านที่อยู่ด้านข้างไม่สามารถเข้าออกได้และอาจเกิดอันตรายจากรถที่วิ่งสวนไปมา ทำให้ต้องใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) จอดรถ

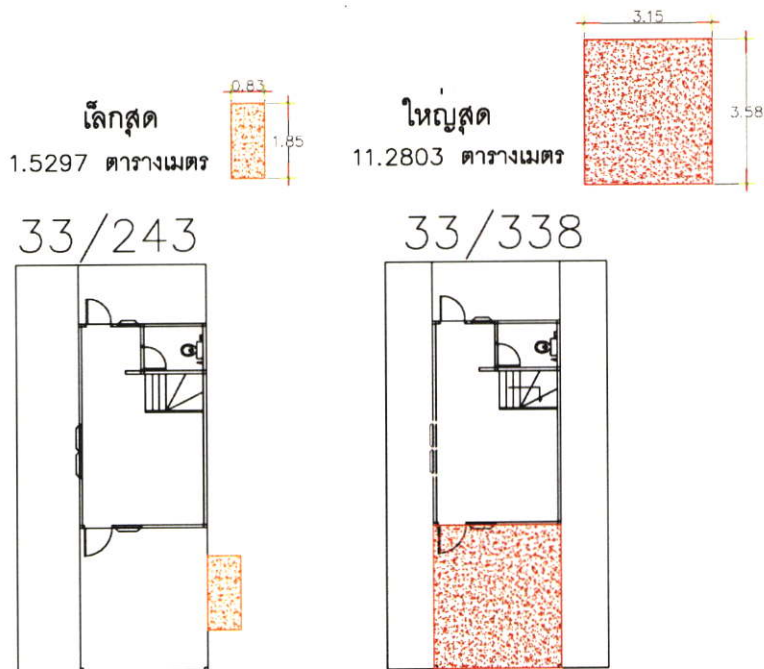
จอดรถไม่ต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) เนื่องจากผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในการเลี้ยงเด็ก โดยผู้พักอาศัยใช้ผ้าใบกางในพื้นที่ข้างบ้านเพื่อกันแดด กันฝน

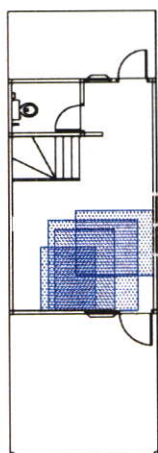
ภาพที่ 5.72 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.73 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและของพื้นที่กิจกรรมเก็บรถจอดรถของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมการนอน ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

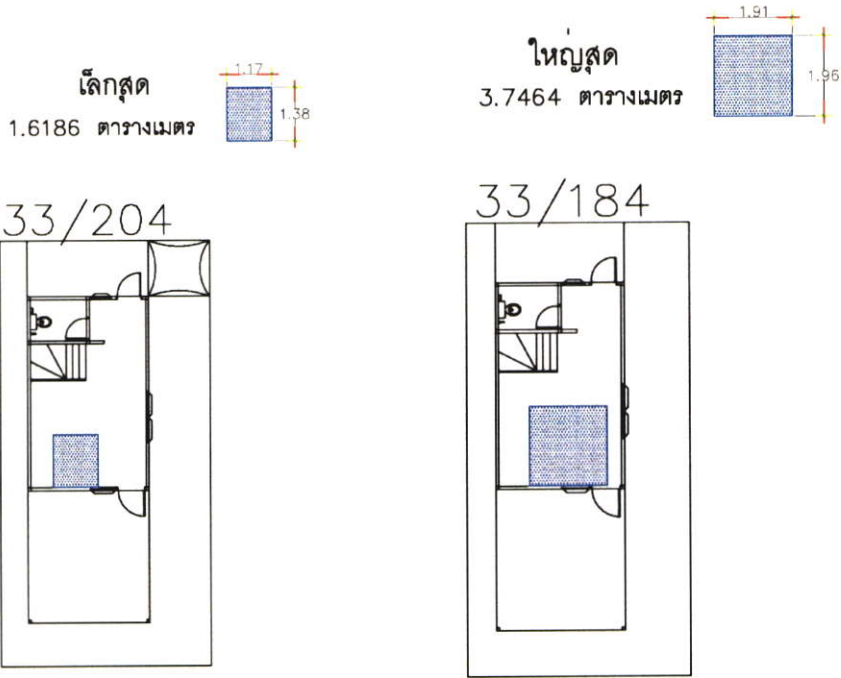
นอนไม่ต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) เป็นพื้นที่ปิดมีการปิดล้อมของผนัง กิจกรรมการนอนมีความเป็นส่วนตัวสูงจึงต้องใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) ในกิจกรรมการนอน เนื่องจากผู้พักอาศัยไม่สะดวกที่จะใช้พื้นที่ชั้น 2 เนื่องจากอายุ, มีผู้พักอาศัยมากทำให้ต้องใช้พื้นที่ด้านล่างในการนอน โดยอุปกรณ์ที่ใช้ส่วนใหญ่ที่ใช้จะเป็นที่นอนพับเก็บได้และหมอน ฉะนั้นการใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) นั้นมีการใช้พื้นที่หลายกิจกรรมส่งผลทำให้มีการใช้เฟอร์นิเจอร์น้อยชิ้นเพื่อให้ง่ายในการปรับใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรม

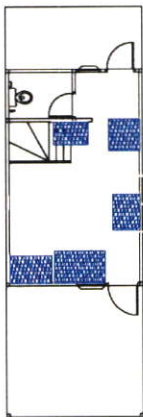
ภาพที่ 5.74 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการนอน บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.75 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมการนอน บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

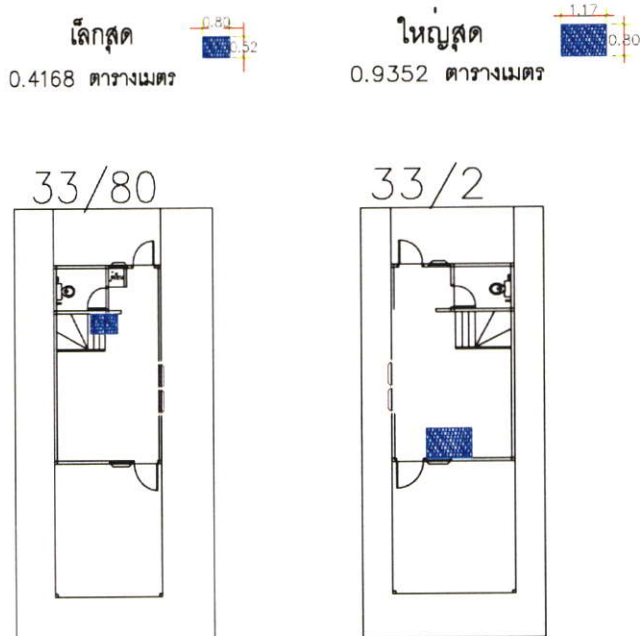
สักการะไม่ต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) เนื่องจากเป็นความเชื่อส่วนบุคคล และมีวัดอุ้มงคลวางไว้บนที่ซึ่งติดกับผนังจึงไม่เหมาะที่จะใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงนอนประสงค์) และส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) การคิดคั้งนั้นจะคิดคั้งบนผนังโดยจะหันไปตามทิศตะวันออก, ทิศเหนือและทิศใต้

ภาพที่ 5.76 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

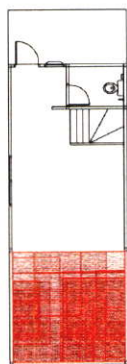

ภาพที่ 5.77 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

2) กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่กิจกรรมของพื้นที่ที่เกิดภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกใช้พื้นที่ในส่วน A(โถงอเนกประสงค์) มากที่สุด (ร้อยละ 53.5) รองลงมาคือพื้นที่ในส่วน C(พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) (ร้อยละ 32.6)และพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 14) (ดูตารางที่4.11)

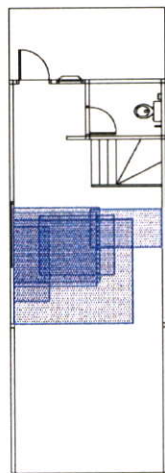
รับแขกต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ปิดล้อม ทำให้ผู้พักอาศัยในกลุ่มบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) มากที่สุดโดยมีเครื่องเรือนคือ ชุดโซฟาขาว, เก้าอี้มีเท้าแขน, เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง ส่วนพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) จะเป็นพื้นที่ของกิจกรรมแต่งตัว, เตรียมอาหาร, ทำงานคอมพิวเตอร์, เช็บผ้า

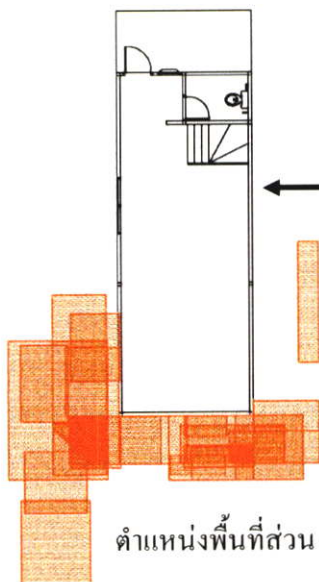
รับแขกต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) ประกอบอาชีพเย็บผ้า, กิจกรรมการนอนโดยกั้นห้องพื้นที่ส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) เครื่องเรือนที่ใช้ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกได้แก่ โซฟายาว 3 ที่นั่ง, เก้าอี้มีเท้าแขน, เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง, ตู้โซฟา เป็นต้น

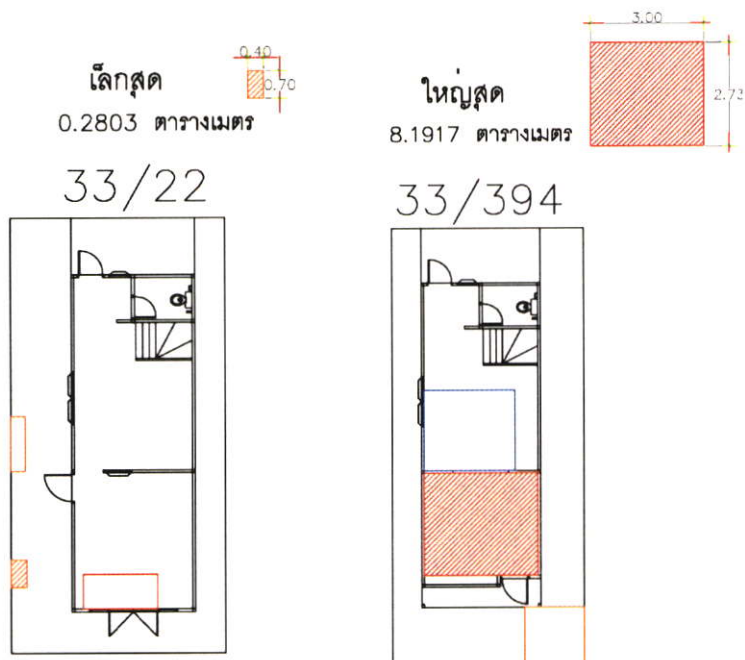
รับแขกต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ด้านหน้าและข้างบ้าน) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก เป็นพื้นที่ที่ผู้พักอาศัยใช้ในการนั่งเล่นพักผ่อนพูดคุยกับเพื่อนบ้าน, ชมธรรมชาติ, รับอากาศปลอดโปร่งจากภายนอกและเป็นส่วนต้อนรับแขกผู้มาเยือนเป็นส่วนแรกก่อนที่จะเข้าไปด้านในเครื่องเรือนที่ใช้เป็น ชุดม้าหิน โต๊ะแคร่ไม้

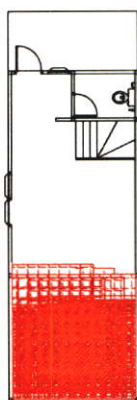
ภาพที่ 5.78 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.79 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของบ้านพักอาศัย
บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมดูโทรทัศน์, ฟังเพลง ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 73.3) และ
ใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 26.7) (ดูตารางที่ 4.11)

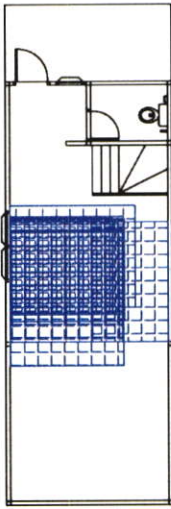
ดูโทรทัศน์ต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง โดยพื้นที่นี้จะเป็นพื้นที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกซึ่งใช้เครื่องเรือนชุดเดียวกันซึ่งเมื่อมีการต่อเติมทำให้มีพื้นที่ในการดูโทรทัศน์/ฟังเพลงที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น ส่วนพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ใช้ในกิจกรรมแต่งตัว, เตรียมอาหาร, ทำงานบ้าน เป็นต้น

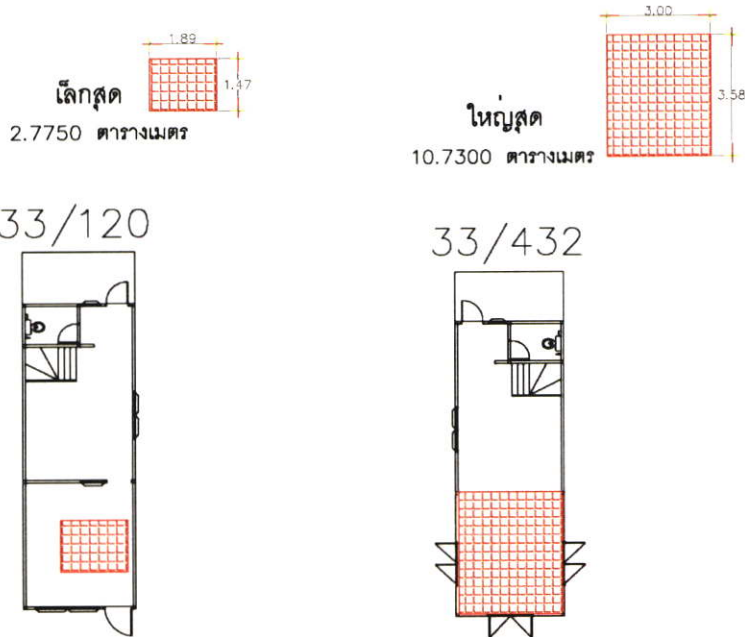
ดูโทรทัศน์ต่อเติม All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง พื้นที่ในส่วนนี้จะทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกที่ใช้พื้นที่ในส่วน B (โถงอเนกประสงค์) การจัดพื้นที่รับแขกไว้ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) นี้เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ของกิจกรรมนอน, เขັบผ้า, เลี้ยงเด็ก เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.80 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

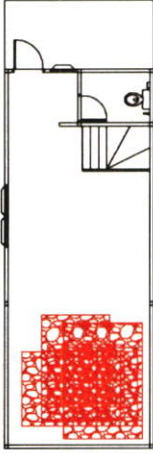

ภาพที่ 5.81 ผังพื้นที่ที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง ของบ้านพักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมเลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 62.5) และพื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 37.5) (ดูตารางที่ 4.11)

เลี้ยงเด็กต่อเติม

All line+Hatch

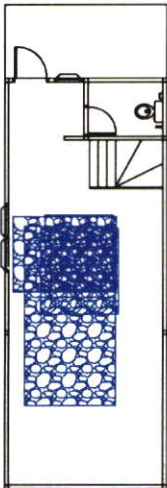

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ที่ใช้พื้นที่ในส่วนนี้จะทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ซึ่งอุปกรณ์ประกอบในกิจกรรมเลี้ยงเด็ก คือ แพลตฟอร์มรูป ที่นอน ส่วนพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ใช้ในกิจกรรมทำงานบ้าน แต่งตัว, เตรียมอาหาร เป็นต้น

เลี้ยงเด็กต่อเติม

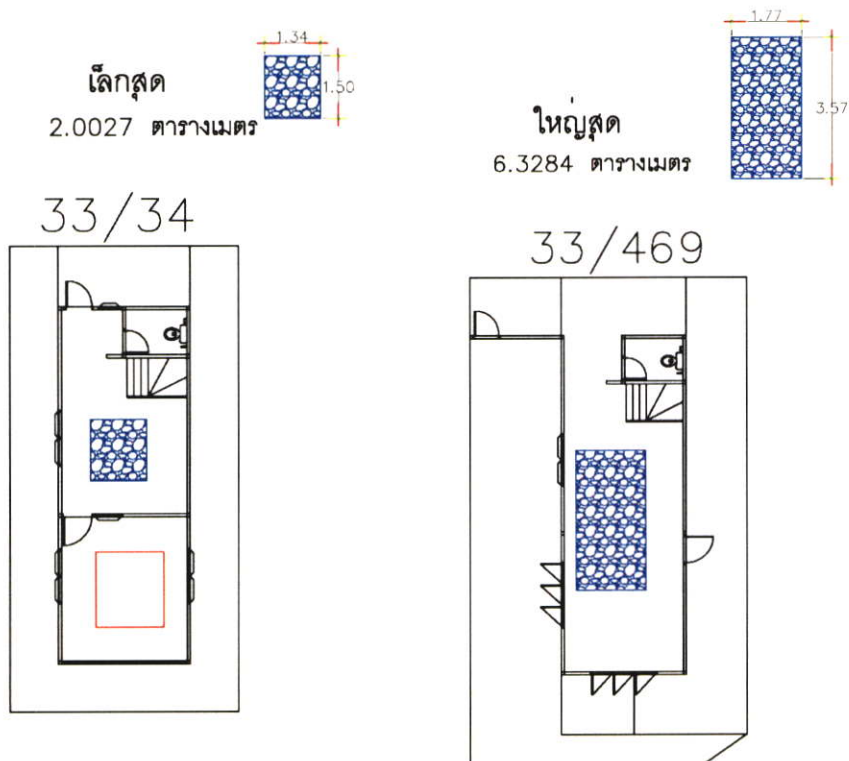
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็กที่ใช้พื้นที่ในส่วนนี้เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) มีการใช้พื้นที่ในกิจกรรมเย็บผ้า, ส่วนของกิจกรรมการนอน จึงใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เป็นกิจกรรมเลี้ยงเด็ก และการใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ในบางหลังจะใช้เพียงช่วงเวลากลางวันแล้วใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในช่วงเวลากลางคืน เป็นต้น

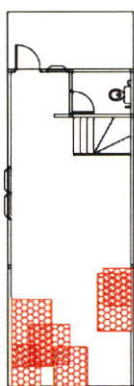
ภาพที่ 5.82 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็ก บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.83 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ของบ้านพักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือใช้พื้นที่ในส่วน A และส่วน B เท่ากันคือ (ร้อยละ 50) (ดูตารางที่ 4.11)

เขียนหนังสือต่อเติม
All line+Hatch

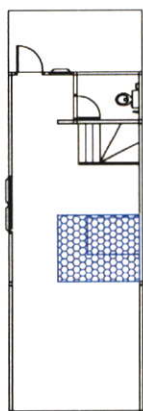

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

← - ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ โดยมีเครื่องเรือนที่ใช้ประกอบ คือ โต๊ะอ่านหนังสือและเก้าอี้ จากการศึกษาตำแหน่งของพื้นที่ในการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือนี้จะจัดวางชนิดผนังเพื่อมีความเป็นส่วนตัวสูง ซึ่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ส่วนใหญ่จะใช้ในกิจกรรมนั่งเล่น, คูโทรทัศน์ การจัดส่วนอ่านหนังสือไว้ในพื้นที่นี้จะมีการรบกวนทำให้ผู้ใช้งานขาดสมาธิในการทำงานได้

เขียนหนังสือต่อเติม

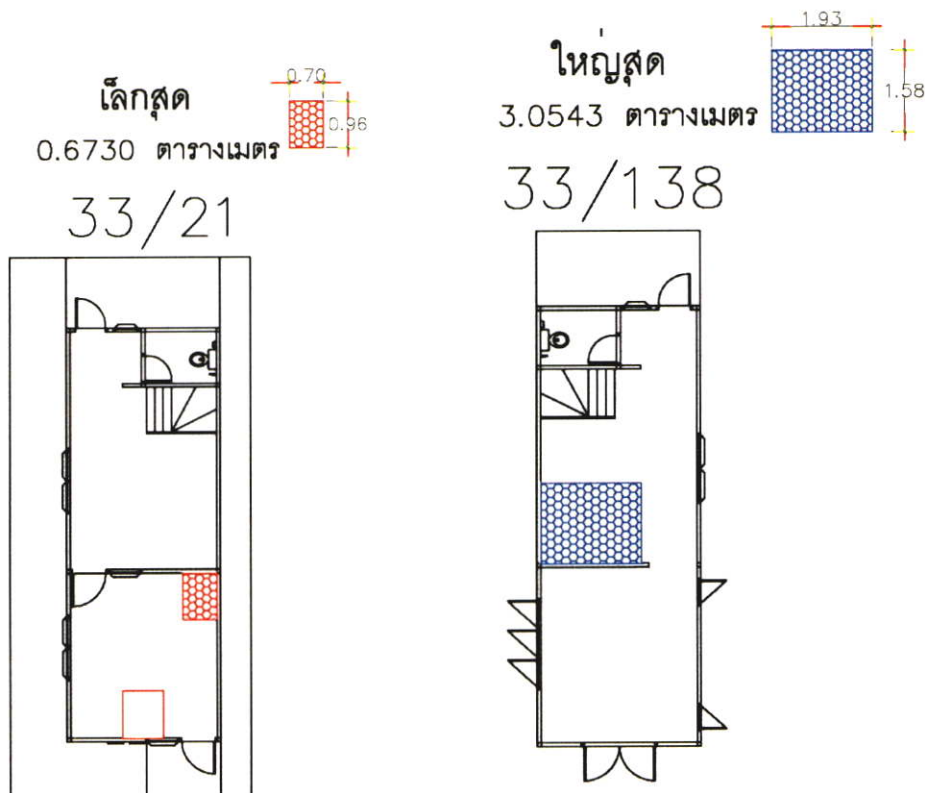
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ซึ่งการใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) จะใช้เครื่องเรือนและกิจกรรมทับซ้อนกับกิจกรรมรับประทานอาหาร โดยใช้โต๊ะรับประทานอาหารในการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ซึ่งข้อดีคือ สามารถประหยัดเนื้อที่ซึ่งเป็นเนื้อที่ที่จำกัดได้ การจัดส่วนรับประทานอาหารไว้ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) จะมีการรบกวนจากโทรทัศน์น้อย ทำให้มีสมาธิในการทำงานอ่านเขียนหนังสือ

ภาพที่ 5.84 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์เพื่อพักอาศัย

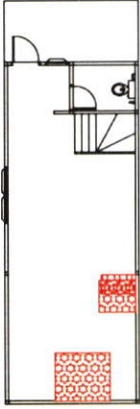

ภาพที่ 5.85 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของบ้านพักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมคอมพิวเตอร์ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 57.1) และพื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 42.9) (ดูตารางที่ 4.11)

งานคอมพิวเตอร์ต่อเติม

All line+Hatch

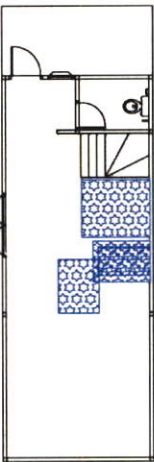

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบในกิจกรรมคอมพิวเตอร์ คือ โต๊ะคอมพิวเตอร์และเก้าอี้ ซึ่งพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) จะเป็นใช้พื้นที่ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก , ดูทีวี/ฟังเพลง

งานคอมพิวเตอร์ต่อเติม

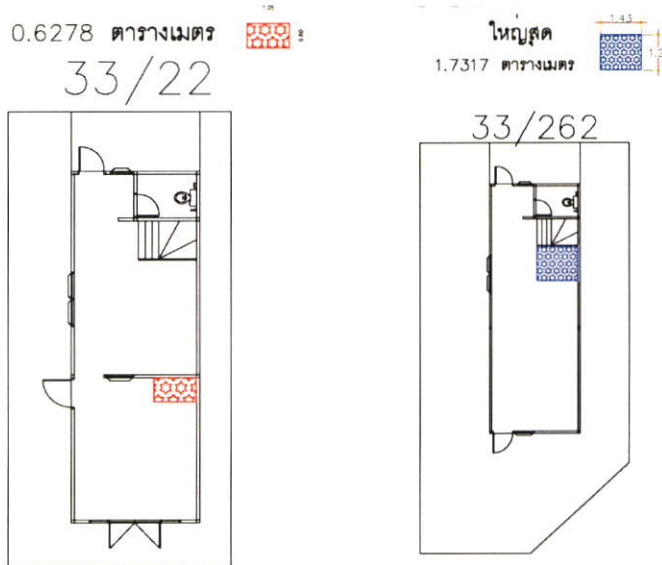
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมคอมพิวเตอร์จะใช้พื้นที่ร่วมกับกิจกรรม แต่งตัว, ทำงานบ้าน ซึ่งจะเป็นพื้นที่ที่มีการรบกวนจากเสียงของโทรทัศน์น้อยกว่า การตั้งไว้ในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการสมาธิในการทำงาน

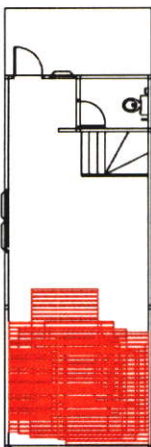
ภาพที่ 5.86 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.87 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมคอมพิวเตอร์ของบ้านพักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมรับประทานอาหาร ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 41.8) รองลงมาคือ ส่วน B และพื้นที่ในส่วน C (ร้อยละ 29.1) (ดูตารางที่ 4.11)

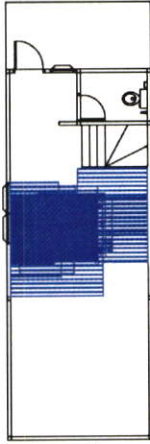
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหารจากการศึกษาส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้โต๊ะญี่ปุ่น(เนื่องจากโต๊ะญี่ปุ่นสามารถพับเก็บได้ในช่วงเวลาที่ไม่มีใช้งาน) หรือไม่ใช่เครื่องเรือนใดเลย จะนั่งรับประทานอาหารบนพื้น โดยส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะรับประทานอาหารไปพร้อมกับการดูโทรทัศน์ ส่วนพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)จะใช้พื้นที่ของกิจกรรมเตรียมอาหาร, แต่งตัว, ทำงานบ้าน เป็นต้น ในกรณีบางบ้านพักอาศัยมีโต๊ะรับประทานอาหารและเก้าอี้ที่นั่งรับประทานอาหารแต่ก็ไม่ค่อยได้ใช้งานจริงๆ นานครั้งจะมีการใช้งาน อาจเนื่องมาจากวิถีชีวิตที่เคยมีมาแต่อดีต

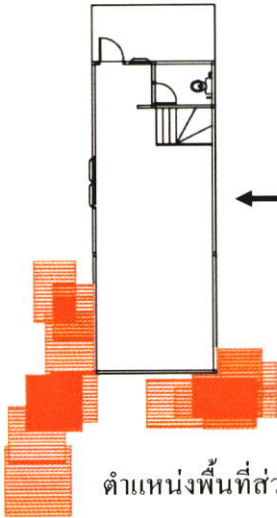
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) การใช้พื้นที่ของกิจกรรมรับประทานอาหารในส่วนนี้ เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในกิจกรรมการนอน กิจกรรมประกอบอาชีพ กิจกรรมเลี้ยงเด็กและนั่งเล่น/รับแขก โดยที่มีส่วนของกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลงใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ผู้พักอาศัยจึงใช้พื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง ซึ่งเป็นการรับประทานอาหารไปพร้อมกับการดูโทรทัศน์ ฉะนั้นจึงส่งผลให้พื้นที่บริเวณด้านหน้าตู้วางทีวีนั้นมีพื้นที่ว่างเพราะบริเวณนี้ใช้หลากหลายกิจกรรม

All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) กิจกรรมรับประทานอาหารของผู้พักอาศัยจะมีการรับประทานอาหารในบริเวณพื้นที่ในส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) ในบางช่วงเวลาและบางวันเท่านั้นซึ่งจะเป็นส่วนพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ซึ่งเครื่องเรือนที่ใช้คือ ชุดม้าหินที่ทนต่อสภาพภูมิอากาศ

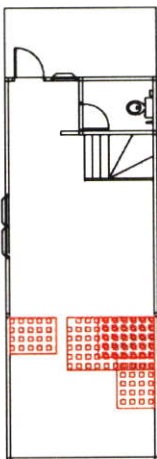
ภาพที่ 5.88 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทานอาหาร บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.89 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมแต่งตัว แต่งตัวใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องนอนประสงค์) (ร้อยละ 72.7) พื้นที่ในส่วน A (โถงนอนประสงค์) (ร้อยละ 27.3) (ดูตารางที่ 4.11)

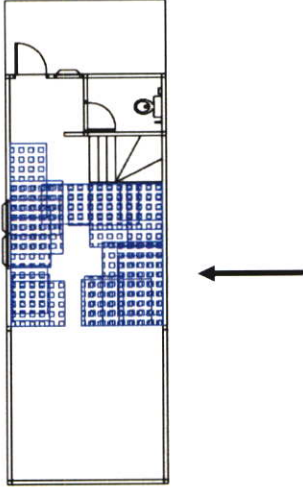
แต่งตัวต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงนอนประสงค์) กิจกรรมแต่งตัวที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเกิดจากการมีการกันห้องพื้นที่ในส่วน A (โถงนอนประสงค์) เป็นห้องนอนส่วนตัวและมีกิจกรรมแต่งตัวอยู่ในห้องนอนด้วย เครื่องเรือนที่ใช้ คือ ตู้เสื้อผ้า, โต๊ะเครื่องแป้ง, กระจกเงา, ลิ้นชัก เป็นต้น โดยพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) ของบ้านในกลุ่มนี้จะเป็นพื้นที่นั่งเล่น/รับแขก, ทำงานบ้าน และเป็นห้องนอนเช่นเดียวกัน เป็นต้น

แต่งตัวต่อเติม All line+Hatch

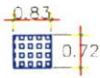

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมแต่งตัวส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เนื่องจากผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์ ซึ่งพื้นที่ของกิจกรรมแต่งตัวนี้เป็นกิจกรรมที่ต้องการความเป็นส่วนตัว มิดชิด ซึ่งพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) มีความเหมาะสม เพราะเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ติดต่อกับห้องน้ำ

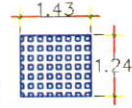
ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B

ภาพที่ 5.90 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัว บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

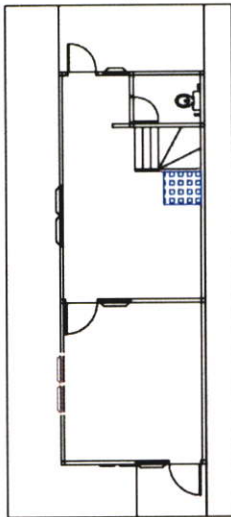
เล็กสุด
0.5934 ตารางเมตร

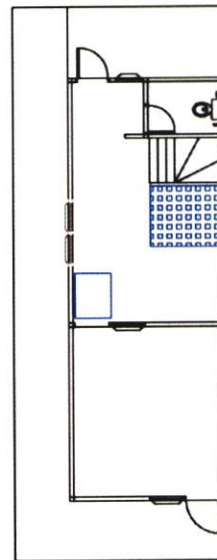
ใหญ่สุด
1.7746 ตารางเมตร

33/21

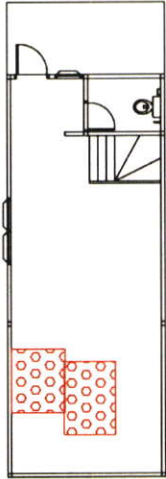
33/279

ภาพที่ 5.91 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัวของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมทำงานบ้าน กิจกรรมทำงานบ้านในที่นี้เช่นกิจกรรมรีดผ้า, พับผ้า, ราวแขวนผ้าที่รอการรีด , ซักผ้าส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (77.8) และ พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 22.2) (ดูตารางที่ 4.11)

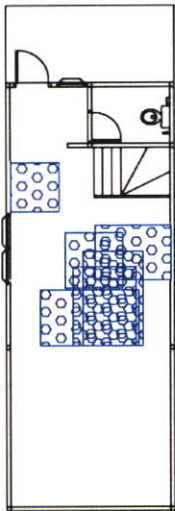
ทำงานบ้านต่อเติม All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์)
กิจกรรมทำงานบ้านที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) คือ มีบ้านพักอาศัยจำนวน 1 หลัง ที่นำเครื่องซักผ้ามาติดตั้งไว้ในพื้นที่ภายในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ทำให้เกิดพื้นที่ทำงานบ้านในส่วน A (โถงอเนกประสงค์)

ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A

ทำงานบ้านต่อเติม All line+Hatch

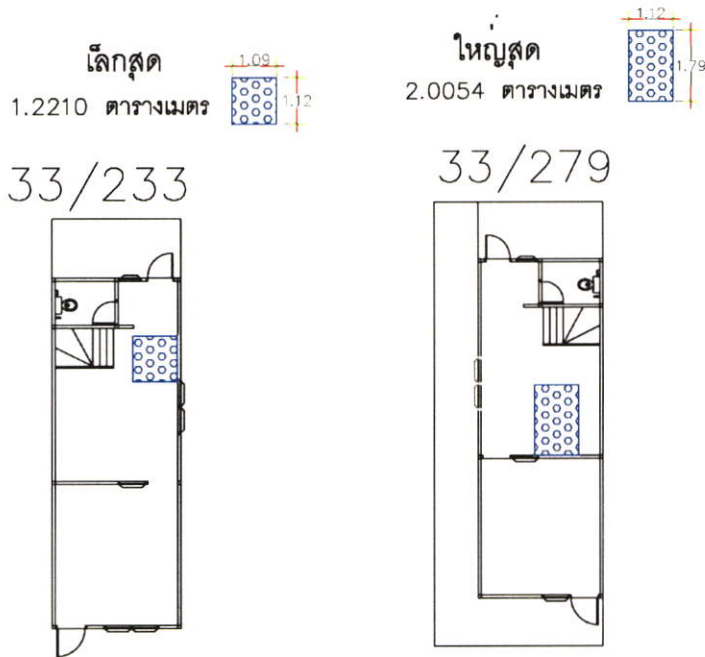

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมทำงานบ้านในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) คือ กิจกรรมรีดผ้า, พับผ้าซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้อุปกรณ์ประกอบคือ ที่รองรีดสำเร็จรูป หรือผ้าปูบนพื้นเพื่อรองรีด และเตารีด รีดผ้า ซึ่งกิจกรรมนี้จะอยู่ในพื้นที่แต่งตัว, เตรียมอาหาร เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B

ภาพที่ 5.92 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้าน บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพัก

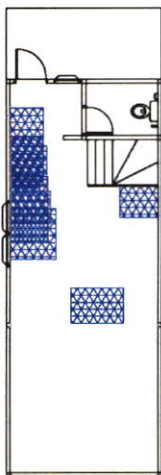
อาศัย

ภาพที่ 5.93 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของบ้านที่มีการต่อเติม เพื่อพักอาศัย

กิจกรรมเตรียมอาหารใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (คูตารางที่ 4.11)

เตรียมอาหารต่อเติม
All line+Hatch

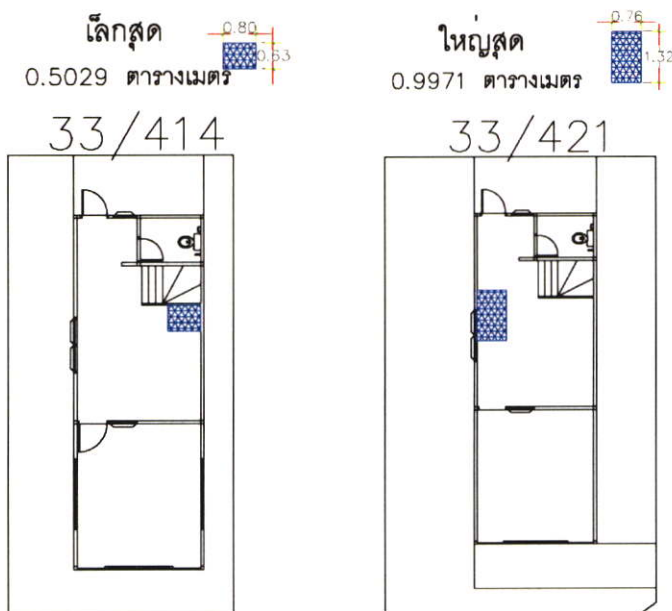

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)

กิจกรรมเตรียมอาหาร มีเครื่องเรือนประกอบคือ ตู้หรือโต๊ะวางหม้อหุงข้าวไฟฟ้าและกระติกน้ำร้อน หรือตู้หรือโต๊ะวางเครื่องปรุง ซึ่งผู้พักอาศัย จะใช้พื้นที่จัดผนังในส่วนทางเดินที่จะไปในส่วน ของห้องครัวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นพื้นที่ติดต่อกับ ครัว

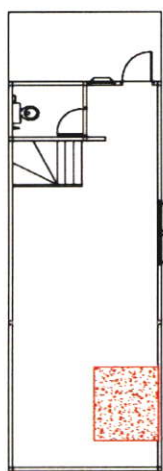
ภาพที่ 5.94 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเตรียมอาหาร บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพัก อาศัย

ภาพที่ 5.95 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถใช้พื้นที่ในส่วน A(ร้อยละ100) (ดูตารางที่4.11)

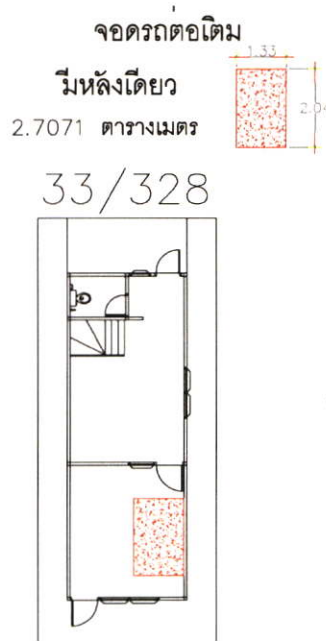
จอดรถต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ซึ่งมีจำนวน 1 หลังคาเรือน ที่ใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ที่ต่อเติมจอดรถจักรยานยนต์ ซึ่งในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ผู้พักอาศัยใช้เป็นพื้นที่แต่งตัวและเป็นพื้นที่โล่งเพื่อรองรับกิจกรรมจอดรถ

ภาพที่ 5.96 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

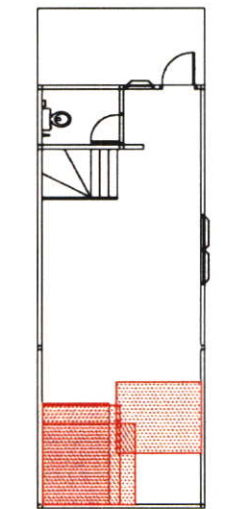

ภาพที่ 5.97 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเก็บรถ/จุดตรวจของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมการนอนใช้พื้นที่ในส่วน B(ร้อยละ 62.5)ในส่วนA (ร้อยละ 37.5) (ดูตารางที่4.11)

นอนต่อเติม

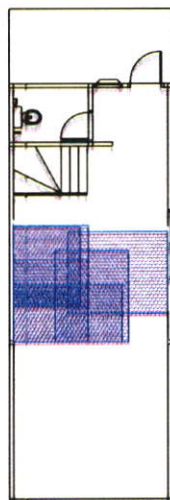
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมการนอน จะใช้พื้นที่ในการนอนโดยที่มีบ้านพักอาศัยจำนวน 2 หลังที่กั้นห้องในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) สำหรับใช้เป็นกิจกรรมการนอนซึ่งเมื่อผู้พักอาศัยมีการกั้นห้องในส่วนโถงอเนกประสงค์ เป็นพื้นที่ห้องนอนส่วนตัว การใช้พื้นที่ในกิจกรรมอื่นๆ ภายในบ้านจะเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนห้องอเนกประสงค์จะเกิดการทับซ้อนของกิจกรรมมาก เหมือนกับบ้านที่ไม่มีการต่อเติมซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเกิดในพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ และบ้านพักอาศัยจำนวน 3 หลังคาเรือน ใช้พื้นที่ทับซ้อนกับกิจกรรมเลี้ยงเด็ก, คูโทรทัศน์

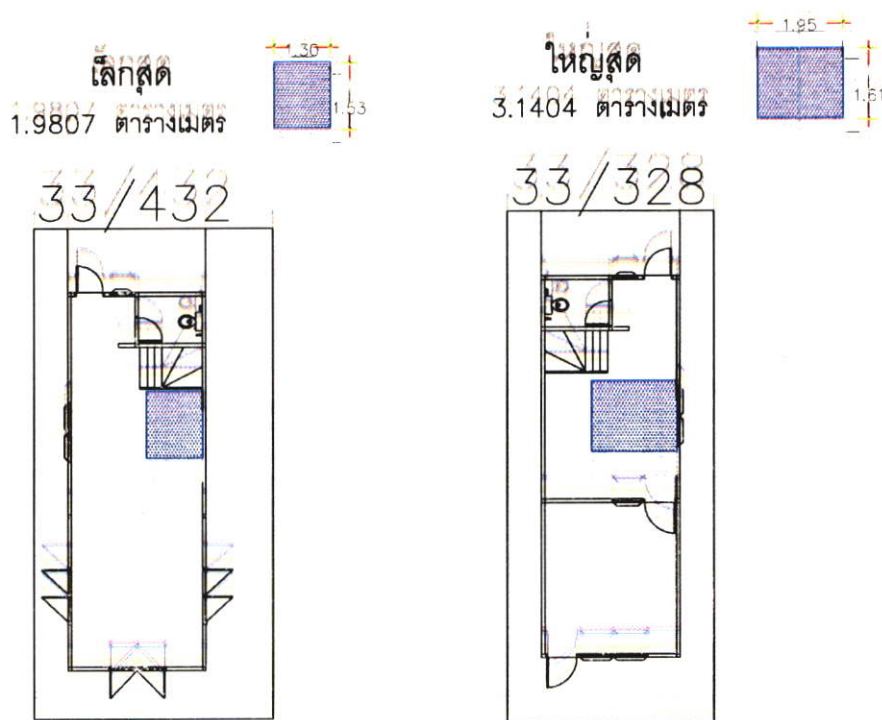
นอนต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมการนอนที่ใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมคูทิว และในบางบ้านจะเป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมแต่งตัว, ทำงานบ้าน เป็นต้น โดยจะมีอุปกรณ์ประกอบคือ ที่นอนแบบพับเก็บได้และหมอนหนุน ซึ่งเมื่อดันนอนก็จะเก็บไว้ในบริเวณชิดผนังในส่วนบริเวณที่ใช้ในการนอน

ภาพที่ 5.98 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการนอน บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

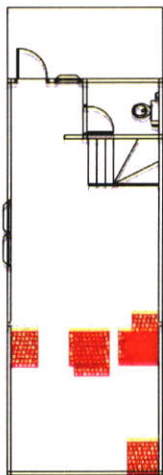

ภาพที่ 5.99 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมการนอนของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านที่สำรวจส่วนใหญ่จะหันหน้าไปทางทิศ ตะวันออก-ทิศ ตะวันตก และทิศเหนือได้ใช้พื้นที่ส่วน A (ร้อยละ 72.7) และส่วน B(ร้อยละ 27.3) (ดูตารางที่ 4.11)

สักการะต่อเติม

All line+Hatch

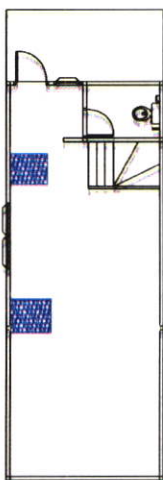

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ส่วนใหญ่จะติดตั้งในผนังที่กั้นระหว่างส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ซึ่งหึ่งพระหันหน้าออกทางทิศตะวันออก

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

สักการะต่อเติม

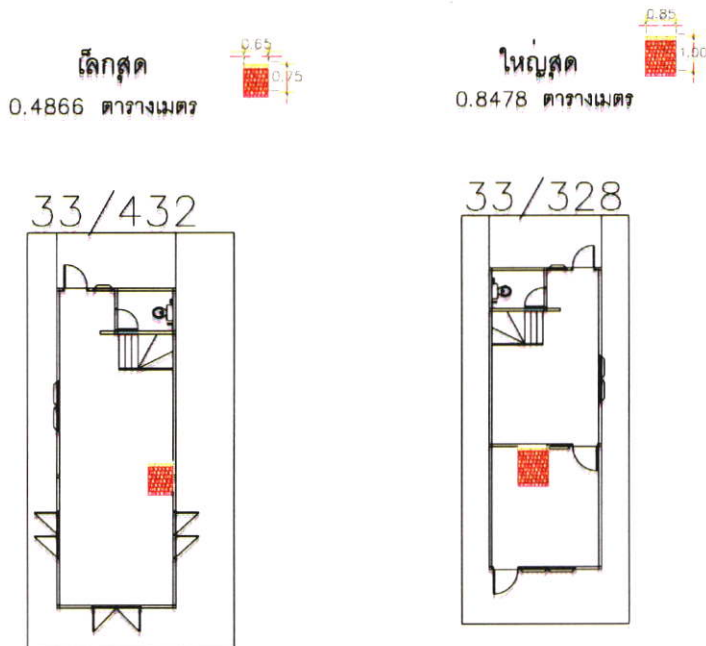
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากการสำรวจพบว่า บ้านที่ติดตั้งหึ่งพระติดผนังด้านข้างนี้เนื่องจาก มีการทาบเอาผนังที่กั้นระหว่างส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) บ้านหันหน้าทางทิศตะวันออก-ตะวันตก ผู้พักอาศัยจึงติดตั้งหึ่งพระหันหน้าไปทางทิศใต้เนื่องจากผนังตรงข้ามไม่สามารถติดตั้งได้ เนื่องจากเป็นส่วนใต้บันได

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

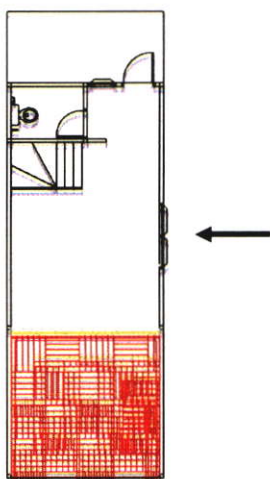
ภาพที่ 5.100 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.101 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมไหว้สัจการะสังคีตคีสิทธิ์ ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

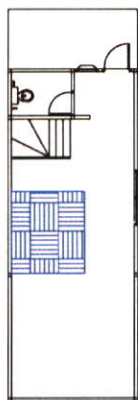
กิจกรรมประกอบอาชีพ เกินกว่าครึ่งใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 60) และพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ส่วน C (พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน)เท่ากัน (ร้อยละ 20) (ดูตารางที่ 4.11)

ประกอบอาชีพต่อเติม
All line+Hatch

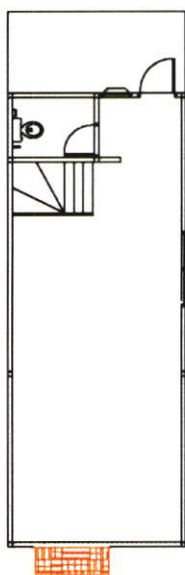
- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมประกอบอาชีพเย็บผ้า ซึ่งผู้พักอาศัย คือ แม่บ้านช่วยหารายได้ให้กับครอบครัวซึ่งจะใช้พื้นที่ในการวางจักรเย็บผ้าและโต๊ะวางแบบ ใช้พื้นที่ค่อนข้างมาก ซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ในการนั่งเล่น, ดูโทรทัศน์ ซึ่งบ้านที่มีการใช้ห้องในพื้นที่ส่วนอเนกประสงค์เป็นส่วนประกอบกิจกรรมเย็บผ้านั้นจะส่งผลต่อการใช้พื้นที่ในกิจกรรมอื่นๆ ทำให้เกิดการทับซ้อนในพื้นที่ส่วนห้องอเนกประสงค์ซึ่งการใช้พื้นที่จะเหมือนกับบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

ประกอบอาชีพต่อเติม
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์
อเนกประสงค์) กิจกรรมประกอบอาชีพเย็บผ้า ซึ่ง
จะใช้พื้นที่ในการวางจักรเย็บผ้าและโต๊ะวางแบบ
ใช้พื้นที่ค่อนข้างมากผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในส่วน
A (โถงอเนกประสงค์) ในการนั่งเล่น/รับแขก, ดู
โทรทัศน์, ทำงานคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ประกอบอาชีพต่อเติม
All line+Hatch

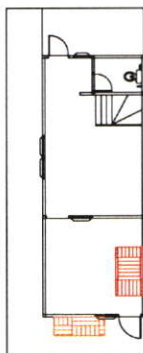

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้าง
บ้าน) กิจกรรมประกอบอาชีพเย็บผ้า โดยในส่วนนี้
ผู้พักอาศัยจะใช้เป็นพื้นที่ในการจัดวางรูปแบบผ้า
ก่อนการเย็บด้วยจักร โดยใช้พื้นที่ในการเย็บผ้าใน
ส่วน A (โถงอเนกประสงค์)

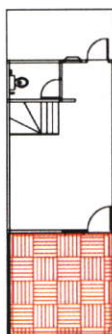
ภาพที่ 5.102 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมประกอบอาชีพ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อ
พักอาศัย

33/279

33/56

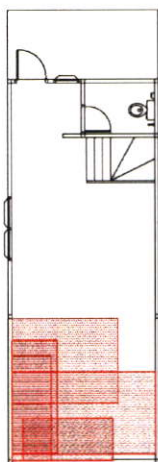
ภาพที่ 5.103 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กลุ่มที่ 2.2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกใช้พื้นที่ส่วน A ส่วนBและส่วน C เท่ากันคือ (ร้อยละ 33.3) (ดูตารางที่ 4.13)

รับแขกพาณิชย์

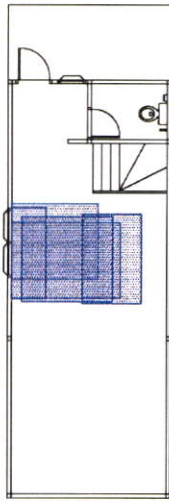
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมรับแขก/นั่งเล่น จะเป็นพื้นที่สำหรับรับรองแขกผู้มาใช้บริการเช่น ร้านเสริมสวย และร้านขายของซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ที่รับรองแขกใช้ในการนั่งเล่นเช่นเดียวกัน เครื่องเรือนที่ใช้คือ โซฟายาว 3 ที่นั่ง เก้าอี้เดี่ยวมีเท้าแขน, เก้าอี้ไม้ยาว พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) จะใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมส่วนตัวของผู้พักอาศัย เช่น ดูโทรทัศน์, แต่งตัว, นั่งเล่น เป็นต้น

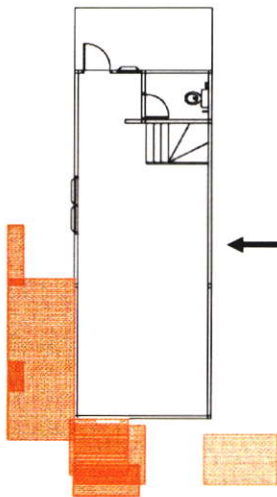
รับแขกพาณิชย์ All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่นั่งเล่นพักผ่อน เมื่อว่างจากการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่กิจกรรมนี้จะไม่มีการประกอบผู้พักอาศัยจะนั่งบนพื้น อาจเนื่องมาจากพื้นที่ในส่วนนี้เป็นพื้นที่อเนกประสงค์ต้องใช้หลากหลายกิจกรรม มีเนื้อที่จำกัด จึงใช้เฉพาะเครื่องเรือนที่จำเป็น

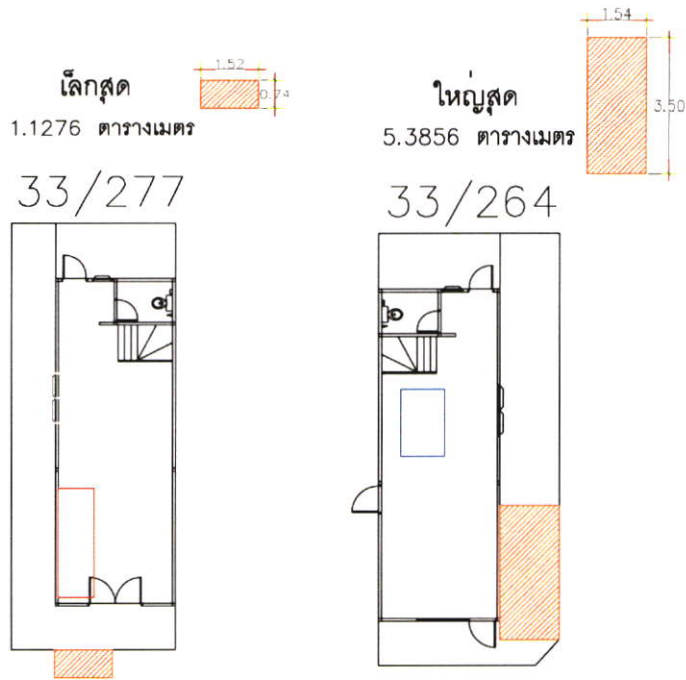
รับแขกพาณิชย์ All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ผู้พักอาศัยจะใช้เครื่องเรือน เช่น ชุดม้าหิน เก้าอี้มีเท้าแขน แคร่ ซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้ได้เฉพาะช่วงเช้า-เย็น เนื่องจากผู้พักอาศัยเทพื้นคอนกรีตในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) จึงไม่มีการปลูกต้นไม้สำหรับให้ร่มเงา ทำให้ช่วงเวลากลางวันพื้นที่ C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) ร้อนไม่สามารถใช้งานได้

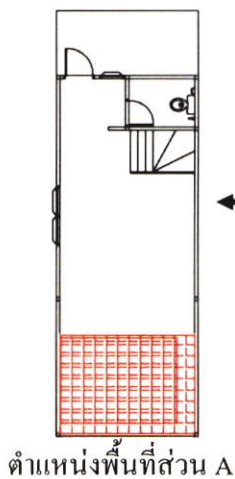
ภาพที่ 5.104 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อการพาณิชย์

ภาพที่ 5.105 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

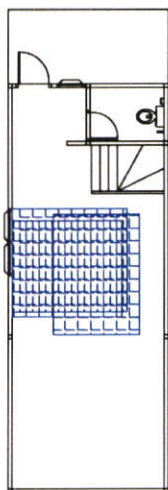
กิจกรรมดูโทรทัศน์, ฟังเพลงใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 60) และส่วน A (ร้อยละ 40) (ดูตารางที่ 4.13)

ดูโทรทัศน์พาณิชย์
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมดูโทรทัศน์ซึ่งผู้พักอาศัยใช้โทรทัศน์เป็นสิ่งช่วยให้ผู้ที่มาใช้บริการเกิดความเพลิดเพลินในช่วงระหว่างที่มาใช้บริการ ซึ่งผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ของกิจกรรมดูโทรทัศน์ร่วมกับผู้มาใช้บริการ พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ในการประกอบอาชีพ เป็นที่ตั้งเตียงระดม

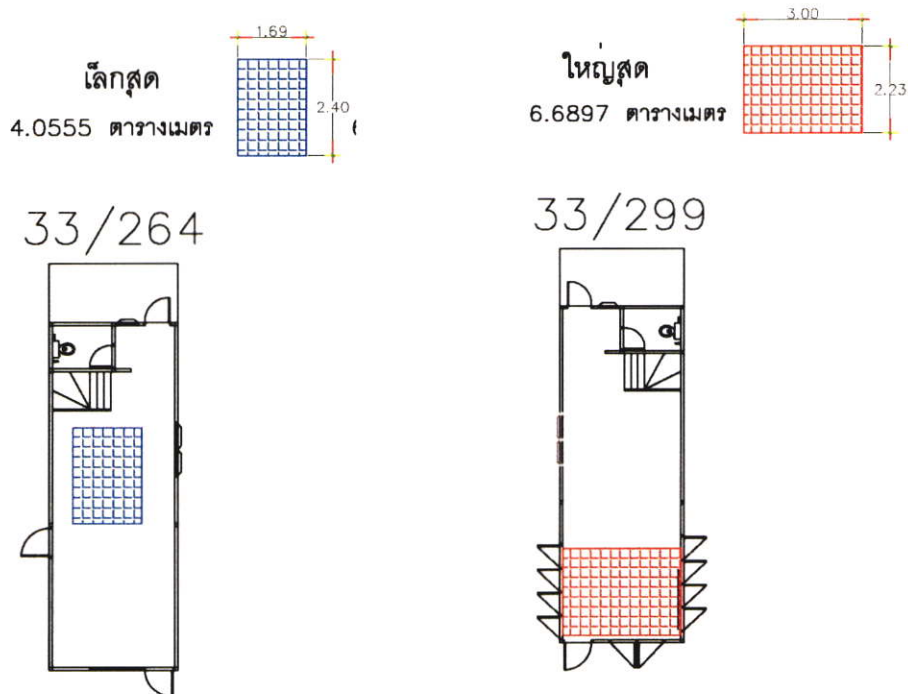
ดูโทรทัศน์พาณิชย์ All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง การจัดพื้นที่ดูโทรทัศน์ไว้ในพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เพื่อเป็นส่วนตัวของผู้พักอาศัย ส่วนพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ของกิจกรรมการประกอบอาชีพ

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.106 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

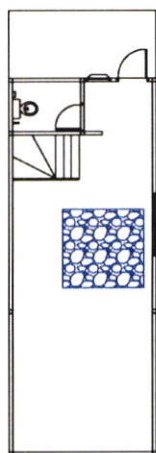

ภาพที่ 5.107 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์, ฟังเพลง ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมเลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในส่วน B(ร้อยละ 100) (คูตารางที่ 4.13)

เลี้ยงเด็กพาณิชย์

All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็กมีจำนวน 1 หลังคาเรือน เนื่องจากพื้นที่ส่วน A(โถงอเนกประสงค์) เป็นส่วนประกอบอาชีพ คือ ตัดผม จึงไม่เหมาะสำหรับการเลี้ยงเด็ก

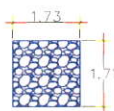
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.108 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็ก บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงการพาณิชย์

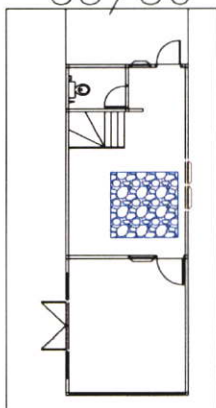
เลี้ยงเด็กพาณิชย์

มีหลังเดียว

2.9727 ตารางเมตร

33/50

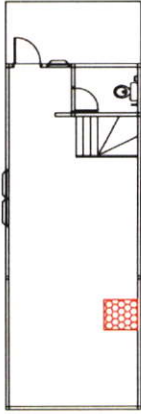

ภาพที่ 5.109 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์)และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 50) (ดูตารางที่ 4.13)

เขียนหนังสือพาดิษฐ์

All line

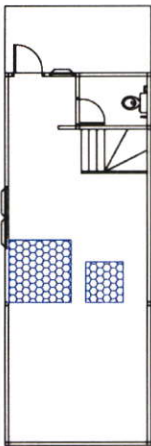

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมอ่าน/เขียนหนังสือ เป็นพื้นที่ ที่ผู้พักอาศัยใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาตอนที่พักหลังจากเสร็จภาระหน้าที่ ทั้งงานบ้านและการประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งผู้พักอาศัยนั่งอ่านบนตั่งไม้บริเวณส่วนนั่งเล่น/รับแขก ส่วนพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ใช้ในการประกอบอาชีพ เสริมสวย เป็นส่วนเตียงสระผมให้กับลูกค้า

เขียนหนังสือพาดิษฐ์

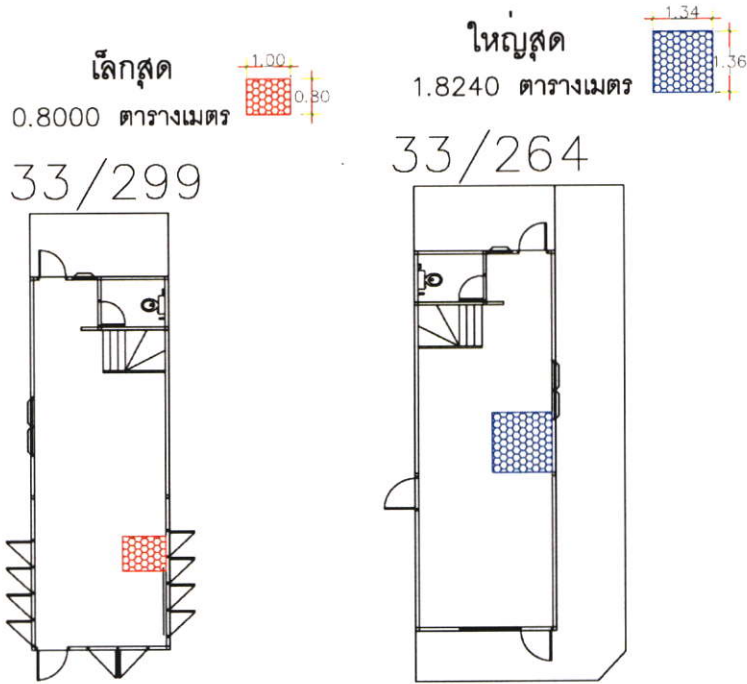
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ผู้พักอาศัยใช้เครื่องเรือนประกอบคือ โต๊ะอ่านหนังสือ เก้าอี้ และโต๊ะญี่ปุ่น ผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในการประกอบอาชีพ คือ ค้าขาย

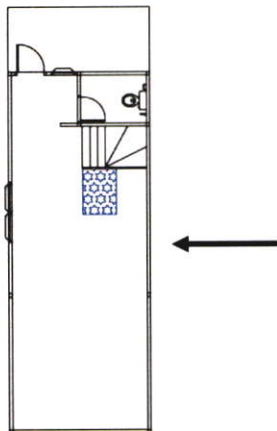
ภาพที่ 5.110 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.111 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมคอมพิวเตอร์ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.13)

งานคอมพิวเตอร์พาณิชย์
All line

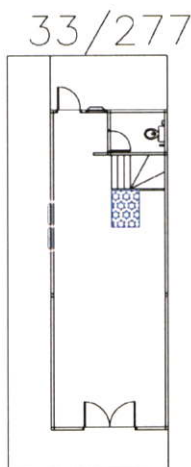

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)
กิจกรรมคอมพิวเตอร์ เนื่องจากพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ในการประกอบอาชีพ ผู้พักอาศัยจึงต้องใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ในกิจกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบในกิจกรรมนี้คือ โต๊ะคอมพิวเตอร์ และเก้าอี้

ภาพที่ 5.112 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคอมพิวเตอร์ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

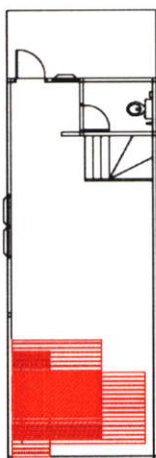
0.7548 ตารางเมตร

ภาพที่ 5.113 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมคอมพิวเตอร์ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมรับประทานอาหารใช้พื้นที่ในส่วน A ส่วน B และส่วน C เท่ากัน (ร้อยละ 33.3) (ดูตารางที่ 4.13)

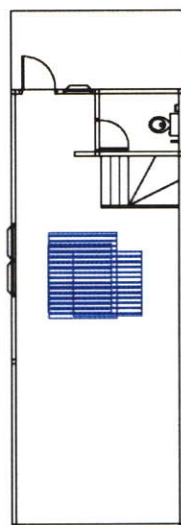
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหาร โดยผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกในการรับประทานอาหาร เนื่องจากการประกอบอาชีพเสริมสวามีจำนวน 2 หลังคาเรือน ที่เอาผนังที่กั้นพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์)และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)ออก ทำให้พื้นที่ไม่สะอาดเนื่องจากมีผู้มาใช้บริการจำนวนมากกว่าบ้านพักอาศัยปกติ มีเศษผมทำให้ผู้พักอาศัยจะไม่นิยมนั่งรับประทานอาหารบนพื้น

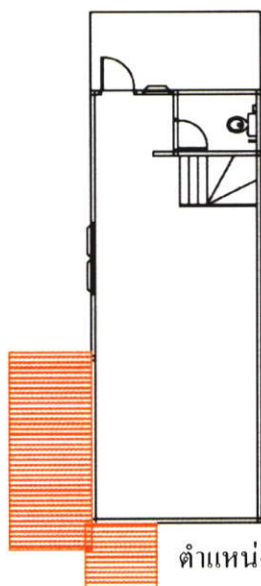
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหารเช้า ผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้มีการใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เป็นกิจกรรมส่วนตัวที่นอกเหนือจากการประกอบอาชีพ จึงสามารถนั่งรับประทานอาหารเช้าบนพื้นได้และมีการกั้นสัดส่วนพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ชัดเจน ทำให้ใช้พื้นที่รับประทานอาหารเช้าบริเวณหน้าโทรทัศน์ได้และเนื่องจากผู้มาใช้บริการในการประกอบอาชีพนั้นจะใช้พื้นที่เฉพาะส่วน A และ C เท่านั้น

All line+Hatch

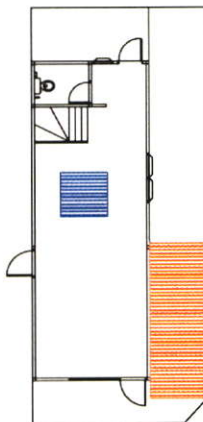
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) กิจกรรมรับประทานอาหารเช้าจะใช้พื้นที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกในการรับประทานอาหารเช้า เนื่องจากเป็นบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพาณิชย์ การนั่งในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) ทำให้เกิดความสะดวกในการสามารถมองผู้ที่ใช้บริการได้

ภาพที่ 5.114 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทานอาหารเช้า บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

33/264

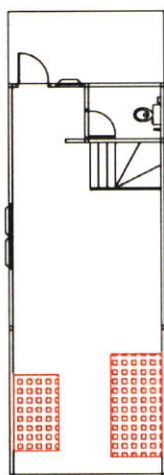

ภาพที่ 5.115 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมแต่งตัวใช้พื้นที่ในส่วน A และพื้นที่ในส่วน B เท่ากัน (ร้อยละ 50) (ดูตารางที่ 4.13)

แต่งตัวพาณิชย์

All line

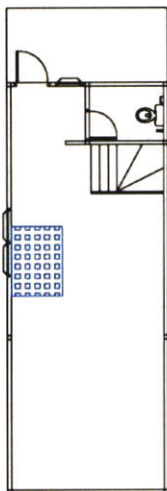

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมแต่งตัว ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ทับซ้อนกับกิจกรรมประกอบอาชีพ คือ การแต่งตัว โดยไม่ต้องกระจกเงาแต่งหน้า หวีผม ในส่วนประกอบอาชีพ

แต่งตัวพาณิชย์

All line

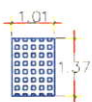

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมแต่งตัวเครื่องเรือนที่พบในกิจกรรมนี้ คือ ผู้เสื่อผ้า โดยที่ผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในการประกอบอาชีพค้าขาย

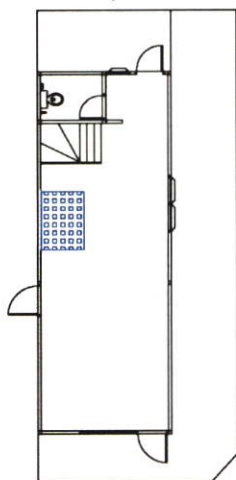
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.116 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัว บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

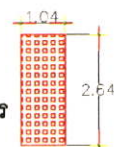
เล็กสุด
1.3841 ตารางเมตร

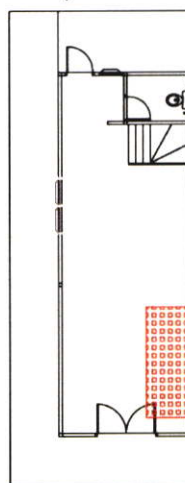
33/264

ใหญ่สุด
2.7313 ตารางเมตร

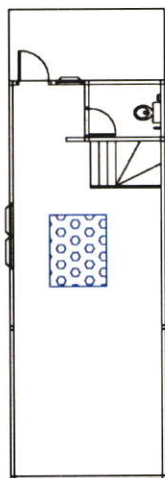
33/277

ภาพที่ 5.117 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัวของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมทำงานบ้านใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (คูตารางที่ 4.13)

ทำงานบ้านพาณิชย์
All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมทำงานบ้าน รีดผ้า โดยผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) ในการประกอบกิจกรรมโดยใช้ผ้าปูรองผ้าที่รีด เมื่อเลิกใช้งานก็พับเก็บทำให้สามารถใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมอื่นๆ ส่วนพื้นที่ในส่วน A (โถงนอนประสงค์) ในการประกอบอาชีพค้าขาย

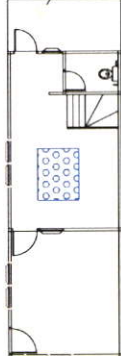
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.118 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

ทำงานบ้านพาณิชย์
มีหลังเดี่ยว 1.6954 ตารางเมตร

33/197

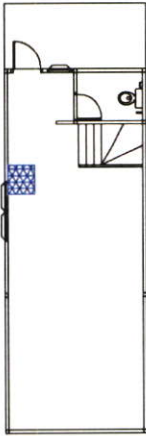

ภาพที่ 5.119 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมเตรียมอาหารใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.13)

เตรียมอาหารพาณิชย์

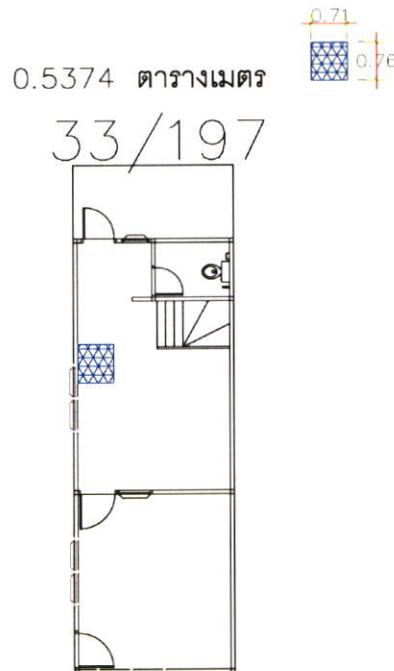
All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมเตรียมอาหาร โดยใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) วางเครื่องใช้ไฟฟ้าเช่น หม้อหุงข้าว, กระทิกน้ำร้อน, เตาไมโครเวฟ เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

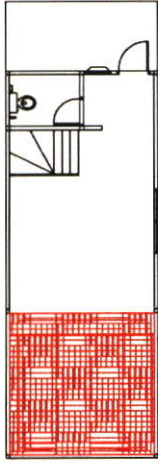
ภาพที่ 5.120 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเตรียมอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.121 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมประกอบอาชีพใช้พื้นที่ในส่วน A(ร้อยละ 66.7) และใช้ B และส่วน C(ร้อยละ 16.7) (คู
ตารางที่ 4.13)

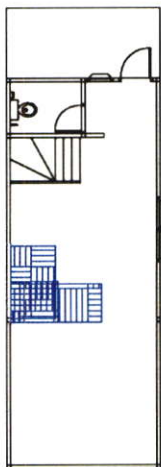
ประกอบอาชีพพาณิชย์ All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมประกอบอาชีพ ได้แก่ ร้านเสริมสวยจำนวน 3 หลังคาเรือน และร้านขายของชำจำนวน 2 หลังคาเรือนซึ่งจะมีร้านเสริมสวยจำนวน 2 หลังคาเรือนที่ใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)ในการวางเตียงสระผม และจำนวน 3 หลังคาเรือนใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ประกอบกิจกรรมส่วนตัวในครอบครัว

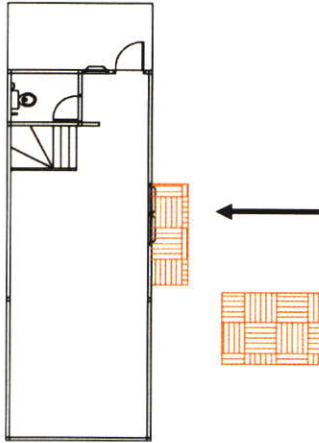
ประกอบอาชีพพาณิชย์ All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการใช้พื้นที่ของร้านเสริมสวยที่มีการใช้พื้นที่ในการวางเตียงสระผม

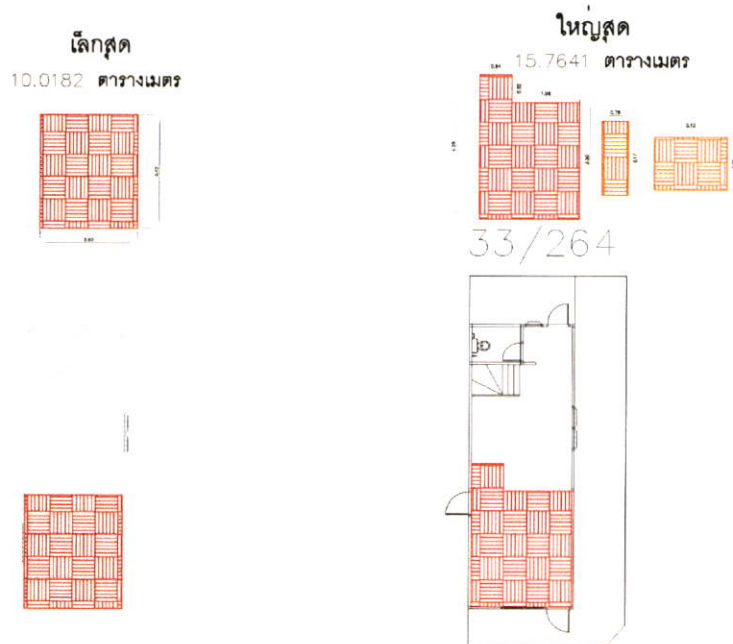
ประกอบอาชีพพาณิชย์
All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) ซึ่งใช้ในการประกอบกิจกรรมประกอบอาชีพ ร้านขายของชำโดยใช้วางตู้ซักผ้า ตู้กดน้ำและ โต๊ะขายน้ำแข็งไส เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

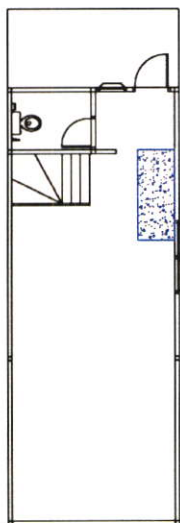
ภาพที่ 5.122 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมประกอบอาชีพ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.123 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 100) (คูตารางที่ 4.13)

จอดรถพาณิชย์ All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)
กิจกรรมเนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (โถง
อเนกประสงค์) ที่มีการต่อเดิมนั้นใช้ในการ
ประกอบอาชีพ

ภาพที่ 5.124 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

จอดรถพาณิชย์
มีหลังเดียว
1.1445 ตารางเมตร

33/264

ภาพที่ 5.123 ผังพื้นที่กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

เปรียบเทียบขนาดของพื้นที่ของกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างโครงการบ้าน
เอื้ออาทร

ตารางที่ 5.29 แสดงขนาดพื้นที่การใช้งานขนาดเล็กที่สุดและขนาดใหญ่ที่สุดของกิจกรรมต่างๆ ที่
เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัยทั้ง 2 ประเภท

กิจกรรม	*	*	**	**	***	***
	Min	Max	Min	Max	Min	Max
นั่งเล่นรับแขก	0.55	5.48	0.28	8.20	1.13	5.38
ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	2.30	5.85	2.78	10.73	4.10	6.69
เลี้ยงเด็ก	1.55	3.70	2.00	6.30	2.97	-
เขียนหนังสือ/อ่านหนังสือ	0.60 *	1.64	0.67	3.00	0.80	1.82
คอมพิวเตอร์	0.87	-	0.63	1.73	0.75	-
รับประทานอาหาร	1.10	4.80	0.83	6.49	1.50	6.48
แต่งตัว	0.45	1.00	0.60	1.77	1.38	2.70
ทำงานบ้าน	1.30	2.50	1.22	2.00	1.69	-
เตรียมอาหาร	0.50	0.95	0.50	1.00	0.53	-
เลี้ยงสัตว์	0.30	1.70	-	-	-	-
เก็บรถ/จอดรถ	1.50	10.50	2.70	-	1.14	-
นอน	1.60 *	3.70	2.00	3.14	-	-
ไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์	0.42	0.93	0.49	0.85	-	-
ประกอบอาชีพ	-	-	0.94	9.00	10.00	15.76

หมายเหตุ : * กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือและกิจกรรมการนอน เป็นพื้นที่การใช้งานของเด็ก

- * กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม
- ** กลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย
- *** กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

จากตารางที่ 5.29 กิจกรรมในบ้านพักอาศัยทั้ง 2 กลุ่มใช้พื้นที่ไม่แตกต่างกันมากนักผู้วิจัยจึง
แยกเป็นตารางใหม่ซึ่งจะวิเคราะห์เฉพาะพื้นที่น้อยที่สุดและมากที่สุดในแต่ละกิจกรรมโดยไม่แยก
ตามประเภทบ้านพักอาศัยดูตารางที่ 5.29

ตารางที่ 5.30 แสดงขนาดพื้นที่การใช้งานขนาดเล็กที่สุดและขนาดใหญ่ที่สุดของกิจกรรมต่างๆ

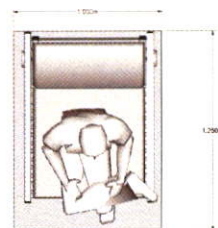
กิจกรรม	Min	Max
นั่งเล่นรับแขก	0.28	8.20
ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	2.30	10.73
เลี้ยงเด็ก	1.55	6.30
เขียนหนังสือ/อ่านหนังสือ	0.60	3.00
คอมพิวเตอร์	0.63	1.73
รับประทานอาหาร	0.83	6.49
แต่งตัว	0.45	2.70
ทำงานบ้าน	1.22	2.50
เตรียมอาหาร	0.50	1.00
เลี้ยงสัตว์	0.30	1.70
เก็บรถ/จอดรถ	1.14	10.50
นอน	1.60	3.70
ไหว้สีกการะสังคีตคีสิทธิ	0.42	0.93
ประกอบอาชีพ	0.94	15.76

จากการศึกษาการใช้พื้นที่ของบ้านพักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม สามารถวิเคราะห์ห้ขนาดของการใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมได้ ดังนี้

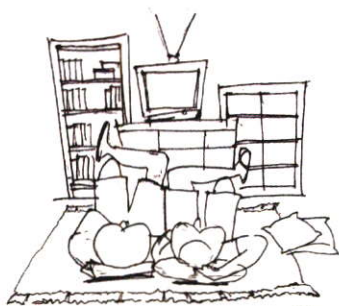
1) กิจกรรม นั่งเล่น/รับแขก

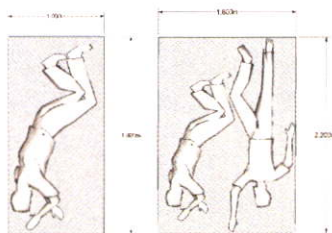
นั่งบนเก้าอี้ครั้งนั่งครั้งนอน

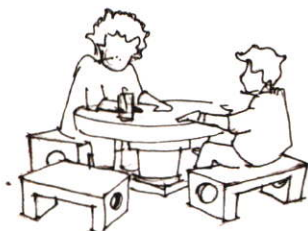
ประมาณ 1.25-1.40 ตารางเมตร

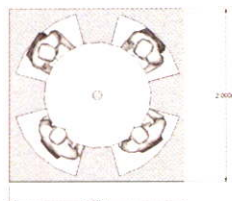
นอนเล่นกับเพื่อน

ประมาณ 1.80-3.60 ตารางเมตร

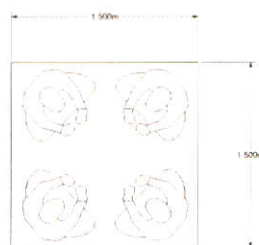
ชุดเก้าอี้ใช้ในพื้นที่ภายนอกอาคาร

ประมาณ 4.00 ตารางเมตร

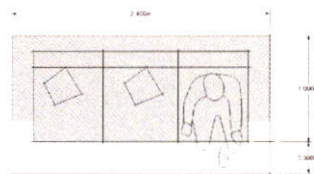
นั่งบนพื้น

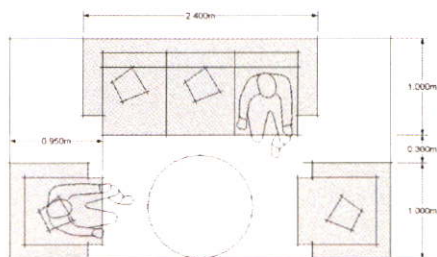
ประมาณ 2.25-2.50 ตารางเมตร

นั่งบนชุดโซฟาภายในอาคาร

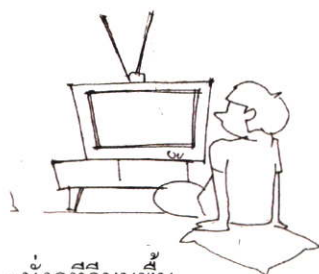

ประมาณ 3.00-3.50 ตารางเมตร

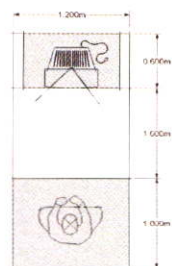

ประมาณ 9.00 - 9.50 ตารางเมตร

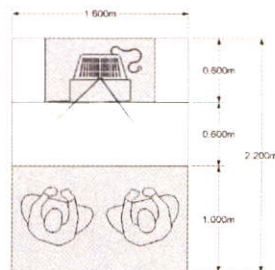
2) กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง

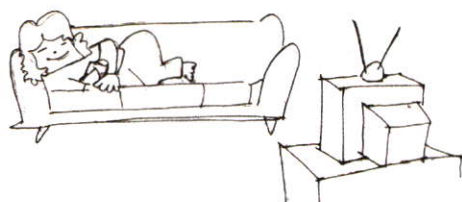
นั่งดูทีวีบนพื้น

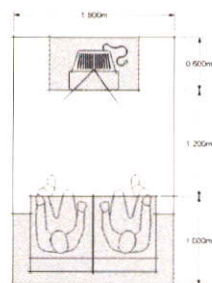
ประมาณ 3.00-3.40 ตารางเมตร

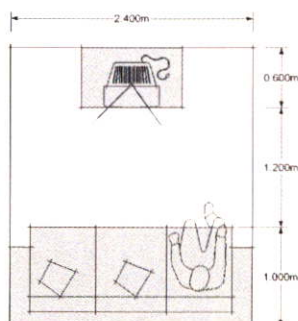
ประมาณ 3.50-3.80 ตารางเมตร

นั่ง/นอนดูโทรทัศน์บนโซฟา

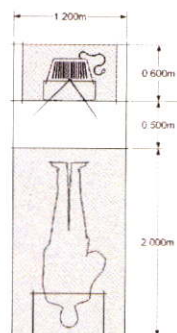
ประมาณ 4.80-5.10 ตารางเมตร

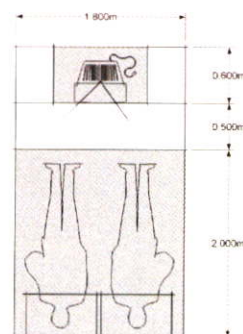
ประมาณ 6.30-6.70 ตารางเมตร

นอนดูโทรทัศน์บนพื้น

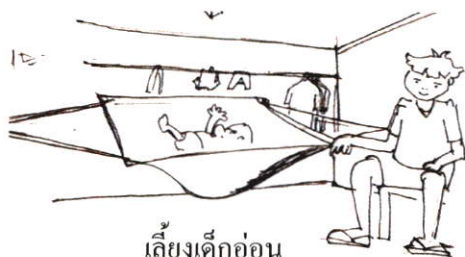

ประมาณ 3.5-3.80 ตารางเมตร

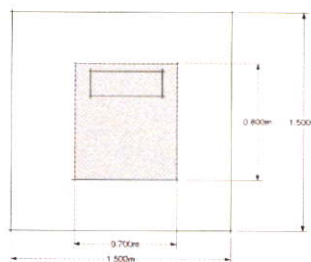

ประมาณ 5.10-5.50 ตารางเมตร

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็ก

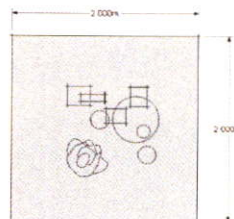
เลี้ยงเด็กอ่อน

ประมาณ 2.20-2.50 ตารางเมตร

เลี้ยงเด็กชั้นอนุบาล

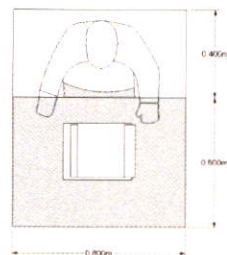

ประมาณ 3.50-4.00 ตารางเมตร

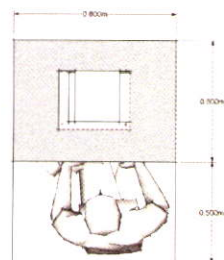
4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ

อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนพื้น

ประมาณ 0.60-1.00 ตารางเมตร

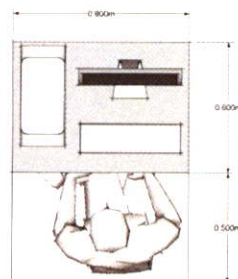

ประมาณ 0.80- 1.70 ตารางเมตร

5) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์

นั่งทำงานบนโต๊ะ

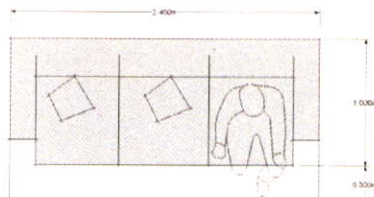

ประมาณ 0.80- 1.20 ตารางเมตร

6) กิจกรรมรับประทานอาหาร

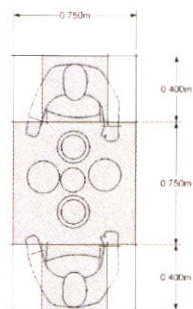
นั่งรับประทานอาหารบนโซฟา

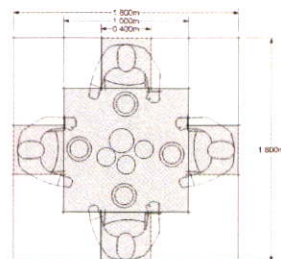
ประมาณ 3.00 -3.30 ตารางเมตร

รับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร

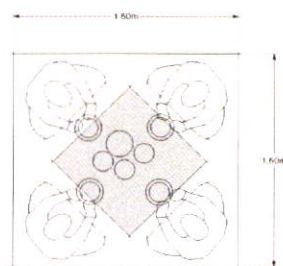
ประมาณ 1.00 -1.30 ตารางเมตร

ประมาณ 3.00-3.30 ตารางเมตร

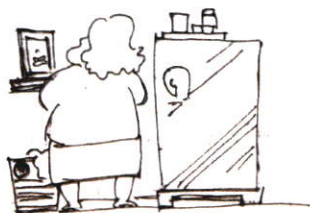

รับประทานอาหารบนพื้น

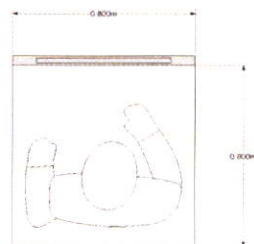

ประมาณ 2.50-2.80 ตารางเมตร

7) กิจกรรมแต่งตัว

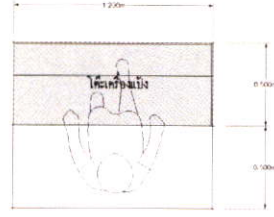
ส่องกระจกซึ่งติดอยู่กับผนัง

ประมาณ 0.55-0.85 ตารางเมตร

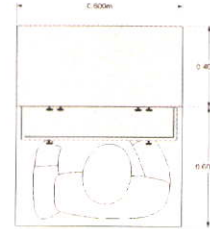
แต่งตัวโดยใช้โต๊ะเครื่องแป้ง

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

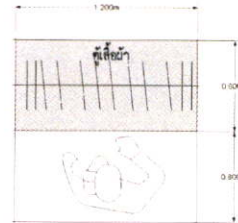
แต่งตัวโดยมีลิ้นชักเป็นเครื่องเรือนประกอบ

ประมาณ 0.60 -0.90 ตารางเมตร

แต่งตัวมีตู้เสื้อผ้าเป็นเครื่องเรือนประกอบ

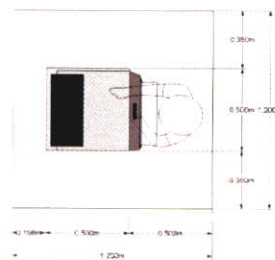

ประมาณ 1.35-1.55 ตารางเมตร

8) กิจกรรมทำงานบ้าน

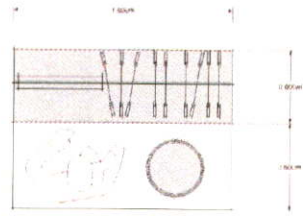
ซักผ้าด้วยเครื่องซักผ้า

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

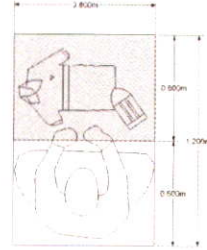
ซักผ้าด้วยมือและราวตากผ้า

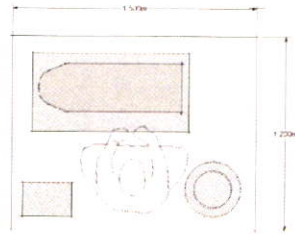
ประมาณ 1.65-2.00 ตารางเมตร

การรีดผ้าบนผ้าที่ปูรองการรีด

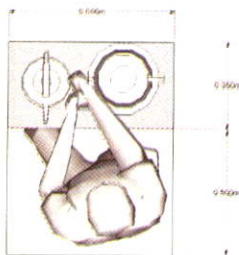

ประมาณ 1.90-2.30 ตารางเมตร

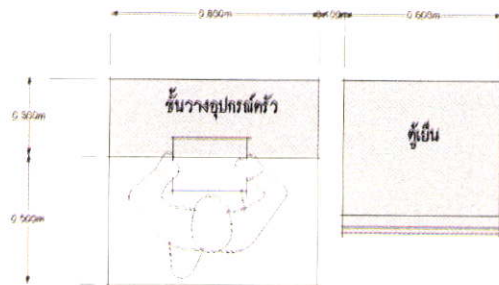

ประมาณ 1.50-1.80 ตารางเมตร

9) กิจกรรมเตรียมอาหาร

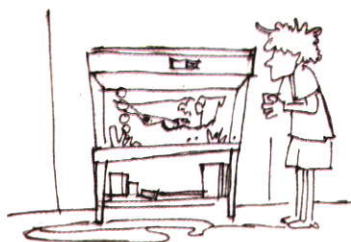

ประมาณ 0.50-0.80 ตารางเมตร

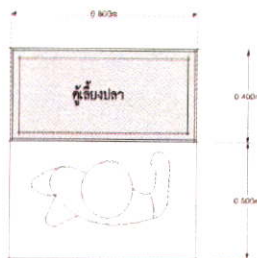

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

10) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์

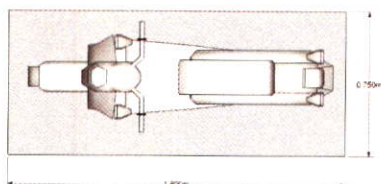

การเลี้ยงปลา

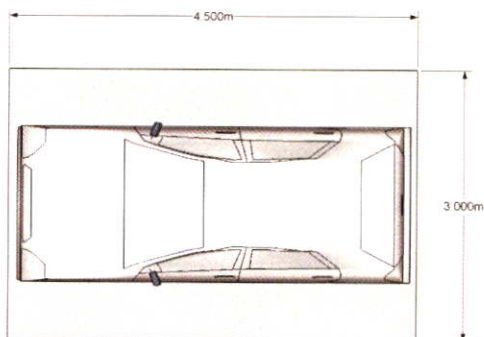
ประมาณ 0.70-1.00 ตาราง

11) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ

ประมาณ 1.20-1.40 ตารางเมตร

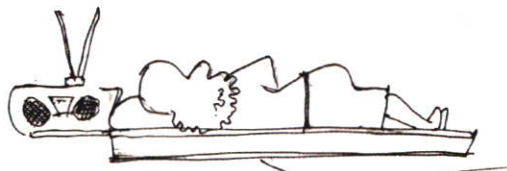
การจอดรถจักรยานยนต์

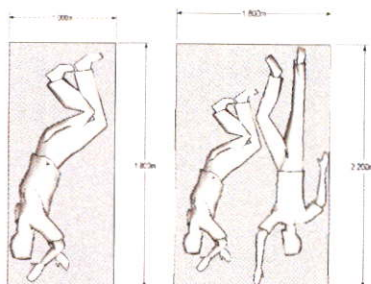
ประมาณ 9.60-10.00 ตารางเมตร

การจอดรถยนต์

12) กิจกรรมการนอน

พุดกิจกรรมการนอน

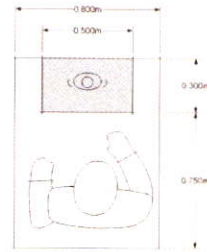

ประมาณ 1.80-3.60 ตารางเมตร

13) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

พฤติกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ประมาณ 0.85-1.00 ตารางเมตร

14) กิจกรรมประกอบอาชีพ

ประมาณ 10.50-11.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 5.126 พฤติกรรมและขนาดพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง
ภายในบ้านเอื้ออาทร ของกลุ่มตัวอย่าง

5.3.1.2 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านแต่ละหลังและการทับซ้อนของพื้นที่ของกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านแต่ละหลัง สามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่มตามประเภทของการพักอาศัย คือ

- 1) บ้านที่ไม่มีการต่อเติม
- 2) บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ
 - 2.1) บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย
 - 2.2) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

1) บ้านที่ไม่มีการต่อเติม ซึ่งสามารถแบ่งตามจำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัยแต่ละหลังได้ ดังนี้

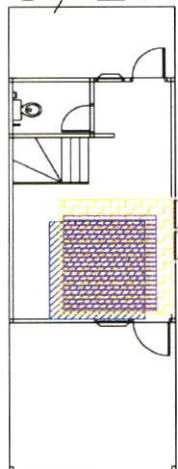
ตารางที่ 5.31 สัดส่วน (ร้อยละ) จำนวนกิจกรรม (หลัง) ที่เกิดขึ้นภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

จำนวนกิจกรรม (หลัง)	จำนวนหลัง	ร้อยละ (%)
3 กิจกรรม	1	5.88
4 กิจกรรม	2	11.76
5 กิจกรรม	7	41.18
6 กิจกรรม	3	17.65
7 กิจกรรม	3	17.65
10 กิจกรรม	1	5.88
รวม	17	100

จากตารางที่ 5.31 พบว่า บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อมพื้นที่ที่มีจำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้าน(หลัง) มากที่สุด คือ จำนวน 5 กิจกรรม(ร้อยละ 41.18) และจากการศึกษาพบว่า กิจกรรมหลักที่ที่พบภายในบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, และกิจกรรมรับประทานอาหาร และบ้านที่มีกิจกรรมมากกว่า 3 กิจกรรม (หลัง) จะมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น แต่งตัว, เลี้ยงเด็ก, นอน, เตรียมอาหาร, ทำงานบ้าน และคอมพิวเตอร์

- บ้านที่มีจำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, และกิจกรรมรับประทานอาหารเช้า

33/274

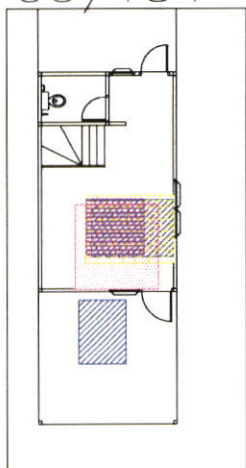
- นั่งเล่น ทัศนชน
- ดูโทรทัศน์
- รับประทานอาหาร

ภาพที่ 5.127 ผังบ้านเลขที่ 274 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 3 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

- บ้านที่มีกิจกรรมจำนวน 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหารเช้า และกิจกรรมการนอน ซึ่งผู้พักอาศัยนอนในห้องนอนกระจกชั้นล่างเนื่องจากความสะดวกในการเข้าห้องน้ำเนื่องจากผู้พักอาศัยมีอายุมากแล้ว

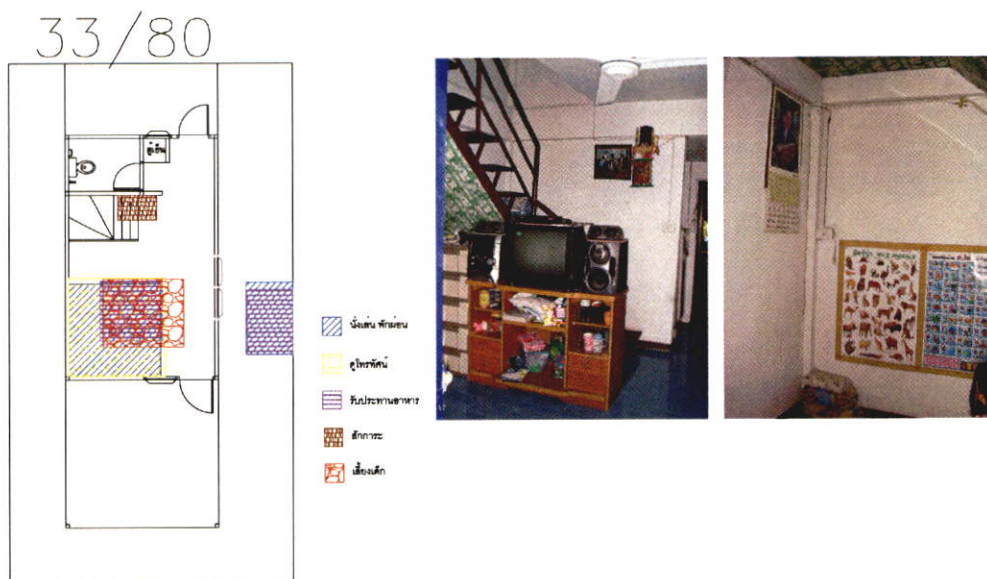
33/184

- นั่งเล่น ทัศนชน
- ดูโทรทัศน์
- รับประทานอาหาร
- นอน

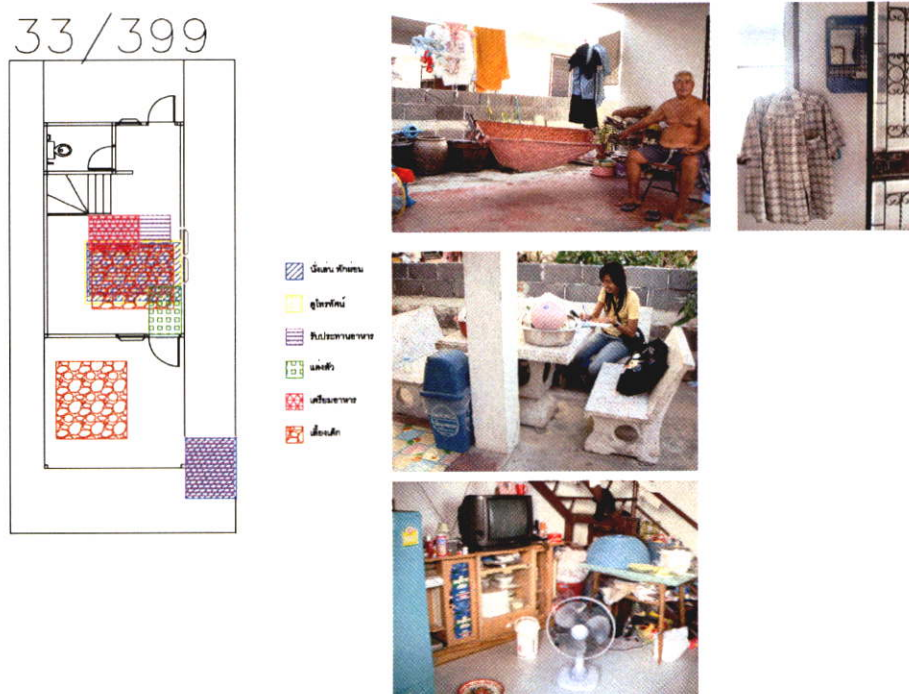

ภาพที่ 5.128 ผังบ้านเลขที่ 184 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 4 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

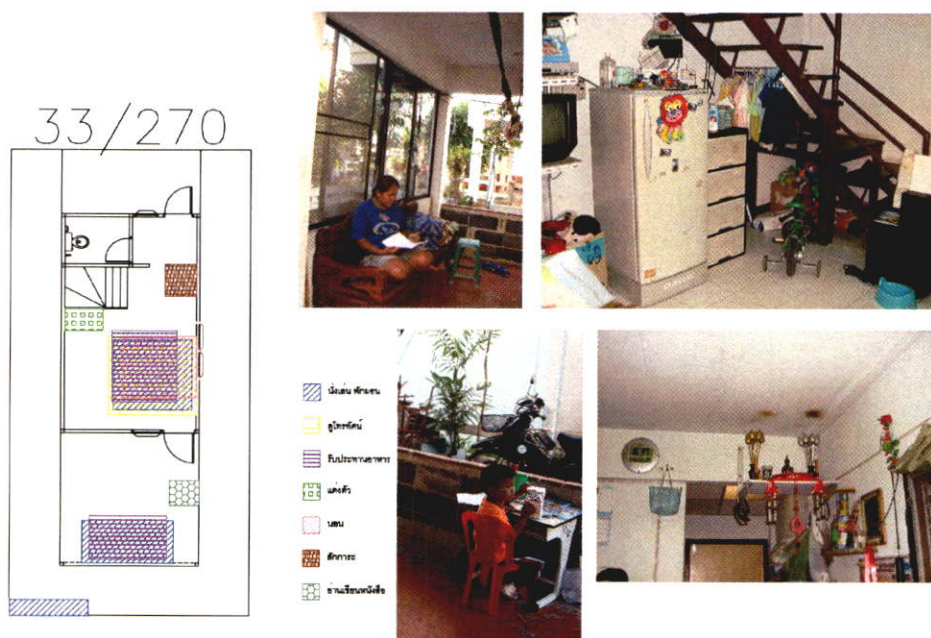
ภาพที่ 5.129 ผังบ้านเลขที่ 80 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 5 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

- บ้านที่มีกิจกรรมจำนวน 6 จำนวน ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, และกิจกรรมรับประทานอาหาร, แต่งตัว, เตรียมอาหารและเลี้ยงเด็ก

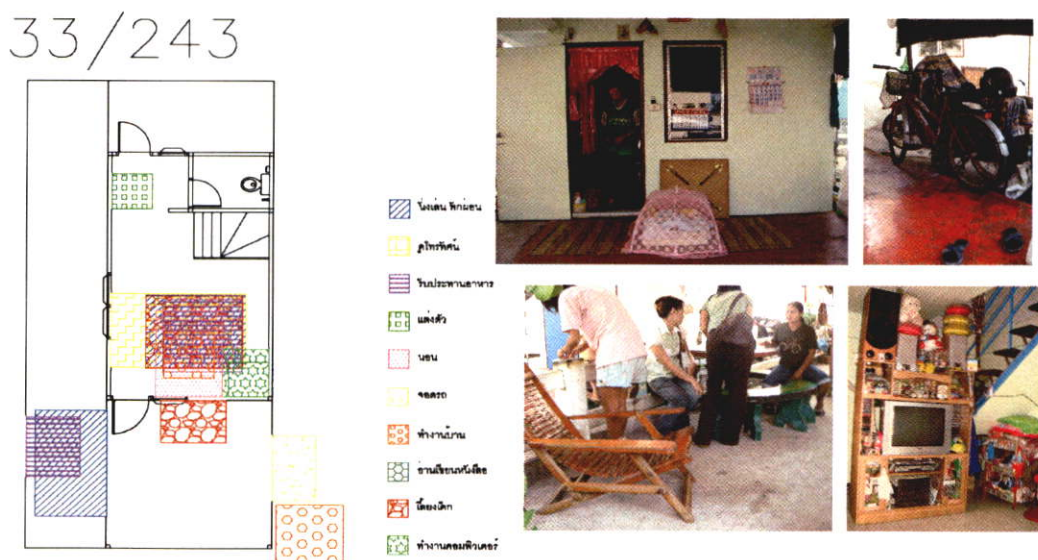
ภาพที่ 5.130 ผังบ้านเลขที่ 399 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 6 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

- บ้านที่มีกิจกรรมจำนวน 7 จำนวนได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหาร, แต่งตัว, นอน, สักการะและกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ

ภาพที่ 5.131 ผังบ้านเลขที่ 270 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 7 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

- บ้านที่มีกิจกรรมจำนวน 10 กิจกรรม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหาร, แต่งตัว, นอน, เก็บรถ/จอดรถ, ทำงานบ้าน, อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ, เลี้ยงเด็กและทำงานคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 5.132 ผังบ้านเลขที่ 243 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 10 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

การทับซ้อนของพื้นที่ ภายในบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

การทับซ้อนของพื้นที่ คือ พื้นที่ที่มีการเกิดของกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งในส่วนบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่นี้ ผู้วิจัยจะเน้นทำการศึกษาในส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) และห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B)

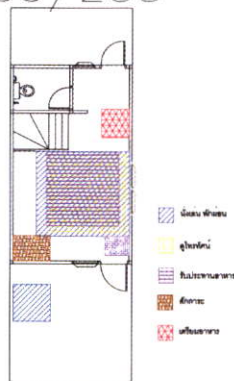
ตารางที่ 5.32 การทับซ้อนของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม

จำนวนกิจกรรมการทับซ้อน(หลัง)	จำนวนหลัง	ร้อยละ (%)
3 กิจกรรม	4	23.53
4 กิจกรรม	6	35.29
5 กิจกรรม	5	29.41
6 กิจกรรม	1	5.88
7 กิจกรรม	1	5.88
รวม	17	100

จากตารางที่ 5.32 พบว่า การทับซ้อนของกิจกรรมภายในบ้านพักอาศัย (หลัง) เริ่มตั้งแต่ 3, 4, 5 กิจกรรม เป็นส่วนใหญ่ ซึ่ง 3 กิจกรรมหลักที่เกิดการทับซ้อนกัน คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, และกิจกรรมรับประทานอาหาร

- บ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, และกิจกรรมรับประทานอาหาร

33/288

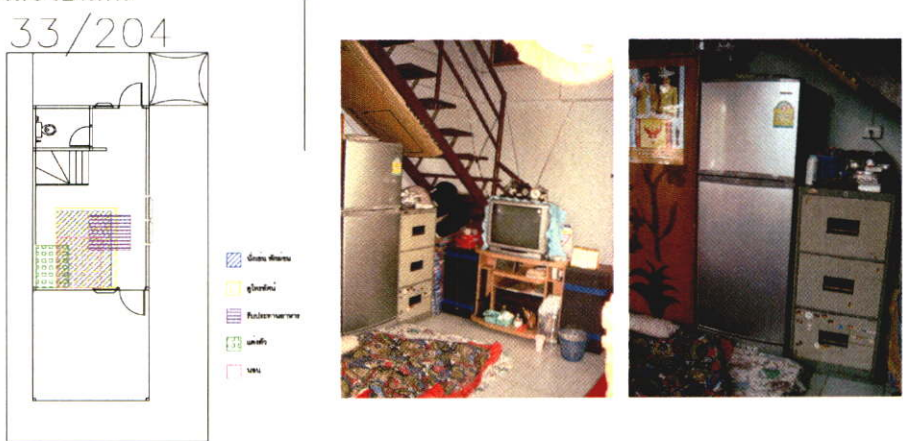
ภาพที่ 5.133 บ้านเลขที่ 288 ตัวอย่างบ้านที่มีการซ้อนของกิจกรรมจำนวน 3 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

- บ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, และกิจกรรมรับประทานอาหาร ซึ่ง 3 กิจกรรมที่ได้กล่าวไปนั้นเป็น 3 กิจกรรมหลัก และกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ 4 ของบ้าน เช่น กิจกรรมการนอน, กิจกรรมเลี้ยงเด็ก หรือกิจกรรมแต่งตัว เป็นต้น

ภาพที่ 5.134 บ้านเลขที่ 229 ตัวอย่างบ้านที่มีการซ้อนของกิจกรรมจำนวน 4 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

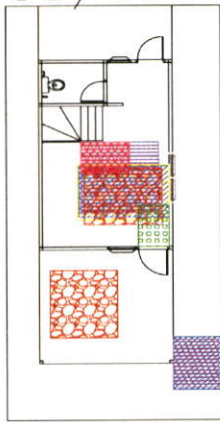
- บ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 5 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหารและกิจกรรมแต่งตัว ซึ่ง 4 กิจกรรมที่ได้กล่าวไปนั้นเป็น 4 กิจกรรมหลัก และกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ 5 ของบ้าน เช่น กิจกรรมการนอน, กิจกรรมเลี้ยงเด็ก, กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือ กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ เป็นต้น

ภาพที่ 5.135 บ้านเลขที่ 204 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรมจำนวน 5 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

- บ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 6 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหาร, กิจกรรมแต่งกาย, กิจกรรมเลี้ยงเด็ก, และกิจกรรมเตรียมอาหาร

33/399

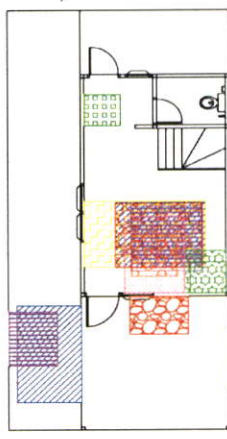
- 1. นั่งเล่น/รับแขก
- 2. ดูโทรทัศน์
- 3. รับประทานอาหาร
- 4. แต่งกาย
- 5. เลี้ยงเด็ก
- 6. เตรียมอาหาร

ภาพที่ 5.136 บ้านเลขที่ 399 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรมจำนวน 6 กิจกรรมภายในบ้านที่ไม่มีการ ต่อเติม

- บ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 7 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหาร, กิจกรรมเลี้ยงเด็ก, กิจกรรมการนอน, กิจกรรมทำงานบ้าน และกิจกรรมคอมพิวเตอร์

33/243

- 1. นั่งเล่น/รับแขก
- 2. ดูโทรทัศน์
- 3. รับประทานอาหาร
- 4. แต่งกาย
- 5. นอน
- 6. ทำงานบ้าน
- 7. อบรม/เรียนหนังสือ
- 8. เลี้ยงเด็ก
- 9. ทำงานคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 5.137 บ้านเลขที่ 243 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 7 กิจกรรมภายในบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม

2) บ้านที่มีการต่อเติม

2.1) บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ซึ่งสามารถแบ่งตามจำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัยแต่ละหลังได้ ดังนี้

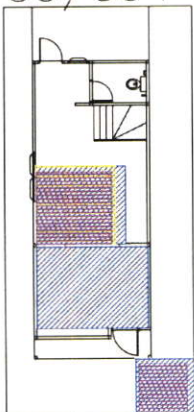
ตารางที่ 5.33 สัดส่วน (ร้อยละ) จำนวนกิจกรรม (หลัง) ที่เกิดขึ้นภายในภายในบ้านที่มีการต่อเติม เพื่อพักอาศัย

จำนวนกิจกรรม (หลัง)	จำนวนหลัง	ร้อยละ (%)
3 กิจกรรม	1	3.7
4 กิจกรรม	5	18.52
5 กิจกรรม	4	14.81
6 กิจกรรม	7	25.92
7 กิจกรรม	8	29.63
8 กิจกรรม	2	7.41
รวม	27	100

จากตารางที่ 5.33 พบว่า กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย มีกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้าน (หลัง) ตั้งแต่ 3 กิจกรรมถึง 8 กิจกรรมและ เกินกว่ามีกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้าน 6-7 กิจกรรม (ร้อยละ 25.92, ร้อยละ 29.63)

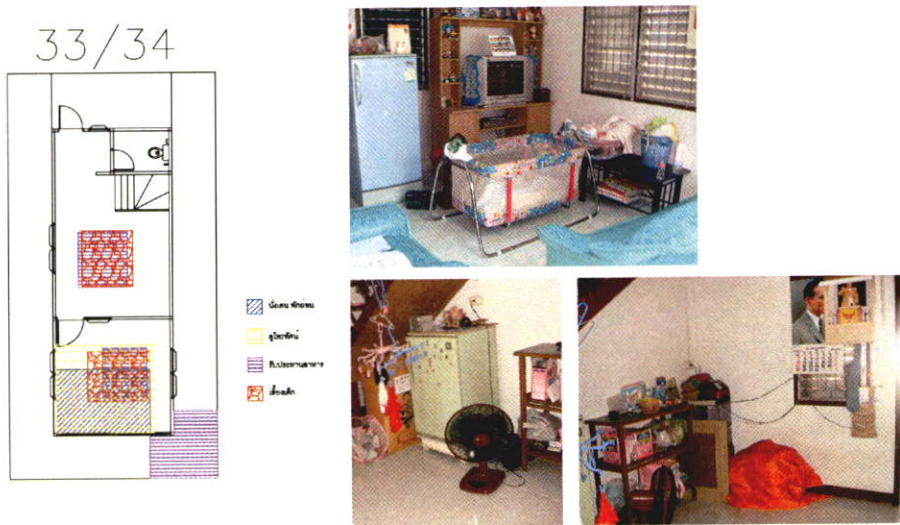
บ้านที่มีกิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหาร

33/394

ภาพที่ 5.138 ผังบ้านเลขที่ 394 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 3 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

บ้านที่มีกิจกรรม 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหาร ซึ่ง 3 กิจกรรมดังกล่าวจะเป็นกิจกรรมหลักที่เกิดขึ้นภายในทุกบ้านและกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ 4 เช่น กิจกรรมเตรียมอาหาร, กิจกรรมเลี้ยงเด็ก, กิจกรรมทำงานบ้าน ซึ่งกิจกรรมที่เกิดขึ้น แตกต่างกันขึ้นอยู่กับพฤติกรรมและวิถีชีวิตของผู้พักอาศัย

ภาพที่ 5.139 ผังบ้านเลขที่ 34 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 4 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

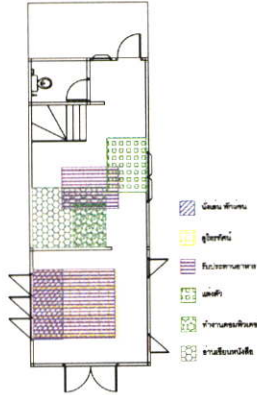
บ้านที่มีกิจกรรม 5 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหาร ซึ่ง 3 กิจกรรมดังกล่าวจะเป็นกิจกรรมหลักที่เกิดขึ้นภายในทุกบ้านและกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ 4-5 เช่น กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ-กิจกรรมคอมพิวเตอร์, กิจกรรมแต่งตัว-กิจกรรมเตรียมอาหาร, กิจกรรมแต่งตัว-กิจกรรมประกอบอาชีพ

ภาพที่ 5.140 ผังบ้านเลขที่ 56 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 5 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

บ้านที่มีกิจกรรม 6 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหารและกิจกรรมแต่งตัว ซึ่ง 4 กิจกรรมดังกล่าวจะเป็นกิจกรรมหลักที่เกิดขึ้นภายในทุกบ้านและกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ 5-6 เช่น กิจกรรมอ่านหนังสือ-กิจกรรมคอมพิวเตอร์, กิจกรรมเลี้ยงเด็ก-ไหว้สัการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์, กิจกรรมอ่านหนังสือ-กิจกรรมการนอน เป็นต้น

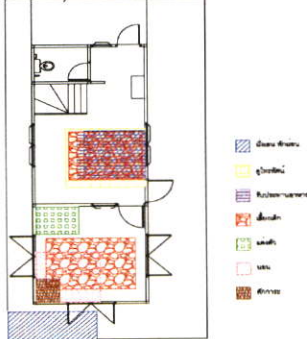
33/138

ภาพที่ 5.141 ผังบ้านเลขที่ 138 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 6 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

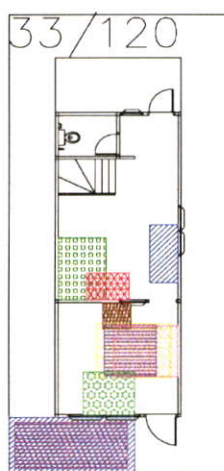
บ้านที่มีกิจกรรม 7 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหาร เป็นกิจกรรมหลัก และส่วนใหญ่ กิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ 4-5 คือ กิจกรรมแต่งตัวและไหว้สัการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ 6-7 เช่น กิจกรรมเตรียมอาหาร-กิจกรรมเลี้ยงเด็ก, กิจกรรมประกอบอาชีพ-กิจกรรมทำงานบ้าน, กิจกรรมเตรียมอาหาร-กิจกรรมการนอน เป็นต้น

33/200

ภาพที่ 5.142 ผังบ้านเลขที่ 200 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 7 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

บ้านที่มีกิจกรรม 8 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์, กิจกรรมรับประทานอาหารเช้า กิจกรรมแต่งตัว กิจกรรมเตรียมอาหาร กิจกรรมการนอนและ กิจกรรมไหว้ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นกิจกรรมหลักและกิจกรรมที่ 8 เช่น กิจกรรมทำงานบ้าน, กิจกรรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ภาพที่ 5.143 ผังบ้านเลขที่ 120 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 8 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

การทับซ้อนของพื้นที่ ภายในบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

การทับซ้อนของพื้นที่ คือ พื้นที่ที่มีการเกิดของกิจกรรมที่หลากหลายกิจกรรม ซึ่งใน ส่วนบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ผู้วิจัยจะเน้นทำการศึกษาในส่วน โถงอเนกประสงค์(ส่วน A)และห้องอเนกประสงค์(ส่วน B)

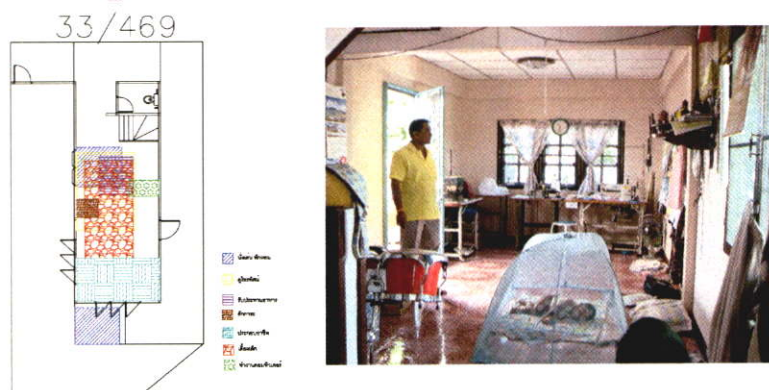
พื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A)

ตารางที่ 5.34 การทับซ้อนของพื้นที่โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

จำนวนกิจกรรมการทับซ้อน(หลัง)	จำนวนหลัง	ร้อยละ (%)
2 กิจกรรม	1	4.17
3 กิจกรรม	11	45.83
4 กิจกรรม	7	29.17
5 กิจกรรม	5	20.83
รวม	24	100

จากตารางที่ 5.34 พบว่าการทับซ้อนของพื้นที่ส่วนโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ส่วนใหญ่มีการทับซ้อนของกิจกรรมจำนวน 3 กิจกรรม (ร้อยละ 45.83) ซึ่งได้แก่ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง, รับประทานอาหาร

บ้านที่มีการซ้อนทับของกิจกรรม 2 กิจกรรมส่วน โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) คือ กิจกรรมประกอบอาชีพและกิจกรรมเลี้ยงเด็ก

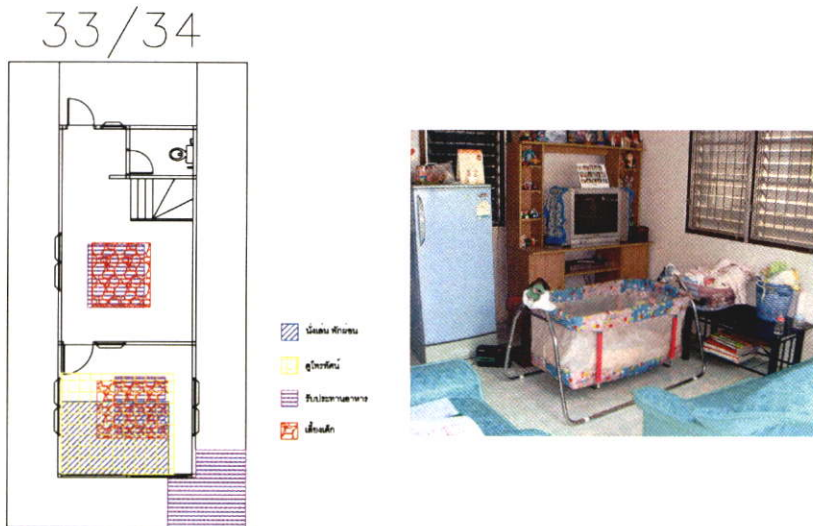
ภาพที่ 5.144 บ้านเลขที่ 469 ตัวอย่างการทับซ้อนของกิจกรรม 2 กิจกรรมภายในโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A)บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

บ้านที่มีการซ้อนทับของกิจกรรม 3 กิจกรรมใน ส่วน โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ซึ่งส่วนใหญ่บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยจะมีการซ้อนทับของ 3 กิจกรรม คือ นั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์, และรับประทานอาหาร

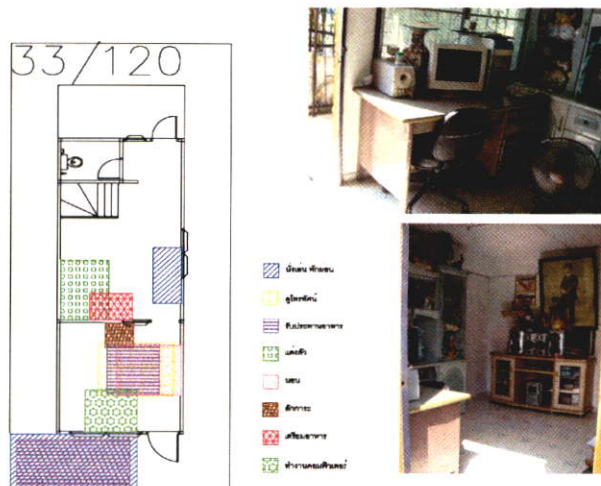
ภาพที่ 5.145 บ้านเลขที่ 421 ตัวอย่าง การทับซ้อนของกิจกรรม 3 กิจกรรมภายในโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A)บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

การซ้อนทับของกิจกรรม 4 กิจกรรม ซึ่งจะประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลักคือ นั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์, รับประทานอาหารและกิจกรรมเลี้ยงเด็ก

ภาพที่ 5.146 บ้านเลขที่ 34 ตัวอย่างการทับซ้อนของกิจกรรม 4 กิจกรรมภายในโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

การซ้อนทับของกิจกรรมส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) 5 กิจกรรม ได้แก่ รับประทานอาหาร, ดูโทรทัศน์, ทำงานคอมพิวเตอร์, ให้อาหารสัตว์เลี้ยง, นอน

ภาพที่ 5.147 บ้านเลขที่ 120 ตัวอย่างการทับซ้อนของกิจกรรม 5 กิจกรรมภายในโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

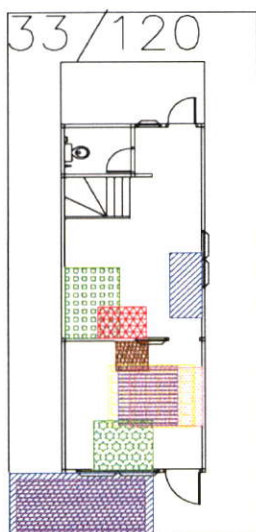
พื้นที่ในส่วนห้องนอนประสงค์ (ส่วน B)

ตารางที่ 5.35 การทับซ้อนพื้นที่ในส่วนห้องนอนประสงค์ (ส่วน B) ของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

จำนวนกิจกรรมการทับซ้อน(หลัง)	จำนวนหลัง	ร้อยละ (%)
2 กิจกรรม	5	31.25
3 กิจกรรม	4	25
4 กิจกรรม	5	31.25
6 กิจกรรม	2	12.5
รวม	16	100

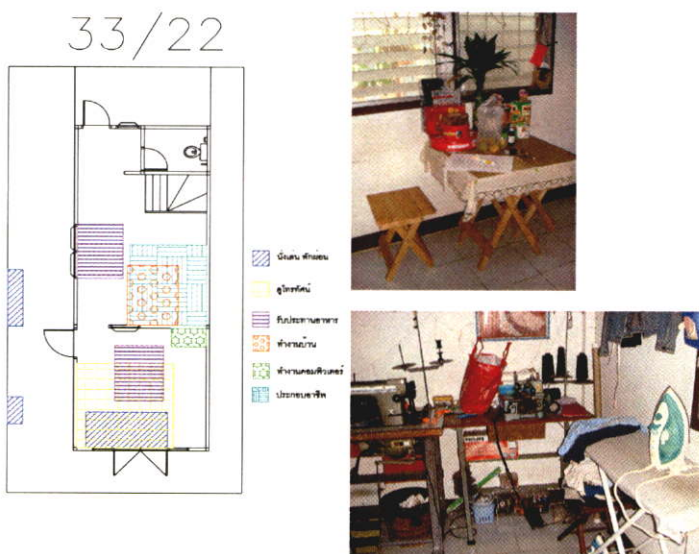
จากตารางที่ 5.35 พบว่าการทับซ้อนของพื้นที่ส่วนห้องนอนประสงค์ (ส่วน B) ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยพบที่มีการทับซ้อนของพื้นที่ส่วนใหญ่ ตั้งแต่ 2-4 กิจกรรม (ร้อยละ 87.5) ซึ่งกิจกรรมที่ทับซ้อนในห้องนอนประสงค์ (ส่วน B) จะเป็นกิจกรรม ทำงานบ้าน, แต่งตัว, ทำงานคอมพิวเตอร์, นอน, ดูทีวี เป็นต้น

การทับซ้อนของกิจกรรม 2 กิจกรรมในพื้นที่ห้องนอนประสงค์ (ส่วน B) ได้แก่ กิจกรรมการ แต่งตัวและกิจกรรมเตรียมอาหาร

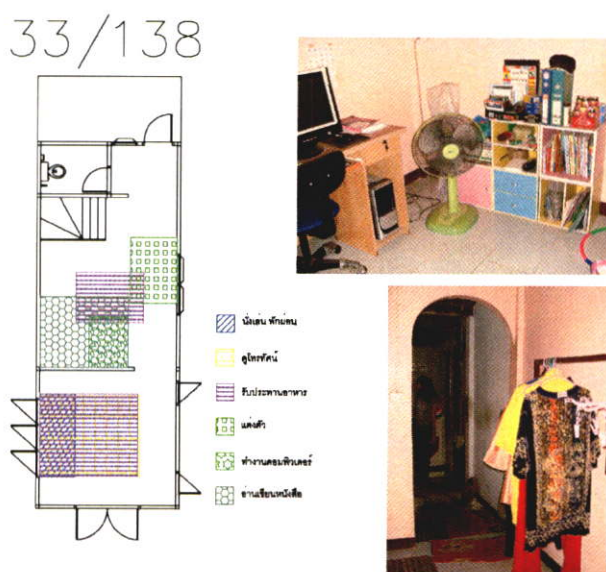
ภาพที่ 5.148 บ้านเลขที่ 120 ตัวอย่างการทับซ้อนของกิจกรรม 2 กิจกรรมภายในห้องนอนประสงค์ (ส่วน B)บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

การทับซ้อนของกิจกรรม 3 กิจกรรมในพื้นที่ห้องเนกประสงค์ (ส่วน B) ได้แก่ กิจกรรม
รับประทานอาหาร, กิจกรรมประกอบอาชีพและกิจกรรมทำงานบ้าน

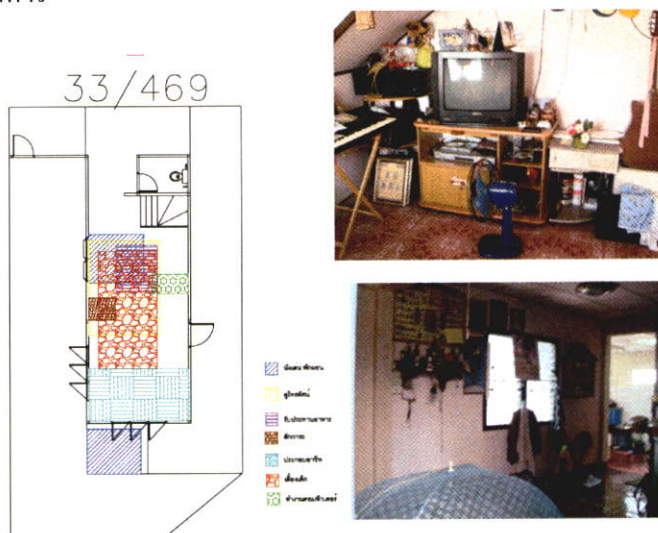
ภาพที่ 5.149 บ้านเลขที่ 22 ตัวอย่างการทับซ้อนของกิจกรรม 3 กิจกรรมภายในห้องเนกประสงค์
(ส่วน B)บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

การทับซ้อนของกิจกรรม 4 กิจกรรมในพื้นที่ห้องเนกประสงค์ (ส่วน B) ได้แก่ กิจกรรม
ทำงานคอมพิวเตอร์, กิจกรรมอ่านหนังสือ, กิจกรรมรับประทานอาหาร, และกิจกรรมแต่งตัว

ภาพที่ 5.150 บ้านเลขที่ 138 ตัวอย่างการทับซ้อนของกิจกรรม 4 กิจกรรมภายในห้องเนกประสงค์
(ส่วน B)บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

การทับซ้อนของกิจกรรม 6 กิจกรรมในพื้นที่ห้องนอนประสงค์ (ส่วน B) ได้แก่ กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์, กิจกรรมเลี้ยงเด็ก, กิจกรรมไหว้สัการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์, นั่งเล่น, ดูโทรทัศน์, รับประทานอาหาร

ภาพที่ 5.151 บ้านเลขที่ 469 ตัวอย่างการทับซ้อนของกิจกรรม 6 กิจกรรมภายในห้องนอนประสงค์ (ส่วน B)บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

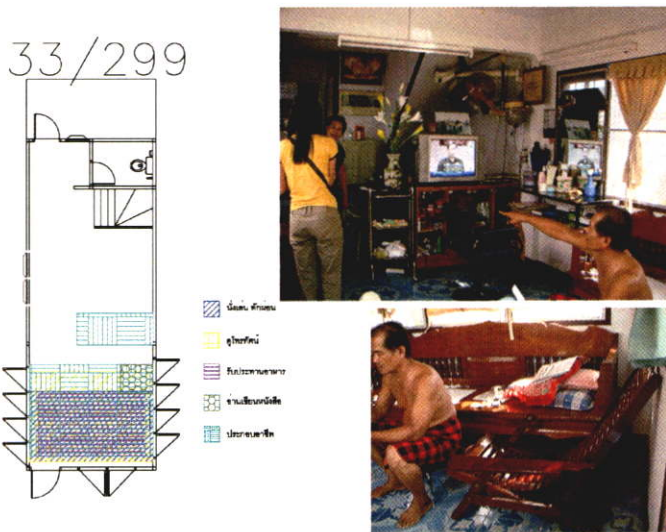
2.2) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ ซึ่งสามารถแบ่งตามจำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัยแต่ละหลังได้ ดังนี้

ตารางที่ 5.36 สัดส่วน (ร้อยละ) จำนวนกิจกรรม (หลัง) ที่เกิดขึ้นภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

จำนวนกิจกรรม (หลัง)	จำนวนหลัง	ร้อยละ (%)
5 กิจกรรม	1	20
6 กิจกรรม	2	40
7 กิจกรรม	2	40
รวม	5	100

จากตารางที่ 5.36 พบว่ากิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์มีกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้าน (หลัง) ดังนี้ กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้าน (หลัง) 7 กิจกรรม (ร้อยละ 40) กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้าน (หลัง) 6 กิจกรรม (ร้อยละ 40) และกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้าน (หลัง) 7 กิจกรรม (ร้อยละ 20)

กิจกรรม ที่เกิดขึ้นภายในบ้านเชิงพาณิชย์ (หลัง) 5 กิจกรรม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง กิจกรรมรับประทานอาหาร กิจกรรมแต่งตัว และกิจกรรมประกอบอาชีพ

ภาพที่ 5.152 ผังบ้านเลขที่ 299 ตัวอย่างบ้านที่มีกิจกรรม 5 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

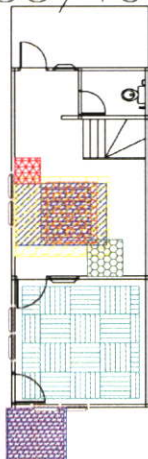
กิจกรรม ที่เกิดขึ้นภายในบ้านเชิงพาณิชย์ (หลัง) 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง กิจกรรมรับประทานอาหาร กิจกรรมแต่งตัว และกิจกรรมประกอบอาชีพ เป็นกิจกรรมหลักและกิจกรรมที่ 6 เช่น กิจกรรมเลี้ยงเด็ก, กิจกรรมคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 5.153 ผังบ้านเลขที่ 50 ตัวอย่างบ้านมีกิจกรรม 6 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านเชิงพาณิชย์ (หลัง) 7 กิจกรรม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง กิจกรรมรับประทานอาหาร กิจกรรมอ่านหนังสือและกิจกรรมประกอบอาชีพ เป็นกิจกรรมหลักและกิจกรรมที่ 6-7 เช่น กิจกรรมทำงานบ้าน-กิจกรรมเตรียมอาหาร, กิจกรรมจอดรถ-กิจกรรมแต่งตัว

33/197

- นั่งเล่น รับประทานอาหาร
- ดูโทรทัศน์
- รับประทานอาหาร
- รับประทานอาหาร
- รับประทานอาหาร
- รับประทานอาหาร
- รับประทานอาหาร

ภาพที่ 5.154 ผังบ้านเลขที่ 197 ตัวอย่างบ้านมีกิจกรรม 7 กิจกรรมภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

การทับซ้อนของพื้นที่ ภายในบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

การทับซ้อนของพื้นที่ คือ พื้นที่ที่มีการเกิดของกิจกรรมที่หลากหลายกิจกรรม ซึ่งใน ส่วนบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ผู้วิจัยจะเน้นทำการศึกษาในส่วน โถงอเนกประสงค์(ส่วน A)และห้องอเนกประสงค์(ส่วน B)

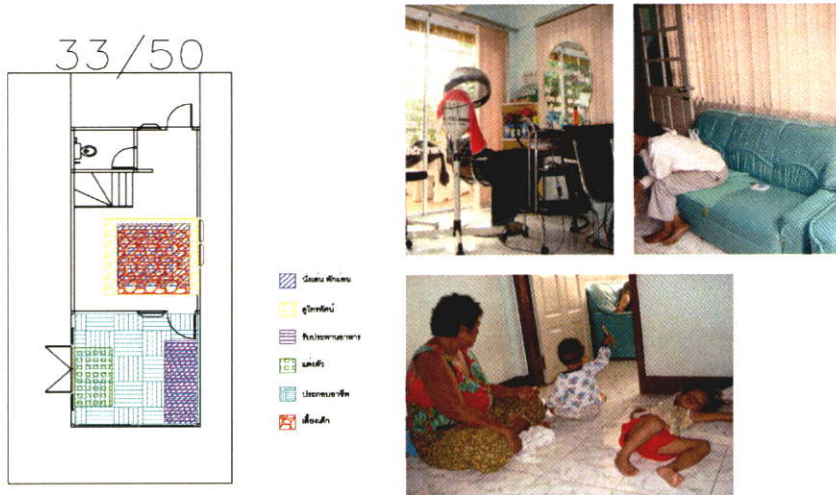
พื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A)

ตารางที่ 5.37 การทับซ้อนพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

จำนวนกิจกรรมการทับซ้อน(หลัง)	จำนวนหลัง	ร้อยละ (%)
4 กิจกรรม	1	33.33
5 กิจกรรม	2	66.67
รวม	3	100

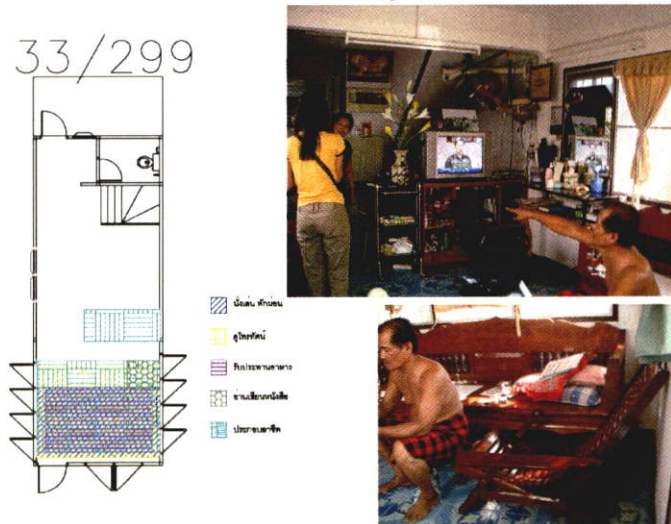
จากตารางที่ 5.37 การทับซ้อนของกิจกรรมของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ในส่วนโรง
อเนกประสงค์ (ส่วน A) มีการทับซ้อนของกิจกรรม 4 กิจกรรม (ร้อยละ 33.33) และ 5 กิจกรรม
(ร้อยละ 66.67)

- บ้านที่มีการทับซ้อนในส่วนโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ของกิจกรรม 4 กิจกรรม ได้แก่
ประกอบอาชีพ, แต่งตัว, นั่งเล่น/รับแขก, รับประทานอาหาร

ภาพที่ 5.155 บ้านเลขที่ 50 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 4 กิจกรรมภายในส่วนโรง
อเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

- บ้านที่มีการทับซ้อนในส่วนโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ของกิจกรรม 5 กิจกรรม ได้แก่ ประกอบ
อาชีพ, แต่งตัว, นั่งเล่น/รับแขก, รับประทานอาหาร, ดูทีวี

ภาพที่ 5.156 บ้านเลขที่ 299 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 5 กิจกรรมภายในส่วนโรง
อเนกประสงค์ (ส่วน A) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

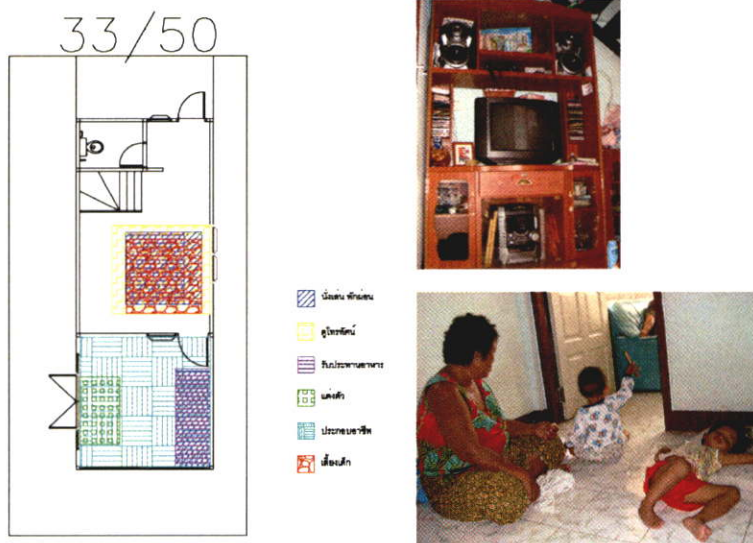
พื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B)

ตารางที่ 5.38 การทับซ้อนพื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

จำนวนกิจกรรมการทับซ้อน(หลัง)	จำนวนหลัง	ร้อยละ (%)
4 กิจกรรม	1	33.33
6 กิจกรรม	2	66.67
รวม	3	100

จากตารางที่ 5.38 การทับซ้อนของกิจกรรมของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ในส่วนห้องประสงค์ (ส่วน A) มีการทับซ้อนของกิจกรรม 4 กิจกรรม (ร้อยละ 33.33) และ 6 กิจกรรม (ร้อยละ 66.67)

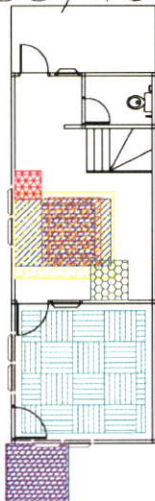
- บ้านที่มีการทับซ้อนในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ของกิจกรรม 4 กิจกรรม ได้แก่ แต่งตัว, นั่งเล่น/รับแขก, รับประทานอาหาร, เลี้ยงเด็ก

ภาพที่ 5.157 บ้านเลขที่ 50 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 4 กิจกรรมภายในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

- บ้านที่มีการทับซ้อนในส่วนห้องเนกประสงค์ (ส่วน B) ของกิจกรรม 6 กิจกรรม ได้แก่ นั่งเล่น/รับแขก, ดูทีวี, รับประทานอาหาร, ทำงานบ้าน, อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ, เตรียมอาหาร

33/197

- อเนกประสงค์
- รับประทานอาหาร
- อ่านหนังสือ
- ครัว
- ทีวี
- เตรียมอาหาร

ภาพที่ 5.158 บ้านเลขที่ 197 ตัวอย่างบ้านที่มีการทับซ้อนของกิจกรรม 6 กิจกรรมภายในส่วนห้องเนกประสงค์ (ส่วน B) บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

สรุปการทับซ้อนของกิจกรรมของบ้านพักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม

การทับซ้อนของกิจกรรมของบ้านที่ไม่มีการต่อเติมและบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์นั้นจะมีการทับซ้อนของกิจกรรมมากกว่าบ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัยเพื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ เนื่องจากจากบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยนั้น เป็นการขยายพื้นที่ปิดล้อมในการประกอบกิจกรรมมากขึ้นกว่าบ้านที่ไม่มีการต่อเติมและบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์เนื่องจากบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์นั้นมีการใช้พื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ประกอบอาชีพในบางหลังจึงเกิดการทับซ้อนของกิจกรรมส่วนตัวของผู้พักอาศัยในพื้นที่ส่วนห้องเนกประสงค์ (ส่วน B) และในบ้านที่ไม่มีการต่อเติมนั้นมีการทับซ้อนของกิจกรรมที่มากจึงส่งผลต่อเครื่องที่ใช้จึงมีแต่เครื่องเรือนที่จำเป็นเท่านั้น เช่น ชั้นวางโทรทัศน์ ชั้นวางของ เป็นต้น (หรือเกี่ยวข้องกับปัญหาเศรษฐกิจ รายได้) เพื่อให้พื้นที่ส่วนห้องเนกประสงค์ (ส่วน B) สามารถรองรับได้หลากหลายกิจกรรมในพื้นที่จำกัด

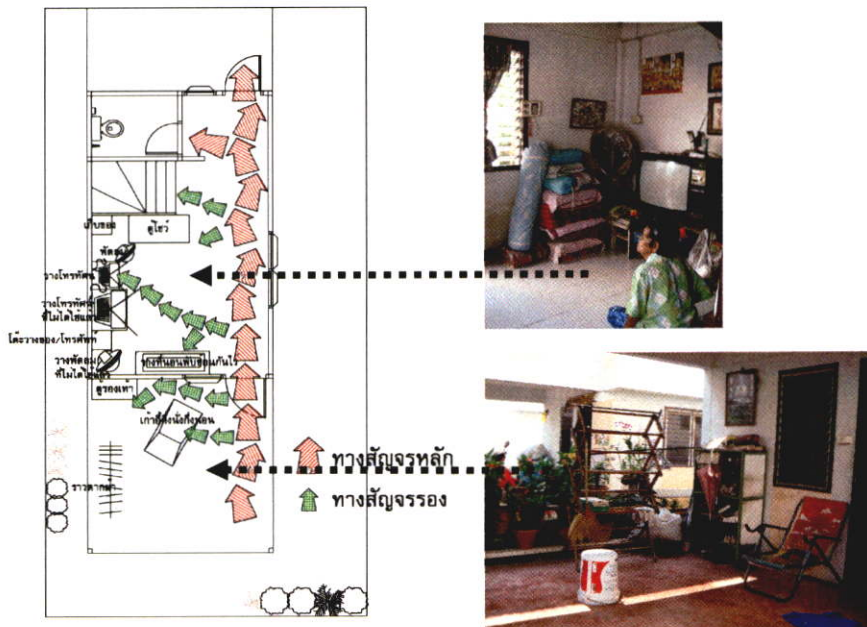
กิจกรรมหลักที่มีการทับซ้อนที่พบในบ้านส่วนใหญ่ คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์, รับประทานอาหาร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่พบว่าทับซ้อนและไม่เกิดปัญหาใดตามมา

5.3.2 ทางสัญจร(Circulation) ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งการสัญจรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ทางสัญจรบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมและบ้านที่มีการต่อเติมบางส่วน และ บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A เต็มพื้นที่ซึ่งในที่นี้จะรวมถึงบ้านพักอาศัยกึ่งพาณิชย์ด้วย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

5.3.2.1 ทางสัญจรของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม ทางสัญจรในบ้านพักอาศัยในกลุ่มที่ 1 นี้จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ

1) ทางสัญจรในแนวตรง ซึ่งหมายถึง ทางสัญจรหลักนั้นจะเป็นเส้นตรงซึ่งผู้พักอาศัยมีการจัดเครื่องเรือนแบบชิดผนังด้านในด้านหนึ่ง แล้วเว้นที่โล่งไว้สำหรับเส้นทางสัญจรหลัก เส้นทางหลักของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้จะเริ่มตั้งแต่ ทางเข้าหน้าบ้านมายังพื้นที่ส่วน A ส่วน B และส่วนครัว ซึ่งเป็นเส้นทางหลักคือ เส้นทางที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้เป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็น การใช้กิจกรรมในส่วน B แล้วเดินไปเข้าห้องน้ำ เดินนำอาหารจากห้องครัวมายังพื้นที่ว่างบริเวณหน้าโทรทัศน์เพื่อรับประทานอาหารเช้าและดูโทรทัศน์ เมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จก็นำภาชนะไปเก็บในครัว เป็นต้น เส้นทางสัญจรรอง คือ เส้นทางที่ผู้พักอาศัยมีการใช้งานที่น้อยกว่าเส้นทางสัญจรหลัก ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ เส้นทางสัญจรรองจากบ้านพักอาศัยที่เป็นตัวอย่าง (ภาพที่ 5.159) พบว่าเส้นทางสัญจรรอง คือ บริเวณชั้นวางรองเท้า ราวตากผ้า หรือในส่วนของทางขึ้นไปชั้นบน เป็นต้น ซึ่งในกลุ่มบ้านพักอาศัยนี้พบว่า

ภาพที่ 5.159 ทางสัญจรในแนวตรงบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม

2) ทางสัญจรแบบซิกแซก ซึ่งหมายถึง ทางสัญจรหลักนั้นมีการตัดพื้นที่ในส่วน B ซึ่งมีในรูปแบบนี้มีการจัดเครื่องเรือนแบบเต็มพื้นที่ (ดูภาพที่ 5.160) มีการจัดเครื่องเรือนชิดผนัง ซึ่งแตกต่างจากทางสัญจรในแนวตรง ซึ่งจัดเครื่องเรือนชิดผนังด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งการจัดทางสัญจรในรูปแบบนี้อาจเนื่องมาจากผู้พักอาศัยนั้นมีจำนวนเครื่องเรือนมากกว่าทางสัญจรในแนวตรง และมีสัญจรรองตามกิจกรรมที่ผู้พักอาศัยได้จัดไว้ตามความพึงพอใจ

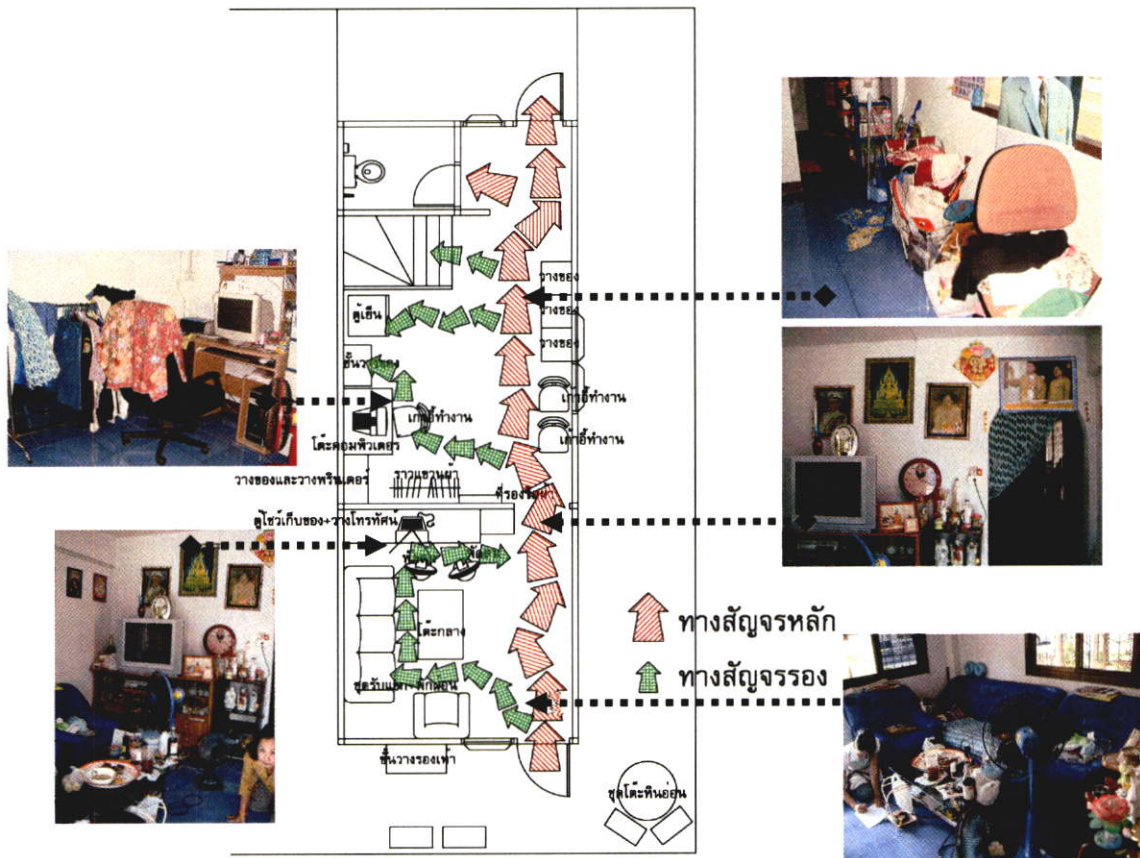
ภาพที่ 5.160 ทางสัญจรแบบซิกแซกบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม

5.3.2.2 ทางสัญจรของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A เต็มพื้นที่

จากการศึกษาทางสัญจรในกลุ่มนี้พบว่า แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1) ทางสัญจรแบบเข้าทางด้านหน้าบ้าน ผู้พักอาศัยมีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A และมีการกำหนดทางเข้าในส่วนด้านหน้าบ้าน ในทางสัญจรแบบทางเข้าด้านหน้านี้แบ่งรูปแบบทางสัญจรออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1.1 ทางสัญจรแบบประตูทางเข้าหน้าบ้านชิดผนังและตรงกับทางเข้าพื้นที่ในส่วน B ทำให้พื้นที่สัญจรเกิดเป็นเส้นตรง จึงส่งผลทำให้การจัดเครื่องเรือนนั้นชิดผนังด้านใดด้านหนึ่ง (ดูภาพที่ 5.161)

ภาพที่ 5.161 ทางสัญจรแบบประตูทางเข้าหน้าบ้านชิดผนังและตรงกับทางเข้าพื้นที่ในส่วน B (ห้องนอนกประสงค์) ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

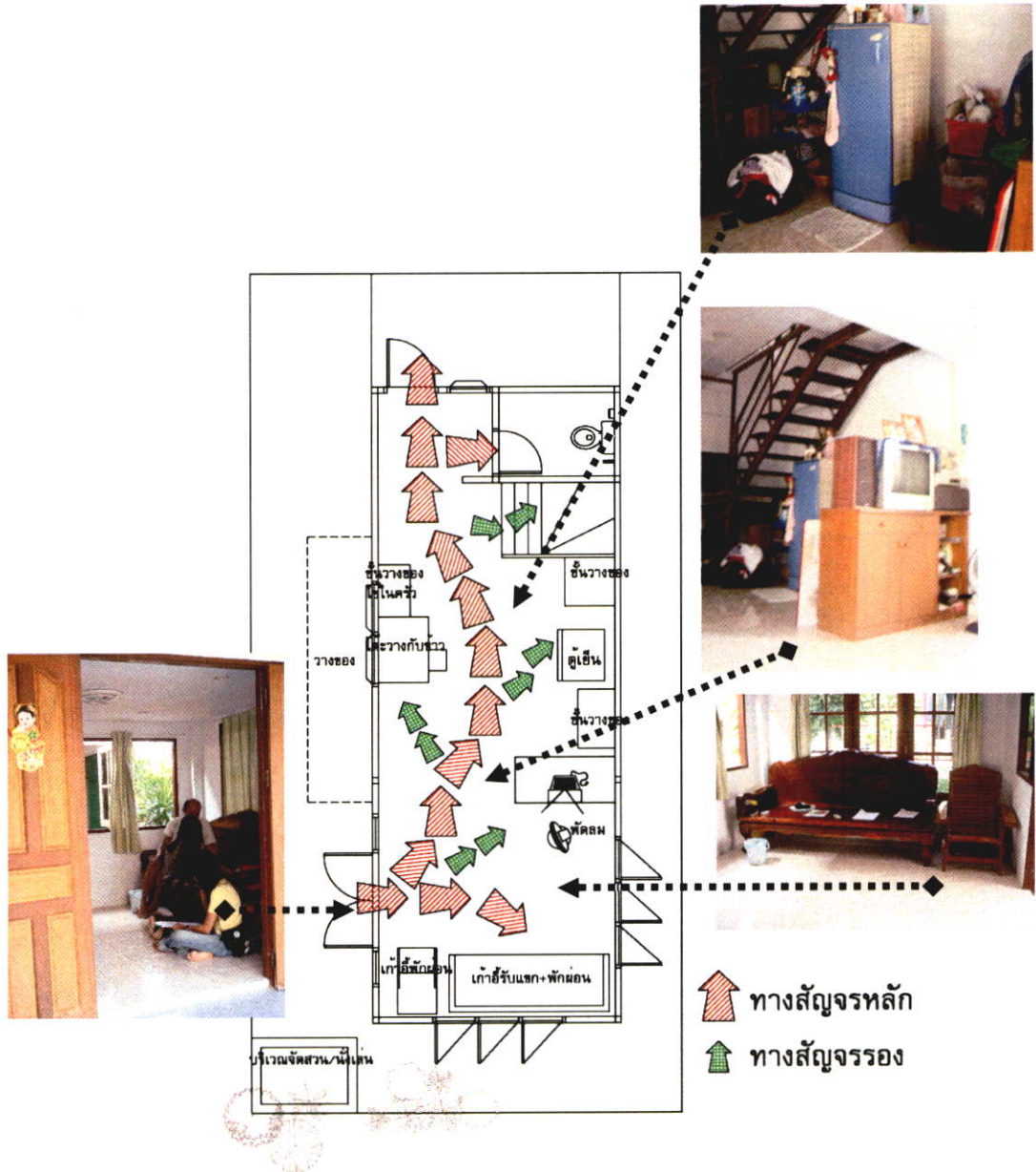
1.2 ทางสัญจรแบบประตูทางเข้าหน้าบ้านชนิดผนังตรงข้ามกับตรงกับทางเข้าพื้นที่ในส่วน B ทำให้ทางสัญจรหลักในพื้นที่ส่วน A นั้นจะเป็นเส้นเฉียง การจัดเครื่องเรือนของผู้พักอาศัยจึงต้องจัดแบบชนิดผนังไม่นิยมจัดแบบมีเกาะตรงกลางเพราะจะทำให้การสัญจรนั้นไม่สะดวก(ดูภาพที่ 5.162)

ภาพที่ 5.162 ทางสัญจรแบบประตูทางเข้าหน้าบ้านชนิดผนังตรงข้ามกับตรงกับทางเข้าพื้นที่ในส่วน B (ห้องนอนกประสงค์) ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

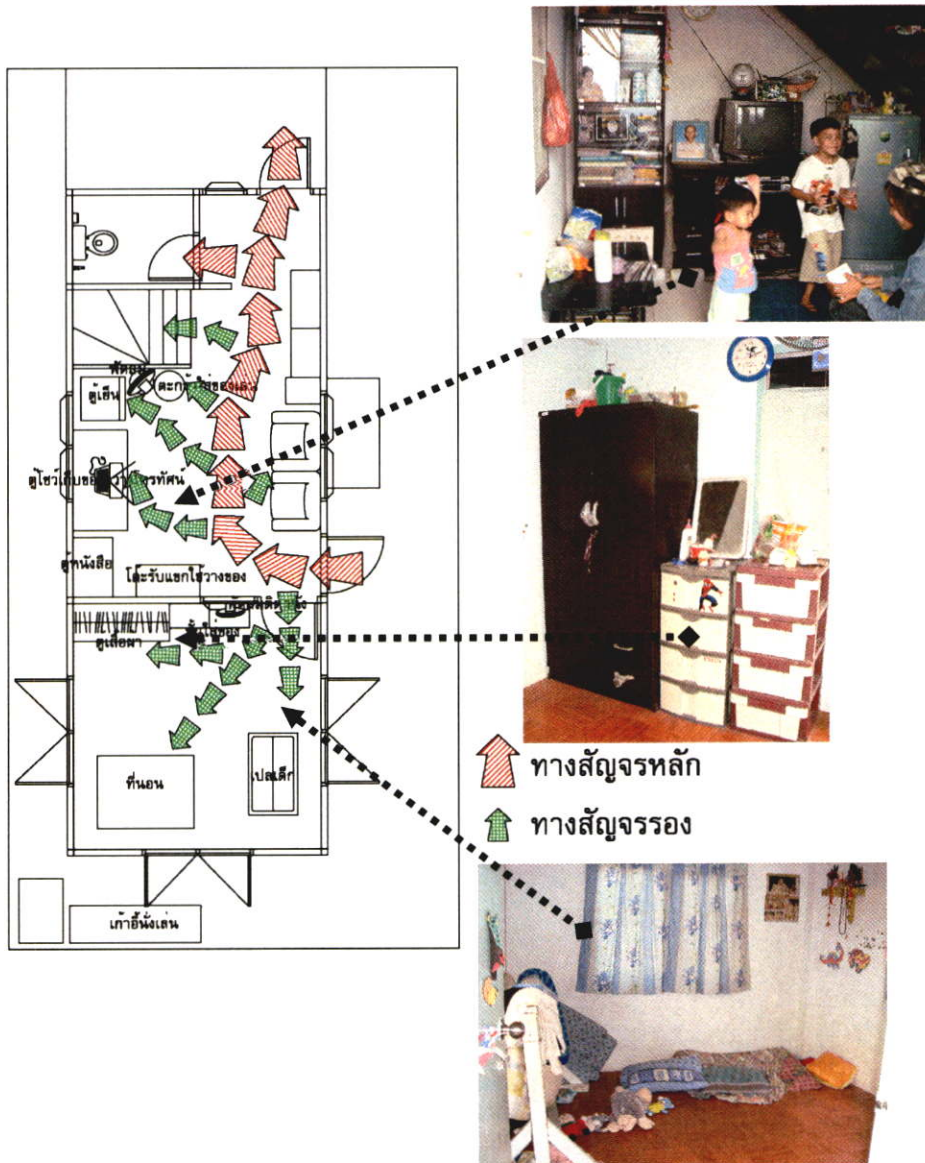
2) ทางสัญจรแบบเข้าทางด้านข้าง ซึ่งผู้พักอาศัยมีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A และเจาะช่องประตูทางเข้านั้นอยู่ทางด้านข้าง ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ

2.1 ทางสัญจรแบบเข้าทางด้านข้างในพื้นที่ส่วน A จะมีการจัดเครื่องเรือนจัดผนัง เป็นรูปตัว U เปิดพื้นที่โล่งในส่วนทางเข้า (ดูภาพที่ 5.164)

ภาพที่ 5.164 ทางสัญจรแบบเข้าทางด้านข้างในพื้นที่ส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

2.2 ทางสัญจรแบบเข้าทางด้านข้างในพื้นที่ส่วน B โดยจะมีการกั้นห้องในส่วน A เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล เช่น เป็นห้องนอน และพื้นที่ส่วน B เป็นพื้นที่สาธารณะนั่งเล่น นอนเล่น (ดูภาพที่ 5.165)

ภาพที่ 5.165 ทางสัญจรแบบเข้าทางด้านข้างในพื้นที่ส่วน B(ห้องนอนประสงค์)ของบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

5.3.3 วัสดุพื้น, ผนัง, เพดาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาด้านวัสดุภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.2.3.1 วัสดุพื้น ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามประเภทของบ้านพักอาศัย ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงวัสดุปูพื้นที่ทางโครงการได้จัดให้ โดยที่พื้นที่ในส่วน A คือ พื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน สีแดง และพื้นที่ในส่วน B คือ พื้นกระเบื้องเคลือบสีเทาอ่อนขนาด 12" x 12" (ดูตารางที่ 5.39-5.40)

ภาพที่ 5.166 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม

ตารางที่ 5.39 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น ส่วน A(โถงเอนกประสงค์) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม

วัสดุ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
พื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน สีแดง	10	100
รวม	10	100

ภาพที่ 5.167 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วน B(ห้องเอนกประสงค์) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม

ตารางที่ 5.40 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม

วัสดุ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
พื้นกระเบื้องเคลือบสีเทาอ่อนขนาด 12" x 12"	10	100
รวม	10	100

ข้อสังเกตจากการศึกษาของกลุ่มที่ 1 พื้นทั้งในส่วน A และส่วน B ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดเลย พื้นมีลักษณะเดิมที่ทางโครงการได้จัดให้ทุกอย่าง แต่พื้นที่ในส่วน A นั้นหากมีการใช้งานผู้พักอาศัยก็จะใช้ เสื่อ เสื่อน้ำมัน มาปูทับพื้นปูนขัดมันและใช้งานในพื้นที่ส่วนนั้น

กลุ่มที่ 1 คือ บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมบางส่วน วัสดุปูพื้น พื้นที่ในส่วน A เกินกว่าครึ่งจะปูกระเบื้องโทนเย็นสีฟ้า, สีเขียว มีลาย(ร้อยละ 57.1) และเป็นพื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน สีแดง(ร้อยละ 42.9)(ดูตารางที่ 5.41) และ วัสดุปูพื้นในส่วน B ส่วนใหญ่จะเป็นกระเบื้องเคลือบสีเทาอ่อนที่ทางโครงการได้จัดให้ (ร้อยละ 71.4) และพื้นปูกระเบื้องโทนเย็น สีฟ้า เขียวมีลาย(ร้อยละ 28.6)

ภาพที่ 5.168 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กลุ่มที่ 1 บ้านที่มีการต่อเติมบางส่วน

ตารางที่ 5.41 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น ส่วน A(โถงอเนกประสงค์) กลุ่มที่ 1 บ้านที่มีการต่อเติมบางส่วน

วัสดุ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
กระเบื้องโทนเย็น สีฟ้า เขียวมีลาย	4	57.1
พื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน สีแดง	3	42.9
รวม	7	100

ภาพที่ 5.169 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนกระสังค์) กลุ่มที่ 1 บ้านที่มีการต่อเติมบางส่วน

ตารางที่ 5.42 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น ส่วน B(ห้องนอนกระสังค์) กลุ่มที่ 1 บ้านที่มีการต่อเติมบางส่วน

วัสดุ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
พื้นกระเบื้องเคลือบสีเทาอ่อนขนาด 12" x12"	5	71.4
กระเบื้องโทนเย็น สีฟ้า เขียวมีลาย	2	28.6
รวม	7	100

ข้อสังเกตในการศึกษากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 2 พบว่าผู้พักอาศัย เกินกว่าครึ่งจะมีการต่อเติมปูพื้นกระเบื้องในพื้นที่ส่วน A ซึ่งสีของกระเบื้องที่ใช้จะเป็นกระเบื้องโทนสีเย็นสีฟ้า,สีเขียวมีลวดลาย และบางส่วนก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เป็นพื้นปูนขัดมัน พื้นในส่วน B ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นกระเบื้องสีเทาอ่อนที่ทางโครงการจัดหาให้โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และมีส่วนน้อยที่มีการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนกระเบื้องใหม่เป็นกระเบื้องที่มีโทนสีเย็น เช่น สีฟ้า,สีเขียว ซึ่งจากการเก็บข้อมูลผู้พักอาศัย ให้เหตุผลว่า กระเบื้องสีฟ้านั้นทำให้ดูสะอาดตา ทำให้พื้นที่บริเวณนั้นมีเนื้อที่กว้างขึ้น

กลุ่มที่ 2 คือ บ้านพักอาศัยที่มีการปิดล้อมต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (โถงนอนกระสังค์) เติมพื้นที่มีบ้านพักอาศัย (ร้อยละ 62.5) ลักษณะปูกระเบื้องในส่วนพื้นที่ A และ B เป็นกระเบื้องคนละสี และบ้านพักอาศัย (ร้อยละ 37.5) จะใช้วัสดุปูพื้นที่เป็นกระเบื้องสีและลายเหมือนกันทั้งในส่วนพื้นที่ A และ B (ดูตารางที่ 5.43) วัสดุที่ใช้ปูพื้นในส่วน A ประมาณ 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นกระเบื้องโทนเย็นสีฟ้า+เขียว มีลาย (ร้อยละ 37.5) กระเบื้องโทนสีน้ำตาลมีลาย (ร้อยละ 21.9) กระเบื้องโทนสีชมพู มีลาย(ร้อยละ 15.6) กระเบื้องโทนสีขาวเทา (ร้อยละ 15.6) พื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน สีแดงที่ทางโครงการได้จัดให้ (ร้อยละ 3.1) พื้นหินขัดหลากสี (ร้อยละ 3.1) และพื้นกระเบื้องปูพรม(ร้อยละ 3.1) (ดูตารางที่ 5.44)

ภาพที่ 5.170 ตัวอย่างลักษณะการปูพื้นของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ใน ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เดิมพื้นที่

ตารางที่ 5.43 สัดส่วนลักษณะของการปูพื้นของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เดิมพื้นที่

ลักษณะพื้น	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
พื้นกระเบื้องส่วนA และB คนละสี	20	65.5
พื้นกระเบื้องส่วนA และB สีและลาย เหมือนกัน	12	37.5
รวม	32	100

ข้อสังเกตจากการศึกษาในส่วนนี้ คือ เกินกว่าครึ่งจะเป็นพื้นกระเบื้องส่วนA และส่วน B คนละสีซึ่งส่วนใหญ่ผู้นั้นพื้นที่ในส่วน B จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงพื้น เป็นพื้นกระเบื้องโทนสีเทาขาวที่ทางโครงการจัดให้ ซึ่งเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย

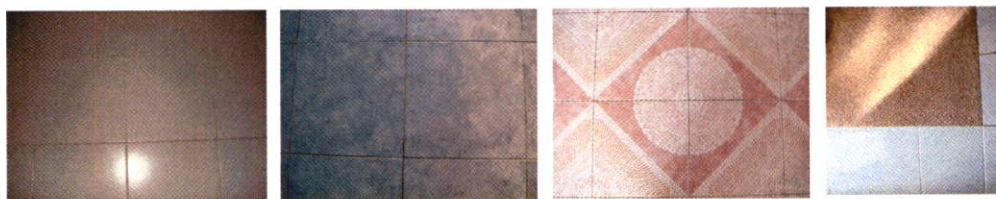

ภาพที่ 5.171 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติม ปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เดิมพื้นที่

ตารางที่ 5.44 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่

วัสดุ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
กระเบื้องโทนเย็นสีฟ้า+ เขียว มีลาย	12	37.5
กระเบื้องโทนสีน้ำตาล มีลาย	7	21.9
กระเบื้องโทนสีชมพู มีลาย	5	15.6
พื้นหินขัดหลากสี	1	3.1
พื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน สีแดง	1	3.1
กระเบื้องโทนสีขาวเทา	5	15.6
กระเบื้อง+พรม	1	3.1
รวม	32	100

ข้อสังเกตของการศึกษาในส่วนนี้ คือ ผู้ที่พักอาศัยส่วนใหญ่จะนิยมใช้พื้นกระเบื้องโทนเย็นสีฟ้า+เขียว จากการสำรวจและสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยให้เหตุผลว่า สีฟ้าจะใช้ความรู้สึก คุโปร่ง โล่ง สะอาดและดูสบายตา

ภาพที่ 5.172 วัสดุปูพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่

ตารางที่ 5.45 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุปูพื้น ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่

วัสดุ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
กระเบื้องสีเทาขาวที่ทางโครงการได้จัดให้	20	62.5
กระเบื้องโทนเย็น สีฟ้า+เขียวมีลาย	6	18.8
กระเบื้องโทนสีชมพู มีลาย	3	9.4
กระเบื้องโทนสีน้ำตาล มีลาย	1	3.1
กระเบื้อง+พรม	1	3.1
กระเบื้องโทนสีเทา	1	3.1
รวม	32	100

5.3.2.2 วัสดุผนัง ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย แบ่งตามประเภทที่พักอาศัยทั้ง 3 กลุ่ม มีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบ ทาสีน้ำ สีขาวซึ่งทางโครงการ (ร้อยละ 100) (ดูภาพที่ 5.173 และตารางที่ 5.46)

ภาพที่ 5.173 ผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำ สีขาว ของ กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม

ตารางที่ 5.46 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุผนัง ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม

วัสดุ	จำนวนหลัง	ค่าเฉลี่ย (%)
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำ สีขาว (ทางโครงการจัดให้)	9	90
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำชมพู	1	10
รวม	10	100

ข้อสังเกตจากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 พบว่า ผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงวัสดุของผนังภายในพื้นที่พักอาศัย ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง อาจเป็นเพราะสีของผนังที่ทางโครงการจัดให้นั้นยังมีความเหมาะสมต่อการใช้งานได้ดีอยู่ ไม่ทำให้เกิดผลกระทบใดๆ ผู้พักอาศัยจึงไม่มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง

กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ผนังภายในพื้นที่พักอาศัยส่วน A ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำ (ร้อยละ 84.4) กระจกเบี่ยงจากพื้นสูงขึ้นมา 1.00 ม. และผนังด้านบนทาสีน้ำ (ร้อยละ 6.2) ก่ออิฐฉาบปูนเรียบติดวอลล์เปเปอร์ (ร้อยละ 6.2) และกระจกเบี่ยงเคลือบมีลายปูเต็มผนัง (ร้อยละ 3.1) (รูปภาพที่ 5.174 และตารางที่ 5.47)

ภาพที่ 5.174 ตัวอย่างวัสดุผนังภายในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ตารางที่ 5.47 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุผนังส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

วัสดุ	จำนวนหลัง	ค่าเฉลี่ย (%)	ค่าเฉลี่ย (%)
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำ สีขาว(สีเดียวกับที่โครงการจัดให้)	17	53.1	84.4
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำโทนสีเย็นสีฟ้า+สีเขียวอ่อน	6	18.8	
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำสีชมพู	4	12.5	
กระจกเบี่ยงเคลือบปูจากพื้นสูงขึ้นไปประมาณ 1.00 ม. ผนังด้านบนทาสีน้ำสีขาว	1	3.1	6.2
กระจกเบี่ยงเคลือบปูจากพื้นสูงขึ้นไปประมาณ 1.00 ม. ผนังด้านบนทาสีเขียวอ่อน	1	3.1	

ตารางที่ 5.47 (ต่อ)

ก่ออิฐฉาบปูนเรียบติดวอลล์เปเปอร์โทน สีครีม+เขียว	1	3.1	6.2
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบติดวอลล์เปเปอร์โทน สีครีมน้ำตาล	1	3.1	
รวม	32	100	100

ข้อสังเกตจากการศึกษาวัสดุผนังภายในพื้นที่ส่วน A (ห้องนอนประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่พบว่าเกินกว่าครึ่งเป็นผนังก่ออิฐเรียบทาสีขาว ซึ่งเป็นสีเดียวทางโครงการจัดให้ จากการสอบถามและสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยให้เหตุผลว่าเพื่อให้ผนังนั้นมีความกลมกลืนกันระหว่างผนังในส่วน A และ ส่วน B และผู้อยู่อาศัยบางส่วนนั้นทาสีน้ำเป็นสีต่างๆ ดังนี้ คือ โทนสีเขียว+สีฟ้า+สีเขียวอ่อน โดยให้เหตุผลว่าทำให้ห้องดูสว่าง สบายตา, สีชมพู, ผนังมีการปูกระเบื้องสูงจากพื้น 1.00 เมตร และทาสีด้านบนเป็นสีน้ำผู้พักอาศัยให้เหตุผลว่า เพื่อการทำความสะดวกง่าย, ผนังปูกระเบื้องเต็มผนัง เป็นลวดลาย ผู้พักอาศัยให้เหตุผลว่า เพื่อเป็นการเสริมสร้างจินตนาการให้กับเด็กที่กำลังเรียนรู้ และผนังก่ออิฐฉาบปูนและติดวอลล์เปเปอร์

กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ ผนังภายในพื้นที่พักอาศัยส่วน B (ห้องนอนประสงค์) พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผนังก่ออิฐฉาบปูนทาสีน้ำ (ร้อยละ 96.9) โดยสีน้ำที่ทาผนังส่วนใหญ่เป็นสีขาว ซึ่งเป็นสีที่ทางโครงการจัดให้ รองลงมาเป็นสีชมพูอ่อน, สีฟ้าอ่อน, สีเขียวอ่อนตามลำดับ และก่ออิฐฉาบปูนเรียบติดวอลล์เปเปอร์ (ร้อยละ 3.1) (ดูตารางที่ 5.48)

ตารางที่ 5.48 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของวัสดุผนังส่วน B (ห้องนอนประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

วัสดุ	จำนวนหลัง	ค่าเฉลี่ย (%)	ค่าเฉลี่ย (%)
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำ สีขาว (โครงการจัดให้)	23	71.9	96.9
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำสีชมพูอ่อน	4	12.5	
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำสีฟ้าอ่อน	3	9.4	
ก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีน้ำสีเขียวอ่อน	1	3.1	

ตารางที่ 5.48 (ต่อ)

ก่ออิฐฉาบปูนเรียบติวอลล์เปเปอร์ โทนสีเทา	1	3.1	3.1
รวม	32	100	100

ข้อสังเกตจากการศึกษาผนังภายในพื้นที่พักอาศัยส่วน B (ห้องนอนประกอบกระจก) พบว่า ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่จะใช้สีน้ำในการทาสีผนังเนื่องจากเป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงมากนัก ซึ่งเหมาะสมต่อรายได้ของผู้พักอาศัย

5.3.2.3 วัสดุฝ้าเพดาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย แบ่งตามประเภทที่พักอาศัย ทั้ง 2 กลุ่ม มีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มที่ 1 พบว่า วัสดุฝ้าเพดานภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อยไม่มีการเปลี่ยนแปลงวัสดุจากที่ทางโครงการได้จัดให้ คือ เป็นแผ่นพื้นสำเร็จทาสีน้ำสีขาว(ดูภาพที่ 5.175 และตารางที่ 5.49)

ภาพที่ 5.175 ตัวอย่างวัสดุฝ้าเพดานของกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม

ตารางที่ 5.49 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย(ร้อยละ) ของวัสดุฝ้าเพดาน กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม

วัสดุ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
กลุ่มที่ 1 แผ่นพื้นสำเร็จทาสีน้ำสีขาว	10	100
รวม	17	100

กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า วัสดุฝ้าเพดานภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ในส่วน A ส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นแผ่นพื้นสำเร็จ ทาสีน้ำ (ร้อยละ 87.5) (ดูภาพที่ 5.176 และตารางที่ 5.50) และวัสดุฝ้าเพดานภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ในส่วน B ส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นแผ่นพื้นสำเร็จ ทาสีน้ำ (ร้อยละ 93.8) (ดูตารางที่ 5.51)

ภาพที่ 5.176 ตัวอย่างวัสดุฝ้าเพดานในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ของกลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ตารางที่ 5.50 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย(ร้อยละ) ของวัสดุฝ้าเพดานภายในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ของ กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

วัสดุ	จำนวน (หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
- ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นแผ่นพื้นสำเร็จ ทาสีน้ำ	28	87.5
ทึบาร์	3	9.4
แผ่นยิปซัม ฉาบเรียบ ทาสีน้ำสี ขาว	1	3.1
รวม	32	100

ตารางที่ 5.51 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย(ร้อยละ) ของวัสดุฝ้าเพดานภายในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ของ กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

วัสดุ	จำนวน (หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
- ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นแผ่นพื้นสำเร็จ ทาสีน้ำ	30	93.8
ทึบาร์	2	6.2
รวม	32	100

ข้อสังเกตวัสดุฝ้าเพดานภายในพื้นที่พื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ในส่วน A และ ส่วน B ของกลุ่มที่ 3 พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เหตุผลอาจเนื่องมาจาก วัสดุฝ้าเพดานนั้น ไม่มีผลต่อผู้อยู่อาศัยเท่าใด

5.3.4 รูปแบบของประตูและหน้าต่าง,ผนัง, แสงสว่างและสี ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาด้านรูปแบบของประตูหน้าต่าง, ผนัง, แสงสว่างและการระบายอากาศ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

5.3.4.1 ประตูทางเข้า ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

5.3.4.2 หน้าต่าง ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

5.3.4.3 ผนัง

5.3.4.4 แสงสว่างและสี

5.3.4.1 ประตูทางเข้า ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ในการศึกษาหัวข้อนี้จะทำการศึกษาเฉพาะ บ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย กลุ่มที่ 2 คือ บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่ เท่านั้น เพราะในบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ นั้นประตูทางเข้าจะไม่มีเปลี่ยนแปลง เป็นบานประตูไม้อัดทาสีน้ำมัน ตามที่โครงการได้จัดให้ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วน โถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่ โดยพบว่า มีรูปแบบประตู 3 ลักษณะ คือ ประตูบานเปิดเดี่ยว บานเปิดคู่ และประตูบานเลื่อนกระจกคู่ โดยส่วนใหญ่เป็นประตูบานเปิดเดี่ยว (ร้อยละ 62.5) ประตูบานเลื่อนกระจกคู่ (ร้อยละ 21.9) และประตูบานเปิดคู่ (ร้อยละ 15.6) (รูปภาพที่ 5.178 และ ตารางที่ 5.51) ซึ่งบานประตูบานเดี่ยว ส่วนใหญ่ที่ผู้พักอาศัยใช้นั้น ทำจากไม้จริง ขนาดของประตู เป็นขนาดมาตรฐาน คือ 1.00x2.00 ม. ประตูบานเลื่อนกระจกคู่ ทำจากกรอบอลูมิเนียมและกระจก และจะมีช่องแสงกระจกด้านข้างทั้งสองข้าง บานประตูบานเปิดคู่ ทำจากไม้จริง มีการเจาะช่องและใส่กระจกใส โดยตำแหน่งของประตูส่วนใหญ่จะเข้าทางด้านหน้าบ้าน (ร้อยละ 78.1) และเข้าทางด้านข้างบ้าน(ร้อยละ 21.9) (รูปภาพที่ 5.179 และตารางที่ 5.53)

ภาพที่ 5.177 รูปแบบของประตูทางเข้า ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม

ภาพที่ 5.178 ตัวอย่างรูปแบบของประตูทางเข้า ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วนA (ส่วน โถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่

ตารางที่ 5.52 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของรูปแบบประตูทางเข้า กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วนA (ส่วน โถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่

รูปแบบ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
ประตูบานเดี่ยว	20	62.5
ประตูบานเลื่อนกระจกคู่	7	21.9
ประตูบานเปิดคู่	5	15.6
รวม	32	100

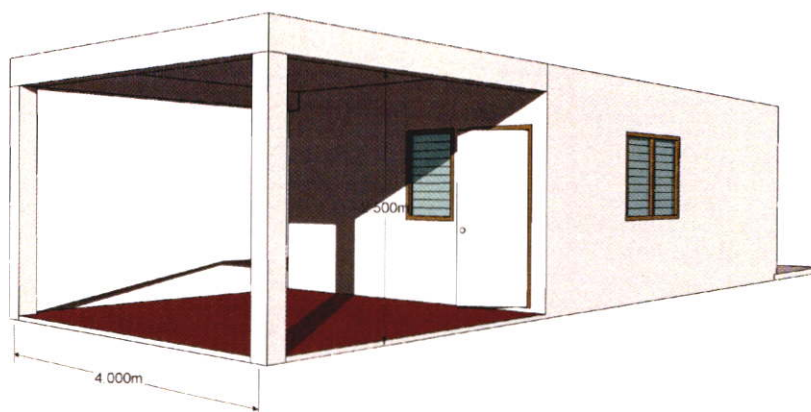
ภาพที่ 5.179 ตัวอย่างลักษณะทางเข้าของประตูทางเข้า กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วนA (ส่วน โถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่

ตารางที่ 5.53 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของลักษณะประตูทางเข้ากลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วน โถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่

ลักษณะ	จำนวน(หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
ประตูเข้าทางด้านหน้า	25	78.1
ประตูทางเข้าทางด้านข้าง	7	21.9
รวม	32	100

5.3.4.2 หน้าต่าง ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ผู้วิจัยพบว่า บ้านพักอาศัยในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 นั้นเป็นหน้าต่างบานเกล็ดในส่วนผนังด้านหน้าของส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) และผนังด้านข้าง(ดูภาพที่ 5.180) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีลักษณะของหน้าต่างบานเกล็ดเหมือนกัน ซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดเพิ่มเติมจากที่ทางโครงการได้จัดให้ ทำให้ในการศึกษาในเรื่องหน้าต่างนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเฉพาะหน้าต่างในพื้นที่ส่วน A ของกลุ่มที่ 3 คือ บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมในส่วน A เติมนพื้นที่ ของผู้มีรายได้น้อย เท่านั้นเพราะเนื่องจากพื้นที่ในส่วน B นั้นจะมีลักษณะของหน้าต่างบานเกล็ดเหมือนกับบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 จากการศึกษา พบว่า รูปแบบของหน้าต่างมี 3 ลักษณะ คือ หน้าต่างบานเกล็ดคู่และบานเกล็ดเดี่ยว, หน้าต่างบานเปิดคู่ บานเปิดเดี่ยว, และหน้าต่างบานเลื่อน โดยรูปแบบของผนังด้านหน้าพื้นที่ส่วน A นั้นเป็นหน้าต่างบานเกล็ดคู่(ร้อยละ 35) เป็นหน้าต่างบานเปิดเดี่ยว (ร้อยละ 25) หน้าต่างบานเกล็ดเดี่ยว (ร้อยละ 20) หน้าต่างบานเปิดคู่(ร้อยละ 10) และหน้าต่างบานเลื่อน (ร้อยละ 10) (ดูตารางที่ 5.54)

รูปแบบของผนังด้านข้างทั้ง 2 ข้างพื้นที่ส่วน A นั้นเป็นหน้าต่างบานเกล็ดทั้ง 2 ด้าน(ร้อยละ 33.3) หน้าต่างบานเปิดทั้ง 2 ด้าน (ร้อยละ 26.7) หน้าต่างบานเลื่อนทั้ง 2 ด้าน (ร้อยละ 20) หน้าต่างบานเลื่อน 1 ด้าน (ร้อยละ 6.7) หน้าต่างบานเกล็ด 1 ด้าน (ร้อยละ 3.3) หน้าต่างบานเปิด 1 ด้าน(ร้อยละ 3.3) หน้าต่างบานเปิดคู่ 1 ด้าน(ร้อยละ 3.3) และหน้าต่างบานเกล็ด 1 ด้านและหน้าต่างบานเปิด 1 ด้าน(ร้อยละ 3.3) (ดูตารางที่ 5.55)

ภาพที่ 5.180 รูปแบบของหน้าต่าบ้านเกล็ดที่ทางโครงการจัดให้ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ของผู้มีรายได้น้อย

ตารางที่ 5.54 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของรูปแบบหน้าต่าใน ส่วน A (โถงอเนกประสงค์)ที่มีการต่อเติมของกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่

รูปแบบ	จำนวน (หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
หน้าต่าบ้านเกล็ดคู่	7	35
หน้าต่าบ้านเปิดเดี่ยว	5	25
หน้าต่าบ้านเกล็ดเดี่ยว	4	20
หน้าต่าบ้านเปิดคู่	2	10
หน้าต่าบ้านเลื่อน	2	10
รวม	20	100

ตารางที่ 5.55 จำนวน(หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของรูปแบบหน้าต่าในส่วนด้านข้างทั้ง 2 ด้าน ที่มีการต่อเติมปิดล้อมในส่วน A เติมพื้นที่ ของกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่

รูปแบบ	จำนวน (หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
หน้าต่าบ้านเกล็ดทั้ง 2 ด้าน	10	33.3
หน้าต่าบ้านเปิดทั้ง 2 ด้าน	8	26.7
หน้าต่าบ้านเลื่อนทั้ง 2 ด้าน	6	20
หน้าต่าบ้านเลื่อน 1 ด้าน	2	6.7
หน้าต่าบ้านเกล็ด 1 ด้าน	1	3.3

ตารางที่ 5.55 (ต่อ)

หน้าต่างบานเปิด 1 ด้าน	1	3.3
หน้าต่างบานเปิดคู่ 1 ด้าน	1	3.3
หน้าต่างบานเกล็ด 1 ด้านและ หน้าต่างบานเปิด 1 ด้าน	1	3.3
รวม	30	100

5.3.4.3 ผัง ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ในหัวข้อนี้ผู้วิจัย ทำการศึกษาเฉพาะในส่วนของกลุ่มผู้มีรายได้น้อยกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่ เท่า นั้น เพราะเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างของผู้มีรายได้น้อยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม นั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงผังก แต่บ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่ คือ บ้านพักอาศัยที่มีการปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A เติมนพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยพบว่ากลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วน โถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่ เกินกว่าครึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงผังกที่กั้นระหว่างพื้นที่ในส่วน A และส่วน B (ร้อยละ 68.75) และบ้านพักอาศัยที่มีการเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ 31.25) (ดูภาพ 5.181 และ ตารางที่ 5.56)

ภาพที่ 5.181 รูปแบบผังกภายในของกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่

ตารางที่ 5.56 จำนวน (หลัง) และค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ของผังกที่กั้นระหว่างพื้นที่ในส่วน A และส่วน B ภายใน กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) เติมนพื้นที่

รูปแบบ	จำนวน (หลัง)	ค่าเฉลี่ย (%)
ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	22	68.75
มีการเปลี่ยนแปลง	10	31.25
รวม	32	100

5.3.4.4 แสงสว่างและสียภายในพื้นที่วางชั้น ภายในที่พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทร พบว่าสภาพแวดล้อมภายในภายนอกที่อยู่อาศัย พื้นที่ด้านหน้า ด้านข้างทั้ง 2 ข้าง เป็นพื้นที่โล่ง ทำให้แสงสว่างจากภายนอกสามารถเข้าถึงพื้นที่วางชั้นล่างได้อย่างเพียงพอ จึงทำให้พื้นที่วางชั้นล่างในช่วงเวลากลางวันมีแสงสว่างเพียงพอโดยไม่ต้องเปิดไฟ อาจเป็นเพราะสียภายในส่วนใหญ่เป็นสีอ่อน ทำให้ภายในดูสว่าง

การจัดเครื่องเรือนภายในพื้นที่วางชั้นล่างเพราะเครื่องเรือนมีน้อยชิ้นและชิ้นของเครื่องเรือนมีขนาดเล็กไม่ใหญ่นัก ส่วนใหญ่ไม่ปิดขวาง ช่องแสงสว่างทำให้แสงสว่างเข้าได้สะดวก (ดูภาพที่ 5.182)

ภาพที่ 5.182 การจัดเครื่องเรือนภายในพื้นที่วางชั้นล่าง ไม่ปิดขวาง ช่องแสงสว่าง

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการศึกษารูปแบบ บ้านเอื้ออาทร และสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ภายในโครงการเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม และการศึกษากิจกรรมและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างที่มีความสำคัญอันควรคำนึงในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม เพื่อเสนอแนะเกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามและโครงการบ้านเอื้ออาทร โครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน ผลการศึกษาสรุปได้ 4 ส่วน

6.1 รูปแบบบ้านเอื้ออาทร และสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

6.2 กิจกรรมและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างที่มีความสำคัญอันควรคำนึงถึงในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

6.3 เกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามและโครงการบ้านเอื้ออาทร โครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน

6.4 เสนอแนะการศึกษาเพิ่มเติม

6.1 รูปแบบบ้านเอื้ออาทร และสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม

จากวัตถุประสงค์ข้อ 1. เพื่อศึกษารูปแบบบ้านเอื้ออาทร และสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสาม และเพื่อตอบประเด็นปัญหาข้อ 1. มีรูปแบบบ้านจำนวนกี่รูปแบบและมีลักษณะกายภาพอย่างไรภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม การศึกษามี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจากประชากรที่เป็นบ้านพักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรทุกหลังคาเรือน จำนวนทั้งหมด 477 หลังคาเรือน โดยสำรวจพื้นที่โดยการสังเกตแบบมีโครงสร้าง (ภาคผนวก ค.) ลักษณะทางกายภาพ เพื่อสรุปลักษณะรูปแบบ และสภาพกายภาพของบ้านพักอาศัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับกิจกรรมพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง โดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติพรรณนา เพื่อสรุปผลด้านรูปแบบบ้านเอื้ออาทร

ผลสรุปการศึกษาขั้นตอนที่ 1 พบว่า บ้านเอื้ออาทรภายในโครงการรังสิตคลองสามนั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ 1. บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ และ 2. บ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ ซึ่งบ้านที่มีการปิดล้อมพื้นที่แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้อีก คือ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย และบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

และขั้นตอนที่ 2 ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกจากขั้นตอนที่ 1 จำนวน 50 หลังคาเรือน ด้วยการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์ โดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติพรรณนา และการวิเคราะห์ผลเชิงคุณภาพ เพื่อเสนอเกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามและโครงการบ้านเอื้ออาทรโครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน

ผลสรุปด้านการศึกษารูปแบบบ้านและสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม สิ่งที่มีผลต่อ รูปแบบบ้านและสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามที่ควรคำนึงถึง มีดังนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้พักอาศัยอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25- 59 ปี มีสถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ภายในบ้านมีจำนวนตั้งแต่ 3-5 คน จำนวนเด็กภายในบ้านพักอาศัยต่อหนึ่งหลัง มีเด็ก 1 คน การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา สำหรับข้อมูลด้านอาชีพเจ้าของบ้านประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัททั้งเอกชนและรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย และรับราชการ ซึ่งทำงานในพื้นที่ใกล้เคียง รายได้ต่อเดือนของผู้พักอาศัยมากกว่าครึ่งอยู่ในระดับ 10,000 – 20,000 บาท ภูมิลำเนาเดิมของผู้พักอาศัยก่อนที่จะมาอยู่อาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล ประเภทของที่อยู่อาศัยเดิมมากกว่าครึ่งเป็นบ้านเดี่ยว สถานภาพของที่อยู่เดิม มากกว่าครึ่งเช่า

6.2 กิจกรรมและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างที่มีความสำคัญอันควรคำนึงถึงในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม

ประเภทกิจกรรมและการใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมของผู้พักอาศัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากการศึกษาพบว่า ลักษณะของการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างมีลักษณะ 2 ประเภท คือ 1.บ้านพักอาศัยประเภทที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม และ 2.บ้านพักอาศัยประเภทที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในสวน โถงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่ ซึ่งบ้านประเภทที่มีการต่อเติมปิดล้อมเต็มพื้นที่ในสวน โถงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 2.1บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย และ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์และจากการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่บ้านพักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยจะ

มีลักษณะเป็นบ้านพักอาศัยแบบที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม(ร้อยละ 67.7) บ้านพักอาศัยประเภท บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วนโรงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่ (ร้อยละ 32.2) และจากการศึกษากิจกรรมของผู้มีรายได้ทั้ง 2 ประเภทพบว่ามีกิจกรรม ดังนี้ ต้อนรับแขก, นั่งเล่น/นอนเล่น, ดูโทรทัศน์/ ฟังเพลง, เลี้ยงเด็ก, อ่านหนังสือ/ เขียนหนังสือ, ทำงานคอมพิวเตอร์, รับประทานอาหาร, แต่งตัว, ทำงานบ้าน, เตรียมอาหาร, เลี้ยงสัตว์, เก็บรถ/ จอดรถ, นอน, ไขว่สักการะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์และประกอบอาชีพ จากกิจกรรมดังกล่าวสามารถแบ่งบ้านพักอาศัยตามกิจกรรมได้ ดังนี้

1. บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม 2. บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่โรงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่ 2.1บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์นั้น มีลักษณะของการมีกิจกรรมที่เหมือนกันทุกกิจกรรม แต่การใช้พื้นที่ของบ้านพักอาศัย กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมนั้นส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ มากกว่าโรงอเนกประสงค์และพื้นที่บ้าน โดยรอบ จึงทำให้เกิดพื้นที่ทับซ้อนในพื้นที่ห้องอเนกประสงค์อย่างหนาแน่น

กิจกรรมที่เกิดขึ้นในบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย มีการใช้พื้นที่ในส่วนโรงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่ ประเภทบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย การใช้พื้นที่ของบ้านพักอาศัยในกลุ่มนี้มีการกระจายการใช้พื้นที่ในส่วนโรงอเนกประสงค์มากขึ้นเนื่องจากการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ทำให้เกิดความเป็นส่วนตัวมากขึ้น ส่งผลให้การใช้พื้นที่ในบ้านพักอาศัยในส่วนนี้มีการทับซ้อนของพื้นที่น้อยลงกว่าบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม และ กิจกรรมที่เกิดขึ้นในบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ จะมีกิจกรรมประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น บ้านพักอาศัยกลุ่มนี้จะมีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน โรงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่ และใช้พื้นที่ในส่วนนี้ในการประกอบอาชีพ ส่วนพื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์นั้นใช้ทำกิจกรรมที่นอกเหนือจากการประกอบอาชีพเป็นส่วนใหญ่

ผลสรุปด้านการศึกษาด้านการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างและกิจกรรม ของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่า กิจกรรมหลักที่เกิดขึ้นในบ้านพักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น กิจกรรมต้อนรับแขก กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง และกิจกรรมรับประทานอาหารและแต่งตัว ซึ่งพบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อยทุกหลังคาเรือน

กิจกรรม ลักษณะพฤติกรรมและเครื่องเรือนของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม มีผลสรุปดังต่อไปนี้

1. บ้านพักอาศัยประเภทบ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม
2. บ้านพักอาศัยประเภทบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ส่วนโรงอเนกประสงค์เต็มพื้นที่
 - 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

2.2 บ้านบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

การสรุปผลเชิงเปรียบเทียบข้อมูลด้านกิจกรรมและพฤติกรรมของบ้านพักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม มีดังนี้

บ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างทั้งหมด 14 กิจกรรม ได้แก่ ต้อนรับแขก, นั่งเล่น/นอนเล่น, ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง, เลี้ยงเด็ก, อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ, ทำงานคอมพิวเตอร์, รับประทานอาหาร, แต่งตัว, ทำงานบ้าน, เตรียมอาหาร, เลี้ยงสัตว์, เก็บรถ/จอดรถ, นอน, ให้อาหารสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยง

เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบกิจกรรม คือ เก้าอี้ ชั้นหรือตู้วางทีวี ชั้นวางของ และอุปกรณ์ประกอบ ได้แก่ หมอนหนุน เครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ โทรทัศน์ เครื่องเสียง พัดลม และตู้เย็น

บ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยประเภทบ้านที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ส่วนโถงนอกประสงค์เพิ่มพื้นที่

2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างทั้งหมด 15 กิจกรรม ได้แก่ ต้อนรับแขก, นั่งเล่น/นอนเล่น, ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง, เลี้ยงเด็ก, อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ, ทำงานคอมพิวเตอร์, รับประทานอาหาร, แต่งตัว, ทำงานบ้าน, ประกอบอาชีพ, เตรียมอาหาร, เลี้ยงสัตว์, เก็บรถ/จอดรถ, นอน, ให้อาหารสัตว์เลี้ยง และประกอบอาชีพ

เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบกิจกรรม คือ เก้าอี้ ชั้นหรือตู้วางทีวี ชั้นวางของ โซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน ตู้โชว์ ตู้เสื้อผ้า ลิ้นชัก ซึ่งจากการกำหนดของทางเคหะนั้นมีการกำหนดผังโดยให้ส่วนแต่งตัว ตู้เสื้อผ้าตั้งอยู่ด้านบน แต่ด้วยเนื่องจากห้องน้ำนั้นอยู่ด้านล่างและมีห้องเดียว ผู้พักอาศัย จึงย้ายกิจกรรมการแต่งตัว เครื่องเรือนต่างๆ มาใช้ในพื้นที่ชั้นล่าง อุปกรณ์ประกอบ ได้แก่ หมอนหนุน เครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ โทรทัศน์ เครื่องเสียง พัดลม ตู้เย็น

2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างทั้งหมด 15 กิจกรรม ได้แก่ ต้อนรับแขก, นั่งเล่น/นอนเล่น, ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง, เลี้ยงเด็ก, อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ, ทำงานคอมพิวเตอร์, รับประทานอาหาร, แต่งตัว, ทำงานบ้าน, ประกอบอาชีพ, เตรียมอาหาร, เลี้ยงสัตว์, เก็บรถ/จอดรถ, นอน, ให้อาหารสัตว์เลี้ยง และประกอบอาชีพ

เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบกิจกรรม คือ ชั้นหรือตู้วางทีวี ชั้นวางของเก้าอี้ไม้ยาว โซฟา ชั้นวางของ อุปกรณ์ประกอบ ได้แก่ หมอนหนุน เครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ โทรทัศน์ พัดลม

จากกิจกรรมที่ได้กล่าวไว้ด้านบนกิจกรรมของผู้พักอาศัยทั้ง 2 กลุ่มนั้นไม่มีกิจกรรมที่ไม่แตกต่างกันมากเท่าใดนัก แต่ในเรื่องของพฤติกรรมและการใช้พื้นที่นั้น มีความแตกต่างกัน คือ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยนั้น ส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ในส่วนโถงนอกประสงค์ที่มีการต่อเติมแบบปิดล้อมนั้น เป็นส่วน ในการประกอบกิจกรรม ดูโทรทัศน์ นั่งเล่น/รับแขก และรับประทานอาหารเป็นหลัก ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้พักอาศัยต้องการความเป็นส่วนตัว และสะดวก มากกว่าบ้านที่ไม่มีการต่อเติม และบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

และการใช้พื้นที่ในส่วนห้องเนกประสงค์นั้นจะเป็นกิจกรรม แต่งตัว เตรียอาหาร ทำงานบ้านเป็นหลัก

จากกิจกรรมดังกล่าว พบว่า พฤติกรรมของผู้พักอาศัยทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกัน คือ

ตารางที่ 6.1 เปรียบเทียบพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ของผู้พักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม

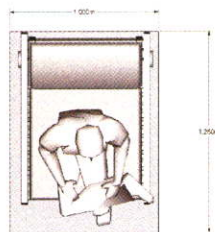
ตารางเปรียบเทียบพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ของผู้พักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม		
กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม	กลุ่มที่ 2 บ้านที่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม	
	2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย	2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์
1. มีเครื่องเรือนน้อยชิ้นจะมีเครื่องเรือนเฉพาะชิ้นหลัก ๆ เช่น ตู้วางทีวี, เก้าอี้, ชั้นวางของ	1. มีเครื่องเรือนมากขึ้นกว่าบ้านที่ไม่มีการต่อเติม เช่น ตู้วางทีวี, เก้าอี้, ชั้นวางของ, โซฟา, เก้าอี้มีเท้าแขน, ตู้เสื้อผ้า, ตู้โชว์, ลิ้นชัก	1. มีเครื่องเรือนน้อยชิ้นมีเครื่องเรือนชิ้นหลักๆ เหมือนกับบ้านที่ไม่มีการต่อเติม เช่น ตู้วางทีวี, ชั้นวางของ, เก้าอี้ไม้ยาว, โซฟา (ใช้ร่วมกับการประกอบอาชีพ)
2. จากข้อ 1 เมื่อมีเครื่องเรือนน้อยชิ้นเพื่อให้มีพื้นที่สามารถประกอบกิจกรรมได้หลากหลาย พฤติกรรมของผู้พักอาศัยส่วนใหญ่จึงนั่งกับพื้นเป็นส่วนใหญ่	2. มีการพฤติกรรมนั่งบนเครื่องเรือนและการนั่งนอนบนพื้นด้วย	2. มีพฤติกรรมการนั่งบนเครื่องเรือนและการนั่งบนพื้นด้วย
3. การใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมมีการทับซ้อนกันมาก (มีพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ 2.1)	3. การใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมมีการทับซ้อนน้อยกว่าบ้านที่ไม่มีการต่อเติม (มีพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมมากขึ้น, มีความเป็นสัดส่วนมากขึ้น)	3. การใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมมีการทับซ้อนมากเนื่องจากใช้พื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์ประกอบอาชีพ (มีพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมเหมือนกับเหมือนกับกลุ่มบ้านที่ไม่มีการต่อเติม)
4. ไม่มีการประกอบอาชีพ	4. สามารถใช้พื้นที่ในการประกอบอาชีพได้ เช่น เย็บผ้าของแม่บ้าน	4. ใช้พื้นที่เชิงพาณิชย์ เช่น ค้าขาย เสริมสวย เป็นต้น

พฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างมีลักษณะดังต่อไปนี้

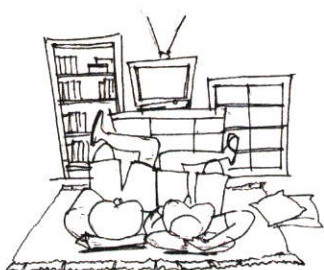
1) กิจกรรม นั่งเล่น/รับแขก

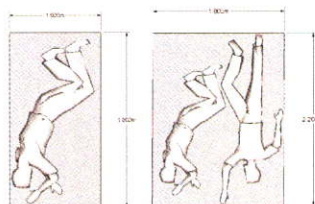
นั่งบนเก้าอี้ครั้งนั่งครั้งนอน

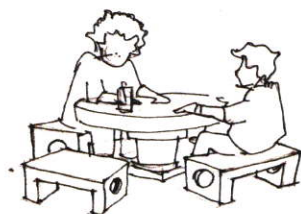
ประมาณ 1.25-1.40 ตารางเมตร

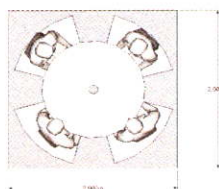
นอนเล่นกับพื้น

ประมาณ 1.80-3.60 ตารางเมตร

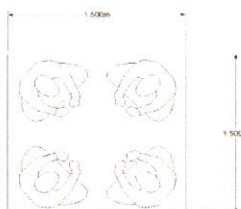
ชุดม้านั่งใช้ในพื้นที่ภายนอกอาคาร

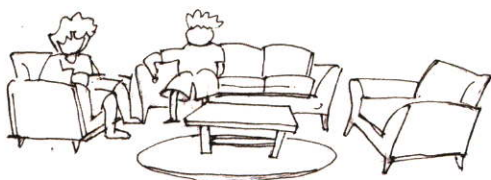
ประมาณ 4.00 ตารางเมตร

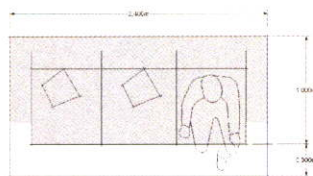
นั่งบนพื้น

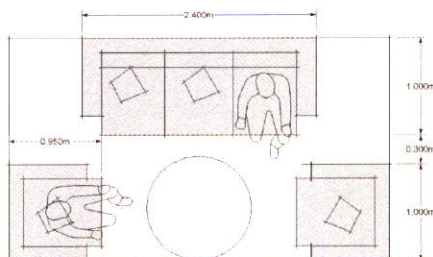
ประมาณ 2.25-2.50 ตารางเมตร

นั่งบนชุดโซฟาภายในอาคาร

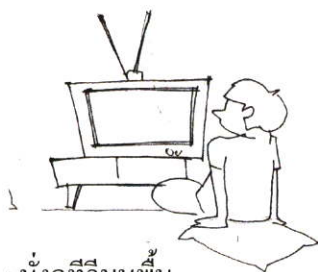

ประมาณ 3.00-3.50 ตารางเมตร

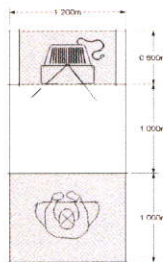

ประมาณ 9.00 - 9.50 ตารางเมตร

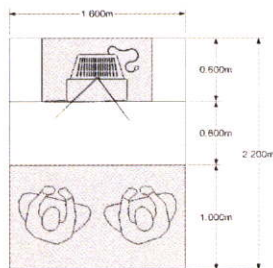
2) กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง

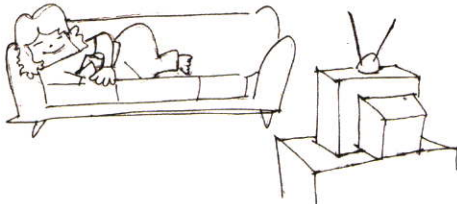
นั่งดูทีวีบนพื้น

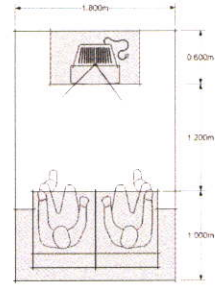
ประมาณ 3.00-3.40 ตารางเมตร

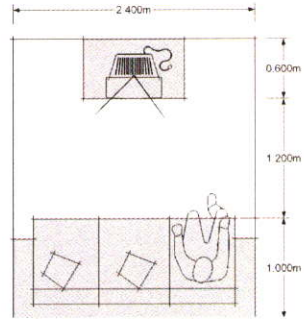
ประมาณ 3.50-3.80 ตารางเมตร

นั่ง/นอนดูโทรทัศน์บนโซฟา

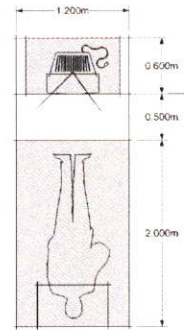
ประมาณ 4.80-5.10 ตารางเมตร

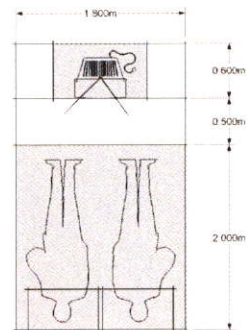
ประมาณ 6.30-6.70 ตารางเมตร

นอนดูโทรทัศน์บนพื้น

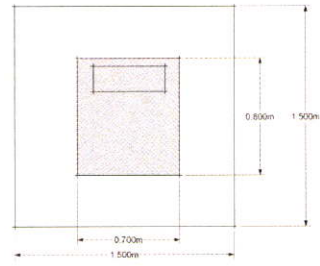
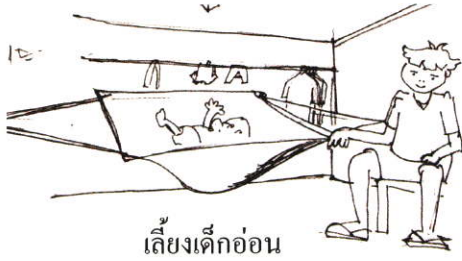

ประมาณ 3.5-3.80 ตารางเมตร

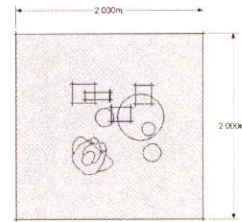

ประมาณ 5.10-5.50 ตารางเมตร

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็ก

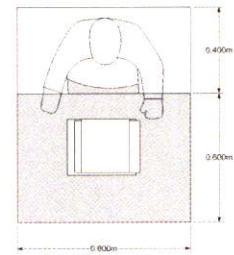

ประมาณ 2.20-2.50 ตารางเมตร

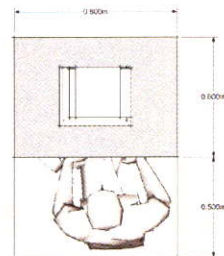

ประมาณ 3.50-4.00 ตารางเมตร

4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ

ประมาณ 0.60-1.00 ตารางเมตร

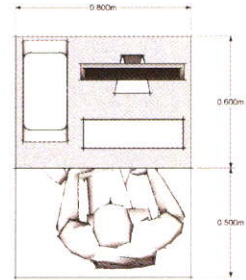

ประมาณ 0.80- 1.70 ตารางเมตร

5) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์

นั่งทำงานบนโต๊ะ

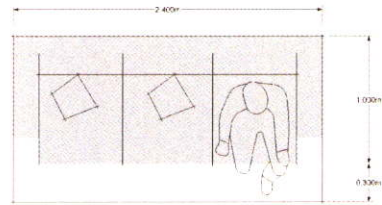

ประมาณ 0.80- 1.20 ตารางเมตร

6) กิจกรรมรับประทานอาหาร

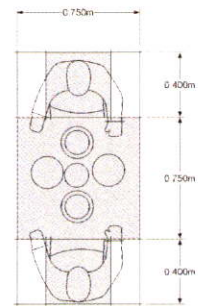
นั่งรับประทานอาหารบนโซฟา

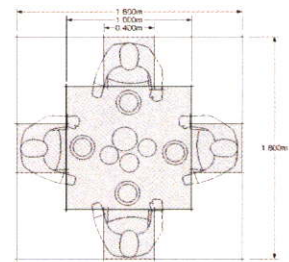
ประมาณ 3.00 -3.30 ตารางเมตร

รับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร

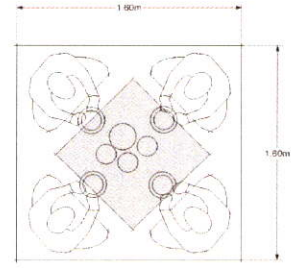
ประมาณ 1.00 -1.30 ตารางเมตร

ประมาณ 3.00-3.30 ตารางเมตร

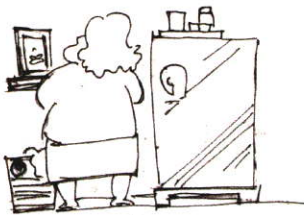

รับประทานอาหารบนพื้น

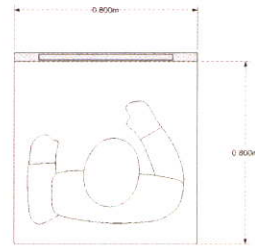

ประมาณ 2.50-2.80 ตารางเมตร

7) กิจกรรมแต่งตัว

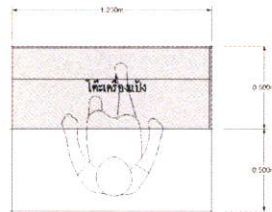
ส่องกระจกซึ่งติดอยู่กับผนัง

ประมาณ 0.55-0.85 ตารางเมตร

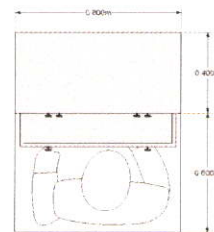
แต่งตัวโดยใช้โต๊ะเครื่องแป้ง

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

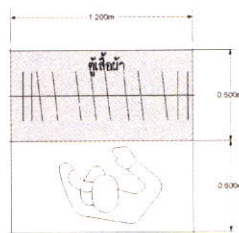
แต่งตัวโดยมีลิ้นชักเป็นเครื่องเรือนประกอบ

ประมาณ 0.60 -0.90 ตารางเมตร

แต่งตัวมีตู้เสื้อผ้าเป็นเครื่องเรือนประกอบ

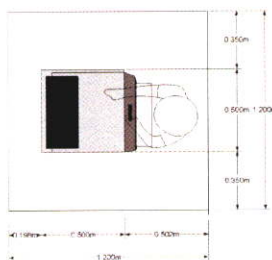

ประมาณ 1.35-1.55 ตารางเมตร

8) กิจกรรมทำงานบ้าน

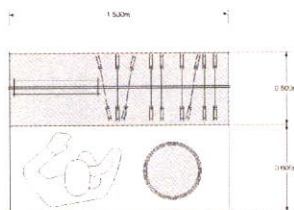
ซักผ้าด้วยเครื่องซักผ้า

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

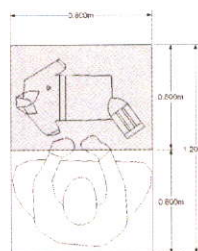
ซักผ้าด้วยมือและราวตากผ้า

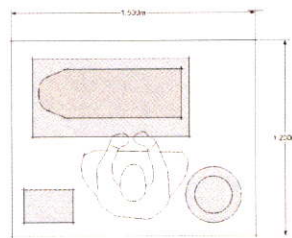
ประมาณ 1.65-2.00 ตารางเมตร

การรีดผ้าบนผ้าที่ปูรองการรีด

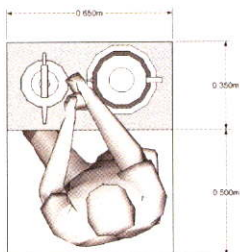

ประมาณ 1.90-2.30 ตารางเมตร

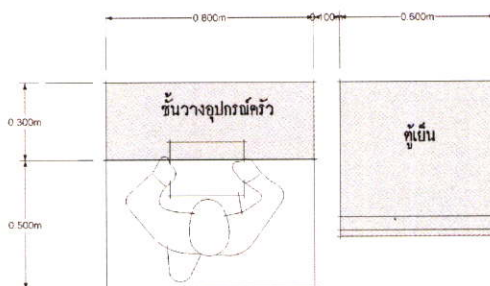

ประมาณ 1.50-1.80 ตารางเมตร

9) กิจกรรมเตรียมอาหาร

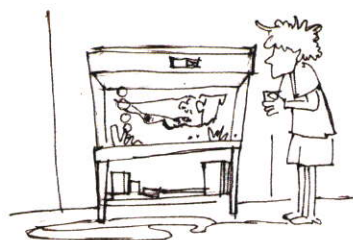

ประมาณ 0.50-0.80 ตารางเมตร

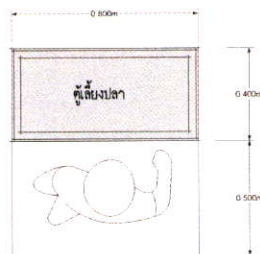

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

10) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์

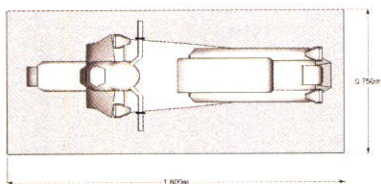

การเลี้ยงปลา

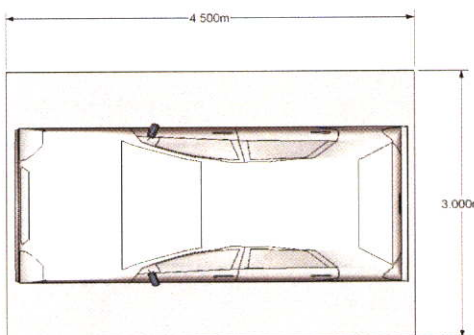
ประมาณ 0.70-1.00 ตาราง

11) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ

ประมาณ 1.20-1.40 ตารางเมตร

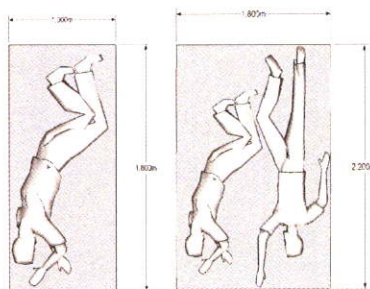
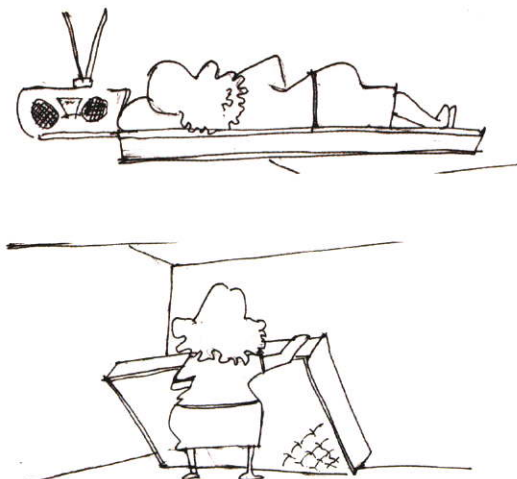
การจอดรถจักรยานยนต์

ประมาณ 9.60-10.00 ตารางเมตร

การจอดรถยนต์

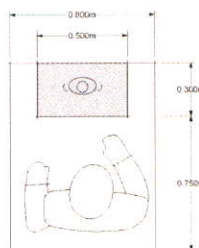
12) กิจกรรมการนอน

ประมาณ 1.80-3.60 ตารางเมตร

พฤติกรรมการนอน

13) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

พฤติกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ประมาณ 0.85-1.00 ตารางเมตร

14) กิจกรรมประกอบอาชีพ

ประมาณ 10.50-11.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 6.1 พฤติกรรมและขนาดพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในบ้านเอื้ออาทร ทั้ง 2 กลุ่ม

6.3 เกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสามและโครงการบ้านเอื้ออาทรโครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะและรูปแบบคล้ายคลึงกัน

การศึกษานี้เพื่อศึกษารูปแบบบ้านเอื้ออาทรและสภาพทางกายภาพที่เป็นอยู่ และศึกษา กิจกรรมและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างที่มีความสำคัญอันควรคำนึงถึงในการ ออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้พักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิต คลองสาม สำหรับผู้พักอาศัย อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25- 59 ปี มีสถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกที่ อาศัยอยู่ภายในบ้านมีจำนวนตั้งแต่ 3-5 คน จำนวนเด็กภายในบ้านพักอาศัยต่อหนึ่งหลัง มีเด็ก 1 คน การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา อาชีพเจ้าของบ้านประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัททั้ง เอกชนและรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย และรับราชการ ซึ่งทำงานในพื้นที่ใกล้เคียง รายได้ต่อ เดือนอยู่ในระดับ 10,000 – 20,000 บาท ภูมิลำเนาเดิมของผู้พักอาศัยกรุงเทพฯและปริมณฑล ประเภทของที่อยู่อาศัยเดิมเป็นบ้านเดี่ยว

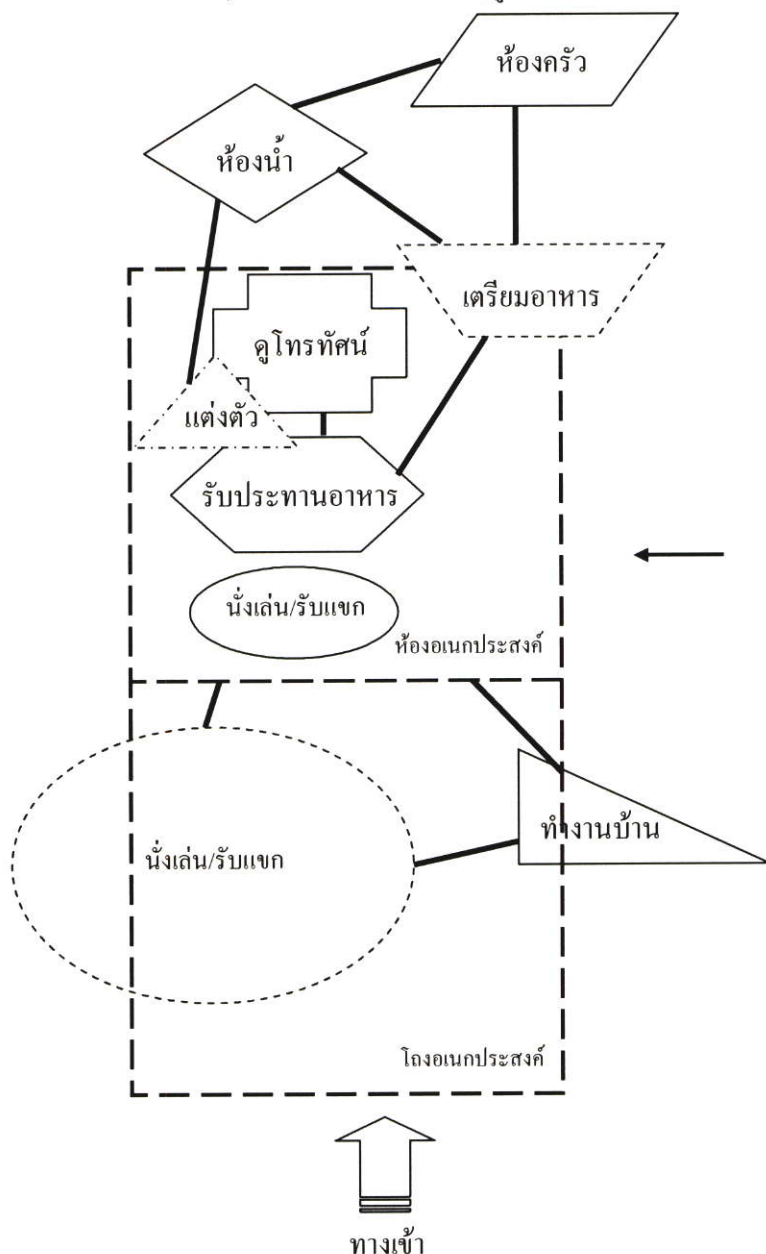
เกณฑ์ในการออกแบบพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้พักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม มีดังนี้

1. จำนวนของผู้อยู่อาศัย ว่าผู้พักอาศัย มีจำนวนกี่คน เพศหญิงเพศชาย มีเด็กหรือไม่
2. ลักษณะและวิถีชีวิตของผู้พักอาศัย คือ พื้นฐานชีวิตความเป็นอยู่
3. กิจกรรมและลักษณะพฤติกรรมในการอยู่อาศัย
4. ระดับรายได้ของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ

1) แบบที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมโรงอเนกประสงค์ แต่มีการต่อเติมพื้นที่ครัวในการประกอบอาหาร เนื่องจากการเก็บข้อมูลพบว่า เกินกว่าครึ่งผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ไม่มีการต่อเติมในส่วน โถง อเนกประสงค์(อาจเนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจและรายได้ของครอบครัว และในผู้พักอาศัยบาง ท่านมีเวลาในการอยู่บ้านเพียงแค่หลับนอนเท่านั้น แต่สาเหตุที่ผู้พักอาศัยต้องการต่อเติมครัวนั้น เนื่องมาจากพื้นที่ที่ทางการเคหะกำหนดให้ นั้นไม่มีพื้นที่ในการประกอบอาหาร)

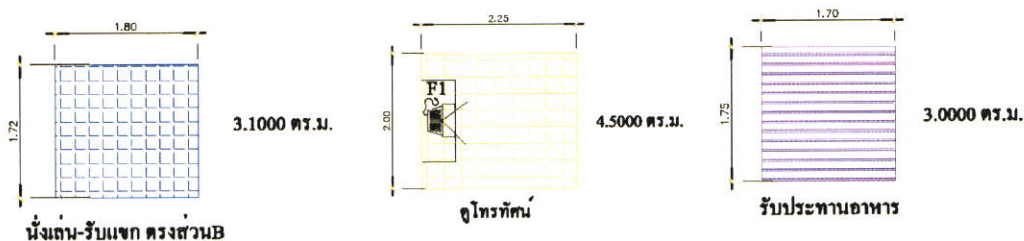
จากการศึกษาพบว่าบ้านที่ไม่มีการต่อเติมในส่วน โถงอเนกประสงค์ส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมที่ เกิดขึ้นภายในบ้านจำนวน 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์, ดูทีวี ซึ่ง 3 กิจกรรมนี้ จะเป็น 3 กิจกรรมหลักที่พบในบ้านพักอาศัยทุกหลังคาเรือนและกิจกรรมที่ 4 ที่เกิดขึ้น เช่น กิจกรรมแต่งตัว กิจกรรมการนอน กิจกรรมเลี้ยงเด็ก กิจกรรมเตรียมอาหาร เป็นต้น ซึ่งพื้นที่กิจกรรม ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นภายในส่วนห้องอเนกประสงค์กิจกรรมจะทับซ้อนกัน ผู้พักอาศัยใน

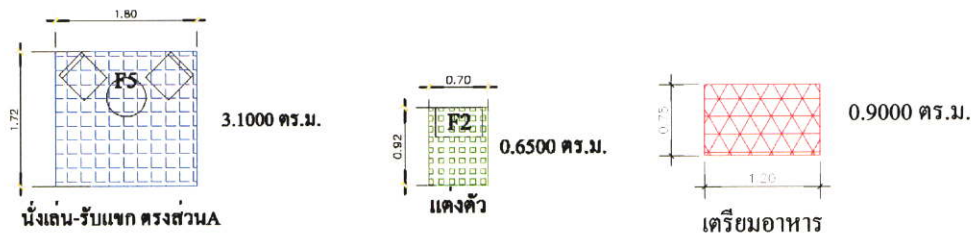
บ้านที่ไม่ต่อเติมส่วนโถงอเนกประสงค์จะมีเครื่องเรือนน้อยชิ้น มีแต่เครื่องเรือนชิ้นสำคัญ เช่น ตู้หรือชั้นวางทีวี, ชั้นวางของหรือลิ้นชัก (ดูภาพที่ 6.4)

จากภาพความสัมพันธ์ดังกล่าวจะพบว่า พื้นที่ในห้องอเนกประสงค์นั้นจะมีกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ นั่งเล่น/รับแขก, รับประทานอาหาร, และดูโทรทัศน์ และกิจกรรมแต่งตัว, เตรียมอาหารนั้นอาจเกิดขึ้นได้ในพื้นที่นี้ ซึ่งกิจกรรมแต่งตัวที่เกิดขึ้นเพราะเป็นพื้นที่ที่ต่อเนื่องจากการใช้ห้องน้ำ ส่วนกิจกรรมเตรียมอาหารคือ ต่อเนื่องจากส่วนครัวซึ่งผู้พักอาศัยส่วนใหญ่จะมีการต่อเติมพื้นที่ครัวในส่วนหลังบ้าน

ภาพที่ 6.2 ความสัมพันธ์ในการใช้พื้นที่ ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาหารของผู้พักอาศัยบ้านเอื้ออาหาร แบบที่ 1

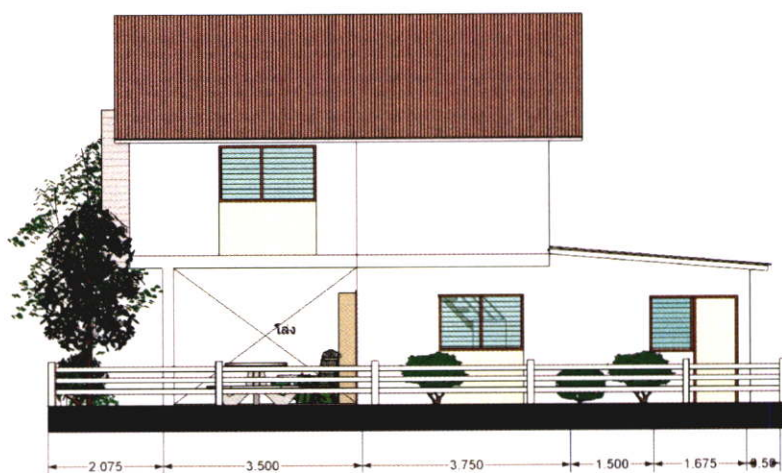
ภาพที่ 6.3 การใช้พื้นที่ของกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทร

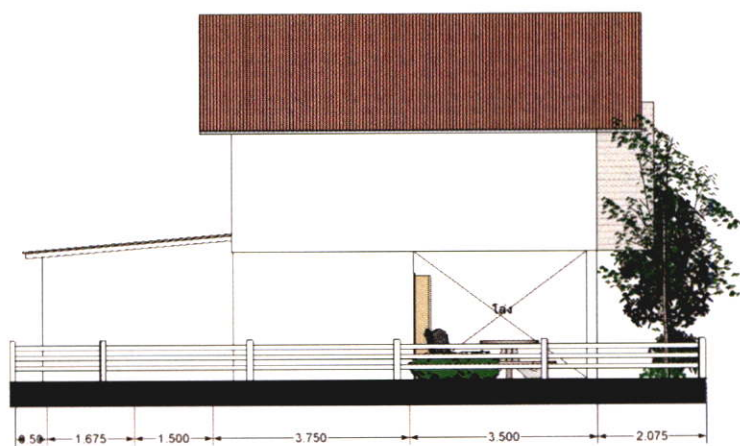
ภาพที่ 6.4 ผังพื้นที่ชั้นล่างบ้านแบบที่ 1

ภาพที่ 6.5 รูปด้านหน้าบ้านแบบที่ 1

ภาพที่ 6.6 รูปด้านข้าง 1 บ้านแบบที่ 1

ภาพที่ 6.7 รูปด้านข้าง 2 บ้านแบบที่ 1

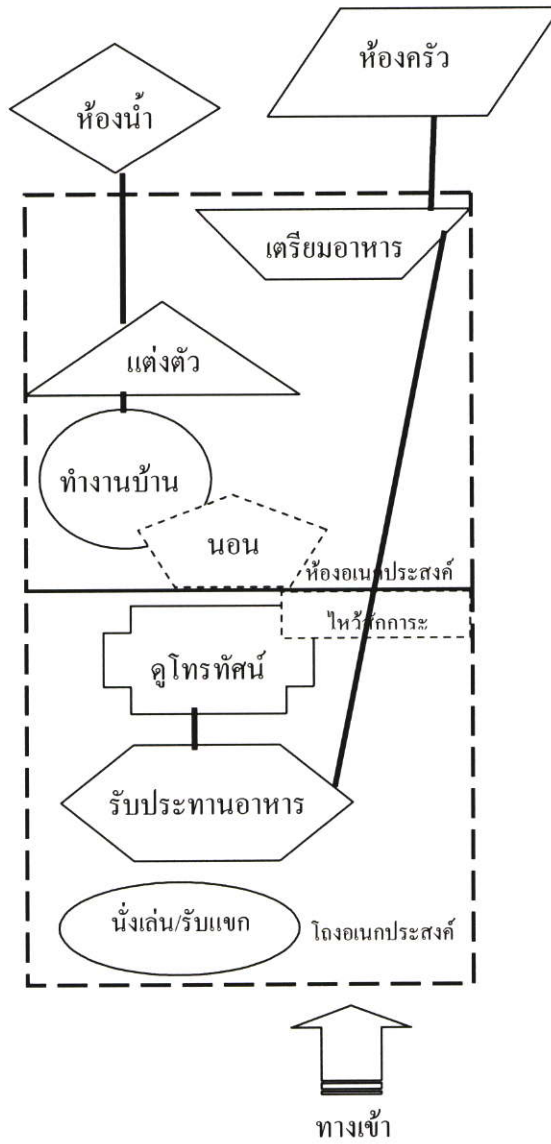

ภาพที่ 6.8 ทศนิยมภาพบ้าน แบบที่ 1

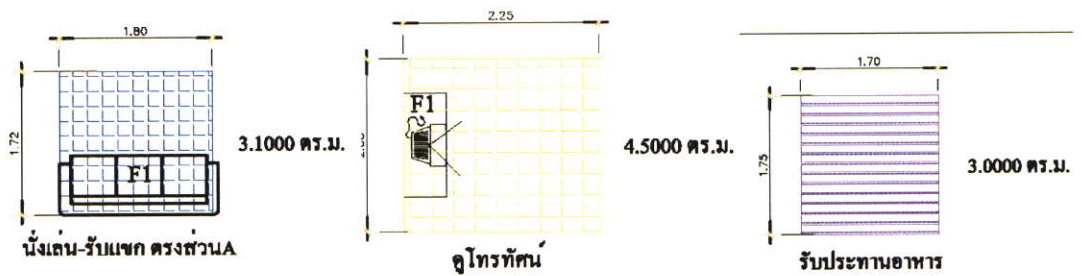
2) บ้านที่มีการต่อเติมโดยต่อเติมในพื้นที่ส่วนโถงอเนกประสงค์เติมพื้นที่ซึ่งจากการศึกษาพบว่ามีการปัจจัยดังต่อไปนี้คือ 1. มีความต้องการพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมเพิ่มจริง 2. ต้องการเพิ่มรายได้จึงประกอบธุรกิจส่งผลต่อการต่อเติมออกมา 3. ต่อเติมเพื่อแสดงถึงฐานะที่ดีขึ้น การต่อเติมมีดังนี้

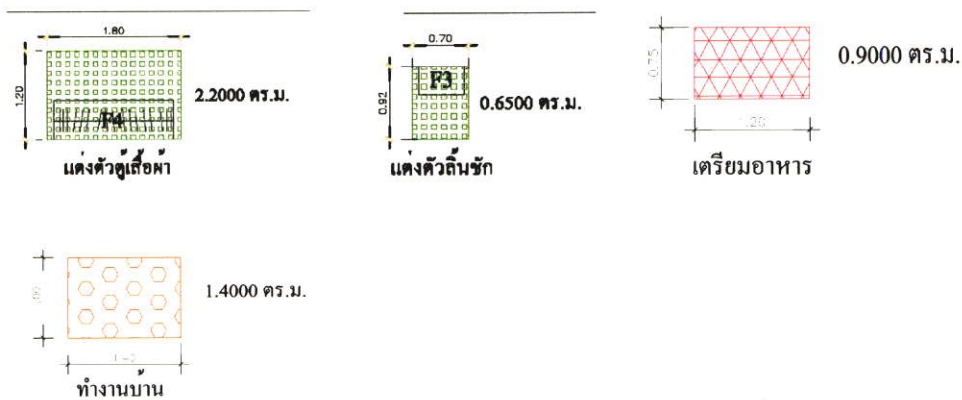
2.1)แบบที่ 2.1 บ้านต่อเติมลูกหลักพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร โดยการต่อเติมนี้จะอ้างอิงพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร คือในส่วนผนังด้านที่กว้าง 2.00 เมตรสามารถเจาะช่องแสงได้โดยผู้วิจัยยกตัวอย่างเป็นบานเกล็ด และผนังด้านที่มีความกว้าง 0.90 เมตรนั้นไม่สามารถเจาะช่องแสงได้เนื่องจากผิดกฎพระราชบัญญัติเพราะมีความกว้างต่ำกว่า 2.00 เมตรไม่สามารถเจาะช่องแสงได้

จากการศึกษาพบว่าบ้านที่มีการต่อเติมส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านจำนวน 7-8 กิจกรรม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์, ดูทีวี ซึ่ง 3 กิจกรรมนี้จะเป็น 3 กิจกรรมหลักซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ทั้ง 3 กิจกรรมนี้ในส่วนโถงอเนกประสงค์และกิจกรรมที่ 4,5,6,7,8 ที่เกิดขึ้น เช่น กิจกรรมแต่งตัว กิจกรรมการนอน กิจกรรมเลี้ยงเด็ก กิจกรรมเตรียมอาหาร เป็นต้น เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดังนี้ คือ โซฟา 3 ที่นั่ง, ตู้วางทีวี,ลิ้นชักใส่ของ, ตู้เสื้อผ้า และการจัดวางนั้นจัดวางเครื่องเรือนชนิดผนังเพื่อให้มีพื้นที่ว่างในการประกอบกิจกรรมเนื่องจาก จากการศึกษามาผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่นั่งนอนเล่นในการดูทีวีและใช้เป็นพื้นที่รับประทานอาหารซึ่งการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้นั้นไม่นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ

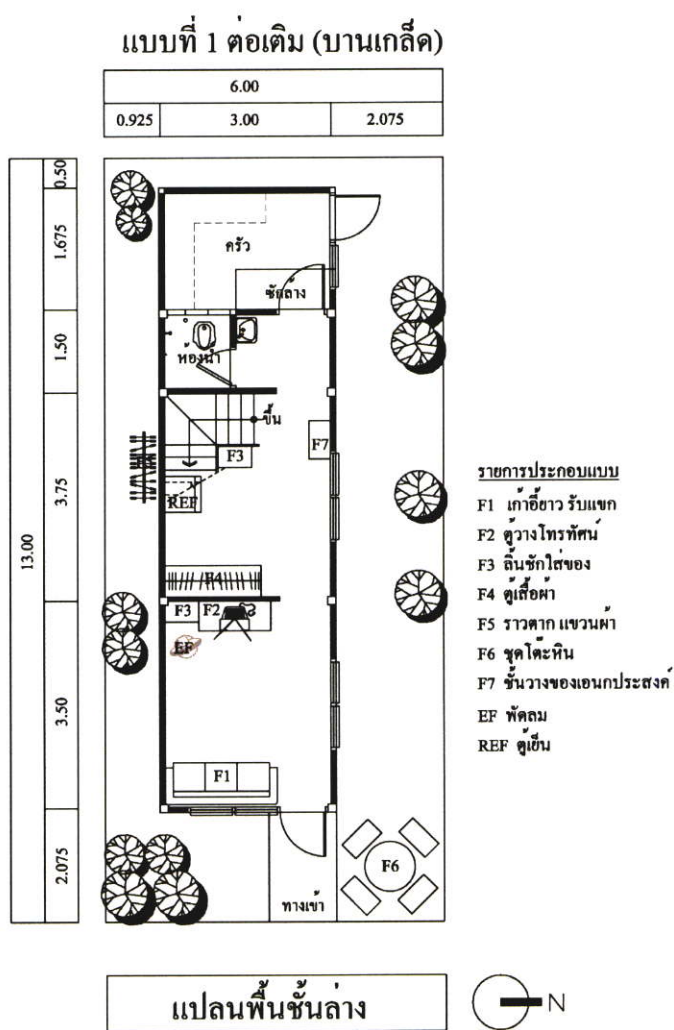

ภาพที่ 6.9 ความสัมพันธ์ในการใช้พื้นที่ ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทร
แบบที่ 2.1

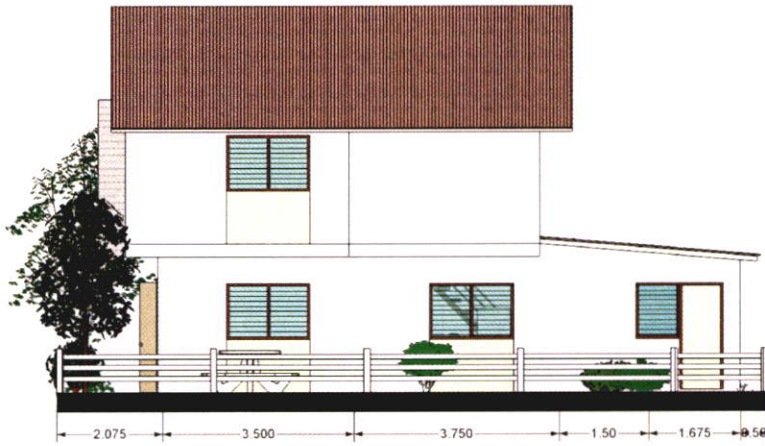
ภาพที่ 6.10 การใช้พื้นที่ของกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทรแบบที่ 2.1

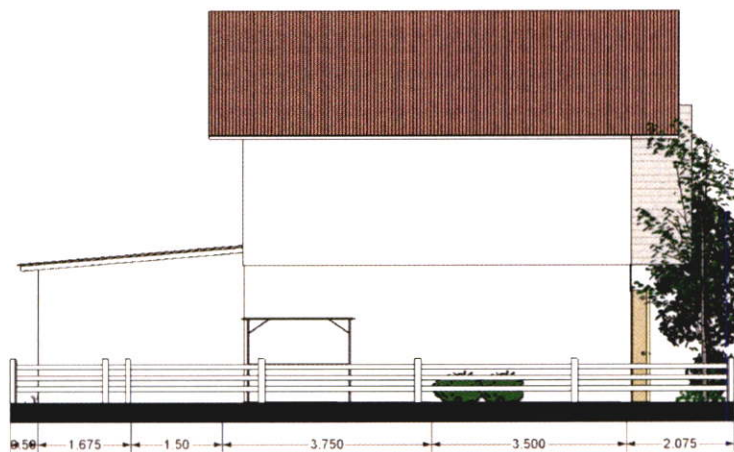
ภาพที่ 6.11 ผังพื้นบ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1

ภาพที่ 6.12 รูปด้านหน้าบ้านบ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1

ภาพที่ 6.13 รูปด้านข้าง 1 บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1

ภาพที่ 6.14 รูปด้านข้าง 2 บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1

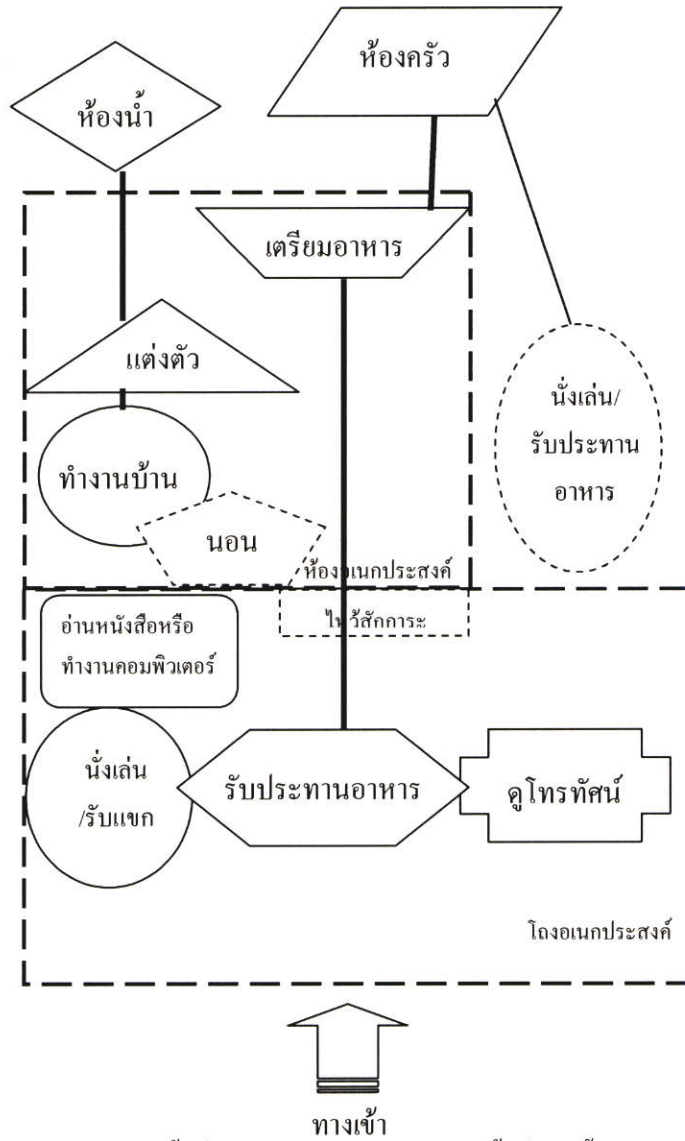
ภาพที่ 6.15 ทศนียภาพบ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1

2.2 บ้านที่มีการต่อเติมถูกพระราชบัญญัติควบคุมอาคารแบบที่ 2 คือในส่วนที่ผนังห่างจากเขตน้อยกว่า 2.00 เมตร ไม่สามารถมีช่องเปิดได้ ผนังเป็นผนังทึบ โดยผู้วิจัยเจาะช่องแสงในส่วนผนังด้านข้างเป็นบานเกร็ดเพื่อเปิดรับลมและด้านหน้าผู้วิจัยเจาะช่องเปิดเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกเนื่องจากผนังด้านข้างทั้ง 2 ข้างไม่สามารถมีช่องเปิดได้เลย แบบบ้านในลักษณะนี้เหมาะสำหรับบ้านที่มีกิจกรรมมากกว่าแบบบ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.1 เนื่องจากมีพื้นที่เพิ่มมากขึ้นอีกประมาณ 3.50 ตารางเมตร แต่การต่อเติมในรูปแบบนี้มีข้อเสีย คือ ผู้พักอาศัยจะรู้สึกอึดอัดเนื่องจากผนังทั้ง 2 ด้านนั้นไม่มีช่องเปิด และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้านอาจน้อยลงเนื่องจากตัวอาคารมีลักษณะค่อนข้างทึบ

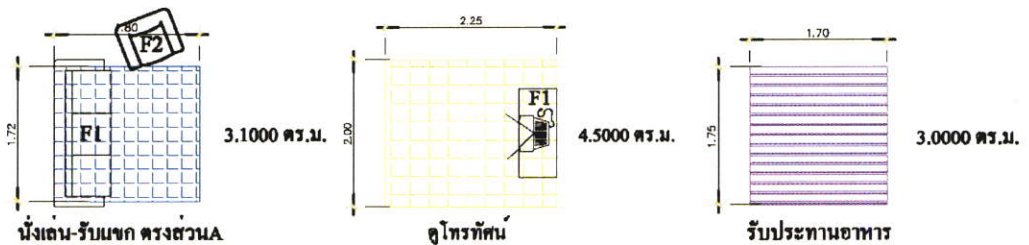
จากการศึกษาพบว่าบ้านที่มีการต่อเติมส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านจำนวน 7-8 กิจกรรม คือ กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์, ดูทีวี ซึ่ง 3 กิจกรรมนี้จะเป็น 3 กิจกรรมหลักซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ทั้ง 3 กิจกรรมนี้ในส่วนโถงอเนกประสงค์และกิจกรรมที่ 4,5,6,7,8 ที่เกิดขึ้น เช่น กิจกรรมแต่งตัว กิจกรรมการนอน กิจกรรมเลี้ยงเด็ก กิจกรรมเตรียมอาหาร เป็นต้น เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดังนี้ คือ โซฟา 3 ที่นั่ง, ตู้วางทีวี, ลิ้นชักใส่ของ, ตู้เสื้อผ้า และการจัดวางนั้นจัดวางเครื่องเรือนชนิดผนังเพื่อให้มีพื้นที่ว่างในการประกอบกิจกรรมเนื่องจาก จากการศึกษาจากผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่นั่งนอนเล่นในการดูทีวีและใช้เป็นพื้นที่รับประทานอาหารซึ่งการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้นั้นไม่นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ

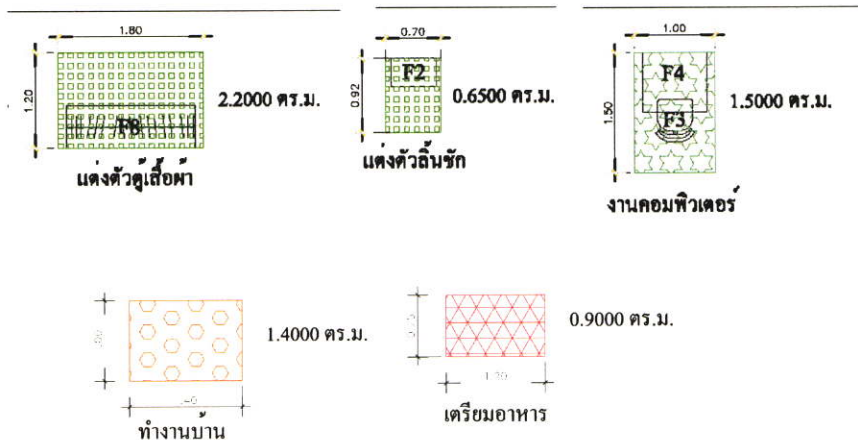
การจัดผัง ในแบบนี้จะมีพื้นที่ใช้งานเพิ่มมากขึ้น ประมาณ 3.50 ตารางเมตร เนื่องจากมีการต่อเติมพื้นที่ในส่วนอเนกประสงค์เติมพื้นที่ ด้านหน้าจึงมีพื้นที่ว่างน้อยลง จึงมีการออกแบบโดยใช้

พื้นที่ด้านข้างเป็นส่วนสำหรับให้เด็กนั่งเล่นหรือเป็นส่วนนั่งพักผ่อนพูดคุยกับเพื่อนบ้าน หรือเป็นที่สำหรับรับประทานอาหารนอกบ้านได้

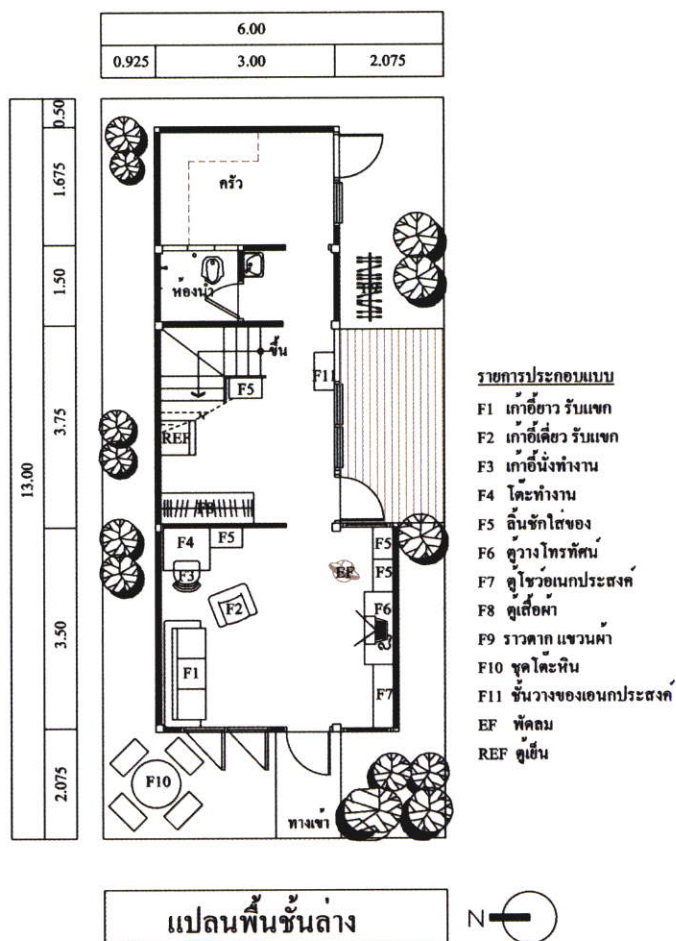

ภาพที่ 6.16 ความสัมพันธ์ในการใช้พื้นที่ ประกอบกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาหาร แบบที่ 2.2

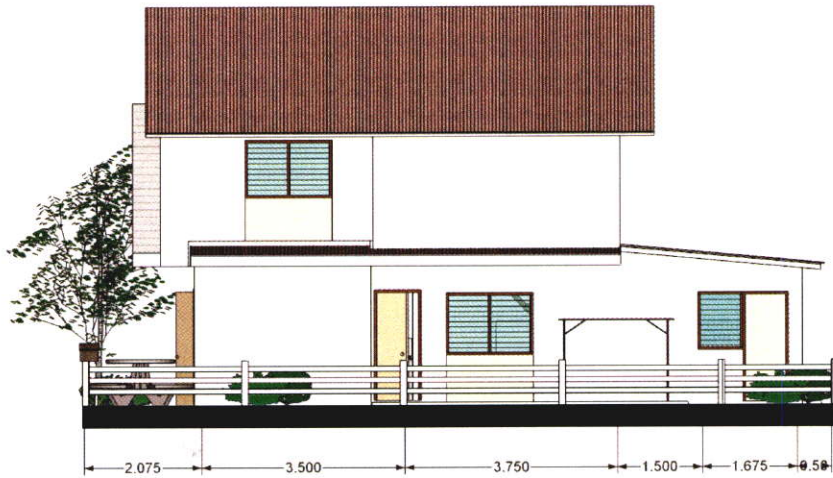
ภาพที่ 6.17 การใช้พื้นที่ของกิจกรรมภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างบ้านเอื้ออาทรแบบที่ 2.2

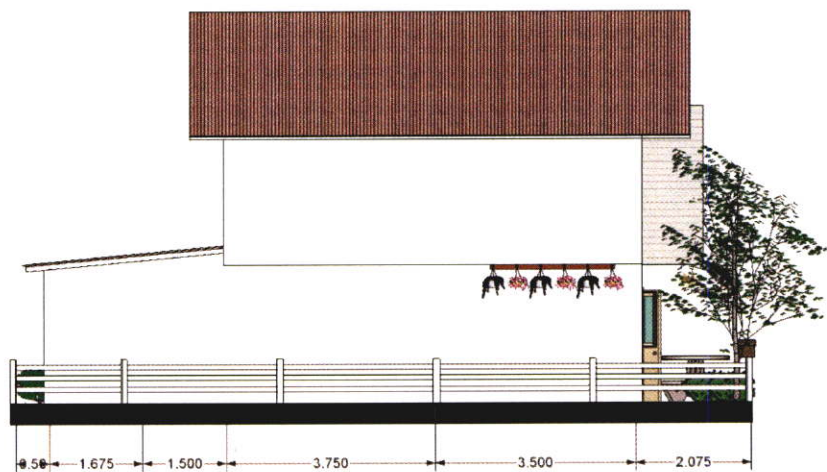
ภาพที่ 6.18 ผังพื้นบ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2

ภาพที่ 6.19 รูปด้านหน้าบ้าน บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2

ภาพที่ 6.20 รูปด้านข้าง 1 บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2

ภาพที่ 6.21 รูปด้านข้าง 2 บ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2

ภาพที่ 6.22 ทักษิณภาพบ้านที่มีการต่อเติมแบบที่ 2.2

6.4 เสนอแนะการศึกษาเพิ่มเติม

การวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มเติมในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาและสังเกตการณ์ให้มากขึ้น ครอบคลุมผู้พักอาศัยทุกสถานภาพและบทบาท เช่น อาชีพ เพื่อให้ข้อมูลมีหลากหลาย และมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น มีการเปรียบเทียบแต่ละอาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการใช้พื้นที่การใช้งานและกิจกรรม

การวิจัยครั้งนี้เน้นการวิจัยในเรื่องของการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างในเชิงพื้นที่เป็นหลัก ไม่ครอบคลุมสภาพแวดล้อมทางกายภาพทุกมิติ ในอนาคตควรมีการศึกษาเรื่องบรรยากาศ โดยรวม การใช้เครื่องเรือน ที่ตั้ง ทิศ สภาพความสะดวก รวมถึงพื้นที่ห้องน้ำ, ห้องนอน, ห้องครัว เพื่อความสมบูรณ์ครบถ้วนของกิจกรรมการใช้พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในบ้านเอื้ออาทร

บรรณานุกรม

- การเคหะแห่งชาติ กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์. 2540. บ้านเอื้ออาทร.
กรุงเทพฯ: กองวางแผนและส่งเสริมการตลาด
- กาญจนา จักรแต่. 2544. โครงการศึกษาแนวทางการออกแบบเนื้อที่ใช้สอยภายในบ้านพักอาศัย
ขนาดเล็ก กรณีศึกษาบ้านแถวชั้นเดียวของการเคหะแห่งชาติในเขต กรุงเทพฯและปริมณฑล.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาสถาปัตยกรรมภายในบัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กิติ สันธูเสก. 2544. การออกแบบภายในขั้นพื้นฐาน: หลักการพิจารณาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำเนียร หลีกภัย และคณะ. 2524. การออกแบบและควบคุมการต่อเติมที่อยู่อาศัย
Site and services. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ.
- ธานินทร์ เมฆนิทรางกูร. 2547. “การใช้พื้นที่ภายนอกอาคาร ในชุมชนอยู่อาศัย กรณีศึกษา
โครงการบ้านเอื้ออาทรรังสิตคลองสาม.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาบัณฑิต. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุกูล ชมพูนิช. 2530. บ้านไทยเอกลักษณ์ของชาติ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- นาฏวิภา ชลิตานนท์ และคณะ. 2540. โครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมผู้อยู่อาศัยในที่อยู่
อาศัยผู้มีรายได้น้อย ในปริมณฑล. กองข้อมูลที่อยู่อาศัย ศูนย์วิชาการที่อยู่อาศัย การเคหะ
แห่งชาติ. กรุงเทพฯ
- นรินทร์ เนาวประทีปและแก้วตา สวารัตน์. 2531. สัญญาและเทศบัญญัติการก่อสร้าง.
บรรณโสภณัฐ เมฆวิชัย และคณะ. 2547. มาตรฐานที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยเสนอต่อการ
เคหะแห่งชาติ. กรุงเทพฯ:
- ผุสดี ทิพทัส. 2538. เณฑ์ในการออกแบบสถาปัตยกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ เรืองธรรม. 2546. เณฑ์การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในที่อยู่อาศัยที่
เหมาะสมต่อผู้สูงอายุ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม
ภายใน บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศูนย์วิชาการที่อยู่อาศัย-การเคหะแห่งชาติ. 2539. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์การใช้
สอยเนื้อที่ภายในอาคารระดับรายได้ ก ข และ ค เพื่อจัดทำมาตรฐานต้นแบบของการเคหะ
แห่งชาติ. กรุงเทพฯ.
- โอม หุวะนันท์และคณะ. 2534. ทศนคติของผู้มีรายได้น้อยปานกลางและรายได้สูงที่มีต่อ
โครงการที่อยู่อาศัยในเมืองในรูปแบบการเช่าสิทธิ์เช่า. กรุงเทพฯ.

ภาคผนวก ก.

แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยภายในบ้านพักอาศัย

แบบสอบถามประกอบวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการใช้พื้นที่ใช้สอยชั้นล่างภายในบ้านเอื้ออาทรประเภทบ้านเดี่ยวสองชั้น รังสิตคลองสามเพื่อทำการวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน แขนงวิจัยสภาพแวดล้อมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การให้ข้อมูลที่ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา เพื่อการพัฒนาและเป็นประโยชน์ต่อสังคมในอนาคต

ชื่อและที่อยู่ของท่าน บ้านเลขที่.....โทรศัพท์.....E-mail.....

ข้อมูลเบื้องต้น

โปรดเขียน√ ใน หน้าคำตอบที่ท่านเลือกหรือเติมลงในช่องว่าง

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 25 ปี

2. 25-35 ปี

3. 36-45 ปี

4. 46-59ปี

60 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

1. โสด

2. สมรส

3.หม้าย-หย่าร้าง

4. การศึกษา

1. มัธยมศึกษา

2. อนุปริญญา

3. ปริญญาตรี

4. ปริญญาโท

5. สูงกว่าปริญญาโท

6. อื่นๆ.....

5. อาชีพ

1.รับราชการ

2.รัฐวิสาหกิจ

3. เอกชน

4.ค้าขาย

5.ธุรกิจส่วนตัว

6. รับจ้างทั่วไป

7. พ่อบ้าน/แม่บ้าน

8. ผู้สูงอายุที่เกษียณแล้ว

9. อื่นๆ.....

6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

1. 2 คน

2. 3 คน

3. 4 คน

4. 5 คน

5. มากกว่า 5 คนระบุ.....คน

7. เด็ก.....คน

8. ผู้ใหญ่.....คน ประกอบด้วย
ชาย.....คน มีสถานะเป็น.....ประกอบอาชีพ.....
หญิง.....คน มีสถานะเป็น.....ประกอบอาชีพ.....
9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว
1. ต่ำกว่า 10,000 2. 10,000-20,000 3. 20,001-30,000
 4. 30,001-40,000 5. มากกว่า 40,001 บาท
10. ระยะเวลาในการเข้ามาพักอาศัยภายในบ้านหลังนี้
1. 1 ปี 2. 2 ปี 3. 3 ปี
4. 4 ปี 5. มากกว่า 4 ปี ระบุ.....ปี
11. ประเภทของที่พักอาศัย 1. ใช้เป็นที่พักอาศัยถึงพำนักชย์ 2. ใช้พักอาศัยเพียงอย่างเดียว

ส่วนที่ 2 ประวัติและภูมิหลังของที่อยู่อาศัยเดิม

1. ภูมิลำเนาเดิม

1. กรุงเทพฯ 2. เขตปริมณฑล 3. ต่างจังหวัดระบุ.....

2. ลักษณะที่อยู่อาศัยเดิม

1. บ้านเดี่ยว 2. ทาวน์เฮาส์ 3. ห้องเช่าหรืออพาร์ทเมนต์
 4. ตึกแถว- อาคารพาณิชย์ 5. อาคารชุดพักอาศัย 6. อื่นๆ.....

3. สถานภาพการครอบครองของที่อยู่อาศัยเดิม

1. เจ้าของ 2. เช่า 3. เช่า(เช่าระยะยาวแต่ไม่ซื้อขาด
 4. อื่นๆ.....

4. สาเหตุที่ท่านย้ายจากที่อยู่อาศัยเดิม(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ที่อยู่เดิมต่างจังหวัด 2. แยกครัวเรือนใหม่ 3. เป็นบ้านเช่า
 4. สิ้นสุดระยะเวลาเช่า 5. โกลที่ทำงาน 6. โกลสถานศึกษาบุตร
 7. สภาพแวดล้อมไม่ดี 8. สภาพสังคมไม่ดี 9. อื่นๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 3 ลักษณะกิจกรรม, พฤติกรรมและลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพของพื้นที่ว่างชั้นล่าง

1. ท่านใช้พื้นที่ชั้นล่างในการประกอบกิจกรรมอะไร , เพราะอะไร

(ยกตัวอย่างเช่น สิ่งที่เป็นอยู่ การชอบอะไร ตรงไหนจึงจัดแบบนี้ ด้วยเหตุผลใดในการจัด)

.....
.....
.....
.....

2. ท่านประกอบกิจกรรมนั้นอย่างไร (พฤติกรรม), มีวิธีการใช้อย่างไร

.....
.....
.....

3. พื้นที่แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กับพื้นที่อื่นๆ อย่างไร ด้วยเหตุผลอะไร

.....
.....
.....

4. เหตุผลในการเลือกใช้วัสดุปูพื้น, สี, ฝ้า และ ถ้าไม่พอใจในวัสดุปูพื้นเดิมท่านจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร (ดูด้วยว่ามีอะไรปูพื้นเฉพาะจุดหรือไม่, เพราะอะไร, เพื่ออะไร, เป็นพื้นที่ทับซ้อนหรือไม่)

.....
.....
.....

5. ผนังมีการตกแต่ง (Decoration) อย่างไร, มีวัสดุอะไรตกแต่งฝ้า และ ถ้าไม่พอใจผนังเดิมท่านจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

.....
.....
.....
.....

6. ฝ้าเพดานมีการตกแต่ง (Decoration) อย่างไร และ ถ้าไม่พอใจผนังเดิมท่านจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

7. สีภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างท่านเลือกด้วยเหตุผลใด, เป็นสีเดิมที่ทางโครงการจัดให้หรือไม่ (สังเกต โทนสี และ ลวดลายPattern เช่น โทนสี.....มีลาย.....)

.....
.....
.....
.....
.....

8. ท่านมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรั้วหรือไม่ อย่างไร(สังเกตรูปแบบของรั้วว่าเป็นแบบปิด,แบบเปิด หรือกึ่งแบบปิดและแบบเปิด)

.....
.....
.....
.....
.....

9. รูปแบบของบานประตูมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

10. รูปแบบของช่องหน้าต่างและช่องแสงมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ (หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงสังเกตในเรื่องของวัสดุบังแสงต่างๆ เช่น ม่าน มู่ลี่)

.....
.....
.....
.....

พัดลม () ไม่มี () มี ตำแหน่งที่ตั้ง.....จำนวน.....เครื่อง
 เครื่องปรับอากาศ () ไม่มี () มี ตำแหน่งที่ตั้ง.....จำนวน.....เครื่อง

11. รูปแบบของแสงสว่างภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

.....

12. รูปแบบของเครื่องเรือนเลือกใช้สไตส์ใด, ประเภท (เหล็กหรือไม้), ชนิด, ขนาด, สี

.....

13. ช่วงเวลาที่ใช้งานในส่วนของพื้นที่ว่างชั้นล่าง

.....

14. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

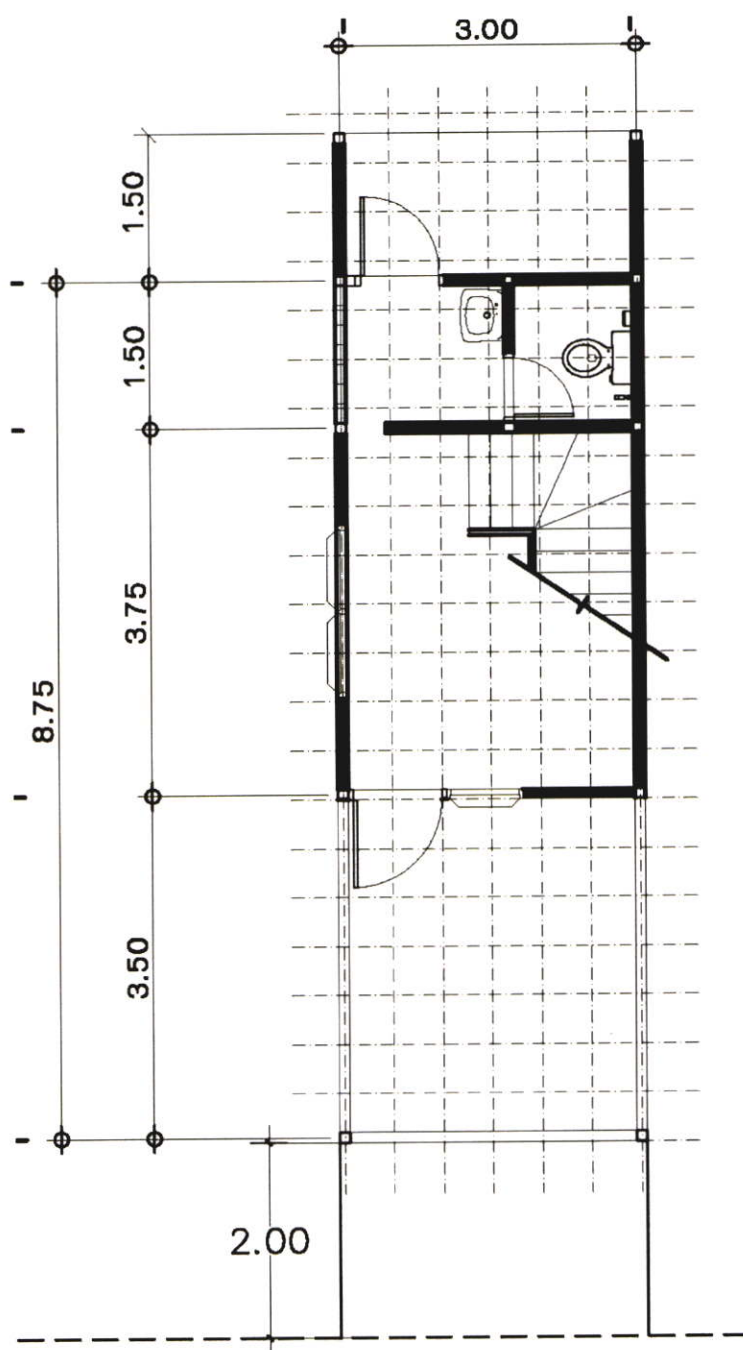
.....

ภาคผนวก ข.**แบบสังเกตการณ์**

สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง โครงการบ้านพักอาศัยบ้านเอื้ออาทร

ส่วนที่ 1 แบบสเก็ตช์ โดยรวม

ส่วนที่ 2 การจัดวางผังภายในพื้นที่ชั้นล่าง

ภาคผนวก ก.

ภาพที่.....

ชอย.....บ้านที่ต่อเติม เลขที่ 33/.....

1. ต่อเติมแบบกึ่งโล่ง

2. ต่อเติมแบบทึบ

รูปแบบการต่อเติม

.....
.....
.....

รูปแบบของหลังคา/ชายคา/กันสาดที่ต่อเติมต่างๆ

.....
.....
.....

ภาพที่.....

ชอย.....บ้านที่ต่อเติม เลขที่ 33/.....

1. ต่อเติมแบบกึ่งโล่ง

2. ต่อเติมแบบทึบ

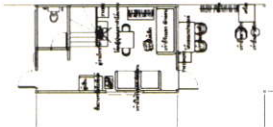

รูปแบบการต่อเติม

.....
.....
.....

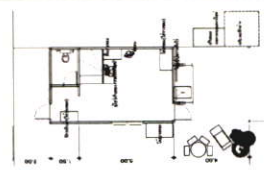
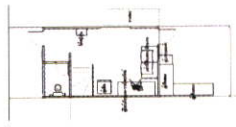
รูปแบบของหลังคา/ชายคา/กันสาดที่ต่อเติมต่างๆ

.....
.....
.....

ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายใต้ที่ปกอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มาราย เต้นน้อย
 กลุ่มที่1(บ้านที่ไม่มีการต่อเติม) (ต่อ)

แบบผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง	ประเภทเครื่องเรือน		อุปกรณ์ประกอบ								ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า																
	โต๊ะ	เก้าอี้	ตู้	เตียงนอน	ตู้เสื้อผ้า	ตู้เย็น	ตู้ซักผ้า	ตู้ล้างจาน	ตู้วางรองเท้า	เก้าอี้กินน้ํากันนอน	ตู้วางของ, ตู้ไซร์	ตู้วางเครื่องเสียงโทรทัศน์	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	โต๊ะคอมพิวเตอร์	โต๊ะทำงาน	โต๊ะญี่ปุ่น	โต๊ะวางของนอกประตู	โต๊ะกลาง	สตูล, เก้าอี้เตี้ย	เก้าอี้สำนักงาน	เก้าอี้ไม่มีตัวมีเท้าแขน	เก้าอี้	เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	เก้าอี้มีเท้าแขน	โซฟา 2 ที่นั่ง	โซฟา 3 ที่นั่ง	
33/229 																											
33/237 																											

ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายใต้อาคารของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มีรายได้น้อย กลุ่มที่1(บ้านที่ไม่มีการต่อเติม) (ต่อ)

ประเภทเครื่องเรือน	อุปกรณ์ประกอบ			ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า		
	ชื่อ	จำนวน	หน่วย	ชื่อ	จำนวน	หน่วย
<p>แบบผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง</p> <p>33/243</p>	ตู้เย็น	-		ตู้เย็น	1	
	ไมโครเวฟ	-		ไมโครเวฟ	-	
	หม้อหุงข้าว	-		หม้อหุงข้าว	-	
	กระติกน้ำร้อน	-		กระติกน้ำร้อน	-	
	พัดลม	1		พัดลม	1	
	พริ้นเตอร์	1		พริ้นเตอร์	-	
	คอมพิวเตอร์	1		คอมพิวเตอร์	-	
	เครื่องเสียง	1		เครื่องเสียง	1	
	โทรทัศน์	1		โทรทัศน์	1	
	พรมชั้นปูพื้น	-		พรมชั้นปูพื้น	-	
	เก้าอี้	1		เก้าอี้	-	
	ที่นอน	2		ที่นอน	-	
	หมอนหนุน	2		หมอนหนุน	1	
	ที่วางรถ	-		ที่วางรถ	-	
	กระถาง	1		กระถาง	-	
	หิ้งบูชาตั้งศักดิ์	-		หิ้งบูชาตั้งศักดิ์	-	
	จักรเย็บผ้า	1		จักรเย็บผ้า	-	
	ชุดผ้าห่ม	-		ชุดผ้าห่ม	-	
	แปรงสีฟัน	-		แปรงสีฟัน	-	
	เคียงนอน	-		เคียงนอน	-	
	ราวแขวนผ้า	-		ราวแขวนผ้า	-	
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-		โต๊ะเครื่องแป้ง	-	
	ตู้เสื้อผ้า	-		ตู้เสื้อผ้า	-	
	ลิ้นชักใต้ของ	-		ลิ้นชักใต้ของ	-	
	ชั้นวางของ	1		ชั้นวางของ	-	
	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-		เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-	
	ตู้วางของ, ตู้ไซเบอร์	-		ตู้วางของ, ตู้ไซเบอร์	2	
	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1		ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1	
โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-		โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-		
โต๊ะคอมพิวเตอร์	1		โต๊ะคอมพิวเตอร์	-		
โต๊ะทำงาน	-		โต๊ะทำงาน	-		
โต๊ะญี่ปุ่น	1		โต๊ะญี่ปุ่น	1		
โต๊ะวางของนอกประตู	-		โต๊ะวางของนอกประตู	1		
โต๊ะกลาง	-		โต๊ะกลาง	-		
สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-		สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-		
เก้าอี้สำนักงาน	-		เก้าอี้สำนักงาน	-		
เก้าอี้ไม้เคี้ยวมีที่วางแขน	-		เก้าอี้ไม้เคี้ยวมีที่วางแขน	-		
เก้าอี้	-		เก้าอี้	3		
เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-		เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-		
เก้าอี้มีที่วางแขน	-		เก้าอี้มีที่วางแขน	-		
โซฟา 2 ที่นั่ง	-		โซฟา 2 ที่นั่ง	1		
โซฟา 3 ที่นั่ง	-		โซฟา 3 ที่นั่ง	-		
 <p>33/274</p>						

ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้ไฟฟ้า และเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มีรายได้น้อย กลุ่มที่ 1 (บ้านที่ไม่มีการต่อเติม) (ต่อ)

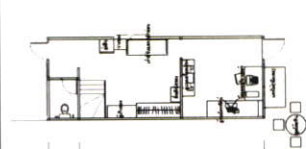
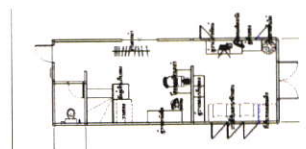
แบบผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง	ประเภทเครื่องเรือน		อุปกรณ์ประกอบ		ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า	
	จำนวน	ชนิด	จำนวน	ชนิด	จำนวน	ชนิด
33/288	1	โซฟา 3 ที่นั่ง	1	ตู้วางของ, ตู้โชว์	1	ตู้เสื้อผ้า
	2	เก้าอี้มีเท้าแขน	-	ตู้วางเครื่องเสียงโทรทัศน์	-	เครื่องเสียง
	3	เก้าอี้ไม้ตัวยาว 3 ที่นั่ง	-	โต๊ะอ่านหนังสือเตี้ย	-	โทรทัศน์
	-	เก้าอี้	-	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	คอมพิวเตอร์
	-	เก้าอี้สำนักงาน	-	โต๊ะทำงาน	-	พัดลม
	-	สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	พัดลม
	-	โต๊ะกลาง	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	โต๊ะวางของนอกประตู	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	โต๊ะตู้ปิ่น	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	โต๊ะทำงาน	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	โต๊ะอ่านหนังสือเตี้ย	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	ตู้วางเครื่องเสียงโทรทัศน์	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	ตู้วางของ, ตู้โชว์	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	-	ชั้นวางของ	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
	33/336	1	โซฟา 2 ที่นั่ง	1	ตู้วางของ, ตู้โชว์	1
2		เก้าอี้มีเท้าแขน	-	ตู้วางเครื่องเสียงโทรทัศน์	-	เครื่องเสียง
3		เก้าอี้ไม้ตัวยาว 3 ที่นั่ง	-	โต๊ะอ่านหนังสือเตี้ย	-	โทรทัศน์
-		เก้าอี้	-	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	คอมพิวเตอร์
-		เก้าอี้สำนักงาน	-	โต๊ะทำงาน	-	พัดลม
-		สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	พัดลม
-		โต๊ะกลาง	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		โต๊ะวางของนอกประตู	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		โต๊ะตู้ปิ่น	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		โต๊ะทำงาน	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		โต๊ะอ่านหนังสือเตี้ย	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		ตู้วางเครื่องเสียงโทรทัศน์	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		ตู้วางของ, ตู้โชว์	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม
-		ชั้นวางของ	-	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม

ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มีรายได้น้อย
 กลุ่มที่ 1 (บ้านที่ไม่มีการต่อเติม) (ต่อ)

แบบผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง	ประเภทเครื่องเรือน		อุปกรณ์ประกอบ		ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
33/80	ซุ้มน้ำกิน	-	หม้อหุงข้าว	-	เครื่องซักผ้า	-
	แปดเค็ก	-	ที่นอน	-	ตู้เย็น	-
	เคื่องนอน	-	หมอนหนุน	2	ไมโครเวฟ	-
	ราวแขวนผ้า	-	ที่อั่งกรัด	-	หม้อหุงข้าว	-
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	กระชก	1	กระติกน้ำร้อน	-
	ตู้เสื้อผ้า	-	ถังซัก	1	พัดลม	1
	ลิ้นชักใส่ของ	1	ถังบูซาถึงซักผ้า	1	หิ้งเต๋อ	-
	ชั้นวางของ	-	จักรเย็บผ้า	-	โทรทัศน์	1
	เก้าอี้กินนั่งกึ่งนอน	-	ซุ้มน้ำกิน	-	เครื่องเสียง	1
	ตู้วางของ, ตู้โชว์	-	แปดเค็ก	-	โทรทัศน์	1
	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1	เคื่องนอน	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-	ราวแขวนผ้า	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะทำงาน	-	ตู้เสื้อผ้า	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะผู้นั่ง	-	ลิ้นชักใส่ของ	1	โทรทัศน์	1
	โต๊ะวางของนอกประตู	-	ชั้นวางของ	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะกลาง	-	เก้าอี้กินนั่งกึ่งนอน	-	โทรทัศน์	1
	สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-	ตู้วางของ, ตู้โชว์	-	โทรทัศน์	1
	เก้าอี้สำนักงาน	-	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1	โทรทัศน์	1
	เก้าอี้ไม้เตี้ยมีท้าวแขน	-	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-	โทรทัศน์	1
เก้าอี้	-	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	โทรทัศน์	1	
เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-	โต๊ะทำงาน	-	โทรทัศน์	1	
เก้าอี้มีท้าวแขน	-	โต๊ะผู้นั่ง	-	โทรทัศน์	1	
โซฟา 2 ที่นั่ง	-	โต๊ะวางของนอกประตู	-	โทรทัศน์	1	
โซฟา 3 ที่นั่ง	-	โต๊ะกลาง	-	โทรทัศน์	1	
33/270	ซุ้มน้ำกิน	-	หม้อหุงข้าว	-	เครื่องซักผ้า	-
	แปดเค็ก	-	ที่นอน	-	ตู้เย็น	-
	เคื่องนอน	-	หมอนหนุน	2	ไมโครเวฟ	-
	ราวแขวนผ้า	-	ที่อั่งกรัด	-	หม้อหุงข้าว	-
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	กระชก	1	กระติกน้ำร้อน	-
	ตู้เสื้อผ้า	-	ถังซัก	1	พัดลม	1
	ลิ้นชักใส่ของ	1	ถังบูซาถึงซักผ้า	1	หิ้งเต๋อ	-
	ชั้นวางของ	-	จักรเย็บผ้า	-	โทรทัศน์	1
	เก้าอี้กินนั่งกึ่งนอน	-	ซุ้มน้ำกิน	-	เครื่องเสียง	1
	ตู้วางของ, ตู้โชว์	-	แปดเค็ก	-	โทรทัศน์	1
	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1	เคื่องนอน	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-	ราวแขวนผ้า	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะทำงาน	-	ตู้เสื้อผ้า	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะผู้นั่ง	-	ลิ้นชักใส่ของ	1	โทรทัศน์	1
	โต๊ะวางของนอกประตู	-	ชั้นวางของ	-	โทรทัศน์	1
	โต๊ะกลาง	-	เก้าอี้กินนั่งกึ่งนอน	-	โทรทัศน์	1
	สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-	ตู้วางของ, ตู้โชว์	-	โทรทัศน์	1
	เก้าอี้สำนักงาน	-	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1	โทรทัศน์	1
	เก้าอี้ไม้เตี้ยมีท้าวแขน	-	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-	โทรทัศน์	1
เก้าอี้	-	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	โทรทัศน์	1	
เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-	โต๊ะทำงาน	-	โทรทัศน์	1	
เก้าอี้มีท้าวแขน	-	โต๊ะผู้นั่ง	-	โทรทัศน์	1	
โซฟา 2 ที่นั่ง	-	โต๊ะวางของนอกประตู	-	โทรทัศน์	1	
โซฟา 3 ที่นั่ง	-	โต๊ะกลาง	-	โทรทัศน์	1	

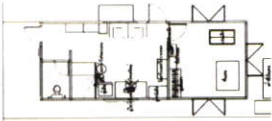
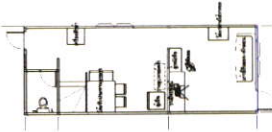
ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายใต้อาคารของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มีรายได้น้อย

กลุ่มที่ 2.1 (บ้านที่มีการปิดล้อมต่อเติมในส่วน A เดิมพื้นที่)(ต่อ)

ประเภทเครื่องเรือน	ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า	
	อุปกรณ์ประกอบ	
แบบผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง 33/120	ตู้เย็น	1
	ไมโครเวฟ	-
	หม้อหุงข้าว	1
	กระดิกน้ำร้อน	1
	พัดลม	1
	พริ้นเตอร์	-
	คอมพิวเตอร์	1
	เครื่องเสียง	1
	โทรทัศน์	1
	หม้อหุงข้าว	-
	เตา	-
	ที่นอน	1
	หมอนหนุน	1
	ที่รองวีดิ	-
	กระดาษ	1
	หิ้งบูชาตั้งศักดิ์	1
	จักรเย็บผ้า	-
	ชุดผ้ากัน	-
	แปดเด็ก	-
	เตียงนอน	-
	ราวแขวนผ้า	-
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-
	ตู้เสื้อผ้า	2
	ลิ้นชักใต้ของ	1
	ชั้นวางของ	1
	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-
	ตู้วางของ, ตู้ไซร์	-
	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	2
โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-	
โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	
โต๊ะทำงาน	1	
โต๊ะญี่ปุ่น	-	
โต๊ะวางของเนกประสงค์	-	
โต๊ะกลาง	-	
สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-	
เก้าอี้สำนักงาน	1	
เก้าอี้ไม้เตี้ยมีท้าวแขน	-	
เก้าอี้	-	
เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	1	
เก้าอี้มีท้าวแขน	-	
โซฟา 2 ที่นั่ง	-	
โซฟา 3 ที่นั่ง	-	
 33/138	เครื่องซักผ้า	-
	ตู้เย็น	-
	ไมโครเวฟ	-
	หม้อหุงข้าว	-
	กระดิกน้ำร้อน	-
	พัดลม	2
	พริ้นเตอร์	-
	คอมพิวเตอร์	1
	เครื่องเสียง	1
	โทรทัศน์	1
	หม้อหุงข้าว	-
	เตา	-
	ที่นอน	-
	หมอนหนุน	2
	ที่รองวีดิ	-
	กระดาษ	-
	หิ้งบูชาตั้งศักดิ์	-
	จักรเย็บผ้า	-
	ชุดผ้ากัน	-
	แปดเด็ก	-
	เตียงนอน	-
	ราวแขวนผ้า	1
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-
	ตู้เสื้อผ้า	-
	ลิ้นชักใต้ของ	-
	ชั้นวางของ	2
	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-
	ตู้วางของ, ตู้ไซร์	1
ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1	
โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	1	
โต๊ะคอมพิวเตอร์	1	
โต๊ะทำงาน	-	
โต๊ะญี่ปุ่น	-	
โต๊ะวางของเนกประสงค์	-	
โต๊ะกลาง	-	
สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-	
เก้าอี้สำนักงาน	1	
เก้าอี้ไม้เตี้ยมีท้าวแขน	-	
เก้าอี้	1	
เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-	
เก้าอี้มีท้าวแขน	-	
โซฟา 2 ที่นั่ง	-	
โซฟา 3 ที่นั่ง	1	

ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มาราย เคน้อย

กลุ่มที่ 2.1 (บ้านที่มีการปิดล้อมต่อเติมในส่วน A เต็มพื้นที่)(ต่อ)

ประเภทเครื่องเรือน	อุปกรณ์ประกอบ		ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า	
	ชื่อ	จำนวน	ชื่อ	จำนวน
แบบผังพื้นที่วางชั้นล่าง 33/200	ซุ้มน้ำหิน	-	หม้อหุงข้าว	-
	แปลตึก	1	พัดลม	1
	เคียงนอน	-	พริ้นเตอร์	-
	ราวแขวนผ้า	-	คอมพิวเตอร์	-
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	เครื่องเสียง	1
	ตู้เสื้อผ้า	1	โทรทัศน์	1
	คันชักโครก	2		
	ชั้นวางของ	-		
	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-		
	ตู้วางของ, ตู้โซฟา	1		
	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1		
	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-		
	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-		
	โต๊ะทำงาน	-		
	โต๊ะญี่ปุ่น	-		
	โต๊ะวางของนอกประตู	-		
	โต๊ะกลาง	1		
	สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-		
	เก้าอี้สำนักงาน	-		
	เก้าอี้ไม้เตี้ยมีเท้าแขน	-		
	เก้าอี้	-		6
	เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-		
	เก้าอี้มีเท้าแขน	2		
	โซฟา 2 ที่นั่ง	-		
	โซฟา 3 ที่นั่ง	-		1
	 33/233	เครื่องซักผ้า	-	เครื่องเสียง
ตู้เย็น		1	โทรทัศน์	1
ไมโครเวฟ		-		
หม้อหุงข้าว		-		
กระดิกน้ำร้อน		-		
พัดลม		1		1
พริ้นเตอร์		-		
คอมพิวเตอร์		-		
เครื่องเสียง		1		1
โทรทัศน์		1		1

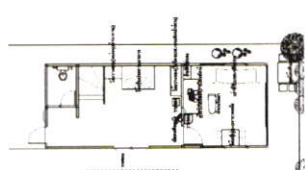
ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่วางชั้นล่าง ภายใต้นที่ก่อสร้างอย่าง ผู้มีรายได้น้อย

กลุ่มที่ 2.1 (บ้านที่มีการปิดล้อมเพิ่มเติมในส่วน A เดิมพื้นที่)(ต่อ)

แบบผังพื้นที่วางชั้นล่าง	ประเภทเครื่องเรือน		อุปกรณ์ประกอบ							ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า																						
	ไอโซฟ	ไอโซฟ	โต๊ะทำงาน	โต๊ะคอมพิวเตอร์	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	ตู้วางของ, ตู้ไซร	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	ชั้นวางของ	กันชักใส่ของ	ตู้เสื้อผ้า	โต๊ะเครื่องแป้ง	ราวแขวนผ้า	เตียงนอน	แปดเด็ก	ชุดผ้ากัน	จิกวเขียนผ้า	หิ้งบูชาสิ่งศักดิ์	กระจก	ที่รองวีด	หมอนหนุน	ที่นอน	เก้าอี้	พรมชั้นปูพื้น	โทรทัศน์	เครื่องเสียง	คอมพิวเตอร์	พัดลม	กระดึ่น้ำร้อน	หม้อหุงข้าว	ไมโครเวฟ	ผู้ยื่น
33/394	2	1	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2	1	-	-	-	-	-	1	-	-
33/406	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-

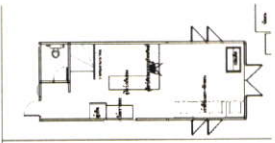
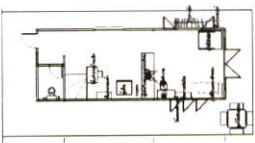
ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้ไฟฟ้ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในที่ว่างชั้นล่าง ภายใต้นที่ว่างชั้นล่าง ภายใต้นที่ว่างชั้นล่าง ผู้มีรายได้น้อย

กลุ่มที่ 2.1 (บ้านที่มีการปิดล้อมต่อเติมในส่วน A เดิมพื้นที่)(ต่อ)

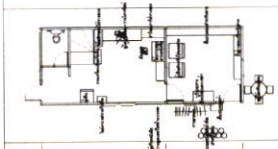
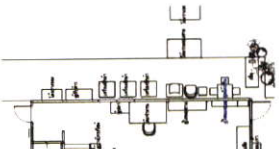
ประเภทเครื่องเรือน	ประเภทเครื่องเรือน		ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า	
	อุปกรณ์ประกอบ	ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า	อุปกรณ์ประกอบ	ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า
แบบผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง 33/414	ชุดผ้าห่ม	-	หมอนชั้นปูพื้น	-
	แปดเค็ด	-	เก้าอี้	-
	เตียงนอน	-	ที่นอน	-
	ราวแขวนผ้า	-	หมอนหนุน	1
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	ที่รองวีด	1
	ตู้เสื้อผ้า	-	กระจก	-
	กันชักโถของ	1	หิ้งบูชาตั้งศักดิ์	1
	ชั้นวางของ	1	จักรเย็บผ้า	-
	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-	ชุดม้าหิน	-
	ตู้วางของ, ตู้โชว์	2	แปดเค็ด	-
	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1	เตียงนอน	-
	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-	ราวแขวนผ้า	-
	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-	โต๊ะเครื่องแป้ง	-
	โต๊ะทำงาน	-	ตู้เสื้อผ้า	-
	โต๊ะผู้ปุ่น	1	กันชักโถของ	1
	โต๊ะวางของเนกประสงค์	1	ชั้นวางของ	1
	โต๊ะกลาง	-	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-
	สตูด, เก้าอี้เค็ด	-	ตู้วางของ, ตู้โชว์	2
	เก้าอี้สำนักงาน	-	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1
	เก้าอี้ไม้เตี้ยมีท้าวแขน	-	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-
	เก้าอี้	1	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-
	เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-	โต๊ะทำงาน	-
	เก้าอี้มีท้าวแขน	-	โต๊ะผู้ปุ่น	1
	โซฟา 2 ที่นั่ง	-	โต๊ะวางของเนกประสงค์	2
	โซฟา 3 ที่นั่ง	1	โต๊ะกลาง	-
		-	สตูด, เก้าอี้เค็ด	-
			เก้าอี้สำนักงาน	-
			เก้าอี้ไม้เตี้ยมีท้าวแขน	-
		เก้าอี้	1	
		เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-	
		เก้าอี้มีท้าวแขน	-	
		โซฟา 2 ที่นั่ง	-	
		โซฟา 3 ที่นั่ง	1	
		เครื่องซักผ้า	-	
		ตู้เย็น	-	
		ไมโครเวฟ	1	
		หม้อหุงข้าว	1	
		กระดิกน้ำร้อน	1	
		พัดลม	2	
		พริ้นเตอร์	-	
		คอมพิวเตอร์	-	
		คอมพิวเตอร์	-	
		เครื่องเสียง	1	
		โทรทัศน์	1	
		โทรทัศน์	1	

ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่วางชั้นล่าง ภายใต้อาคารของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มีรายได้น้อย

กลุ่มที่ 2.1 (บ้านที่มีการปิดล้อมต่อเติมในส่วน A เดิมพื้นที่(ต่อ)

ประเภทเครื่องเรือน	อุปกรณ์ประกอบ		ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า	
	ชื่อ	จำนวน	ชื่อ	จำนวน
แบบผังพื้นที่วางชั้นล่าง 33/432 33/451 	ซุ้มน้ำร้อน	-	พัดลม	1
	แปรงสีฟัน	1	ตู้เย็น	1
	เตียงนอน	-	ไมโครเวฟ	-
	ราวแขวนผ้า	-	หม้อหุงข้าว	-
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	กระติกน้ำร้อน	-
	ตู้เสื้อผ้า	-	พัดลม	1
	กันชักโถของ	-	พัดลมเครื่อง	-
	ชั้นวางของ	-	พัดลมเครื่อง	1
	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-	เครื่องเสียง	1
	ตู้วางของ, ตู้ไซร์	1	โทรทัศน์	1
	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1		
	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	-		
	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-		
	โต๊ะทำงาน	-		
	โต๊ะญี่ปุ่น	-		
	โต๊ะวางของนอกประสงค์	-		
	โต๊ะกลาง	-		
	สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-		
	เก้าอี้สำนักงาน	-		
	เก้าอี้ไม้เตี้ยมีที่วางแขน	-		
	เก้าอี้	-		
	เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-		
	เก้าอี้มีที่วางแขน	2		
	โซฟา 2 ที่นั่ง	-		
	โซฟา 3 ที่นั่ง	1		

ตาราง แสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มารายละเอียด
 กลุ่มที่ 2.2 (บ้านที่มีการปิดล้อมเพิ่มเติมในส่วน A เต็มพื้นที่)(ต่อ)

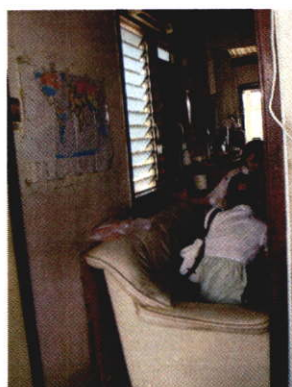
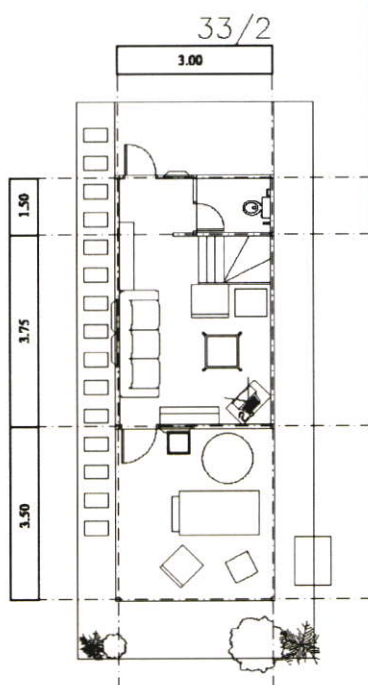
ประเภทเครื่องเรือน	อุปกรณ์ประกอบ		ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า	
	ชื่อ	จำนวน	ชื่อ	จำนวน
แบบผังพื้นที่ว่างชั้นล่าง	ชุดผ้ากัน	-	หม้อหุงข้าว	-
	แปรงตัก	-	กระทิกน้ำร้อน	-
	เคียงนอน	-	พัดลม	1
	ราวแขวนผ้า	-	พริ้นเตอร์	-
	โต๊ะเครื่องแป้ง	-	คอมพิวเตอร์	-
	ตู้เสื้อผ้า	-	เครื่องเสียง	-
	ลิ้นชักใส่ของ	-	โทรทัศน์	1
	ชั้นวางของ	1		
	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	-		
	ตู้วางของ, ตู้ไซร์	1		
	ตู้วางเครื่องเสียง/โทรทัศน์	1		
	โต๊ะอ่านหนังสือเตี้ย	-		
	โต๊ะคอมพิวเตอร์	-		
	โต๊ะทำงาน	-		
	โต๊ะญี่ปุ่น	1		
	โต๊ะวางของนอกประตู	-		
	โต๊ะกลาง	-		
	สตูล, เก้าอี้เตี้ย	-		
	เก้าอี้สำนักงาน	-		
	เก้าอี้ไม้พร้อมเท้าแขน	-		
	เก้าอี้	-		
	เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง	-		
	เก้าอี้มเท้าแขน	-		
	โซฟา 2 ที่นั่ง	-		
	โซฟา 3 ที่นั่ง	-		
				
33/197		33/264		

ตารางแสดงจำนวนเครื่องเรือน, อุปกรณ์ประกอบการใช้งานและเครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ผู้มีรายได้น้อย

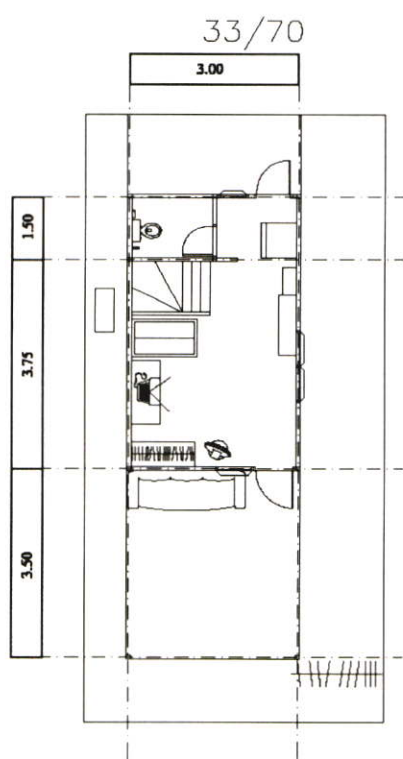
แบบผังพื้นที่ ว่างชั้นล่าง	ประเภทเครื่องเรือน																อุปกรณ์ประกอบ						ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า																						
	โซฟา 3 ที่นั่ง	โซฟา 2 ที่นั่ง	เก้าอี้มีที่วางแขน	เก้าอี้ไม่มีที่วางแขน	เก้าอี้	เก้าอี้สำนักงาน	สตูล, เก้าอี้เตี้ย	โต๊ะกลาง	โต๊ะวางของนอกประตู	โต๊ะญี่ปุ่น	โต๊ะทำงาน	โต๊ะคอมพิวเตอร์	โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก	ตู้วางเครื่องเสียงโทรทัศน์	ตู้วางของ, ตู้ไซร์	เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน	ชั้นวางของ	ลิ้นชักใส่ของ	ตู้เสื้อผ้า	โต๊ะเครื่องแป้ง	ราวแขวนผ้า	เตียงนอน	แปลเด็ก	ชุดไม้ทาน	จักรเย็บผ้า	หิ้งบูชาตั้งศักดิ์	กระจก	ที่รองวีดิ	หมอนหนุน	ที่นอน	เก้าอี้	พรมชั้นปูพื้น	โทรทัศน์	เครื่องเสียง	คอมพิวเตอร์	พรีนเตอร์	พัดลม	กระติกน้ำร้อน	หม้อหุงข้าว	ไมโครเวฟ	ผู้เฒ่า	เครื่องซักผ้า			
รวม	16	2	12	7	35	2	9	5	7	17	11	5	6	3	32	24	6	37	19	13	6	9	2	5	0	11	15	4	7	59	17	6	2	33	19	7	2	52	7	8	2	20	2		
Mean	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	1	1	0	0	5	0	0	0	1	0	0		
Std. Deviation	1	0	1	1	4	1	4	0	1	1	0	0	3	0	7	5	1	7	1	0	1	0	4	0	0	0	76	3	4	7	8	4	4	2	5	4	2	8	42	0	2	5	0		
กลุ่มที่ 1	4	1	4	3	18	1	0	1	0	4	5	0	1	0	8	5	3	14	1	4	2	4	0	2	1	1	1	1	0	13	5	2	0	13	5	1	1	11	3	1	0	6	1		
กลุ่มที่ 2.1	16	2	12	7	35	2	9	5	7	17	11	5	6	3	32	24	6	37	19	13	6	9	2	5	0	11	15	4	7	59	17	6	2	33	18	7	2	52	7	8	2	20	2		
กลุ่มที่ 2.2	2	0	0	2	4	0	1	1	0	3	3	1	0	1	5	1	1	9	6	1	1	3	0	3	2	0	0	2	2	11	1	2	0	5	3	0	0	7	2	2	0	5	0		
รวม	22	3	16	12	57	3	10	7	7	24	19	6	7	4	45	30	9	60	26	18	9	16	2	5	1	12	18	7	9	83	23	9	2	51	27	8	3	70	12	11	2	31	3		
ร้อยละ (%)	5	0	3	2	13	0	2	1	1	5	4	1	1	1	10	7	2	14	6	4	2	3	0	1	0	7	11	4	5	50	14	5	1	23	12	3	1	32	5	5	1	14	1		
	7	8	9	7	7	4	7	7	8	6	4	7			8	2	2	4	2	3	2	8	5	2	2	4	3	5	9	1	5	2	4	4	7	4	1	5							
รวม	100%																100%						100%																						
รวมทั้ง 3 กลุ่ม 49 หลังคาเรือน																						100%						100%						100%											
Mean	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	
Std. Deviation	0	0	1	1	6	3	5	35	4	68	7	3	4	0	4	7	5	1	1	6	4	6	2	0	1	7	7	4	4	6	1	4	3	0	1	4	0	1	0	0	0	0	0	0	0

ภาคผนวก จ.

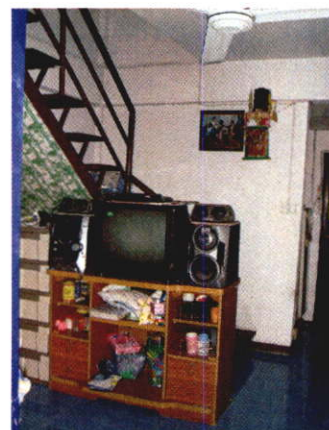
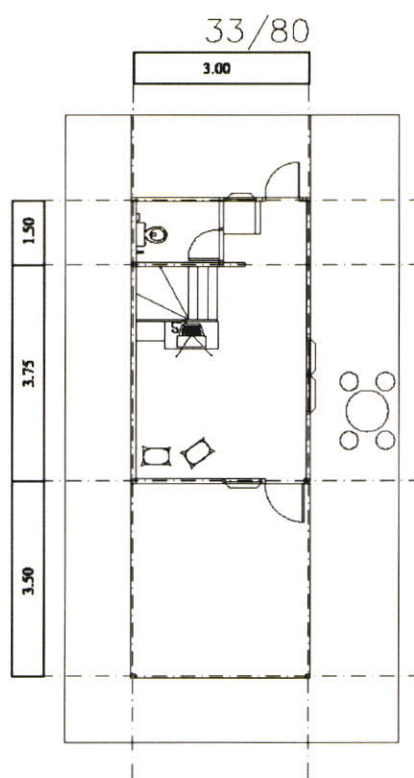
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/2

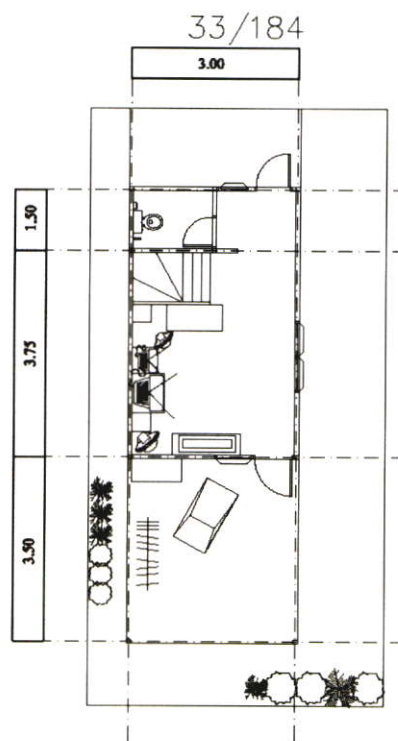
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/70

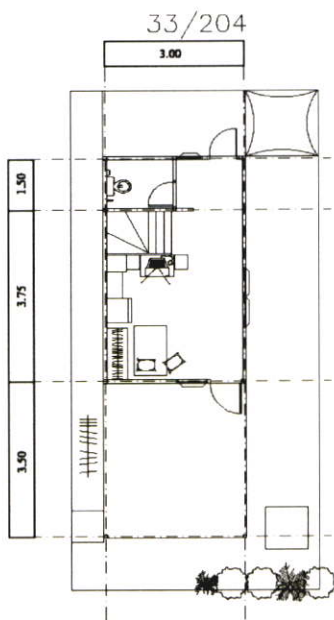
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/80

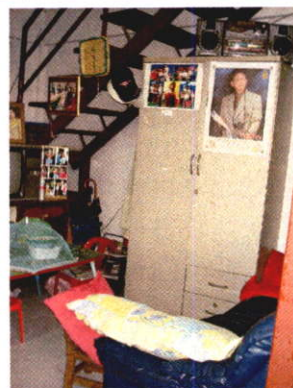
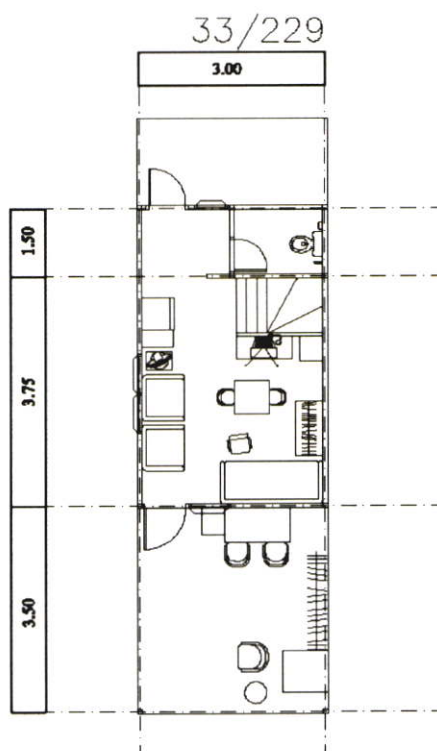
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/184

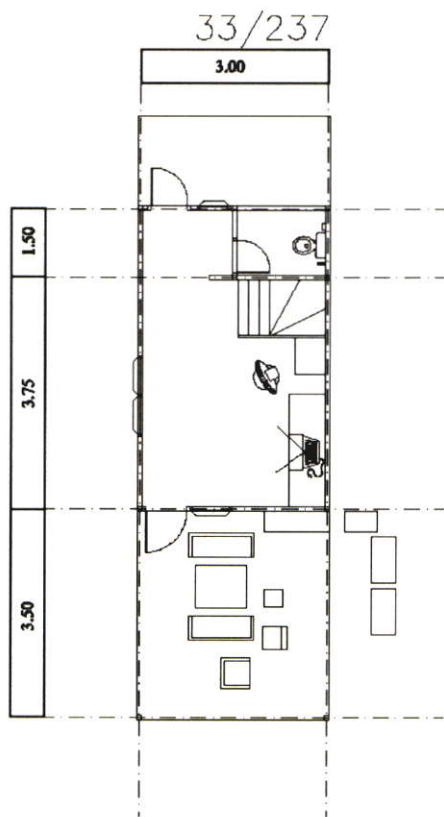
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/204

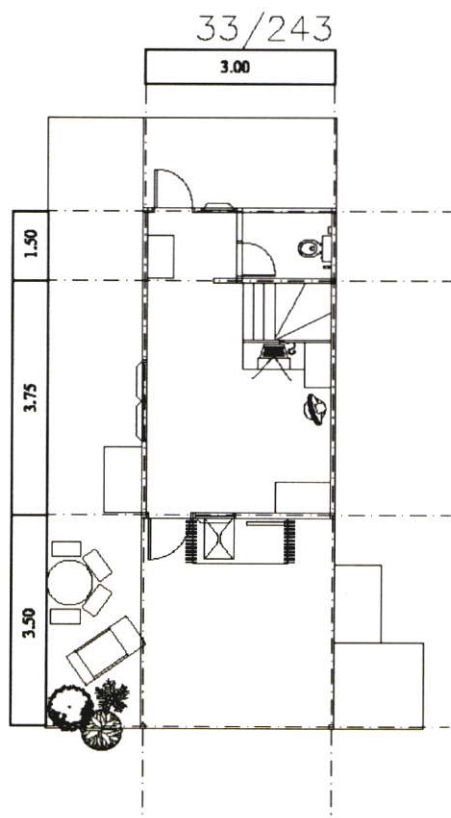
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/229

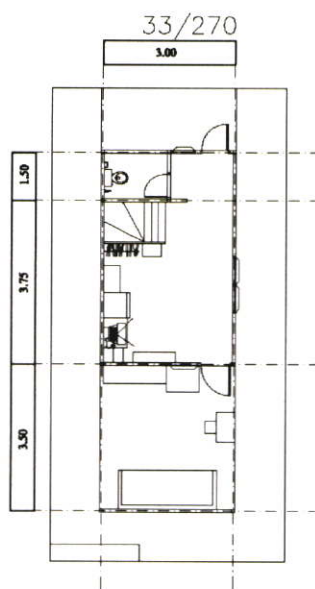
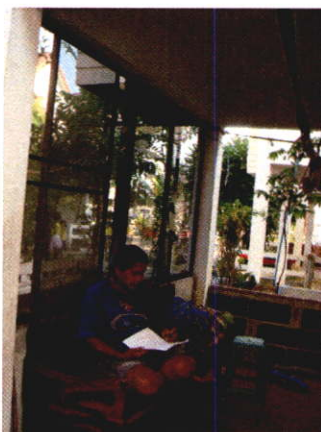
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/237

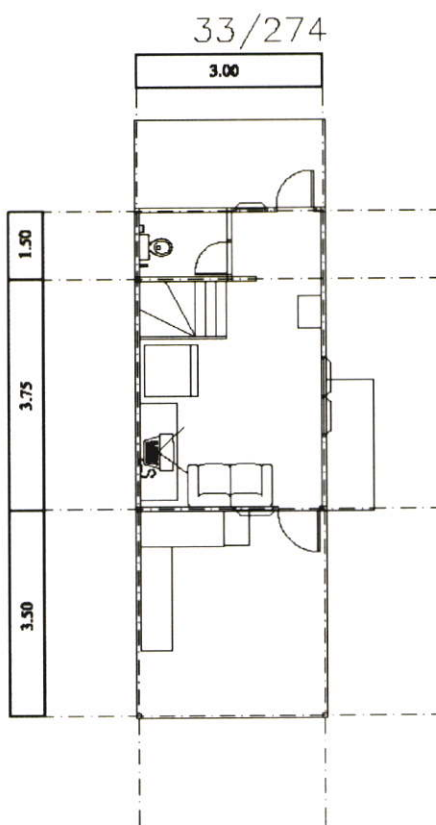
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/243

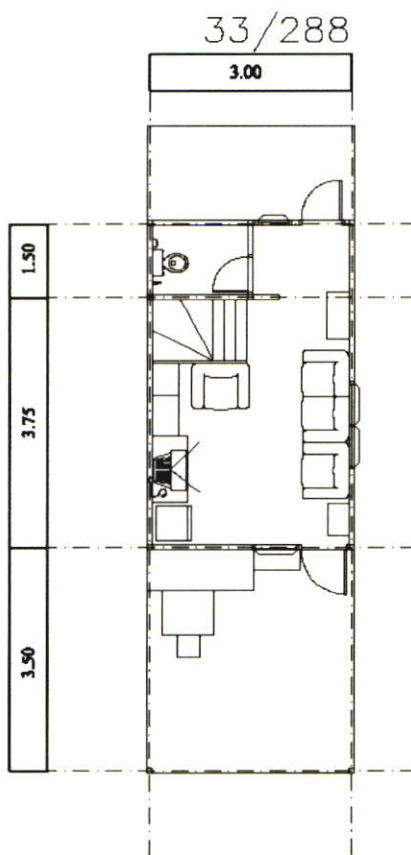
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/270

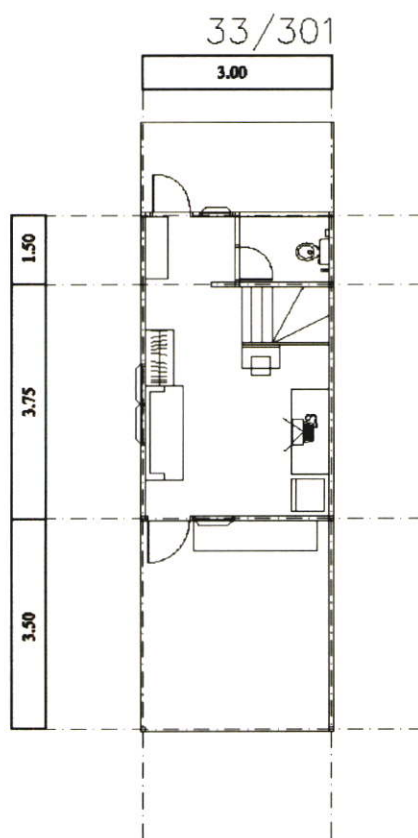
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/274

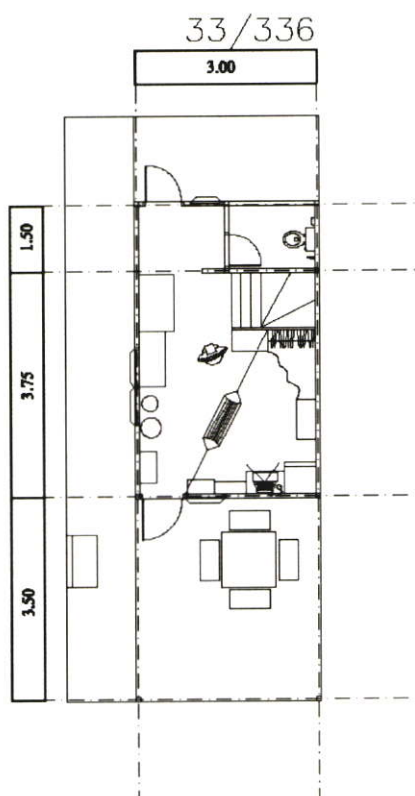
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/288

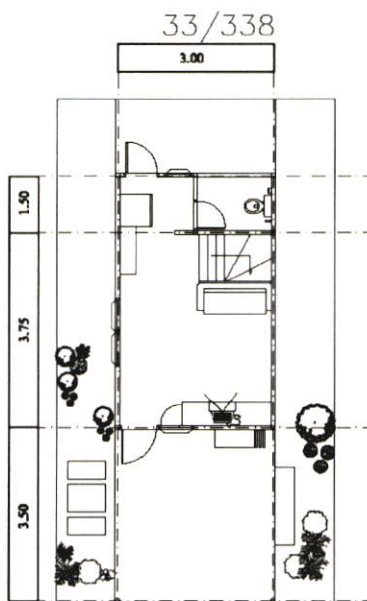
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/301

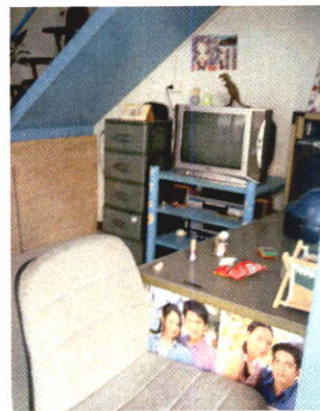
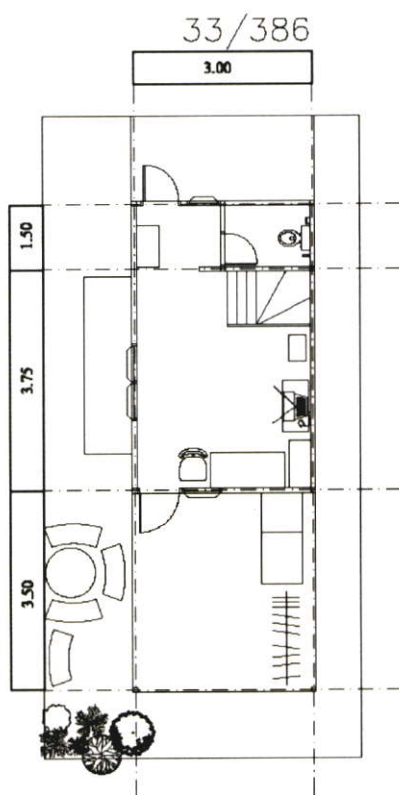
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/336

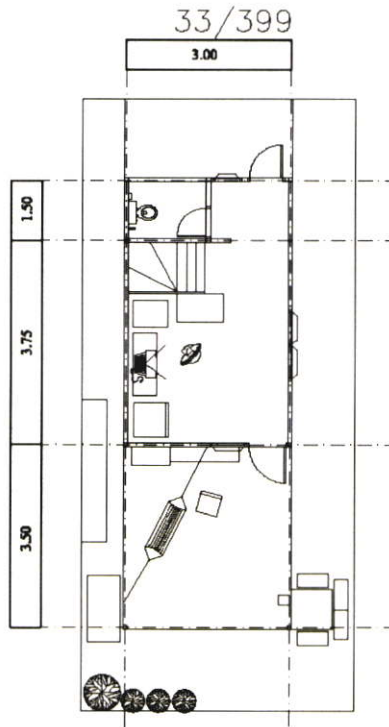
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/338

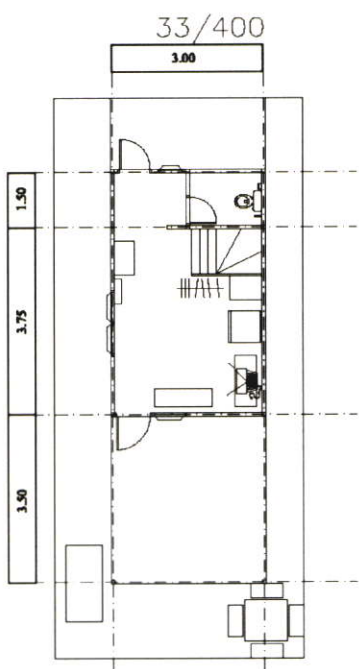
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/386

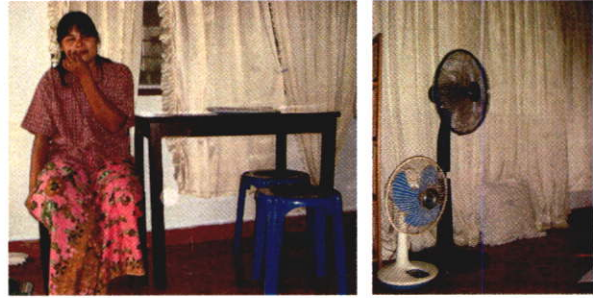
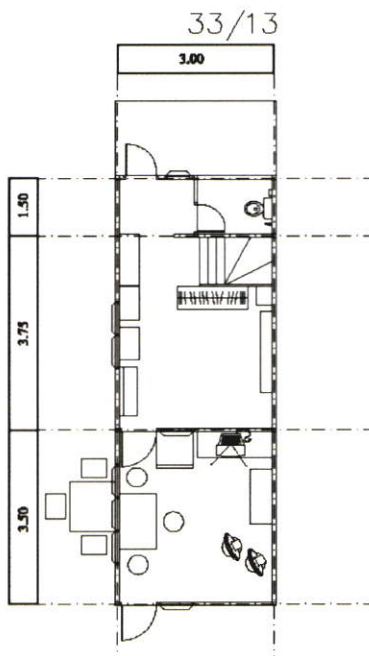
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/399

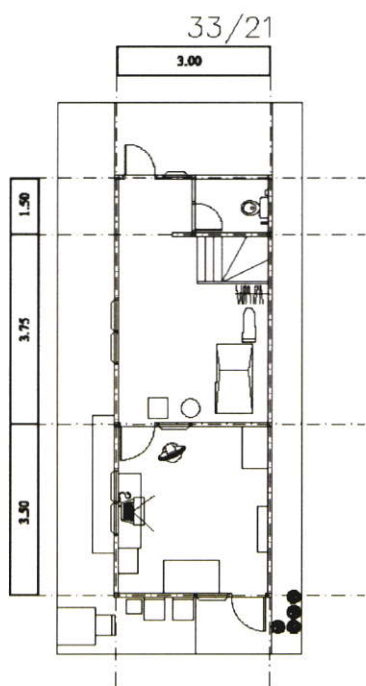
บ้านประเภทที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม บ้านเลขที่ 33/400

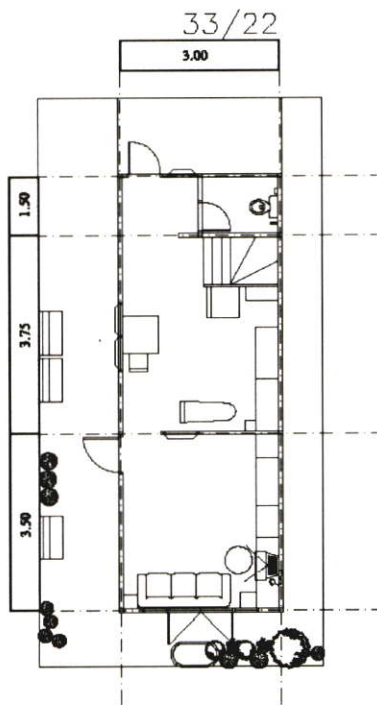
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 13

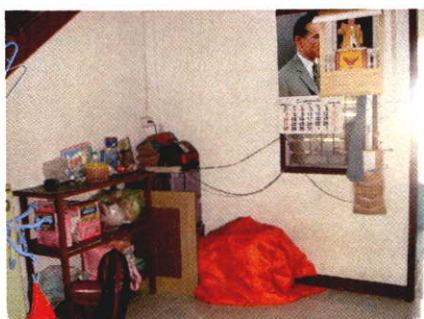
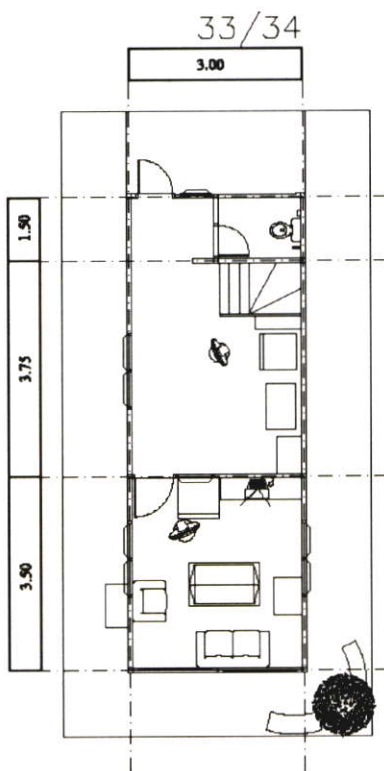
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 21

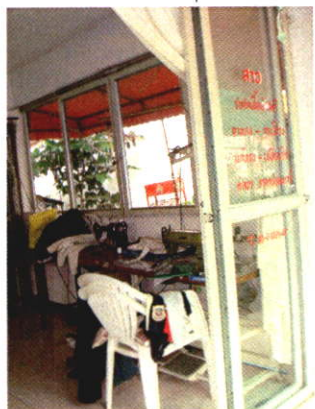
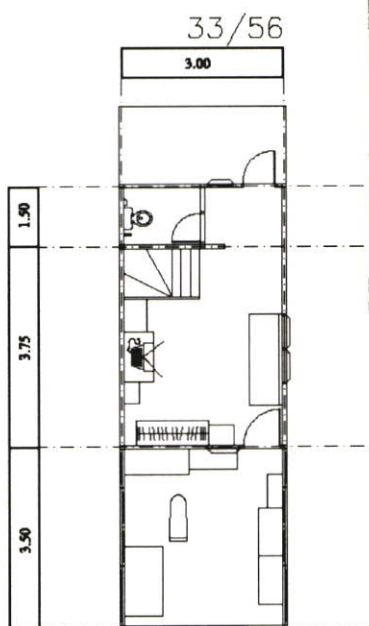
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 22

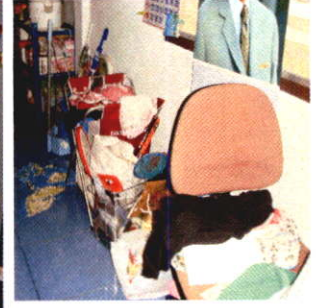
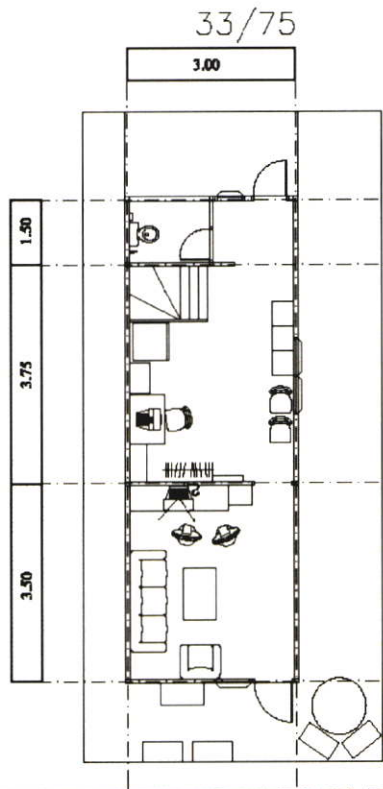
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/34

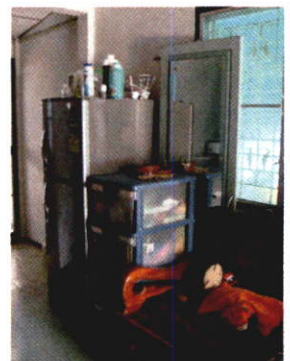
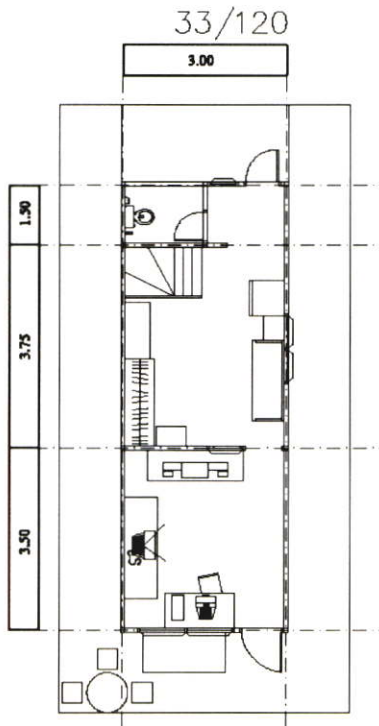
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/56

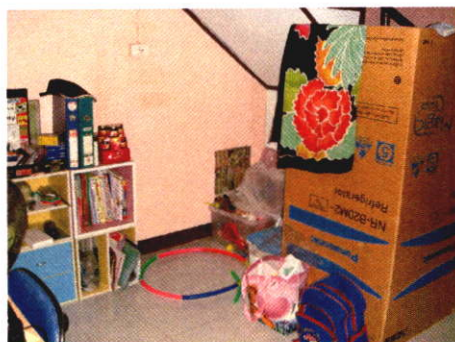
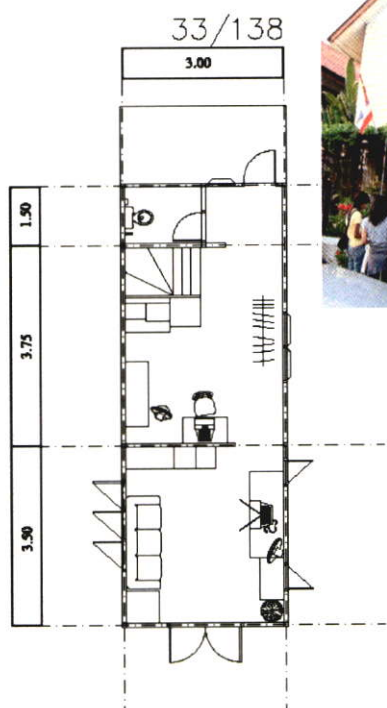
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 75

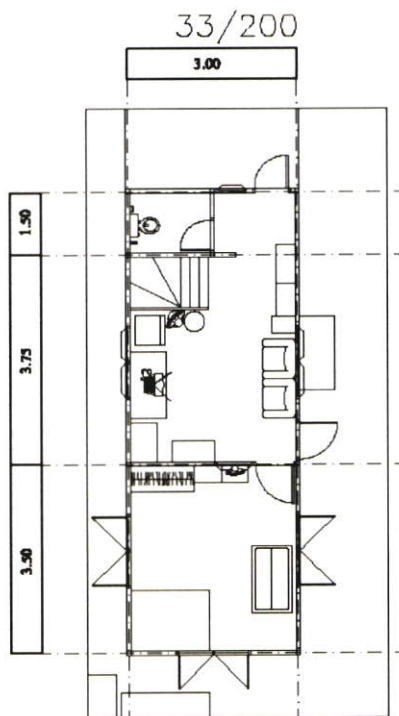
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/120

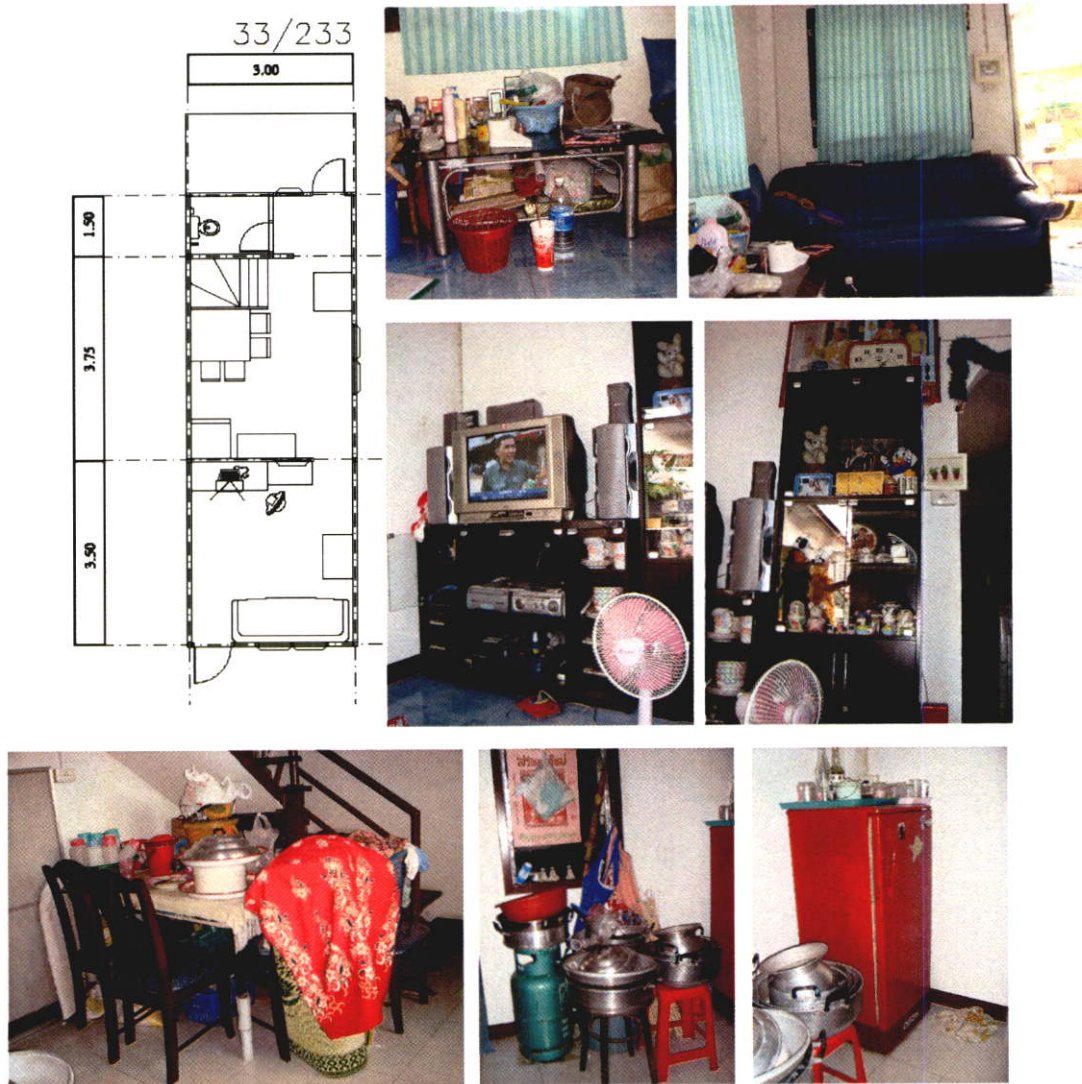
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/138

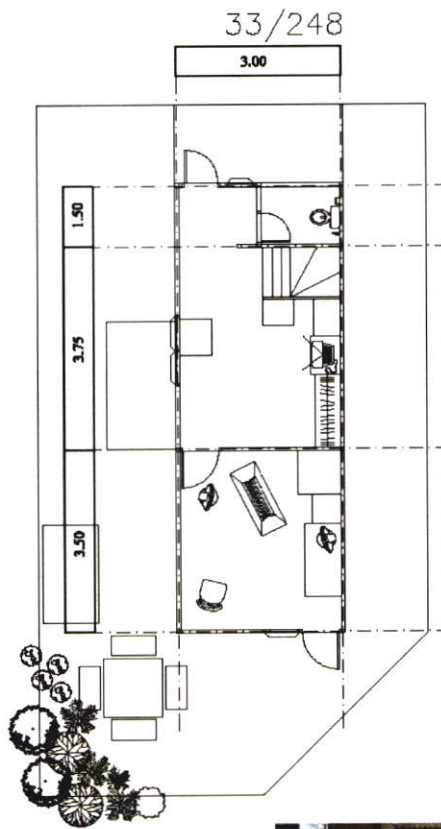
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 200

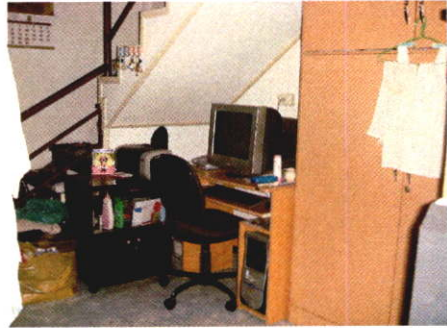
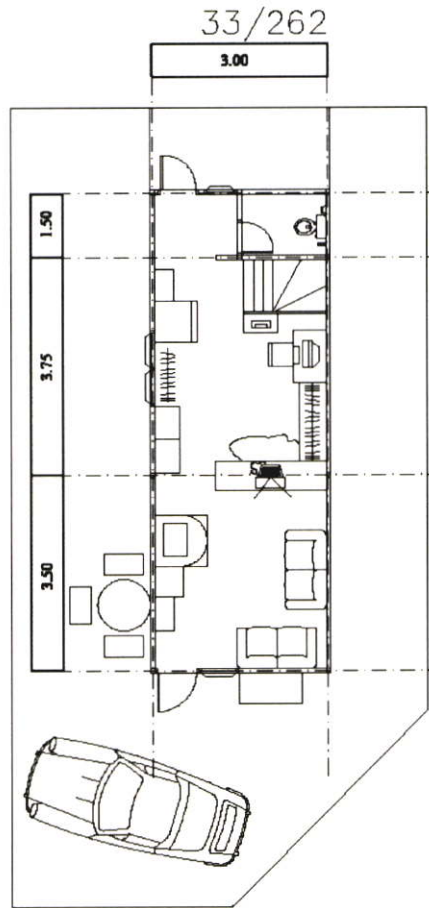
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 233

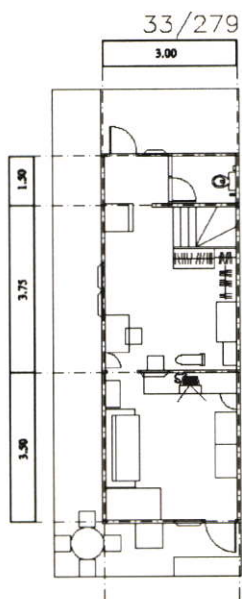
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 248

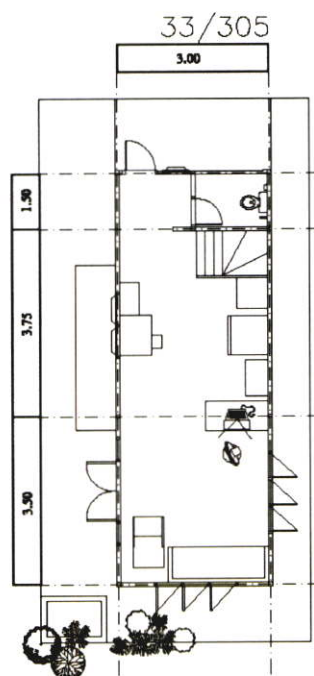
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 262

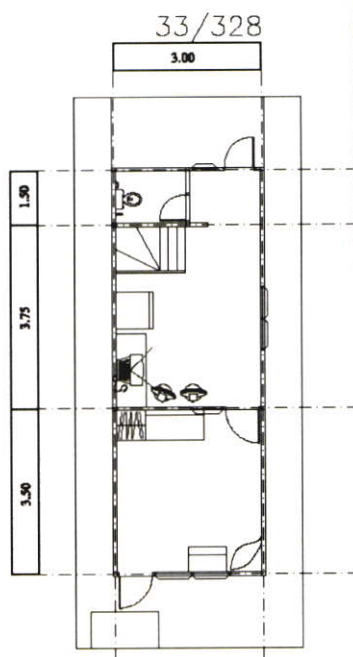
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/279

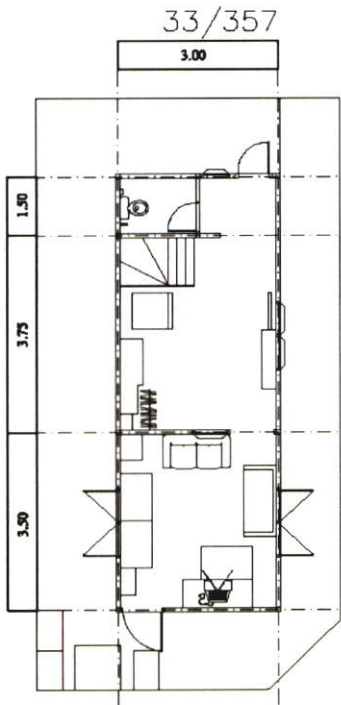
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/305

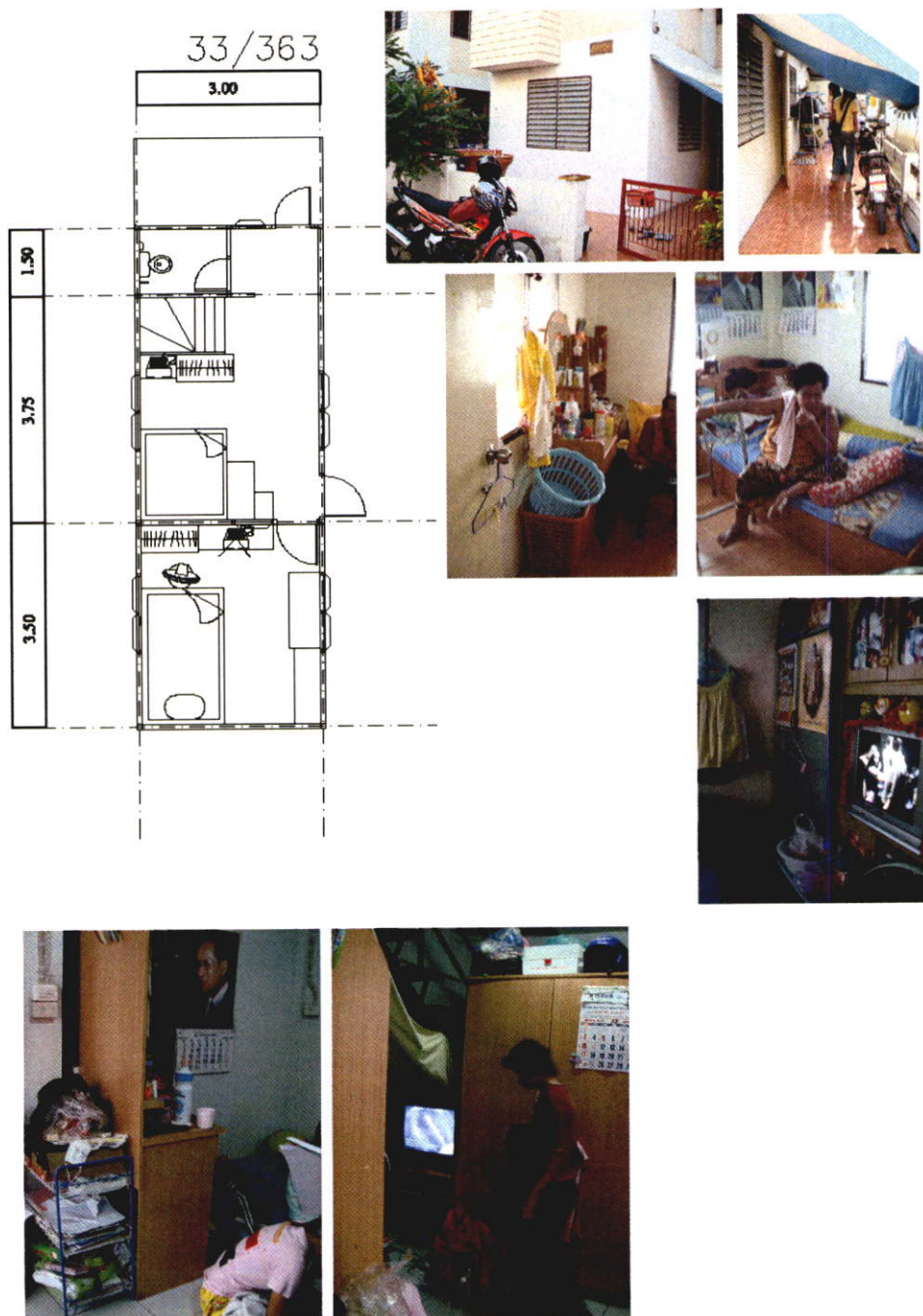
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/328

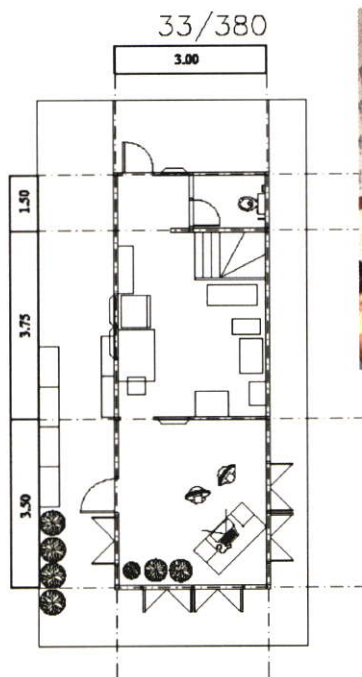
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 357

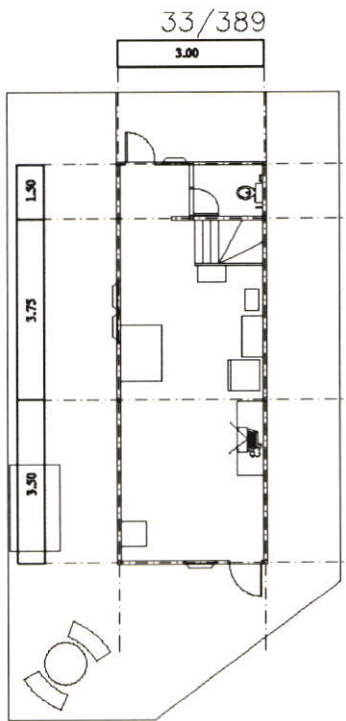
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/363

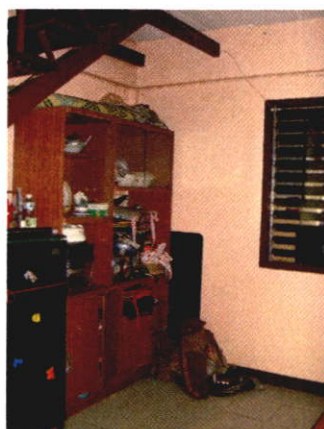
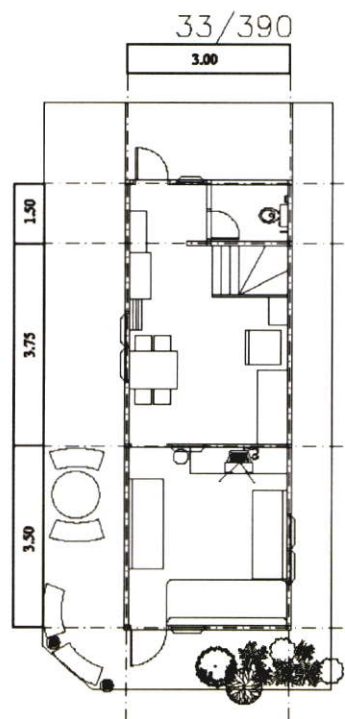
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 380

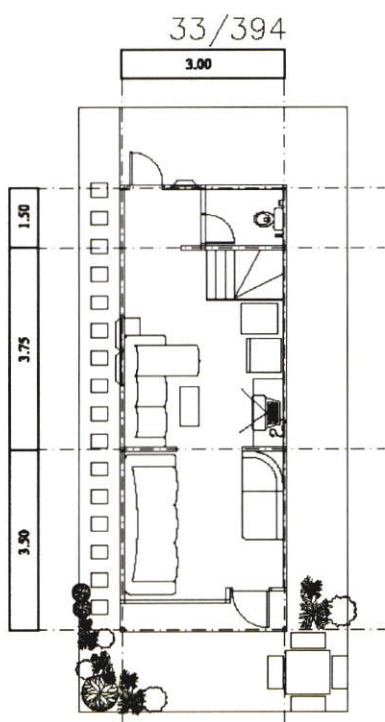
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 389

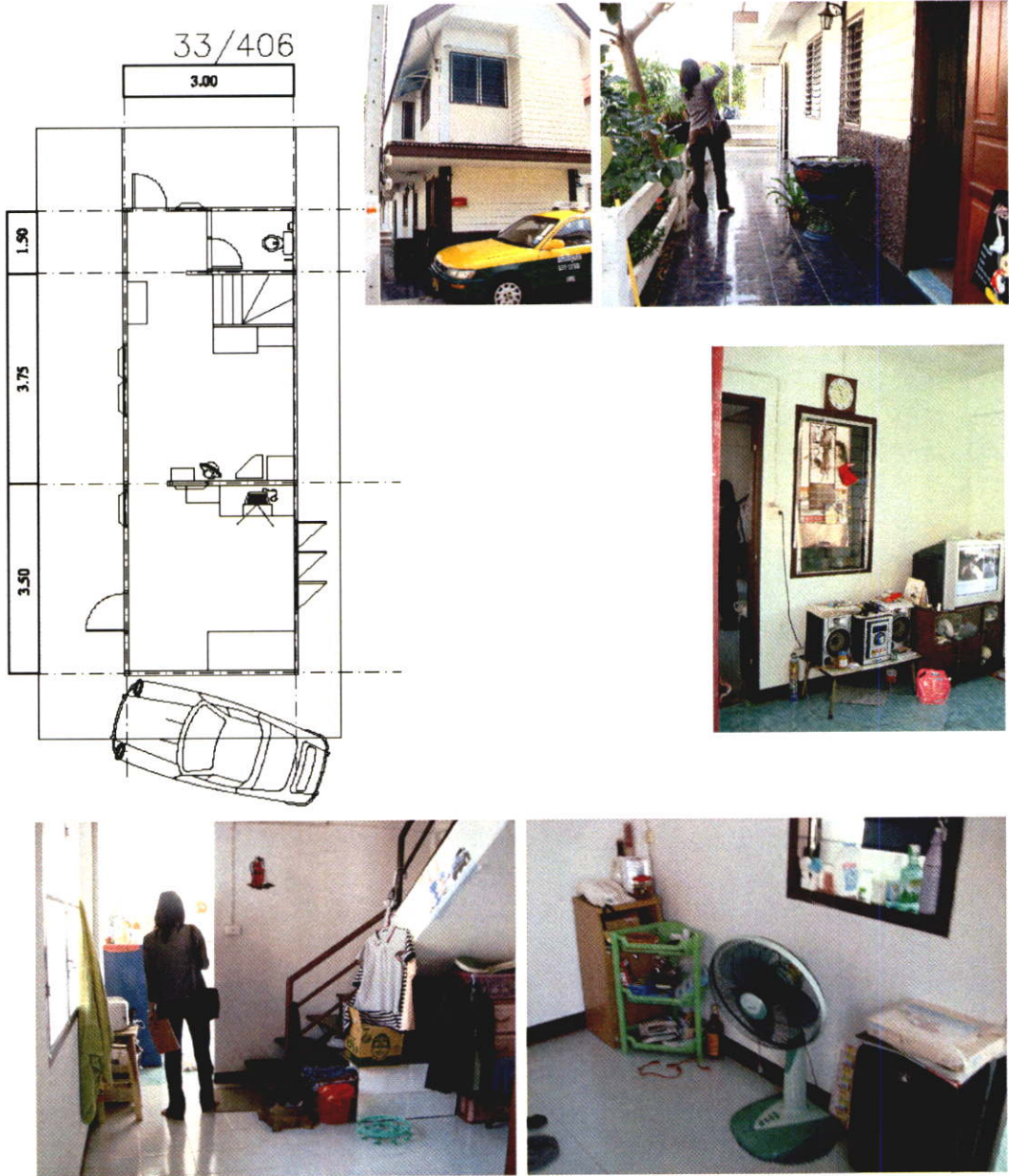
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/390

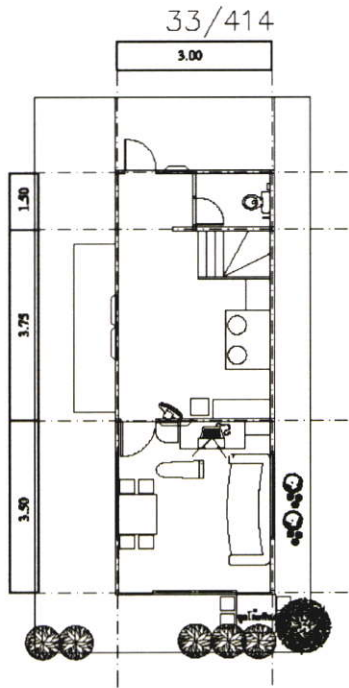
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/394

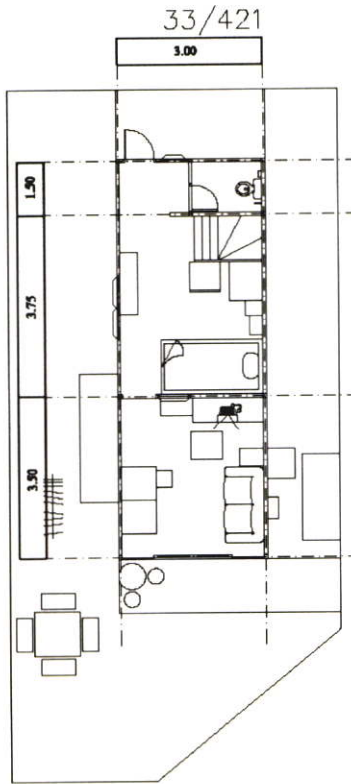
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/

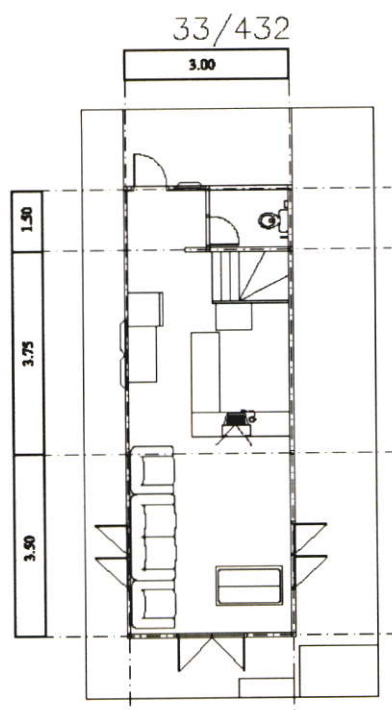
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 414

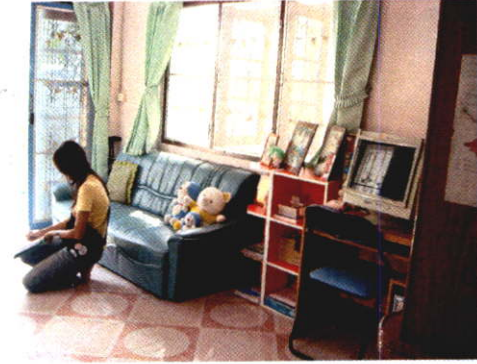
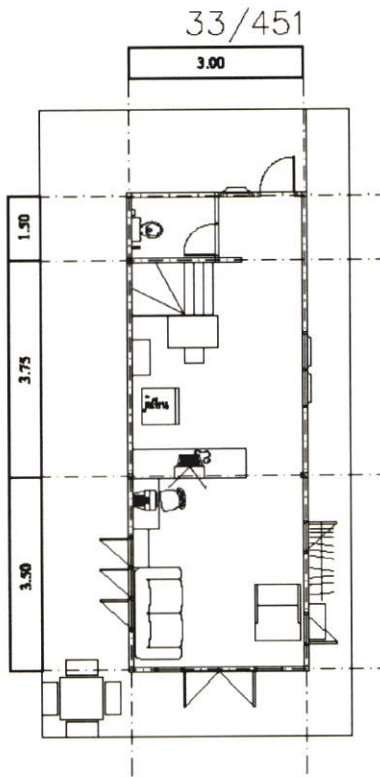
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/421

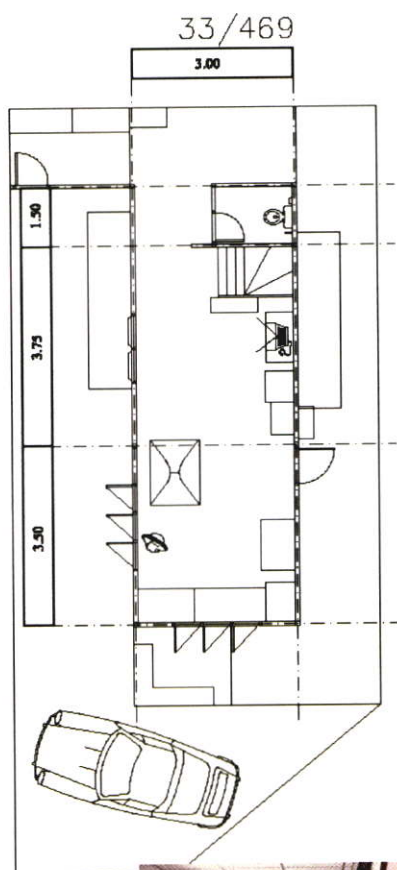
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 432

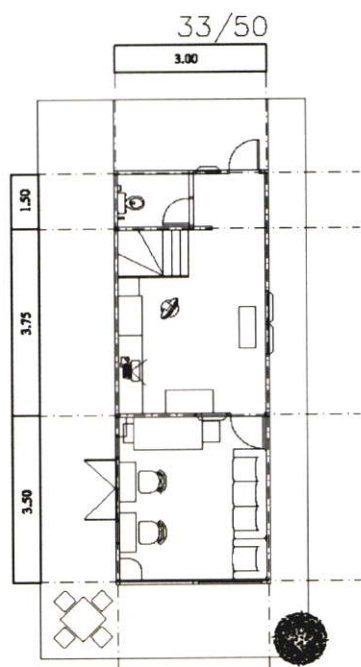
บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 451

บ้านประเภทที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านเลขที่ 33/ 469

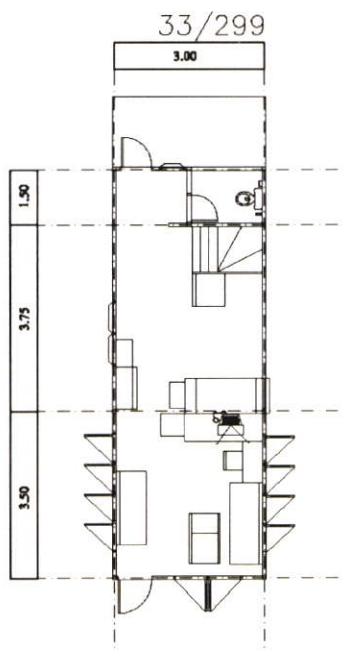
บ้านประเภทที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมแบบปิดล้อมพื้นที่ส่วน A (โถงนอกประตูก) เติมพื้นที่เชิงพาณิชย์ บ้านเลขที่ 33/50

บ้านประเภทที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมแบบปิดล้อมพื้นที่ส่วน A (โถงนอกประสงค์) เติมพื้นที่เชิงพาณิชย์ บ้านเลขที่ 33/197

บ้านประเภทที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมแบบปิดล้อมพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เติมพื้นที่เชิงพาณิชย์ บ้านเลขที่ 33/299

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาววีรยา เอี่ยมถ้ำ
วัน เดือน ปีเกิด	5 ธันวาคม 2524 ที่จังหวัดชัยนาท
ที่อยู่	125 หมู่ 6 ถนนรังสิต-นครนายก33 ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130 โทร 02-9962530-1
ประวัติการศึกษา	อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม แขนงช่างเครื่องเรือน และตกแต่ง (FD) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ